

Mậu Tuất 2018

Thềm Xuân

Xuân Mậu tuất 2018

Nguyệt San Công Giáo
Katholische on line
Monthly Catholic on line
Email: info@danchua.de

Herausgeber:

Franz Xaver e.V.
Dân Chúa Katholische on line

Pfizerstr. 5, D-70184 Stuttgart
Tel.: (0711) 23 69 093 / Fax: (0711) 23 61 320

DÂN CHỨA ÂU CHÂU

Chủ nhiệm: Lm Stephano Bùi Thượng Lưu
Phụ tá chủ nhiệm: Lm Paul Đào Văn Thạnh
Thư ký : Sr. Anne Marie Nguyễn Thị Hường
Chủ biên thần học : Lm Vincent Lê Phú Hải OMI
Chủ biên văn hóa: Sh Bonaventure Trần Công Lao

DÂN CHỨA MỸ CHÂU

PO. Box 1419, Gretna. LA 70053-1419. USA
Tel.: (504) 392-1630 / Fax: # 504-391-5440
Chủ nhiệm: Lm. Việt Châu, sss
Chủ bút: Lm. Bình Giang, sss
Thư ký: Phạm Long
Thủ quỹ: Nguyễn Vũ Thùy Linh

DÂN CHỨA ÚC CHÂU

715 Sydney Rd. Brunswick, Victoria 3056
Tel.: (03) 9386-7455 / Fax: (03) 9386-3326
Chủ nhiệm: Lm. Nguyễn Hữu Quảng SDB
Chủ bút: Rev. James Võ Thanh Xuân
Phụ tá Chủ bút: Trần Vũ Trụ
Tổng Thư Ký: Sr. Nguyễn Thùy Linh, FMA
Ban kỹ thuật: Hiệp Hải

Trong Số Này

- . Lá Thư Chủ Nhiệm.
- . Năm Mục Vụ Gia Đình 2018
 - Bài 2 : Lời hứa kết hôn.
- . 10 lời khuyên nuôi dạy con cái yêu Chúa.
- . Cầu chúc được là người bé mọn...
- . Ý nghĩa & phong tục ngày Tết.
- . Một số truyền thống cổ truyền ngày Tết.
- . Xuân Mậu Tuất 2018.
- . Xuân Mậu Tuất tản mạn về chó.
- . Ký ức chợ Tết xưa ở quê.
- . Thắc mắc quanh bàn thờ Gia tiên.
- . Quyết tâm cho năm 2018...
- . Về sự đối lập giữa Tôn giáo và Khoa học.
- . Mary Viénot : hê của Chúa.
- . Họ kể cho tôi nghe có 1 bà...
- . 2 mục sư lão thành Tin Lành xin về CG.
- . 10 tin tức quan trọng nhất đối với Giáo Hội Trung quốc trong năm 2017.
- . Chuyến Tông du của ĐTC tại Chile & Pérou
- . Thảm cảnh của người dân Yemen...
- . Tin tức Thế giới & Giáo Hội (trang 75-88).
- . 50 năm máu vẫn chưa khô trên thành phố Huế (1968-2018).
- . Tự do Tôn giáo tại Việt Nam ?
- . Thời sự VN (trang 112- 126).
- . Giải viết văn đường trường 2018.
- . Trang La Vang : Ngày Xuân về Mẹ La Vang hái lộc.
- . Thư cảm ơn của Caritas Việt Nam.

MỤC ĐÍCH VÀ TÔN CHỈ CỦA DÂN CHỨA

Mục đích:

Góp phần vào việc phục vụ tập thể Công Giáo Việt Nam và đồng bào để cùng thăng tiến toàn diện.

Tôn chỉ:

Trung thành với Tin Mừng Chúa Kitô và Giáo Huấn của Hội Thánh Công Giáo:

- 1. Phát triển đời sống Đức Tin sống động, trưởng thành và lòng yêu nước nồng nhiệt, sáng suốt.**
- 2. Phổ biến và hướng dẫn những dư luận ngay chính.**
- 3. Bảo tồn và phát huy Văn Hóa Truyền Thống Việt Nam trong tinh thần dung hợp với nhân bản Công giáo.**
- 4. Cổ võ hiệp nhất, canh tân tâm tư, ngôn từ và hành động để nếp sống Đạo đáp ứng những đòi hỏi của thời đại mới**

lá thư chữ bút

Xuân Mậu Tuất – Học lại bài học lịch sử oai hùng của Tổ Tiên

Chống ngoại xâm, giữ gìn bờ cõi, chống cường quyền, tương thân tương ái, lá lành đùm lá rách...”

Quý độc giả thân mến,
Cùng với Đặc San Xuân Mậu Tuất, toàn ban điều hành trang mạng Danchua.eu xin thành tâm nguyện chúc quý độc giả và thân bằng quyến thuộc Tân Xuân Mậu Tuất muôn Phúc, Lộc, Thọ, Khang, Ninh. Tha thiết nguyện cầu cho tự do tôn giáo và nhân quyền được thượng tôn tại Quê Hương, khỏi những ràng buộc “xin-cho” ngược ngạo của chế độ độc tài cộng sản hiện nay tại Việt Nam (xin xem bài “Tự do tôn giáo tại Việt Nam” của tác giả Hà Minh Thảo). Cùng hiệp tâm khẩn nguyện cho Tổ Quốc Việt Nam được mau thoát ách cường quyền cộng sản tam vô: vô tổ quốc, vô tôn giáo và vô gia đình. Nhất là thoát họa xâm lăng của giặc Tàu!

Ngày 01.06.2017 (năm Đinh Dậu), Hội đồng Giám mục Việt Nam đã gửi đến quốc hội Việt Nam bài nhận định để bày tỏ quan điểm của hội đồng về Luật Tín Ngưỡng, Tôn Giáo 2016 đã được thông qua và sẽ có hiệu lực từ năm 2018. Sau khi đã dứt khoát nhận định:

“Luật mới này tiếp tục củng cố cơ chế xin-cho. Không dùng từ ‘xin phép’ và ‘cho phép’, nhưng thay bằng các từ ‘đăng ký, thông báo, đề nghị’. Việc này tạo cảm giác có sự cởi mở hơn, nhưng vì các tổ chức tôn giáo vẫn phải thông báo với chính quyền và họ có thể chấp thuận hay không, nên rốt cuộc vẫn là cơ chế xin-cho. Nó cho thấy tự do tôn giáo không thật sự được coi là quyền của con người nhưng chỉ là ân huệ cần phải xin và được ban phát. Chính cơ chế đó hợp pháp hóa sự can thiệp của chính quyền vào sinh hoạt nội bộ và kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động tôn giáo”.

Bản nhận định đã kết luận minh định rất rõ lập trường dứt khoát như sau: “Chúng tôi đồng

ý khi chính quyền mời các tôn giáo đồng hành với dân tộc, nhưng phải phân biệt rõ dân tộc và chế độ. Lịch sử dân tộc Việt và thế giới cho thấy các chế độ chính trị thay đổi qua, còn dân tộc thì trường tồn. Do đó, phải đặt lợi ích của dân tộc lên trên hết. Chúng tôi nghĩ rằng, đồng hành với dân tộc là đồng hành với những con người cụ thể đã và đang làm nên dân tộc Việt, nhất là những người cùng khổ và bị quên lãng. Đó là đồng hành với các giá trị tạo nên di sản tinh thần và văn hoá Việt tộc: chống ngoại xâm, giữ gìn bờ cõi, chống cường quyền, tương thân tương ái, lá lành đùm lá rách...”.

Đồng hành chống ngoại xâm, giữ gìn bờ cõi:

Nhìn lại những năm Tuất trong lịch sử Tổ Quốc Việt Nam, chúng ta những con dân Việt Nam đang sống tha hương lập cư ở hải ngoại hay gần 100 triệu đồng bào tại Việt Nam, không thể quên được chiến thắng vẻ vang và oai hùng của Ngô Vương Quyền Đại Đế đánh tan quân Nam Hán trên Bạch Đằng Giang vào năm Mậu Tuất (938): Trận thủy chiến lịch sử này đã thực sự là khúc quanh khai mở cho nòi giống Lạc Hồng, nước Đại Việt, một nền độc lập tự chủ, qua các triều đại Ngô, Đinh, Lý, Trần, Lê, Nguyễn...kéo

Xuân Mậu tuất 2018

dài hàng bao thế kỷ, chấm dứt 10 thiên niên kỷ ách nô lệ giặc Tàu!...Lịch sử 4000 năm oai hùng của Tiên Nhân phải là một trong những sách lược cốt lõi cần bảo tồn và phát huy, hầu thế hệ con cháu đời này cũng như mai sau, không bao giờ

chính của thế hệ trẻ...Nguyễn mong cho thế hệ con Rồng cháu Tiên không bao giờ quên được di chúc của Tổ Tiên:

Đồng hành chống cường quyền:

Nhà nước cộng sản Việt Nam càng ngày càng hiện nguyên hình là một nhà cầm quyền “hèn với giặc, ác với dân“, đúng với nhận định tổng kết tình hình nhân quyền tại VN vào cuối năm của đài RFA ngày 29.12.2017, 2017 là năm đàn áp mạnh nhất trong vòng thập niên qua. Đài cho biết: “Trong năm 2017, chính phủ Hà Nội bị chỉ trích và lên án đã tăng cường đợt bắt bố nặng nề nhất trong vòng một thập niên qua, với bằng chứng là hơn 40 người hoạt động vì môi trường, nhân quyền và quyền lợi của người lao động bị truy nã, bắt giữ và cầm tù bằng các cáo buộc “tuyên truyền chống nhà nước” hoặc “âm mưu lật đổ chính quyền” tại Việt Nam. Giới blogger và facebooker cùng các nhà bất đồng chính kiến trong nước cho rằng năm 2017 là một năm đáng sợ và kinh hoàng đối với họ. Bởi vì họ bị sách nhiễu về tinh thần và trong đời sống sinh hoạt thường nhật bằng nhiều hình thức,

được quên: Giặc phương Bắc từ thời dựng nước đến nay luôn lăm le nuốt chửng đất nước Việt và đồng hóa dân tộc Việt... Thật là hiểm họa lớn khi nhà cầm quyền csVN hôm qua và hôm nay đang ra sức tiếp tay cho giặc Tàu ngoại xâm với Phương châm 16 chữ vàng và tinh thần 4 tốt, đang cố tâm bóp méo lịch sử oai hùng của Tổ Tiên để đánh lạc hướng lòng ái quốc chân

chẳng hạn như bị côn đồ hăm dọa hay hành hung cho đến việc bắt giữ không chính danh, bằng cách bắt cóc và các bản án tù kéo dài trong nhiều năm, điển hình qua trường hợp của Blogger Mẹ Nấm-Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, 10 năm tù và nhà hoạt động nhân quyền Trần Thị Nga, 9 năm tù giam”.

Trong cuộc tấn công nhân quyền đó thì các tôn

giáo cũng là nạn nhân của Cộng sản Việt Nam. Cộng sản vừa đàn áp các tôn giáo trên phương diện lý thuyết, nghĩa là bằng luật pháp, vừa trên phương diện thực tế, nghĩa là bằng hành động (theo phân tích đầu năm 2018 của linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi). (Xin xem phần “đàn áp tôn giáo tại Quê Hương của tác giả Hà Minh Thảo)...

Đồng hành tương thân tương ái, lá lành đùm lá rách...

Trang mạng Danchua.eu xin cho đăng lại nguyên văn “Thư kêu gọi cầu nguyện và cộng tác cứu trợ nạn nhân lũ lụt” của HĐGMVN vào ngày 9.11.2017 như sau: “Như chúng ta đã biết, chỉ trong thời gian ngắn vừa qua, những vụ thiên tai liên tục xảy ra, từ miền Bắc trải dài đến miền Trung. Trước hết là những trận mưa lớn làm sạt lở đất, vùi lấp nhà cửa và gây chết người tại Mù Cang Chải (Yên Bái), Mường La (tỉnh Sơn La) ngày 2-8-2017, tại Cao Bằng ngày 6-8-2017. Sau đó là cơn bão số 10, tàn phá vùng biển Sơn Dương, phía nam Hà Tĩnh và bắc Quảng Bình ngày 15-9-2017. Những ngày vừa qua, bão số 12 (Bão Damrey) với sức tàn phá khủng khiếp đã gây thiệt hại nghiêm trọng về người và của tại các tỉnh miền Trung. Liên ngay sau bão, những trận mưa lớn gây ngập lụt trên diện rộng, trải dài nhiều tỉnh thành như: Khánh Hòa, Quảng Ngãi, Đà Nẵng, Quảng Nam, Phú Yên, Bình Định, Thừa Thiên Huế, Kon Tum, Lâm Đồng. Tính đến trưa ngày 9-11-2017, đã có 106 người chết, 25 người mất tích. Có thể đây vẫn chưa là con số thống kê cuối cùng. Ngoài số người chết và mất tích, những thiệt hại về vật chất rất nghiêm trọng: nhiều nhà cửa, ruộng lúa hoa màu và đầm nuôi trồng thủy sản bị cuốn trôi; đường xá sạt lở, trường học bị tàn phá. Người dân vốn đã nghèo, do thiên tai, nay lâm vào cảnh trắng tay, màn trời chiếu đất, rất khó khăn vất vả.

Ngay sau cơn bão số 12, Ủy ban Bác ái Xã hội - Caritas Việt Nam, trực thuộc Hội đồng Giám mục đã khẩn cấp hỗ trợ những nơi bị thiệt hại nặng như: Huế, Quy Nhơn, Đà Nẵng và Nha Trang. Trong tinh thần

hiệp thông, Hội đồng Giám mục Việt Nam xin chia sẻ sự mất mát về người và của với anh chị em đồng bào tại những khu vực ảnh hưởng do bão và mưa lũ. Nguyện xin Chúa thương xót đón nhận những người đã qua đời, và an ủi những người đang đau buồn trước sự ra đi của người thân.

Hội đồng Giám mục kêu gọi mọi thành phần Dân Chúa, trong nước cũng như ở hải ngoại, cùng cộng tác giúp đỡ bà con vượt qua những khó khăn, khắc phục hậu quả thiên tai, sớm ổn định cuộc sống.

Sự chia sẻ của anh chị em, vừa thực hiện giáo huấn yêu thương của Chúa, vừa thể hiện truyền thống tương thân tương ái của người Việt Nam. Cùng với những người đang gánh chịu hậu quả của bão lụt, chúng tôi cảm ơn nghĩa cử quảng đại bác ái của anh chị em. Nguyện xin Chúa nhân lành trả công bội hậu cho anh chị em.”

Cụ thể qua sự đóng góp quảng đại của độc giả bốn phương và các cộng đoàn, Trưởng mục tình thương của Dân Chúa đã chuyển vào dịp cuối năm 2015 tổng cộng 40.000€ qua Caritas Vinh và Caritas Việt Nam đáp lại lời kêu gọi khẩn thiết của HĐGMVN...

Mong quý độc giả mở lòng “tương thân tương ái” gửi món quà đầu Xuân Mậu Tuất “lá lành đùm lá rách” đến với hàng triệu đồng bào Việt Nam đang lâm cảnh lâm than vào trường mục Tình Thương của Dân Chúa, Pfizerstr. 5, 70184 Stuttgart, Germany: Franz Xaver e. V., BW/ Bank Stuttgart: Xin ghi “Đồng hành LLDLR”

Schwift Code: DE28 6005 0101 0001 2619
10 - BIC: SOLADEST600

Lm. Chủ Nhiệm

Suy tư Năm Mục vụ Gia đình 2018

Bài 2

LỜI HỨA KẾT HÔN

Vợ chồng mới cưới ước mong yêu thương nhau hết mực và mãi mãi. Đôi bạn những tưởng họ sẽ có thể khác mọi người giữ được tình yêu lãng mạn sống mãi. Thuở ban đầu lưu luyến ấy đôi bạn ngập tràn hạnh phúc. Nhưng cuộc sống hôn nhân có khi đòi hỏi họ quá sức. Các “vấn đề” khó khăn, rắc rối bắt đầu lần lượt xuất hiện dọc con đường của họ. Người này đôi khi bất bình vì thái độ hay hành động của người kia. Họ cảm thấy tài chánh của họ không đủ cho nhu cầu cuộc sống gia đình. Hai người ngày càng dành ít giờ vui thú, thậm chí gần gũi vợ chồng, bên nhau. Họ cũng có khi nhận thấy gia đình “bên kia” xâm nhập vào đời sống riêng tư của họ nhiều quá và nhiều lúc bức bối. Rồi hai người

bắt đầu tranh luận, tranh cãi, cãi vã nhau lắm lúc cũng chỉ về những chuyện cũ ấy. Vì những xung đột, cãi vã thường gây bất hòa ấy khiến người này hay người kia có thể nghĩ họ không còn yêu nhau nữa. Có thể ngày nào đó ‘xấu trời’ một trong hai người tuyên bố hôn nhân của họ đã ra tồi tệ, tốt hơn là nên chia tay, mỗi người mỗi ngả.

Thế rồi họ hỏi Chúa tại sao hôn nhân của họ thất bại dù đã kết hôn với lời chúc lành của Chúa qua linh mục trong Hội Thánh.

Họ không hiểu được hôn nhân là một bí tích, một huyền nhiệm thánh thiêng, là con đường nên thánh. Hôn nhân của họ thánh thiêng không phải vì đôi bạn là thánh, mà vì Thiên Chúa Đấng kết hợp hai người nam và nữ ấy là Đấng Thánh. Đó là một bí tích vì đôi bạn được mời gọi cùng nhau bước đi trên con đường nên thánh. Nhưng dù là thánh thiêng, hôn nhân vẫn không khỏi bị sự dữ tấn công. Kết hôn trong Hội Thánh không làm cho đôi bạn được miễn nhiễm trước các cám dỗ. Ma quỷ là đối thủ của Thiên Chúa, luôn cố phá hủy những gì Thiên Chúa xây dựng. Là kẻ lừa dối, nó luôn làm méo mó sự việc bằng cách trình bày sự ác thành như sự thiện. Nó muốn chia rẽ những gì Thiên Chúa đã kết hợp. Đôi vợ chồng phải đứng vững mà chuẩn bị và đón đợi những chuyện bất trắc, bất ngờ xảy đến, dù muốn dù không, như lời cầu nguyện trong lễ cưới: Lạy Chúa, xin cho chúng con, dù khi xuôi thuận hay lúc trắc trở, khi giàu có hay lúc nghèo hèn, khi ốm đau hay lúc mạnh khỏe, được hợp nhất nên một lòng một ý một linh hồn, từ hôm nay cho tới lúc mãn đời khi cái chết chia lìa chúng con.

- **Ma quỷ có thật.** Chiến thuật của ma quỷ ngày nay trước hết là làm cho con người tin rằng chúng không có, Thiên Chúa cũng không có hay đã chết, chỉ duy con người làm chủ thế giới này có mà thôi. Thật ra, chúng hoạt động trong thế gian để gây xung đột và chia rẽ giữa con người với nhau. Ma quỷ cám dỗ, xúi giục người nam người nữ phạm tội. Khi phạm tội, người nam hay người nữ không những sinh ra căng thẳng trong quan hệ hôn phối của họ, mà còn trong quan hệ

với Chúa. Điều quan trọng cần làm ngay là đôi bạn phải quay lưng lại với tội lỗi và tìm kiếm ân sủng của Thiên Chúa: “Sau cùng, anh em hãy tìm sức mạnh trong Chúa và trong uy lực toàn năng của Người. Hãy mang toàn bộ binh giáp vũ khí của Thiên Chúa, để có thể đứng vững trước những mưu chước của ma quỷ. Vì chúng ta chiến đấu không phải với phàm nhân, nhưng là với những quyền lực thần thiêng, với những bậc thống trị thế giới tối tăm này, với những thần linh quái ác chốn trời cao” (Ep 6,10-12).

- Căng thẳng, xung đột trong đời sống hôn nhân gia đình là chuyện bình thường và không thể tránh khỏi. Nhưng xung đột do ma quỷ khiêu khích thì khác. Nó làm cho vợ, chồng thất vọng không còn muốn đối thoại với nhau nữa. Trước khi phạm tội, vợ chồng nhìn nhận nhau, kính trọng nhau, chân thành và cởi mở với nhau. Đối thoại giúp hai người nhận biết họ khác nhau: khác tính tình, khác sở thích, khác thói quen, tính cách, khác quan điểm... và nhận ra những cái cản trở họ yêu thương hiệp nhất, nên một. Ma quỷ tìm cách ngăn chặn trực tiếp cái khả năng đối thoại này giữa hai vợ chồng. Khi phạm tội, người ta không chọn chính tội lỗi, đúng hơn, người ta thấy một điều gì đó tốt và ra tay hành động, rồi thì cảm nghiệm các hệ lụy tai ác của việc làm đó của mình. Sau đó, ta nhận ra cái tưởng là tốt đẹp ấy thật ra là sự dữ, là ác hại. Khoái cảm do phạm tội làm cho tội nhân giữ im lặng. Im lặng

càng làm thương tổn nặng nề đến quan hệ vợ chồng cho đến nỗi người bạn đời của mình không biết. Tội lỗi là ở chỗ khi cả hai người không còn muốn nói chuyện với nhau nữa. Người này cảm thấy khó khăn hay khó chịu khi nói chuyện, bực bực chia sẻ với người kia. Họ cảm thấy dễ nhất là cứ giấu nhem đi “chuyện đó” nhất là khi người kia có quyền được biết. Giữ kín bí mật của mình không chia sẻ được với nhau càng làm suy yếu hay tiêu diệt quan hệ hôn phối của họ, nhất là khi bí mật bị phát hiện.

Đầu thật khó để nghe sự thật, trong yêu thương tin tưởng vợ chồng vẫn nên chia sẻ cho nhau những nút thắt của cuộc sống.

- **Trong hôn nhân, vợ với chồng là một.** Họ luôn nghĩ về mình đồng thời quy chiếu về người phối ngẫu kia, không bao giờ hình dung mình là một thực thể biệt lập. Họ xem thành công của người này cũng là thành công của người kia, thất bại của người này cũng là thất bại của người kia. Họ cùng sống và chung sống với nhau, cả hai đã hứa thuộc về nhau và không còn chỉ thuộc về cá nhân mình nữa. Họ cùng nghĩ và hành động thống nhất. Trách nhiệm đầu tiên của họ là duy trì và bảo vệ sự hợp nhất và thống nhất trong suy nghĩ, lời nói, và việc làm như một đôi vợ chồng sống trong ơn nghĩa của Chúa.

Sau khi sa ngã, con người cảm thấy xấu hổ vì mình trần truồng và đi trốn. Thiên Chúa tìm hỏi “Áđam, ngươi ở đâu? [...] Ai nói với ngươi là ngươi trần truồng?” Thiên Chúa dò thấu lương tâm con người và cái cảm giác xấu hổ, lo sợ vì “trần truồng”, tìm phát hiện ra ai hay cái gì là nguyên do cho nỗi sợ hãi ấy. Chất vấn ấy của Thiên Chúa đã dẫn Áđam đến tận gốc rễ của đổ vỡ quan hệ. Con người thật sự không biết trả lời, không bao giờ nhận ra chính mình là nguyên nhân gây ra chính tình trạng mất sức sống này. Con người không thấy vì một kẻ ích kỷ thì khó nhận ra tội lỗi của mình, tội lỗi nơi mình. Họ quên điều cốt yếu của hôn nhân là nên một. Trong hôn nhân, vợ chồng phải biết rõ hơn rằng cả hai người đều mỏng manh, yếu đuối, họ cần nhau, nhất là trong những lúc hoang mang hay thất vọng. Người này cảm thấy mình thiếu thốn

Đồng hành với các gia đình trẻ

khi không có người kia. Chỉ khi phó mình cho nhau họ mới cảm thấy trọn vẹn. Chăm sóc cho cái “chúng ta” là cách biểu lộ thương thân cách vị tha.

- **Thiên Chúa muốn vợ và chồng nhận biết không những trách nhiệm cá nhân, mà còn cùng chung trách nhiệm đối với những việc cá nhân từng người làm.** Cả hai người đều góp phần làm thăng tiến hay làm giảm thiểu mối dây hôn phối của họ. Họ chỉ cần nhận thấy điều gì sai hay không ổn trong quan hệ vợ chồng và cùng nhau giải quyết nó mà không phàn nàn hay trách cứ ai. Tình yêu đích thực “luôn khiêm nhường biết lỗi, nhận lỗi, xin lỗi, sửa lỗi, tha lỗi để được gần nhau” và luôn thể hiện bằng việc làm cụ thể. Nếu vấn đề, xung khắc được giải quyết bằng sợi dây tình yêu vô hình, hôn nhân sẽ được tăng lực.

- **Đôi bạn phải biết rằng hôn nhân luôn đòi hỏi ta phải cố gắng mỗi ngày điều chỉnh chính**

mình trong khi sống chung với nhau, phải hiểu rằng kết hôn là sống và yêu nhau cho đến chết. Đó là điều họ phải cam kết làm suốt cuộc đời, không bao giờ mỗi một. Đó là cuộc sống chung cho đến khi một hoặc cả hai người lìa đời bằng cái chết.

Câu hỏi để suy tư và thảo luận:

1. Đây là những mảng cuộc sống của anh/chị cần được cải thiện hay thay đổi để cho hôn nhân của anh chị được hài hòa?
2. Xin anh/chị thử nghĩ xem mình có thể vẫn tiếp tục cuộc hôn nhân trong khi mâu thuẫn, xung đột giữa vợ chồng cứ thường xuyên xảy ra hay không?
3. Trong những hoàn cảnh nào anh chị nên đối thoại với nhau để giải quyết vấn đề hôn nhân của mình?

Văn phòng HĐGMVN

10 LỜI KHUYÊN Để nuôi dạy con cái yêu Chúa

Chúng ta nghĩ mình biết hết về cách dạy con, về vai trò làm cha làm mẹ cho đến khi chúng ta bắt đầu làm cha mẹ! Khi đó chúng ta nhận ra mình chẳng biết gì nhiều và các hiểu biết về giáo dục, về vai trò làm cha mẹ rơi rụng từ mảnh này qua mảnh khác...

Là cha mẹ là một trong các chức vụ thỏa lòng nhất trong cuộc sống, nhưng cũng là một trong các chức vụ đòi hỏi nhất. Chăm sóc trẻ con trong khuôn khổ công việc của mình hay trong sứ vụ của mình là cả một trách nhiệm lớn lao. Ông Dale Hudson là cha của hai người con. Trong vòng 26 năm, ông phục vụ cho sứ vụ trẻ con của tổ chức Christ Fellowship Church ở phía nam bang Florida, nước Mỹ. Ông cho biết: “Ngoài tất cả các lỗi lầm tôi đã làm trong một quá trình dài, hai con của tôi yêu Chúa Giêsu và yêu nhà thờ. Tôi không có tất cả các câu trả lời... Nhưng ai có thể có được? Tuy nhiên tôi có thể thấy các điểm chung nơi các cha mẹ mà trẻ con lớn lên trong tình yêu của Chúa Giêsu.”

Đây là 10 điểm chung mà ông Dale trình bày hôm nay:

1. Có hành động đi đôi với lời nói

“Làm những gì tôi nói, nhưng đừng làm theo những gì tôi làm!” Câu châm ngôn này cho thấy mặt trái mà tất cả chúng ta có thể vướng phải. Không cha mẹ nào hoàn hảo, nhưng chúng ta đừng quên đặt hành động của mình theo lời mình nói, để có thể là khuôn mẫu làm vinh danh Chúa.

2. Nhận biết tài năng và ân huệ của các con

Nhận biết các đức tính, các tài năng, ân huệ mà Chúa đặt để trong đời sống các con mình để chúng được triển nở. Khẳng định các điểm mạnh của chúng để tránh cho chúng khỏi đi tìm những chuyện xấu.

3. Đọc Lời Chúa

Các trẻ con lớn lên trong tình yêu của Chúa

Giêsu, cha mẹ của chúng là những người có quyển Thánh Kinh sờn gáy. Chúng ta đọc Thánh Kinh trước mặt con cái và cùng với con cái.

4. Ăn tối chung

Các nghiên cứu cho biết, các trẻ con ăn tối với cha mẹ thường ít vướng vào ma túy, rượu, hút xách, có thai sớm, suy thoái tinh thần hay có các vấn đề ăn uống. Bữa ăn không phải chỉ đơn thuần là bữa ăn, nhưng là thời gian cầu nguyện, nói chuyện, trao đổi và học hỏi.

5. Phục vụ tha nhân

Một đứa bé thấy cha mẹ phục vụ người khác sẽ lớn lên trong tình yêu người khác và trong tình yêu của Chúa Giêsu. Một trong những điều tốt nhất cha mẹ có thể làm với con là đưa chúng đi phục vụ người khác.

6. Yêu người bạn đời của mình

Khí cụ tốt nhất cho tình cha mẹ con cái là một hôn nhân hạnh phúc. Các hôn nhân vững chắc tạo ra các đứa con vững chắc.

7. Cầu nguyện cho con cái và với con cái

Cầu nguyện là một phần chủ yếu trong sự phát triển của trẻ con trong tình yêu của Chúa Giêsu. Cầu nguyện với con mình để con mình là mảnh đất màu mỡ cho sự phát triển của chúng.

8. Đặt các giới hạn

Các trẻ em xa Chúa Giêsu nhất thường là các em không có các giới hạn có lý. Chắc chắn điều này không có nghĩa là phải có các quy tắc nghiêm khắc đi ra khỏi quan hệ với con mình. Nhưng các nghiên cứu khoa học cho thấy các giới hạn giúp cho trẻ con được lớn lên một cách bình tâm.

9. Canh chừng các nơi trẻ con hay lui tới

Phần lớn thì giờ của con cái chúng ta là chúng ở với bạn. Ảnh hưởng của bạn bè không phải là không có hệ quả trên sự phát triển của chúng, chúng ta phải canh chừng các nơi chúng lui tới, những người chung quanh chúng.

10. Xây dựng lòng biết ơn trong tâm hồn trẻ con

Xây dựng một thái độ biết ơn trong tâm hồn trẻ con và xem đây như một lối sống. Chúng ta không có công trạng gì, chúng ta luôn sống trong ơn sủng Chúa. Trách nhiệm của cha mẹ là duy trì lòng biết ơn này trong tâm hồn trẻ con.

**Nguồn: infochretienne.com, 2017-02-20/
Marta An Nguyễn chuyển dịch**

KINH DÂNG GIA ĐÌNH

Lạy Chúa là Cha chúng con,/ chúng con tin thật Chúa là Đấng dựng nên mọi sự, /và hằng thương yêu chăm sóc mọi loài./ Xin Chúa nhậm lời gia đình chúng con cầu nguyện./ Chúa đã muốn chúng con làm thành một gia đình Công giáo,/ một cộng đoàn yêu thương, /để làm bằng chứng tình thương của Chúa đối với mọi gia đình.

Xin Chúa cho mọi người trong gia đình chúng con sốt sắng thờ phượng kính mến Chúa, /và hết lòng hòa thuận thương yêu nhau. /Xin Chúa cho chúng con nhiệt thành sống đức tin,/ hôm sớm cầu nguyện chung với nhau, /làm cho gia đình trở thành một đền thờ sống động của Chúa,/ siêng năng tham dự phụng vụ của Hội Thánh,/ chuyên cần học hỏi lời Chúa và đem ra thực hành./

Trong khi mỗi người chúng con ra sức làm việc,/ cũng như lúc gia đình được vui mừng hoặc gặp thử thách,/ xin Chúa cho chúng con biết luôn luôn tin tưởng vào Chúa quan phòng. /Đối với mọi gia đình xung quanh,/ xin Chúa cho chúng con biết thật tình yêu mến,/ sẵn sàng chia sẻ vật chất cũng như tinh thần, /nhất là chia sẻ Tin Mừng tình thương của Chúa.

Lạy Chúa, chúng con xin dâng gia đình chúng con cho Chúa. /Chúng con nguyện luôn sống theo gương Thánh Gia thất mỗi ngày. /Xin Chúa chúc lành cho mọi người trong gia đình chúng con,/ có mặt cũng như vắng mặt,/ còn sống hay đã qua đời,/ hầu bây giờ chúng con trở nên ánh sáng tình thương của Chúa, /và ngày sau được phước sum họp với Chúa muôn đời. Amen.

CẦU CHÚC ĐƯỢC LÀ NGƯỜI BÉ MỌN TRONG NĂM MỚI NÀY

1. Tình hình thế giới hiện nay đang có những chuyển biến nguy hiểm có thể dẫn tới những bùng nổ khủng khiếp, gây nên những bất ngờ đau đớn khôn lường.

Chúng ta tại Việt Nam này cũng sẽ bị ảnh hưởng không nhiều thì ít. Nghĩa là chúng ta cũng cần được cứu.

2. Những yếu tố được coi là mạnh mẽ, sẽ được vận dụng để cứu chúng ta, không phải là thiếu. Nhưng theo tôi, và cũng là ý kiến của rất nhiều người, thì yếu tố phải cho là quan trọng việc cứu Hội Thánh, và cứu Tổ Quốc, chính là yếu tố tâm linh mang những giá trị thiêng liêng.

3. Xin phép trình bày rất vắn gọn về yếu tố tâm linh đó.

Một là niềm tin vào một Đấng Tối Cao thiêng liêng luôn đồng hành với mình.

Hai là niềm tin vào hồn thiêng những người thân quá cố vẫn luôn thương mình.

Ba là niềm tin vào những đồng bào xa gần vẫn chia sẻ tình thương với mình.

4. Ba niềm tin trên là rất thiêng liêng, làm nên một chiều kích tâm linh sâu thẳm và bao la, chứa đựng một sức mạnh lạ lùng. Sức mạnh lạ lùng đó chính là yêu thương.

5. Yêu thương đó, tôi đã cảm nhận được suốt

cuộc đời tôi. Yêu thương đó vẫn sống động trong tôi. Yêu thương đó luôn được Chúa Thánh Thần hướng dẫn.

6. Hôm nay, tôi cầu xin Chúa Thánh Thần soi dẫn yêu thương của tôi đi vào Năm mới 2018, sao cho yêu thương của tôi được vâng theo ý Chúa mà góp phần vào chương trình cứu độ của Chúa một cách thiết thực.

7. Chúa đã trả lời tôi qua gợi ý của Đức Thánh Cha Phanxicô. Đức Thánh Cha

Phanxicô mới nhấn nhủ những người dâng mình cho Chúa là hãy lắng nghe và hãy phân định.

8. Tôi phải để ý lắng nghe ý Chúa, để biết yêu thương theo ý Chúa.

Tôi phải để ý phân định điều gì tốt nên làm ngay ở đây, bây giờ, điều gì tốt nhưng không nên làm lúc này, nơi đó.

Với sự lắng nghe và phân định, tôi sẽ thực hiện yêu thương của tôi trong năm mới thế này:

9. Yêu thương của tôi sẽ tìm gặp Chúa nhiều hơn nữa, thân mật hơn nữa. Bất cứ ở đâu, bất cứ làm gì, tôi cũng để lòng mình gặp gỡ Chúa.

Chúa ở trong tôi. Nhờ vậy, tôi sẽ biết phải nói gì, làm gì, trong những phục vụ từng con người cụ thể.

10. Nói chung, tôi sẽ chọn những việc phục vụ nhỏ, đáp ứng những nhu cầu nhỏ trong xã hội và trong Giáo Hội.

Việc lành nhỏ, trong phạm vi nhỏ. Thí dụ, điều gì là thương người, thì dù nhỏ, vẫn cố làm. Điều gì là hại người, thì dù nhỏ, vẫn cố tránh.

Việc lành nhỏ, trong phạm vi nhỏ. Thí dụ, khi chỉ có sức đọc một kinh kính mừng, thì dù mệt, tôi vẫn cố gắng đọc. Khi chỉ có sức dâng cho Chúa một hy sinh nhỏ, thì dù kiệt sức, tôi

vẫn cố gắng dâng cho Chúa chút hy sinh nhỏ đó.

11. Nhỏ, mà tôi nói ở đây, không quan trọng ở việc nhỏ, phục vụ nhỏ, mà ở tinh thần như Chúa Giêsu đã nói xưa. Phúc âm ghi: “Ngay giờ ấy, được Thánh Thần tác động, Đức Giêsu hôn hờ vui mừng và nói: Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy Cha, vì đó là điều đẹp ý Cha” (Lc 10, 21).

Những người bé mọn đã được Chúa khen. Tôi rất mong, tôi sẽ được là kẻ bé mọn, trong năm mới này. Tôi cũng mong anh chị em cộng đoàn Long Xuyên đây cũng không ngại được Chúa khen là những người bé mọn của Chúa.

12. Nhận thức mình là người bé mọn, nhưng được Chúa yêu thương, sẽ giúp chúng ta cảm tạ Chúa như Đức Mẹ, và với Đức Mẹ “Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, thần trí tôi hôn hờ vui mừng. Vì Thiên Chúa, Đấng Cứu Độ tôi Người đoái thương nhìn đến phận nữ tỳ hèn mọn” (Lc 1, 46- 48).

13. Hèn mọn, bé mọn, sống đúng như vậy sẽ giúp chúng ta vượt qua được những thử thách muôn vàn trong năm mới 2018 này.

Hèn mọn, bé mọn, sống đúng như vậy sẽ giúp

chúng ta tìm được niềm vui và hy vọng trong cuộc sống đức tin, nhất là trên con đường đầy khó khăn của năm mới này.

Hèn mọn, bé mọn, sống đúng như vậy cũng sẽ giúp chúng ta an tâm trong năm mới 2018 này. An tâm, bởi vì chúng ta được Chúa và Đức Mẹ yêu thương.

14. Thiết tưởng đó chính là chiều kích tâm linh, có khả năng giúp chúng ta góp phần vào việc cứu Hội Thánh và quê hương Việt Nam yêu dấu của chúng ta.

Chỉ bé nhỏ thôi, nhưng chúng ta sẽ là những ngọn lửa tâm linh được Chúa đốt lên từ lửa của trái tim Chúa, sẽ có sức chiến thắng quỷ dữ Satan và hỏa ngục.

Chỉ bé nhỏ thôi, nhưng chúng ta sẽ là những ngọn lửa tâm linh được Đức Mẹ đốt lên từ lửa của trái tim Mẹ, sẽ có sức chiến thắng hận thù, chia rẽ kiêu căng, để thiết lập yêu thương của Nước Chúa.

15. Nếu năm mới này, sẽ có những lớn lao bị tàn phá và sụp đổ, thì cũng sẽ có những bé nhỏ vẫn tồn tại và phát triển. Đó là những ngọn lửa tâm linh.

+ Gm. Gioan B BÙI TUÂN

Ý NGHĨA VÀ PHONG TỤC NGÀY TẾT

Nhận thấy hầu hết người Việt chúng ta từ xưa nay đều tưởng rằng Tết Nguyên Đán có nguồn gốc từ Trung Hoa vì do bị ảnh hưởng một ngàn năm đô hộ giặc Tàu ! Vì nếu chỉ dựa vào yếu tố lịch sử luôn bị xuyên tạc hay bóp méo với thời gian bởi thế lực của kẻ “mạnh được yếu thua”, để kết luận thì chưa hẳn là đúng sự thật. Do đó nhân dịp Tết Mậu Tuất 2018 trong khuôn khổ bài này, người viết xin được nhắc lại một cách khẳng định rằng văn hóa nông nghiệp là văn hóa của Việt tộc kể từ thời Hòa Bình tức là cách nay chắc chắn ít nữa trên mười ngàn năm, nên có trước văn hóa du mục của phường xâm lăng phương Bắc. (Để dẫn chứng điều này xin xem các tài liệu đáng tin cậy gần đây như “Kết quả mới nhất thuyết phục nhất về cội nguồn phát tích của Việt tộc” của học giả Phạm Trần Anh, hay “Đâu là Việt ? Đâu là Hoa?” và “Tìm lại cội nguồn Văn Hóa” của sử gia Hà Văn Thùy, hoặc “Nguồn gốc chữ Nôm” của tác giả Đỗ Thanh).

Vì vậy mà mỗi người Việt chúng ta cần phải cập nhật thông tin bằng cách tìm lại cội nguồn văn hóa của mình; hay chỉ cần tự hỏi một cách đơn giản là nếu như Tết Nguyên Đán có nguồn gốc từ Trung Hoa thì tại sao người Việt mình có phong tục ăn bánh dày, bánh chưng, hay bánh tét vào dịp Tết Nguyên Đán còn người Tàu thì không ?! Hay nếu như văn hóa của Việt Nam có nguồn gốc từ Trung Hoa thì tại sao trong thực tế căn bản mỗi ngày từ xưa đến nay, người Tàu ăn xì dầu còn người Việt mình lại ăn nước mắm ?! Và dĩ nhiên câu trả lời đơn giản là tại vì văn hóa Việt tộc đã có trước văn hóa Hoa tộc từ lâu

đời. Nên chúng ta có thể nói một cách ngược lại là văn minh Hoa tộc ngày nay chính là đồ “tam sao thất bản” của văn hóa Việt tộc ngày xưa, để đừng nói là đồ ăn cắp. Nên khi đi nói nguồn gốc văn hóa Việt Nam là do ảnh hưởng của văn hóa Trung Hoa là hoàn toàn sai lạc !

Do đó mà phong tục người Tàu toàn là mê tín dị đoan vì đã không thấu hiểu nổi cái Tinh Hoa của văn hóa nông nghiệp của dân tộc Việt được đúc kết trong Kinh Dịch, chính là Triết lý Nhân sinh còn gọi là Minh Triết hay Đạo Trời cũng là Đạo làm Người. Vì vậy mà bọn thanh giáo từ thời Tần, Hán đến các triều đại về sau này cho tới ngày nay chỉ coi Kinh Dịch như là sách bói toán. Vì đã không phải là tác giả của Kinh Dịch thì làm sao có thể hiểu được Kinh Dịch ?! Và lại người viết muốn dẫn chứng một sự việc hiển nhiên trong quá khứ với chuyện Hà Bá của bọn Vu Nghiễn sau đây để chứng minh lòng trí mê tín dị đoan của bọn du mục vì không có Minh Triết.

“Ở đây chỉ xin ghi lại một sự tích rất ngoạn mục là việc Hà Bá cưới vợ. Theo tục đó mỗi năm người ta phải gởi xuống sông Hoàng Hà một cô gái đăng làm vợ Hà Bá để ngài khỏi dâng nước sông Chương Hà lên làm lụt lội. Tục này gọi là “lễ Hà Bá thú phụ” được cử hành đại khái như

sau : các Vu娘子* chọn trong miền một cô gái xinh đẹp nhất, rồi đến ngày đã định cho họ lập một “trao cung” trên bờ sông, mua sắm lễ vật cúng tế, cho người con gái tắm gội sạch sẽ, xong thì đặt ngồi trên chiếc bè cỏ thả trôi giữa dòng, đi được vài dặm thì bè chìm kéo theo cô gái xuống lòng sông. Hình ảnh bi ai này có thể làm ta tưởng tượng tới hình dáng Phục Phi trầm mình trong sông Lạc để trở thành thần sông ấy. Nhưng đó là ý nghĩa minh triết, còn đối với đại chúng cũng như Vu娘子 thì chỉ để làm vợ Hà Bá. Và ai nhận ngay ra rằng nhờ vào trình độ dân chúng còn mê tín dị đoan như thế, nên cưới vợ Hà Bá trở thành dịp may cho Vu娘子 khai thác dân chúng trong vùng, và họ đã tận dụng tình thế như sau:

Trước hết họ ghi công đức từng trăm ngàn quan tiền để tổ chức lễ cưới, sau đó đi xem mắt các cô gái để lựa chọn vợ Hà Bá. Cái vụ này còn ăn to hơn lượt đi công đức vì bao nhiêu nhà có con gái dẫu là xấu đều phải dứt lốt với các Vu娘子 và các hào lão trong ban tuyển lựa. Vì xấu có thể cho là đẹp và ngược lại tùy sự biết điều của bố mẹ. Lệ tục dị đoan này phát xuất từ phía Tây (Danses 473) và lan xuống phía Đông đến Nghiệp Đô tiếp giáp với nước Hàn và Triệu thì bị tinh thần Hà Lạc chặn đứng do một Nho gia tên là Tây Môn Báo mới được Ngụy hầu (423-387 tr.dl) sai ra làm thái thú Nghiệp Đô. Năm ấy quan thái thú mới nhận chức ngỡ ý sẽ đích thân ra dự lễ cưới để thêm phần long trọng. Đến nơi quan được tiếp đón trọng thể do toàn cộng đồng Hà Vu (chữ Hán) gồm có Lão Vu (chữ Hán) và các đệ tử (chữ Hán) mỗi người cầm một bình hương, theo sau là các bô lão và nhiều ngàn người tham dự. Đến nơi Tây Môn Báo ngỡ ý muốn được xem mặt vợ Hà Bá kỳ này như thế nào, người ta dẫn đến một cô gái đang tràn trề nước mắt và đầy vẻ kinh sợ.

Tây Môn Báo nói : vợ Hà Bá phải là một mỹ nữ tuyệt trần, người này tầm thường quá ta e Hà Bá không chịu, vậy bản chức xin Lão bà xuống trình với Hà Bá là quan thái thú muốn kén cho ngài một bà vợ tuyệt thế giai nhân, xin cảm phiền đợi cho ít bữa. Nói rồi truyền ném bà đồng xuống sông trước sự kinh sợ của mọi người. Đợi một lúc ông tiếp: bà này già làm không nên chuyện, sai có một việc mà này giờ chưa lên. Liền truyền vất xuống một đệ tử... Đợi một lúc quay về phía các hào lão nói: bọn đàn bà con gái đi lại chậm chạp, nói năng không nên lời, bản chức phải nhờ đến các ông, liền sai bắt một hào lão ném xuống sông... Tất cả bọn đều quỳ xuống lạy xin tha và thú hết tội lỗi... và từ đấy Nghiệp Đô hết nạn Hà Bá lấy vợ.

Vì tâm trạng người nay đã tiến xa nên rất có thể chúng ta coi việc của Tây Môn Báo là rất thường hoặc chỉ như một việc lẻ tẻ do một ông quan nào bất cứ hể có óc sáng suốt đều làm được bấy nhiêu. Ý nghĩ đó có thể chấp nhận khi chỉ căn cứ vào một câu chuyện Hà Bá cưới vợ, và việc giải thoát không quan trọng lắm, vì một đàng những bày bịa của bọn Vu娘子 còn quá thô sơ, lối tổ chức còn quá lỏng lẻo chưa thiết lập thành một hệ thống lớn thì thắng được không đến nỗi khó. Tuy vậy nếu xem vào toàn cảnh của nền văn hóa Việt Nho ta mới nhận ra đó không phải là một việc lẻ tẻ mà nó là tượng trưng cho cả một hệ thống giải thoát con người nhiều khi

rất tinh vi. Thí dụ việc ngăn cản tục lệ miền Tây Bắc hay chôn người sống cùng với người chết (xem Lễ Ký I tr.226). Tục lệ bắt các bà góa tử tiết theo chồng (Religion 119). Việc thay tượng người chết bằng bài vị, việc hiến dần dần cho lễ gia tiên trở thành lễ kỷ niệm người đã khuất và trở nên dịp cho gia tộc hội họp để nhắc nhở đức độ người đã qua bằng những cử chỉ có tính cách tế vi, nhưng lại không được xin xỏ cái chi ích kỷ, tư riêng, nhưng tất cả phải là ích chung... (xem Religion tr.108) việc truyền bá lòng tin rằng tinh hoa tôn giáo là chu toàn được bốn phận công dân theo những lễ tục của nước và vun tưới một tâm hồn vô vị lợi để tuân theo luật thiên niên phổ biến, để đạt nền minh triết cũng như làm cho lánh xa những lý thuyết cùng những hành động huyền bí, ma thuật, xin xỏ những gì tư riêng cho mình (Religion 120).

Đó chỉ là một số việc điển hình được nói phớt qua, và còn biết bao truyện khác. Vì thế việc phá dị đoan cưới vợ Hà Bá phải được coi là tiêu biểu cho một bước tiến vượt bậc từ bái vật sang đến văn tổ tức là nền nhân bản tâm linh cũng là “căn bản triết lý trong văn hóa Việt Nam”. Hay là nói theo danh hiệu của nước ta là “căn bản triết lý trong văn hóa Hà Lạc, Lạc Việt”. Cái nền đó đã đạt giai đoạn thứ ba gọi là minh triết, được hiểu theo Fichte “là nghệ thuật chọn lựa những vấn đề mà sự giải quyết liên hệ tới con người”. “La sagesse est l’art de choisir les problèmes dont la

solution intéresse l’homme”. Điều này đòi phải có một sự thâm hiểu những nhu yếu chính cốt của con người mới đặt được vấn đề hay chọn lựa được những đề tài liên hệ mật thiết đến con người muôn thưở. Đó là đợt cao nhất mà cho tới nay mới có nền minh triết Hà Lạc đạt tới nhưng đã quên đi rồi, và hiện đang bước trở lại giai đoạn Hà Vu (bái vật) hoặc ý hệ mà không ngờ rằng đó là những giai đoạn mà tiên

tổ đã phải dùng hết óc tinh anh mới vượt qua được. Giai đoạn ý hệ bên Viễn Đông chỉ hơi hình thành trong bước Hà Đồ, nhưng rồi bị vượt qua liền bằng giai đoạn Lạc Thư, (xem Dịch Kinh Linh thể) cũng như đã vượt qua giai đoạn Vu tượng. ” (1)

(*Vu Nghiễn là một thứ tôn giáo cổ truyền nặng chất pháp môn, phù thủy, đồng, bóng... của những miền Tây Bắc, Tây Tạng, Thanh Hải, Hồi, Kim.)

Cho nên trong phần sau đây người viết mạo muội diễn giải cái Tinh Hoa của Văn Hóa Việt tộc qua ý nghĩa ngày Tết với những phong tục truyền thống mà có lẽ bạn đọc đã quên hay chưa bao giờ nghe nói đến.

TẾT LÀ GÌ ?

“Muốn hiểu được tầm quan trọng của Tết cần nhớ lại với Việt Nho thì siêu hình là thời gian và tình cảm. Cả hai đều vô hình nhưng lại có thực; đó chính là chất liệu làm nên con người, tràn ngập toàn thể con người dưới tên bao quát là tình, tâm tình. Đó là then chốt của con người, con người cần phải “tùy thời”. Tùy thời chi nghĩa đại hĩ tai”, vì tùy thời cũng chính là sống theo tình theo tính, tức là đạo. Đó là những việc không thể bỏ dù một giây. Nhưng có những lúc cần trọng thể hóa: như những thời điểm khởi đầu mùa, đầu năm Nho gọi là tiết, ta đọc là Tết. Đó là ngành ngọn của chữ thời.

Còn ngành tình thì ta thấy Nữ thần mộc sắn

sóc cho mỗi tình nảy nở qua thể chế gia đình : rồi nhiều gia đình làm nên làng xã. Hàng ngày sống tình gia đình, nhưng lâu lâu vào những khởi điểm cũng cần sống theo chiều kích toàn thể của mình, cái sống của công thể. Sống đầy đủ nhất tự ăn uống, chơi đùa, cho tới ca hát, tế tự. Đây là lý do thâm sâu của các cuộc hội hè đình đám kéo dài : đó là sự tác động của một nền siêu hình trung thực hơn hết, đáng được coi là khôn sáng thông giỏi hơn cả. Vua Hùng Vương chỉ truyền ngôi cho công tử Lang Liêu vì đã biết trình bày việc ăn uống ngày tết như hình trời đất, và dân chúng đã thấu hiểu triết lý đó nên kêu là vua Tiết Liêu : tiếng này vừa có nghĩa món ăn ngày tết, mà cũng hàm ý biết lo liệu đúng tiết điệu của đất, trời, người.

Như thế, Tết hay hội hè đình đám chính là những phút linh thiêng mà con người dùng để sống hòa điệu với nhịp vũ trụ của hóa công được quan niệm như trẻ thơ ca múa ” hóa nhi đa hí lộng”, để cho đúng câu “thiên nhân tương dữ ” trời người cùng tham dự. Tham dự chi ? Thưa cụ thể là tham dự cùng một tiết nhịp. Vì thế Tết cũng kêu là tiết : có bao nhiêu Tết là có bấy nhiêu tiết. Mỗi Tết trở nên cơ hội cho con người sống đời sống của Đại Ngã Tâm Linh, sống hòa mình vào nhịp vũ trụ, để con người sống những giây phút an hành vượt hẳn ra ngoài vòng danh lợi của hai đợt cưỡng hành lợi hành. Chỉ ở đợt an hành con người mới dễ sống thanh thản trong bầu khí bao la của trời cùng đất.

Đây là lý do sâu thẳm tại sao Tết với những hội hè kèm theo được coi là thiết yếu cho con người để phát triển những khả thể vô biên của mình, là cái giúp con người khỏi thiên lệch sang trời hay đất, tức làm nô lệ cho những cái ngoài mình như tiền tài, quyền quý. Đất biểu thị những gì bé nhỏ chỉ bằng những góc cạnh (bốn phương) như những nhu cầu ăn uống, đó là lối tác hành

hiện ra hình thể có tính cách thúc bách, nó trói buộc con người vào vật thể, nếu không có những lúc dành riêng để tâm hồn thoát lên thì rồi sẽ bị trói chặt mãi vào đất để cho hạ tầng kinh tế chỉ huy trọn vẹn; kết cục là con người bị biến thành những dụng cụ sản xuất, những máy tự động vô hồn, không còn nghĩ tới được thượng tầng, đành trở nên những con người què quặt – vì đánh mất toàn vẹn tính của mình gồm không những hạ tầng như phải ăn, uống mà còn cả thượng tầng tâm linh, thượng tầng văn hóa.

Vì thế thượng tầng cũng phải tác hành, nhưng đi lối khác hạ tầng kinh tế vì nó là trời tròn đầy viên mãn có thiếu chi đâu mà phải lợi hành, nên có thể an hành tức là hành bằng tiết nhịp: làm không phải để được cái chi mà để triển diễn chiều kích vô biên của con người. Triết lý chơi nằm ở chỗ đó, ở chỗ hành không phải để được cái chi cả. Đúng hơn là không nhằm những cái nhỏ bé có thể trở thành mục tiêu, nhưng nhằm thỏa mãn chiều kích vô biên nơi con người, như để con người được tập dượt cho quen dần dạng vượt lên cõi bao la bên ngoài lợi lộc để phát triển sự toàn vẹn của mình.

Sự toàn vẹn bao gồm cả đức trời cả đức đất. Về phương diện đức đất con người phải lao động sản xuất, phải làm mà ăn. Tục ngữ quen nói: “tay có làm thì hàm mới nhai”. Nhưng con người không chỉ có làm mà còn nhiều cái khác, mà bao la hơn cả là tâm, là tình. Tình, tâm phải lớn bằng

vũ trụ để trở nên vũ trụ chi tâm. Nói kiểu khác là đức của trời, và tối đây thì phải biết ăn chơi.

Chơi cũng gọi là ăn sao? Thừa rằng tại sao không. Nếu ăn là để nuôi dưỡng xác thân, thì chơi là để nuôi dưỡng cái chiều kích vô biên của con người nghĩa là những đức tính không thể đo lường bằng ích dụng, thí dụ những mối tình cao thượng về yêu thương, hòa bình, quảng đại, những khát mong hướng về chân, thiện, mỹ, toàn là những đức tính vô hình, nên thường bị coi như vô ích nhưng khi nhìn con người toàn diện lại thấy cần biết mấy. Vì thế mà trên đời chưa có cái hữu ích nào đắt bằng những cái “vô ích”: một bức họa thời danh nhỏ có thể trả cả triệu dollars vẫn chưa mua được là vì thế, đúng ra vì nó vô giá. Vô giá vừa có nghĩa ‘vô ích’ vừa có nghĩa là có giá vô ngần. Đó là bằng chứng bất ngờ nói lên sự cao trọng của những cái “vô ích”. Vì hữu ích là hạn cục vào một mục tiêu; cây viết có ích để viết thì không ích cho việc chỉ giờ. Đồng hồ có ích chỉ giờ thì vô ích cho sự xê dịch.. mỗi sự hữu ích là một hạn cục, không còn lối mở vào cõi vô biên cho nên cần thiết phải có chơi để khỏi biến con người thành một dụng cụ “có ích”. Cần làm sao cho con người mãi mãi là một thực thể “vô ích” để có khả năng thông đạt với cõi vô biên đã vượt xa khỏi bình diện có ích với không có ích. Triết lý chơi nằm trong đó, chơi tuy vô ích mà lại rất phổ biến, ai cũng ham chơi, mà lý tưởng là phải chơi.

Tuy nhiên đặt ra được một triết lý chơi thật họa hiếm, nó đòi phải có hai điều; một là phải có triết lý chữ thời biết coi trọng tiết nhịp hai là phải có cảnh phong nhiêu phần thịnh. Trước hết hãy nói về chữ thời mà cụ thể là tiết nhịp. Chơi mà thực đúng tiết thì phải được tổ chức vào những đầu tiết nhịp y như hát múa đều cần có nhịp nên ít ra phải theo được cung đầu và cuối của câu nhạc. Ở những cung giữa có sao nhãng hoặc bớt

hay thêm một vài nốt nhạc cũng được, nhưng khi đến đầu nhịp thì mọi tay chơi phải hòa vào để đạt hòa âm. Vì thế mà thời xưa có niềm tin rằng ca vũ là phương tiện để thông giao với quỷ thần.

Đó chẳng qua là niềm tin của thời ma thuật, còn chính ra là để thông giao cùng tiết nhịp trời đất. Đó là ý nghĩa Tết. Vì thế Việt Nho là miền có lệ ăn Tết dài nhất, thì cũng có thể coi là đạo đức nhất, tiến xa nhất trên thang tiến hóa. Đó là điểm một. Điểm hai cũng cần lưu ý đó là có nhiều tết hơn cả bởi chưng Tết là lễ, tức là lúc để dành thời giờ cho việc thích nghi với tiết nhịp = hai chữ nghi lễ là do đấy. Do quan niệm lưỡng thể: một tác hành sản xuất cho thân xác, một an nghỉ cho tâm hồn. Lưỡng nghi là phải thích nghi cả với dưới lẫn với trên mới là triết theo nghĩa đầy đủ. Trong khi lao tác có thể lạc nhịp nên cần phải có Tết để cho hợp tiết. Vì thế hai Tết to nhất nhằm vào hai mùa Xuân Thu tức hai mùa của con người (trục phân hàng ngang). Còn hai Tết thuộc trục chí là hàn thực và lễ lửa thì coi là tùy thuộc theo quan niệm nhân chủ đặt nặng trục ngang (xem “Triết Lý Cái Đình”) Thế là xong cái vụ tháng giêng ăn Tết ở nhà. Còn tháng hai sao? Chữ hai chỉ đất chỉ tiền tài, nên đưa đạo chơi vào cho đừng quá bám vào tiền tài là cái dễ chạy dễ thay chủ. Tuy nhiên vì cờ bạc dễ sa đọa nên xin đổi ra tập nhạc, hoặc học dịch hay tu luyện chi đó.” (2)

Vì vậy Tết Nguyên Đán không chỉ có nghĩa

ở trong tự điển với Tết là nghĩa (thời)Tiết, và Nguyên là khởi (bắt) đầu, còn Đán là buổi sáng sớm (ngày mới), tức là ngày lễ mừng Trời Đất bắt đầu một chu kỳ mới, với 4 mùa mà khởi đầu là Xuân. Vì ngôn tự (lời nói, chữ viết) không thể nào chứa được hết nghĩa của trời đất, đó là Thiên, là Mệnh, là Tính, như sách Trung Dung có câu : “Thiên Mệnh chi vị Tính ; Suất Tính chi vị Đạo” có nghĩa : “Mệnh Trời là Tính ; Noi theo Tính là Đạo”. Cho nên ở đây người viết muốn nói Tết cũng là “Lễ Đạo”, nhưng xin bạn đừng có hiểu “đạo” theo nghĩa ngày xuân đi lễ chùa hay đi lễ nhà thờ, và đừng nên hiểu “lễ” với nghĩa đốt nhang rồi lạy, hay đốt đèn rồi làm dấu thánh giá, vì đó mới chỉ là lễ lạy, lễ nghi, lễ tác,... bề ngoài chứ không phải là Lễ của Đạo nơi (trung) Tâm.

Vì nếu nói theo nghĩa tự (chữ), thì Tết không chỉ là “tiết” với nghĩa thời tiết như mát hay lạnh, mà là với nghĩa lộ ra, phát ra. Còn “Nguyên” (chữ Hán) được viết với hai bộ thủ ghép lại là : bộ “nhị” ở trên và bộ “nhân” (viết kiểu biến dạng như đang đi) ở dưới ; mà “nhị” là hai, được viết bằng 2 gạch song song (=), và đó là nghĩa “lưỡng cực” với âm dương, là “lưỡng nghi” với tượng hình, trời đất, vũ trụ, vạn vật... Nên nếu đem Trời Đất mà ghép với (chữ) “Nhân”(người), thì đúng là (chữ) “Nguyên”(hay còn nói “ nguyên con ”), tức nên hiểu nghĩa con người “bắt đầu” thành Hình (ló ra), khởi đầu phát ra cái “Nhân Tính” chỉ khi nào con người cảm nhận được với

ý thức là trời đất giao Hòa, kết Hợp và Thông dung với mình. Nên Việt Nho định nghĩa con người là “Giao Chỉ” của Đức trời và đất : “nhân giả kỳ thiên địa chi đức”.

Còn chữ “Đán” được ghép bởi hai bộ thủ, với ở trên là bộ “nhật”, có nghĩa là mặt trời, và ở dưới là bộ “nhất”, nghĩa là Một, với nghĩa cực lớn, tức là “thái cực”, cho nên người Việt mình mới gọi mặt trời là “thái dương”. Nên “Đán” không chỉ là nghĩa

“sáng sớm” mà phải hiểu là nghĩa “Nhất Thể”, mà “thể” ở đây có nghĩa là “sáng”. Vì vậy nên hiểu là phải có “ánh sáng”, con người mới “thấy” được Trời Đất, mới “biết” được mình là Nhân Tính và mới có thể “sống” cái Tính Bản Nhiên đó chính là Thiên Mệnh.

Cho nên Tết Nguyên Đán còn có nghĩa là lễ “Sinh Nhật” của Con Người tức của mọi người, với nghĩa bắt đầu “Thành Nhân” theo tiết Trời và nhịp Đất (thuận thiên), vì con người là “Tượng” hóa thành “Hình” để được thấy “Ánh Sáng”, để sống trong và sống với Ánh Sáng, là Chân Lý, là Tình Yêu, là Chúa, là Phật, là Thượng Đế... là cái sống trọn vẹn với Nhân tính để cảm được Hạnh Phúc vô biên ngay bây giờ và ở đây. Đó là lý do chính đáng mà tổ tiên Việt tộc mỗi ăn mừng Tết Nguyên Đán kéo dài cả tháng, và bày ra đủ thứ lễ nghi phong tục để ăn chơi vì đó chính là triết lý sống,

Mâm Ngũ Quả

Cho đến nay, người mình thường ai cũng hiểu mâm Ngũ Quả là 5 thứ trái cây để cúng tế cho ông bà và trời đất vào dịp Tết Nguyên Đán. Theo thói quen của mỗi miền thì người miền Nam thường liên tưởng tới ước vọng “cầu vừa đủ xài” cho suốt năm mới. Nên khi dọn 5 thứ quả này để cúng thì tư tưởng đó được thể hiện qua cách chọn lựa những trái cây có tiếng gọi tương tự như : măng cầu, dưa xiêm, đu đủ, trái xoài. hay

nếu như người miền Bắc thì “cầu cho sung” (túc) nên chọn trái sung thay vào. Nhưng đó là lối hiểu theo cách suy diễn giản dị của dân gian nên là mê tín dị đoan, chứ không là ý nghĩa triết lý của văn hóa nông nghiệp dựa trên vũ trụ và nhân sinh quan của Tổ tiên, mà người viết đã cắt nghĩa trong bài “Có nên bỏ Tết Nguyên Đán hay không?”. Cho nên mâm Ngũ quả nếu chỉ hiểu theo dư luận với nghĩa “cầu cho sung” hay “cầu vừa đủ xài” hoặc “cầu xài lóp ba ga”... thì phải nói là mê tín dị đoan ! Vì hoàn toàn trái ngược với tinh thần triết lý nhân sinh của Việt tộc là “có Thực mới vực được Đạo”, là “tận kỳ tính tắc tri Thiên, tri Địa, tri Nhân cập vật giả”, hay còn nói là “tận kỳ tính, dĩ chí ư mệnh” có nghĩa là Minh Triết. Do đó là lý giải minh nhiên thấu triệt mọi vấn đề không hề bị ứ đọng hay bế tắc, vì Văn Hóa của Việt tộc còn gọi là Thần Hóa, nên tiền nhân mới nói : “cùng Thần tri Hóa”. Vì vậy trong văn hóa của Việt tộc với triết lý nhân sinh không hề có dị đoan vì mê tín để đi cầu Trời khẩn Phật cho “vừa đủ xài” hay “sung túc”, nhưng trái lại phải ‘tự do lai xuất’ để biết “tự tác tự cường” hay còn nói là “tự lực cánh sinh” nếu muốn có đủ hay muốn sung túc, thì mới gọi là Nhân chủ.

Vì vậy, nguyên nghĩa của mâm Ngũ Quả (với 5 quả cây khác nhau tùy theo từng miền là “tinh hoa kết quả” của vạn vật vũ trụ với Khí Tiết còn gọi là Thìn, là Thần Tiết hay Thời Tiết, ở đây Tết Nguyên Đán là Xuân Tiết), đặt trên bàn thờ Tổ tiên tượng trưng cho Ngũ Hành là Thủy-Hỏa, Kim-Mộc, Thổ nói lên sự diễn tiến một vận hành tương giao, sinh khắc của hai luồng Khí Âm Dương trong vũ trụ qua hành động biến dịch, biến hóa từ vòng sinh tiềm ẩn bên trong (tiềm thể) đến vòng thành là sự liên kết Hòa hợp ăn chịu với nhau cách tương đắc để lộ ra bên ngoài qua vạn vật, như câu “Ngũ Vị tương đắc nhi các hữu hợp” (H.T.) và quy tụ nơi “hoàng cung trung

thổ” tức là nơi Con Người, như sách Hệ Từ có câu : “An Thổ đôn hồ Nhân”. Vì chữ “Ngũ” viết với bộ “nhị” thêm nét dọc nối liền và gạch gang cong xuống có nguyên nghĩa là giao hõ của âm dương, thiên địa. Nên Ngũ Hành không phải là năm yếu tố (élément) chính cấu tạo thành vũ trụ là Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ như ai cũng tưởng, mà trái lại là nền tảng của một triết lý hành động, có tên gọi là triết lý nhân sinh.

Đón Giao Thừa

Ba chữ “Đón Giao Thừa” đều có gốc chữ Nôm, viết với bộ “thủ” (tay), nên nguyên nghĩa của chữ “thủ” này hiểu rộng ra có nghĩa là Hành động, cũng tương tự như nghĩa của “Ngũ Hành” với mâm Ngũ Quả. Vì theo vũ trụ và nhân sinh quan của Tổ tiên Việt tộc là “Thiên địa giao nhi vạn vật thông, thượng hạ giao nhi kỳ chí đồng” (Kinh Dịch), nghĩa là “Trời đất có giao hòa thì vạn vật mới thông, trên dưới có thông giao thì mới có chí hướng giống nhau”. Hay còn nói là “thiên địa giao hõ vi nhân” và “nhân giả kỳ thiên địa chi đức, âm dương chi giao”, do đó dân Việt tộc mình mới có tên là dân “Giao Chỉ”, chứ không phải là dân có 2 ngón chân cái và trở giao nhau như dư luận của thiên hạ từ xưa nay.

Nên “Đón Giao Thừa” với nghĩa từ nguyên thủy là thời điểm Giao Hòa giữa Trời Đất với Con Người và vạn vật. Do đó con người phải tự hành động với ý thức để dọn lòng mình (tâm)

sao cho “trống rỗng” hầu mới có thể thông Giao với Trời Đất vũ trụ để Thừa nhận cái Nhân Tính với Thiên chúc Nhân Hoàng để Thành Nhân, tức là để trở nên Con Người trọn vẹn với siêu thức tức là tràn đầy hạnh phúc với chiều kích vô biên, nên nói là viên mãn.

Đó là nguyên nghĩa của tục Đón Giao Thừa, chứ không phải là nghĩa giao lại năm cũ rồi tiếp (thừa) nhận năm mới, thì đó mới chỉ là nghĩa ở vòng ngoài, suy diễn theo lý trí con người, chứ Trời Đất là “vô thủy vô chung” tức không có đầu không có cuối, thì làm sao có cũ với mới, có đầu với đuôi, có năm với tháng,... ?!

Đốt Pháo

Với quan niệm con người là “Giao Chỉ” của Trời và Đất, tức của khí Âm khí Dương (âm dương chi giao), do đó mà Tổ tiên mới ẩn giấu ý nghĩa đó qua 4 câu ca dao :

Ở đâu mà chẳng biết ta

Ta con ông Sấm, cháu bà Thiên Lôì

Xưa kia ta ở trên Trời

Đút dây rơi xuống làm người thế gian

Nên khát vọng mà cũng là cứu cánh của con người chính là trở về với Nhân Tính của mình, tức là trở về “Cội Nguồn” như hình ảnh ông Táo quy Thiên. Đó chính là ý nghĩa của “lá rụng về cội”. Vì vậy phong tục Đốt Pháo không gì khác hơn là để nhắc nhở dân chúng cái ý nghĩa “Ta con ông Sấm, cháu bà Thiên Lôì”, để mà

sống trọn vẹn cái Nhân Tính mà cũng là Thiên Tính nơi mình để cho ra Người, cho Thành Nhân. Dĩ nhiên tiếng pháo nổ cũng là để diễn tả niềm vui ăn mừng ngày lễ Tết, đồng thời cũng để nói lên niềm hạnh phúc của con người một khi được “giác ngộ” tức có trí tri, để nhận thức và ý thức được mình là con ông Sấm và cháu bà Thiên Lôì . Cho nên, phong tục Đốt Pháo không có nghĩa là đuổi ma đuổi quỷ, hay là

để cho ông Trời nghe tiếng cầu xin của dân gian để làm sấm sét ban cho mưa thuận gió hòa cho mùa màng được tươi tốt trong năm mới, thì toàn là dị đoan vì mê tín ! Và vì như tôi đã nói Văn Hóa của Việt tộc là Thần Hóa, là Minh Triết với con người Nhân chủ, nên tất cả những ý nghĩa nào không quy về Cội Nguồn của con người để thành Nhân thì tất là mê tín dị đoan.

Mừng Tuổi hay chúc Thọ

Với nhân sinh và vũ trụ quan “nhân tâm thiên lý hồn nhiên nhất thể” hay “thiên địa vũ trụ vạn vật nhất thể” hay còn nói “tam tài nhất thể” tức Con Người chính là một Tài trong Tam Tài đó là Thiên Tài, Địa Tài và Nhân Tài. Vì vậy Việt tộc mới có phong tục thờ Người nên mới gọi là đạo Ông Bà, vì con người là Nhân, là Đức, là Tính của Trời Đất. Do đó để biểu lộ cách cụ thể Nhân, Đức của Thiên Tính đó thì việc cúng tế chính là sự “tế giao” để sống hai nhân đức Hiếu và Đễ đối với Tổ tiên, là Tổ của dòng tộc con người, nên gọi là Văn Tổ ghi trên bài vị đặt trên bàn thờ Tổ tiên, có nghĩa Tổ tiên cũng chính là Tổ Trời. Vì Hiếu là trọng cái nguồn gốc sự sống là Trời Đất, tức cha mẹ là những người đã truyền sinh cho mình, và Đễ là trọng kính sự sống nơi con người nào đã bảo toàn được sự sống lâu hơn mình, hầu để học hỏi kinh nghiệm sống. Cho nên ca dao đã có những câu rất hay để chỉ dạy cho mình cách sống cho Hiếu cho Đễ, như:

Thờ cha kính mẹ hết lòng

Ấy là chữ Hiếu dạy con luân thường

Chữ Đễ nghĩa là chữ nhường

Nhường anh nhường chị lại nhường người trên

Nên phong tục Mừng Tuổi hay chúc Thọ là để “Cung Kính”, tức là để Trọng mình và Kính người. Vì theo Việt Nho là “Tu kỳ dĩ kính. Tu kỷ dĩ an nhơn. Tu kỷ dĩ an bá tánh” (LN. XIV.45), nghĩa là : “Tu thân mình bằng lòng kính tôn người. Tu thân như thế là cách an hòa với người khác với mọi người”. Do đó người quân tử phải “hành đốc kính” (LN. XV.5), nghĩa là phải hết lòng mở mang đức kính trong mình. Vì vậy mà tục lệ Mừng Tuổi ngày Tết mới chính là “thuần phong mỹ tục”.

Lì Xì

Còn “lì xì” là gốc tiếng Nôm nói trại ra từ chữ “lợi thị” với nghĩa là lợi lộc, tiền của, hay giàu có với sự mua bán đổi chác... vì người ta hay hiểu theo kiểu vật chất bề ngoài. Nhưng hai chữ “lợi thị” ở đây có chữ “thị” viết với bộ thị (âm) “kỳ” có nguyên nghĩa là Tổ, hay Thần (thổ), nên hiểu thoáng ra là lễ tế Tổ, tế Thần. Còn chữ “lợi” viết với bộ “đao”, có nguyên nghĩa là đẹp để thuận lợi, vì đó là 1 trong 4 đức tính của quẻ Càn : nguyên, hanh, lợi, trinh. Như vậy hiểu nghĩa rộng ra là “thiên thời, địa lợi, nhân hòa”, tức là nghĩa thuận lợi và tốt đẹp bền vững cho mọi chuyện nên nói là “mỹ lợi”, hay còn nói là

“lợi giả nghĩa chi hòa dã” có nghĩa là hòa hợp những cái thích nghi cân xứng . Do đó phong tục “lì xì” với nguyên nghĩa cũng là sự cúng tế Tổ, tế Thần, tức là để Hành động sắp đặt mọi sự sao cho thích nghi cân xứng để cho tốt đẹp thuận lợi thì sẽ được tài lộc may mắn. Vì vậy với ý nghĩa đó mà người mình trao tặng cho nhau bao lì xì nhân dịp đầu năm. Và lại bao lì xì luôn luôn là màu đỏ tượng trưng cho hành Hỏa, vì Hỏa biểu tượng ánh sáng hỏa châu soi cho “tâm thức” con người để biết đường sống Đạo, là biết sắp đặt mọi sự sao cho thích nghi cân xứng hòa hợp thì sẽ được thuận lợi. Vì vậy mà người ta thường chọn màu đỏ để trang trí nhân ngày Tết như câu đối đỏ hay lồng đèn đỏ. Cũng như hay nói “số đỏ” là số hên, là số có “lợi” với ý nghĩa biết hoà hợp để thích nghi và tiến hoá, để thành Tài thành Nhân. Do đó giấy bạc (tiền) mới trong bao lì xì là ý nghĩa cầu chúc cho mình biết “thích nghi” để cho mọi sự tốt đẹp thuận lợi thì đó là “lợi lộc” trong suốt năm mới. Ngoài ra với bất cứ ý nghĩa nào khác chỉ là mê tín dị đoan !

Xuất Hành

Như đã nói văn hóa Việt tộc không bao giờ có dị đoan vì tất cả đều phải Biết (tri chu) vì kinh điển có câu : “tri nhân tất tri thiên tri địa”, hay “bất tri thiên mệnh, vô dĩ vi quân tử”. Nên nếu tin tưởng vào ý nghĩa xuất hành theo hướng, theo tuổi, theo mạng là để đón thần tài,

thần lộc, thần may mắn hay “thần sâu” đi nữa, thì toàn là dị đoan mê tín ! Nhưng nên hiểu Xuất Hành là phong tục nói lên ý nghĩa một khi đã Biết thì mới có thể Định, Tĩnh, An, Lự để Hành cho “thuận thiên”, cho đúng với lý Thiên lễ Đạo. Vì vậy sách Đại Học có câu : “Tri chi nhi hậu hữu định. Định nhi hậu năng tĩnh. Tĩnh nhi hậu năng an. An nhi hậu năng lự. Lự nhi hậu năng đắc.” có nghĩa là “khi đã Biết tới cùng lý

tận tính của mọi sự vật ở nơi chí Thiện thì mới định được chí hướng. Có định được chí hướng rồi thì cái tâm mới tĩnh lặng, thì tinh thần mới an. An rồi thì mới có thể tư lự, để suy xét đến sự, lý. Nhờ suy xét thấu triệt rồi mới đạt tới Nhất lý để thông tới Lý Thái Cực, là Chân lý, nên gọi là đắc Đạo. Hay nói cách khác Xuất Hành ở đây là ý nghĩa “suất Tính” theo “ngũ Hành” tức là phải

Hành noi theo Tính là Thiên Mệnh để mà sống Nhân Tính, tức là Hành động mà không có đối tượng để tránh cho lòng khỏi chấp vào đâu cả, đặng thông thả tiến lên cõi Đạo là cái toàn thể bao la gồm cả Trời-Đất-Người chứ không quy hướng vào một đối vật bé nhỏ nào hết. Đó chính là triết lý nhân sinh của Việt tộc mà cố triết gia Kim-Định đã khôi phục lại và đặt tên là Triết Lý An-Vi.

Xông Đất

Xông đây là chữ Xung đọc trại, nếu Xung viết với bộ “hành” có nghĩa là xông thẳng lên, dựng thẳng lên, xông ra, sấn thẳng vào, đụng vào, chạm vào, hướng về, con đường lớn thông ra chung quanh. Còn Xung viết với bộ “thủy” ghép với chữ “trung” là nghĩa “trống rỗng”, tức với nghĩa Đạo là nghĩa hoà hợp sâu thẳm (chí trung hoà). Nên phong tục “xông đất” có nghĩa là Hành động bằng cách quy về, hướng về, xông vào, sấn vào “tận kỳ tính” để mới “dĩ chí ư mệnh”, nghĩa là tác động đến cùng cực, làm tới chỗ hết mức có thể làm, để thực hiện cái tính riêng của mỗi vật, của mỗi người, hay còn nói là “trí tri tại cách vật”. Nói cách khác, nghĩa vụ của mỗi người là phải trở nên mình, mà trở nên mình tức là trở nên độc nhất vô nhị mà Việt Nho gọi là “thận kỳ độc” nghĩa là chú trọng đến điều độc nhất vô nhị nơi mình. Vì vậy mà cần phải “khắc kỷ phục lễ”

hay “tu kỷ dĩ an nhơn” còn nói là “an Thổ đồn hồ Nhân” có nghĩa là phải an định được cái đất nơi mình tức là cái lòng, cái tâm của mình thì mới nuôi lớn mãi được đức Nhân, thì mới Thành Nhân. Cho nên phong tục Xông Đất là cũng để nhắc nhở cho mỗi người ý nghĩa Hành động theo chiều hướng đó. Chữ xông đất ngày đầu năm không phải là chờ ai có phúc đức hay mang tên phúc lộc, tài lợi, hạnh phúc, may mắn,... tới dậm đất nhà mình từ sáng sớm mồng một Tết để cho mình được may mắn tốt đẹp cả năm, thì đó đúng là mê tín !

Còn nhiều tục lệ khác trong ba ngày Tết như không quét nhà, quét rác ra ngoài hay không đổ rác, vì sợ quanh năm tiền của ra khỏi nhà mất, hay không xách nước vì động giếng, hay không sát sinh, không giận hờn, không la hét to tiếng, v.v... thì đó là những mê tín mà người ta tưởng tượng rồi suy diễn gán ghép không cơ sở nền tảng. Nhưng thiệt ra tất cả những kiêng kỵ mà người ta bày vẽ ra trong ba ngày Tết đặc biệt là ngày mồng một Tết Nguyên Đán thì cũng tự nhiên thôi, vì trong tiềm thức của dân gian với sự kính trọng Nhân Tính mà Trời phú cho con người, bắt đầu ở nơi tất cả những gì mới phát sinh còn nhỏ, còn yếu như câu “thiên sinh ư tử”, từ nơi mỗi người đến toàn thể vạn vật. Do đó mà không nên quét nhà, đổ rác, xách nước, v.v... là để kính trọng mầm Khí Tiết mới sinh của vạn vật vũ trụ mà con người cũng thuộc về.

Bánh chưng, bánh dày

Nói tới Tết thì không thể thiếu cặp bánh chưng (vuông) và bánh dày (tròn) do từ huyền thoại Tiết Liêu mà có lẽ hẳn là người Việt thì ai cũng biết, nếu không thì xin đọc đại ý sau đây : “ Tiết Liêu (hay còn gọi là Lang Liêu, Lang Lèo) là một nhân vật theo trong truyền thuyết là con của vua Hùng Vương thứ 6. Trong dịp thờ tổ, vua cha tỏ ý muốn các con dâng lên những món ăn độc đáo để thờ cúng tổ tiên. Tiết Liêu đã sáng tạo ra bánh chưng, bánh giầy/dày, tượng trưng cho Trời, Đất. Hai thứ bánh do Tiết Liêu sáng tạo ra đã trở thành món ăn truyền thống của dân tộc Việt. (Wikipédia tiếng Việt). Đó là ẩn nghĩa của Đạo Vuông Tròn, còn gọi là Đạo làm Người hoặc là triết lý nhân sinh của Việt tộc như đã diễn giải với nội dung của bài này. Hay nói cách khác như triết gia Kim-Định là : “Cuộc thi gia chánh trong huyền sử nước Việt.

Đó là việc vua Hùng Vương muốn truyền ngôi cho con nào tìm ra món ăn ngon nhất. Kết cuộc không phải những người lên rừng hay xuống bể tìm vật lạ. Nhưng được cuộc là Tiết Liêu đã làm nên cặp bánh giầy bánh chưng bằng những vật liệu ngay trước mắt (Đạo bất viễn nhân).

Việc này nên được suy nghĩ kể từ các trường gia chánh (chuyên môn dạy làm bánh tây ngọt) cho đến các học giả vọng ngoại, khinh thường những di sản tiền nhân, rồi đến các nhà chính trị hay đi cóp nguyên văn chính thể nước người. Tất cả bấy nhiêu đều nên coi gương Hùng Vương trị nước phải có Đạo nằm trong mọi thể chế. Đạo biểu thị bằng Bánh Giầy (có lẽ đọc trại chữ Giời) và các thể chế là Bánh Chưng (đọc trại chữ Trương – étendue, chỉ những gì cụ thể). Hùng Vương thứ 18 thực đáng làm tổ nước Việt, vì Việt là tiến lên 9 độ, lùi xuống 9 độ (Hùng Vương 18 là 2 lần 9, còn 9 là Bàn

Cổ nhất nhật cửu biến), tức là bao cả nội thánh (bánh trời) và ngoại vương (bánh trương). Trời 3 đất 4 là 7 nấc tiến hóa con người mà ai đạt hết mới đáng làm vua, nghĩa là làm Người Nhân Chủ. Bởi cái ý nghĩa vừa sâu xa thăm thẳm, vừa thiết thực đến tận thâm tâm mỗi con người nên “Bánh trời bánh trương” được tiền nhân ta cho là món ăn quý trọng nhất, “ngon nhất”, nghĩa là thâm thúy hơn, nên đã được dùng làm quà biếu trong những dịp trọng đại như lễ cưới, và nhất là dịp tết Nguyên Đán là dịp mà người ta chúc cho nhau những gì đẹp đẽ hơn cả. Còn gì cao siêu và ý nghĩa bằng lời chúc nằm ẩn trong bánh trời bánh trương, nghĩa là chúc nhau nên người, theo nghĩa Người có Nhân chủ tính. Không thể tìm ra lời chúc nào cao đẹp hơn nữa, nhưng lâu ngày quên mất ý nghĩa và nay có nhắc tới cũng chỉ còn là biểu tượng suông. Vì không còn cảm quan sắc bén để thâm hiểu đạo lý nên “ăn mà không biết được mùi vị hương thơm”. Trước kia Nho giáo đã để mất kinh nhạc, còn giữ có Kinh Lễ, thì nay người Việt chúng ta cũng để mất ý nghĩa của chiếc bánh giời chỉ còn lại bánh chưng vuông 4 góc tứ địa, nên tứ địa không sao trở thành tứ linh. Vì thế mới xảy ra cảnh “thực bất tri kỳ vị”. Tại sao? Thưa, vì :

Tâm bất tại yên, Thị nhi bất kiến, Thính nhi bất văn, Thực nhi bất tri kỳ vị.

心不在焉，視而不見，聽而不聞，食而不知其味。(3)

Đó là nguyên nghĩa của những phong tục ngày Tết do triết lý nhân sinh là triết lý Hành động theo Nhân chủ với Thiên Tính, sao cho thích nghi cân xứng hòa hợp để sắp đặt mọi sự trên đời này cho tốt đẹp thuận lợi, để con người có hạnh phúc thì mới gọi là sống Đạo làm Người. Vì vậy những tục lệ ngày Tết mới gọi là thuần phong mỹ tục, mà hễ đã là thuần phong mỹ tục thì không bao giờ biến thành hủ tục. Cho nên nếu mình là người Việt mà đi khinh chê phong tục tập quán của cha ông mình là hủ tục, là lỗi thời hay đi đoan mê tín, để đi đòi bãi bỏ vì cho là của Tàu nên phải hội nhập với Tết Tây cho giống các xứ Âu Mỹ, thì tại là vì mình mất gốc và u mê vì không chịu học hỏi cho cùng lý tận tính mà thôi !

Vì vậy người viết bài này hy vọng từ nay người Việt mình nhận thức được cái dân tộc tính qua ý nghĩa linh thiêng và siêu việt của những phong tục ngày Tết hầu sống ý thức và trọn vẹn

cái Nhân tính bằng lễ “ Tế Giao” nhân dịp Tết Nguyên Đán, cũng là lễ Sinh Nhật của con người và vạn vật, để thông giao hoà hợp với Trời Đất trước bàn thờ Tổ tiên với gia đình đoàn tụ. Cho nên nhân dịp này thiết tưởng cần phải nhắc nhở mọi người sống cái triết lý nhân sinh này một cách “có Thực mới vực được Đạo” qua ý nghĩa và phong tục ngày Tết Nguyên Đán để hoan lạc với Trời qua việc cúng tế Tổ tiên (giao lạc hồ Thiên) và ăn chơi với Đất (giao thực hồ Địa) qua cái bánh chưng, bánh dày, ... và các trò chơi để mừng vui ăn Tết. Vì vậy việc truyền bá và phổ biến ý nghĩa linh thiêng của phong tục ngày Tết cho con cháu hay bạn bè cũng là bổn phận của mỗi người Việt chúng ta, để góp sức duy trì và bảo vệ cái di sản Văn Hóa Truyền Thống vô giá mà tổ tiên đã để lại với lời khuyên dạy bất hủ :

Ta về ta tắm ao ta

Dù trong dù đục ao nhà vẫn hơn

Nguyễn Sơn Hà

Một số truyền thống cổ truyền Ngày Tết

Tết Nguyên Đán là ngày lễ thiêng liêng nhất, mở đầu cho một năm mới, vì vậy đây được gọi là Tết lớn. Do đó Việt Nam ta có rất nhiều tục lệ và các phong tục cổ truyền. Sau đây là một số điều tiêu biểu:

Ngày Tết Gia đình sum họp bên nhau

Người Việt dù đi đâu, ở đâu, làm gì cũng mong được trở về sum họp cùng gia đình trong ba ngày tết, gặp lại người thân, nhìn lại cả quãng đời thơ ấu, nơi chôn rau cắt rốn của mình. Ngày tết, ngày xuân là ngày hội tụ, đoàn viên nếu không cũng là ngày gửi gắm niềm thương nỗi nhớ, tình cảm Tết, xuân thật là thiêng liêng.

Kính nhớ Đấng Thiêng Liêng và các Tổ Tiên

Người Việt hoan hỉ và thỏa mãn được ăn Tết một cách xứng đáng trước Tổ tiên, trước Trời,

Phật ngay trong mỗi gia đình hoặc giữa những người cúng xứ sở. Nên việc đầu tiên là thờ kính Đấng Thiêng Liêng và kính nhớ và khấn vái trước bàn thờ các Tổ Tiên.

Buổi sáng ngày đầu năm Linh Thiêng nên ai nấy phải giữ gìn

Ngày Tết là thời điểm khởi đầu năm mới, vì thế, buổi sáng ngày đầu năm là buổi sáng thiêng liêng nhất. Nó là điềm báo trước các sự kiện sẽ diễn ra trong một năm, tốt có, xấu có, thuận lợi có, khó khăn cũng có. Do đó, tất cả mọi người đều hết sức cố gắng trong việc giữ mình từ ăn mặc, đi đứng cho đến nói năng... Cũng trong cái ngày đầu tiên thiêng liêng ấy, xa kia ở Việt Nam còn có bao nhiêu tục lệ xoay quanh nó. Mọi người thường thổi ống tiêu, cân đong nước để đoán định thời tiết, khí hậu trong năm, uống rượu, đốt pháo để xua đi hơi lạnh, xua đi tà khí... Thanh niên nam nữ làng trên xóm dưới thường hội tụ và làm quen nhau trong nhịp đàn nhịp phách, trong những câu hát đối, còn có những cuộc thi tài và nhiều trò chơi khác.

Rông Rắn xông nhà

Năm mới đến, người Việt Nam có tục chúc tết, xông nhà để mong một xuân mới sức khỏe dồi dào, làm ăn phát đạt, tấn tới... đó là một phong tục đẹp có từ xa xưa.

Trước đây, ở một số địa phương miền xuôi hay miền núi có tục “rông rắn xông nhà” lúc giao thừa. Rông rắn xông nhà gồm một đoàn năm đến bảy người, đi đầu là một người đứng tuổi, có phong cách điềm đạm, vợ chồng hạnh phúc, con cháu đề huề. Đoàn rông rắn xông nhà đến nhà ai, chủ nhà coi như “đặc ân”, hân hoan đón tiếp và đáp lễ.

Trong cộng đồng người Mường cũng có tục “tập thể xông nhà”, gọi là phường bùa - gồm từ năm, bảy người đến vài ba chục người. Khi đoàn đến xông nhà chúc tết nhà ai, sau khi hát bài mở cửa, cả đoàn đồng thanh vừa hát bài chúc tụng chủ nhà, vừa đánh công, chủ nhà vui mừng đón nhận lời hay ý đẹp ngày đầu năm mới, đem tặng phường bùa lúa gạo (tượng trng),

quà bánh, phường bùa lại “rông rắn” kéo đi xông nhà người khác.

Và chúc tết ngày Xuân

Tục “khai vại xuân” (chúc tết ngày xuân) vùng bà con người Tày Việt Bắc lại có nét đặc thù riêng. Ngày xuân năm mới thường có mấy ông ké (chỉ người già), bà con còn gọi là ông “khai vại xuân” vai đeo túi thổ cẩm đến từng nhà chúc tết, chúc phúc gia phủ vài câu: “tháng giêng năm mới, lão đến khai vại xuân. Lão nắm tay gia chủ, chúc chủ nhà lời mới: năm mới không ốm đau, bước lên thang nhanh như hươu, như nai. Chúc cho gia súc sinh sôi, gà vịt đầy sân, trâu bò đầy chuồng, lợn nuôi mau lớn, ba tháng bằng cái cối, sáu tháng bằng cái bồ. Chúc cho việc đồng áng, mưa thuận gió hòa, cây lúa cấy xuống để nhánh to nhiều bông tròn hạt mẩy, khóm to và mập tròn nh đuôi gà, xòe đuôi công, bông lúa quạ xách không nổi, mẹ gà lòi ra cầu thang không được, gà trống lòi ra cửa gãy cửa...”.

Ông ké khai vại xuân làm xong thủ tục rồi đi dán tờ giấy đỏ in hình con trâu lên cửa chuồng trâu, chuồng bò của chủ nhà.

Gia chủ cảm ơn, rồi đáp lại bằng một bài ngắn có vần điệu:

- Vài lời xuân lời hay ý đẹp, lời hay không để rơi xuống sàn, lời đẹp không để rơi xuống đất, lời quý cho vào hòm bạc khóa lại.

Nói xong gia chủ biểu kẻ khai vại xuân quà bánh, chè lam bánh khảo. Ké xin phép ra về vì còn phải lội khe ra nương, chúc mọi người lời thương, lời nhớ.

Có thể nói mỗi phong tục, mỗi nghi lễ là một bài giáo dục in sâu trong tâm thức mỗi con người, khơi dậy cái thiện, xóa đi cái ác. Vì thế, trong suốt thời gian diễn ra Tết nguyên đán, con người ai cũng như tốt hơn và mong muốn người khác cũng được như mình. Họ chúc nhau sức khỏe và hạnh phúc, học chúc nhau” năm mới an khang, thịnh vượng”, “ năm mới vạn sự như ý”...

Trích và tóm lược từ VNA

THIÊN-ÂN

Xuân Mậu - Tuất 2018

**“Chó sủa vang, xua đuổi phường gian ác.
Chủ thức dậy, thắp sáng cả đêm đen”**

Con chó thông minh

Một hôm, một người Anh sang chơi Paris, đi qua cái cầu bắc ngang sông Seine, thì bỗng bị một con chó lông xù chạy va vào chân làm bắn cả đôi giày đã được đánh bóng thật nhẵn của ông. Vì vậy, ông buộc phải tới chỗ một người ngồi trên cầu với cái hộp để nhớ đánh bóng lại đôi giày.

Ngày hôm sau, cảnh ấy diễn lại và tiếp theo những ngày khác cũng cứ vậy.

Tính tò mò chột nảy ra khiến ông để ý theo dõi kỹ con chó. Ông thấy nó đi về phía sông Seine, nhúng chân xuống bùn ở bờ rồi trở lên trên cầu và chờ đợi người nào ăn vận sạch sẽ, giày bóng nhoáng, thì nó chạy đến quẹt chân vào giày người ấy.

Bấy giờ, ông mới khám phá ra người cạo bùn cho giày ông, chính là chủ con chó. Cuối cùng, ông đến hỏi cách khôn khéo của người đánh giày và con chó.

Sau một lúc ngạp ngừng, người đánh giày đành phải thú nhận là ông đã tập luyện con chó công việc ấy để kiếm khách và thêm :

- Ô, thưa ông, công việc làm ăn bây giờ khó lắm ! Nhà quý phái thấy con chó khôn ngoan, liền thỏa thuận mua với một giá đắt rồi dẫn về London.

Người chủ mới, sau một thời gian cột chó, tưởng đã quen, bèn thả cho nó chạy chơi.

Con chó được tự do, chỉ ở với ông một hoặc hai ngày rồi trốn mất.

Hai tuần lễ sau, người ta thấy con chó trở về với người chủ đầu tiên, tiếp tục hành nghề cũ trên một trong những cây cầu ở Paris.

I. Biểu tượng của loài chó trong lịch sử :

Hiện nay, con người đã thuần dưỡng được 750 loài động vật hoang dã về sống chung với mình, trừ bò rừng ở vùng rừng nhiệt đới nam Mỹ quá hung dữ và kém thông minh nên chưa thuần dưỡng được.

Riêng loài chó có hơn 400 giống khác nhau, trong đó có 50 giống phổ biến. Nhưng, chỉ có ba quần thể chó có đặc tính xóay lưng là chó Phú-Quốc Việt-Nam, Thái-Lan và Châu-Phi.

Chó là loài động vật có vú được con người thuần dưỡng sớm nhất, cách thời đại ngày nay 68 đến 70 triệu năm. Khi bắt đầu tiến lên thời kỳ

ăn thịt, bỏ thời kỳ hái lượm, con người bắt đầu chuyển qua nghề săn bắn.

Tổ tiên của loài chó mà con người thuần dưỡng là chó sói, sống hoang dã, bị thợ săn thời tiền sử bắt chó mẹ để lấy thịt. Sói con sống lạc lõng một mình, được người thợ săn đem về nhà nuôi bằng sữa của phụ nữ

26 Xuân Mậu Tuất 2018

trong gia đình. Sói lớn dần theo thời gian, vui chơi đùa nghịch với những đứa con của người thợ săn, dần dần trở thành con vật thân thiết, trung thành với các thành viên trong gia đình. Nhờ sự nhanh nhạy, khôn ngoan, mỗi khi vào rừng tìm mồi, chó thường được dẫn theo và tỏ ra rất tích cực với chủ. Mỗi lần chủ săn được mồi, chó cũng hưởng những phần thực phẩm mà con người không xử dụng như xương, lòng...

Từ đó, người thợ săn phát triển đàn chó trong gia đình từ 3 đến 7 con, tập hợp lại từng bầy trong quần thể bộ tộc để săn mồi và giữ nhà. Trải qua hàng triệu năm, chó được con người nuôi dạy và phát triển, tỏ ra là loài vật thông minh, trung thành, có tình cảm, sống gần với loài người sớm nhất, sau đó là gà, dê, cừu, ngựa, trâu, bò...

Các nhà chuyên môn biết phân tích và khai thác khả năng tiềm ẩn của loài chó để nó trở thành biểu tượng trong đời sống hàng ngày của con người.

1. Chó trợ giúp lực lượng phòng chống tội phạm và tệ nạn xã hội

Khủng bố và ma túy là hai lĩnh vực cần đến khứu giác của loài chó để phát hiện nơi ẩn náu, cất giấu tang vật của bọn tội phạm mà lực lượng cảnh sát chưa tìm ra.

2. Chó khoa học (còn gọi là chó thông minh)

- Con người đã phát hiện nhiều khả năng tiềm ẩn nơi chó. Những nhà nghiên cứu động vật có vú khám phá chó thông minh hơn so với các loài động vật có vú sống trên cạn.

- Chó có khả năng nhận biết được 200 đồ vật của con người xử dụng trong đời sống hàng ngày. Chó nghe và trả lời điện thoại với chủ, như trường hợp con Rico của chuyên gia huấn luyện chó Michel Chanton ở cộng hòa liên bang Đức được giới khoa học gọi là “le chien savant” ở trung tâm nuôi dạy chó Sleeve.

Con chó Laika của Liên-Xô được phóng vào không gian bằng phi thuyền Sputnik-2, ngày 3.11.1957 làm cả thế giới kinh ngạc ! Laika đã

chết sau khi bay 4 vòng quanh trái đất vì vận tốc quá cao : 30.000 km/giờ.

- Con chó có nhiều gen thuộc siêu hệ đa gen liên kết G protein xoắn ốc có bảy cặp nằm trong bầu khứu giác của chó : CFOIF1, CFOIF2, CFOIF3, CFOIF4, mỗi bộ quy mô từ 2-20 gen, thuộc ba nhiễm sắc thể khác nhau, sự tinh vi của khứu giác (tức khả năng cảm nhận, sự nhạy cảm và phân biệt xử lý mùi...) phụ thuộc vào vị trí và kích thước của biểu bì thần kinh khứu giác trong mũi. Chẳng hạn, người chỉ có khoảng 10cm² biểu bì khứu giác thì Shepberd, giống chó dùng trong quân sự của Đức có đến 95-169cm².

Cho nên, độ nhạy bén về ngửi mùi của chó cao gấp 8.000 lần so với con người. Khi chó đánh hơi, nó hít, ngửi liên tiếp nhiều lần, bầu khứu giác tiếp nhận chuyển về hệ thống thần kinh trung ương cuối cùng xử lý bằng cách ra lệnh thái độ cho con vật. Chó sẽ biểu hiện tùy trường hợp : sủa, cắn, chồm (biểu hiện ở miệng, chân) ; gằm gừ, dữ tợn (biểu hiện ở mắt, răng) : nghe ngóng, cảnh giác (biểu hiện ở tai vểnh cong, thông, ngoắt đuôi, thế đứng đứng yên, chuẩn bị nhảy, tấn công...). Người đi theo nhờ đó mà phán đoán. Trí thông minh của chó cộng với trí thông minh gấp bội của người tạo nên phán xét, hành động, cách xử lý khôn ngoan, chính xác, có hiệu quả.

Chó cũng có thính giác khá phát triển. Người chỉ nghe được âm thanh với tần số 20KHZ, còn chó ở tần số 30KHZ và cao hơn.

3. Chó canh giữ trang trại. Pascal Charles, 38 tuổi, là chủ đồn điền trồng nấm cung cấp cho ngành dược phẩm nổi tiếng ở cao nguyên

A Nantoux nước Pháp

Con chó Baunes là cộng sự đắc lực của ông trong việc tuần giữ mặt đất khi Pascal Charles lái trực thăng kiểm tra trên trời. Sự phối hợp canh giữ hàng ngàn hecta đất, xua đuổi kẻ gian và động vật, bảo vệ rừng cây cho loại nấm quý sản xuất thuốc chữa bệnh Mycorrhises này thật tuyệt vời.

4. Chó tăng khả năng biểu diễn, giúp ngôi sao tự tin hơn trước khán giả

Ngôi sao màn bạc Mỹ Stéphane B. Berne, đoạt danh hiệu ngôi sao trong một kỳ liên hoan Cannes, cho biết khi đến tham dự liên hoan, con chó Ruquier đã giúp cô tự tin và thoải mái trong lúc biểu diễn trước hàng chục ngàn khán giả.

5. Chó trong lĩnh vực hội họa

Tác phẩm gây ấn tượng đối với người xem là bức họa về loài vật của họa sĩ Lucian Freud được vẽ trong thời gian 1 năm (1985-1986), triển lãm và rao bán rộng rãi từ tháng 2-2005 đến hết tháng 12-2005 tại bảo tàng nghệ thuật Correr của Pháp. Danh họa Lucian Freud là học trò trung thành của Saint Marc, mất ở tuổi 83 tại thành phố Paris - Pháp, cha đẻ của ngành hội họa thời cận đại. Freud nối tiếp sự nghiệp của thầy mình, tác phẩm

của hai người được triển lãm khắp Châu-Âu và Mỹ. Những năm 1980 đến nay, Freud chuyển hướng nghệ thuật hội họa sang lĩnh vực súc vật.. Bức danh họa về chó đã được bán với giá 1,2 triệu USD (2006) cho một doanh nhân người Mỹ.

6. Chó của những người vô gia cư, thất nghiệp

Thất nghiệp, vô gia cư trở thành vấn nạn từ nhiều thế kỉ qua của những nước tư bản chủ nghĩa. Số người thất nghiệp lang thang gia tăng từng tháng ở các quốc gia Châu-Âu và Mỹ, họ sống ở công viên, gầm cầu, nhà vệ sinh, bến ga, những ngôi nhà bỏ hoang ở đồn điền xa và ngoại ô thành phố, gồm những người ở tuổi lao động trên dưới 25. Họ tập trung thành từng tốp 70 đến 100 người, chiếm cứ các ngôi nhà hoang sau vụ thu hoạch nho, săn bắt côn trùng để ăn, dựng lều ngủ chung với chó trên cỏ, chiều về tập trung trên bến cảng để hút chích. Cảnh sát tuần tra phải thu gom họ lại.

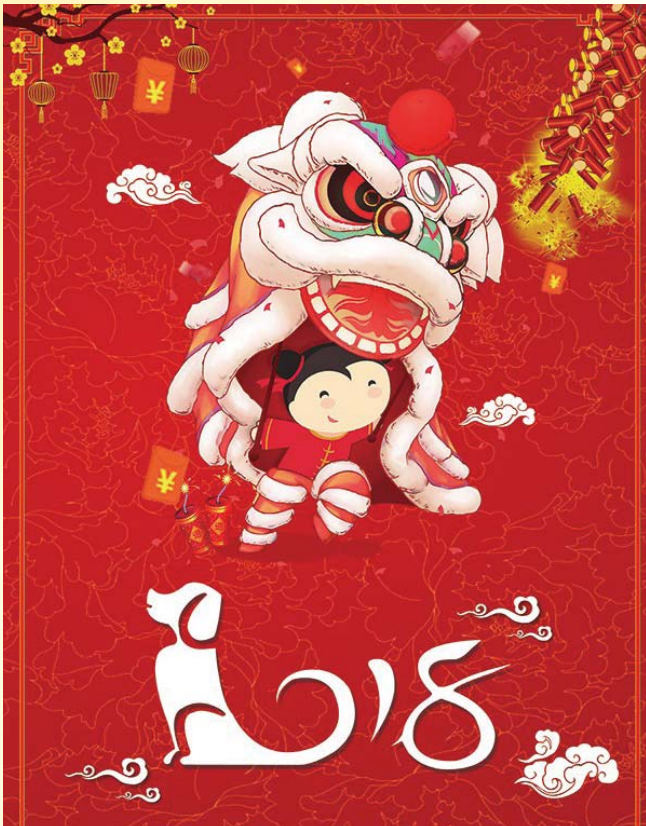
7. Tuổi thọ của chó

Tuổi thọ trung bình của chó là từ 12 năm. Bọn trung thành của con người già đi nhanh chóng do gene di truyền, tế bào lão hóa sớm. Tính bảo tồn mô cho nhu cầu năng lượng thấp và cả tính đặc thù sinh học của loài chó không giúp nó có cuộc sống dài hơn, đó là kết quả nghiên cứu của Kheira, nhà khoa học về động vật có vú nổi tiếng thế giới người Pháp. Kích thước và trọng lượng không liên quan đến tuổi thọ của chó. Giống chó Hà-Lan cao 80cm nhưng tuổi thọ của nó chỉ có 7 năm. Loài chó bông Nhật-Bản cao 40cm nhưng tuổi thọ của nó từ 12 đến 15 năm, thọ gấp hai lần loài chó có vóc dáng cao.

Chó khi về già trông tiều tụy, thảm nảo, buồn rầu và yếu ớt. Về phương diện sinh lý, một con chó trọng lượng 9kg có thể so sánh với một người khỏe mạnh 36kg ở tuổi 14-15. Con chó 7 tuổi bằng con người 70 tuổi.

8. Chó đi lạc

“Chó Tinky lông màu vàng nâu, dài 10cm, mặc chiếc áo màu hồng ngắn tay, đi lạc trong lúc cùng chủ dạo chơi trong công viên”, đó là lời rao tìm chó lạc của ngôi sao màn bạc Paris Hilton đăng trên tờ báo Los Angeles ngày 11.08.2006.

Khi đăng tin, cô phải trả tiền rao vặt 1.000 Euro. Nhưng thời gian qua đi không có hồi âm, khi Paris Hilton trở lại thành phố Paris của nước Pháp, cô bắt gặp trong một tiệm cắt tóc nữ xuất hiện con chó Tinky cưng chiều nhất đã lên 3 tuổi đi lạc và phải mua lại hết 5.000 Euro. Người hâm mộ và dư luận cho rằng con chó của Paris Hilton chẳng hề khôn ngoan.

9. Chó của những ngôi sao chính trị và yếu nhân trên thế giới

Mỹ là quốc gia có nhiều tổng thống nuôi chó nhất thế giới. Tổng thống George W. Bush khi đi công tác luôn có con chó theo bên cạnh.

Gia đình cố tổng thống Kennedy năm 1963 cũng nuôi một đàn chó 6 con trong lúc cả gia đình ở Nhà Trắng.

Tổng thống Richard Nixon lúc kế vị cố tổng thống Kennedy cũng có hai con chó. Gia đình tổng thống Ford ngày 17-09-1975 có con chó sinh được 9 con.

Con chó của bà Barbara Bush (mẹ tổng thống Bush) ngày 18.05.1989 cũng cho ra đời một bầy chó con nhí thế.

Năm 1968, tổng thống Mỹ Johnson vừa có một con chó mới mang tên Yuki liền đem nó tắm chung cùng hai cha con trong một bể nước riêng ở trang trại. Ronald Reagan và con chó nổi tiếng của mình năm 1985 ở Nhà Trắng. Cựu tổng thống Mỹ Bill Clinton hôn con chó trước khi lên đường dự họp các quốc gia phát triển G8 năm 1998. Sau một tháng, bầy chó của Barbara Bush đã biết chạy và Bush Cha có trách nhiệm theo sát để trông nom (năm 1989).

II. Những câu chuyện bất tử của loài khuyển

1. Tượng đài dành cho chó

Trên thế giới, con người thường lập nghĩa trang để nhớ ơn hoặc tuyên dương công trạng, điển hình như nghĩa trang liệt sĩ nhằm ghi công các anh hùng đã hy sinh cho tổ quốc, nghĩa trang gia tộc để lưu lại những hình ảnh của tổ tiên qua nhiều thế hệ. Ngoài các nghĩa trang này còn có các nghĩa địa khác như nghĩa địa xe hơi ở Mỹ, nghĩa địa xe cub ở Nhật...

Nhưng, nghĩa trang chó thì chỉ thấy ở Pháp, diện tích 10.000m², công nghĩa trang do kiến trúc sư danh tiếng Eugène Petit thiết kế với dáng vẻ cực kì thanh nhã, đường nét hoa văn chạm khắc hình chú chó Barry ngủ trong tuyết (để ghi nhớ công lao của nó đã giúp 40 người leo núi đạt được kỳ tích).

Vào năm 1893, nhà văn Alexandre Dumas đã đứng ra vận động quyên góp tiền bạc, vật liệu để xây cất khu đất chôn thú. Đa số người yêu thú vật hưởng ứng nhiệt tình và thủ đô Paris đã sẵn sàng tạo điều kiện chọn hòn đảo Ravageurs để xây dựng nghĩa trang.

Một ngôi mộ được du khách quan tâm nhất là mộ có tượng đài tạc bằng đá đen, hình con chó

Barry cõng trên lưng đứa bé mà chính Barry đã cứu được trong bão tuyết với hàng chữ : “Con chó đã cứu sống được 40 người và bị người thứ 41 giết chết”.

Barry là chú chó do các tu sĩ nuôi chuyên để phát hiện, cứu giúp những người bị lỡ bước trong vùng đèo Sain Bernard thuộc dãy núi Alps giá lạnh. Khi Barry đi lùnh thấy một lũ hành bị lạnh cóng, nó lấy thân mình sưởi ấm rồi dẫn đường cho khách về tu viện. Trường hợp khách kiệt sức không lết nổi thì Barry chạy về báo tin cho người ta tìm cách cứu giúp.

Vào một đêm cuối năm, Barry gặp lũ khách bị tuyết phủ đóng băng liền chạy đến tiếp cứu. Nhìn thấy con chó to lớn ngập phủ đầy tuyết tiến lại gần, hoảng hốt tưởng gặp gấu trắng, lũ khách đã dùng ngay cây gậy leo núi giáng con chó một đòn sấm sét. Mặc dù bị thương nặng, nhưng Barry cố lết về đến tu viện báo tin cho các tu sĩ biết có người cần được cứu sống. Các thầy dòng đã lần theo vết máu của Barry truy tìm người lũ khách đem về. Người này vô cùng hối hận vì đã giết lầm một con chó có nghĩa.

Ngoài ra còn có ngôi mộ khác, du khách thấy dòng chữ : “Hỡi Titô, con chó thân yêu của ta ! Chỉ riêng anh bạn nhỏ này là trung thành tuyệt đối và không bao giờ phụ lòng tin cậy của ta”.

Song song đó, có hơn 10 ngôi mộ ghi câu nói nổi tiếng của Pascal : “Càng nhìn loài người, ta càng thương con chó của ta”. Còn trên mộ con chó Grift thì ghi câu của văn hào Victor Hugo : “Chó là hiện thân của đức hạnh, vì không thể làm người nên phải mang phận thú”.

Qua đó, cho thấy con chó là người bạn tốt, gần gũi với con người nên nước ta có

câu : “Con không chê cha mẹ khó, chó không chê chủ nghèo”.

Ngoài nghĩa trang chó này, còn có 6 tượng đài biểu trưng lòng biết ơn của nhân loại đối với sự đóng góp của chó cho khoa học và nền văn minh thế giới.

- Birlin : tượng đài chó dắt người mù.

- Đảo Nom (thuộc Alaska, bắc Mỹ) : chó Balto với vòng cổ và dây xích, ghi nhận công lao nó đã giúp người huyết thanh, đẩy lùi bệnh bạch hầu tràn vào đe dọa vùng dân cư quanh năm tuyết phủ.

- Edinburgh (xứ Scotland, Anh) : con chó sau khi chủ chết, đến nằm bên mộ suốt 5 năm rồi chết theo chủ.

- Bargo San Lorencon (Ý) : ghi nhớ chú chó Bermon (14 tuổi, trong một buổi tối tìm đến ga đón chủ bị chết vì chiến tranh).

- Saint Peterbourg (Nga) : trước cửa viện thực nghiệm y học, ghi nhớ các phát minh nổi tiếng của Paplov thực hiện ở chó.

- Osaka (Nhật) : chó cùng với xe kéo, ghi công lao của chó trong các khảo sát Nam-Cực.

2. Những nghệ sĩ chó lùnh danh. Trong số các ngôi sao điện ảnh và truyền hình được toàn thế giới yêu thích, có một số là diễn viên chó. Chính những con chó này đã mang lại thành công cho

nhiều bộ phim mà chúng đóng vai chính và dĩ nhiên là hàng núi đô-la lợi nhuận cho những nhà làm phim. Theo các chuyên gia “Nghệ thuật thứ bảy”, nhân vật chó hàng đầu “Top Dog” ở kinh đô điện ảnh Mỹ Hollywood cho đến nay vẫn còn thuộc về Lassie. Suốt hơn nửa thế kỷ qua, “cô” chó này đã đóng 9 bộ phim truyện và 600 bộ phim truyền hình nhiều tập. Chó Lassie xuất hiện lần đầu tiên trên màn ảnh vào năm 1943 trong bộ phim Lassie come home (Lassie về nhà), cùng đóng bên các ngôi sao trẻ tuổi Roddy Mc Dowall và Elisabeth Taylor. Con chó chăn cừu tài ba này là một trong những ngôi sao truyền hình lớn nhất của Mỹ thập niên 1950-1960, cùng chinh phục khán giả với một con chó Đức tên Rin tin tin. Sự tái ngộ gần đây nhất của Lassie với khán giả màn ảnh rộng là bộ phim thiếu nhi sản xuất năm 1994 mang tên của chính nó Lassie.

Còn có một đàn chó đồng đúc dễ thương đã chinh phục được khán giả, cả người lớn lẫn trẻ em khắp thế giới trong bộ phim hoạt hình : 101 Dalmatians (101 con chó đốm) do hãng Walt Disney sản xuất năm 1961.

Suốt 35 năm qua, chúng vẫn giữ được sự ái mộ đó. Và sau đó, một phiên bản mới của phim 101 Con Chó Đốm đã ra đời, nhưng lần này do người thật và chó thật đóng. Trong số những ngôi

sao diễn viên chó, có chó St. Bernad to con đóng vai chính trong bộ phim hài Beethoven. Bộ phim ăn khách tới mức mới ra đời năm 1992 thì năm sau đã có phần 2.

Những con chó biết trò chuyện trong phim mạo hiểm thiếu nhi Homeward Bound : The Incredible Journey (Hướng về nhà : cuộc hành trình khó tin nổi) năm 1993, bản dựng lại của bộ phim The incredible Journey (năm 1963). Ngôi sao chinh phục giới khán giả mê mẩn thể loại hành động là chú chó Poch đáng yêu tên là Beasley đóng vai con chó Hooch láu cá của nam diễn viên Tom Hanks trong bộ phim hình sự gây chấn và vui nhộn Tuner and Hooch. Trong bộ phim 1989 này, Tom Hanks đóng vai một viên thanh tra cảnh sát đang điều tra một vụ sát nhân mà nhân chứng duy nhất là chú chó Hooch.

So với đồng nghiệp người, các diễn viên bốn chân có sự nghiệp quá ngắn ngủi. Chẳng hạn, con chó Buck trong chương trình truyền hình ăn khách Marred With Children đã chết ở năm tuổi thứ XIII (tức tương đương 91 tuổi ở con người). Chó Buck đã về hưu sau 9 năm tham gia đóng phim, bởi vì nó không còn hiểu được các dấu hiệu của người huấn luyện mình. Thế nhưng, các ngôi sao chó có thể tự hào rằng hầu hết những bộ phim do chúng đóng đều bất tử, đem lại niềm

vui sướng khoái lạnh mạnh cho hết thế hệ khán giả này tới thế hệ người xem khác.

III. Thân phận của chú khuyển qua tục ngữ các dân tộc

Vì nhiều lẽ, chú khuyển xuất hiện rất nhiều trong kho tàng tục ngữ các dân tộc trên thế giới. Con vật được thuần hóa sớm nhất này phục vụ đắc lực cho chúng

ta. Chó để sẵn bản. “Chó giữ nhà, gà gáy sáng”(tục ngữ Việt-Nam). “Ai không nuôi chó, người đó nuôi kẻ trộm”(tục ngữ Trung -Quốc). Đây là con vật rất mực trung thành với chủ, bất kể chủ nó giàu sang hay nghèo khó : “Con không chê cha mẹ khó, chó không chê chủ nghèo”(tục ngữ Việt-Nam). Tục ngữ Ba-Tư có câu : “Hãy tìm sự trung thành ở loài chó, chứ đừng hy vọng sự chung thủy nơi phụ nữ”. Chú khuyến hay sửa nhưng “con chó không sửa chủ của mình”(tục ngữ Anh).

Phục vụ cho con người nên chó biểu trưng cho hạng tôi tớ thấp hèn. Nó không sao vượt qua được thân phận này, “dù nuôi lẫn với sư tử thì chó vẫn là chó”(tục ngữ Libăng). Thân phận hèn kém, tính cách cũng hèn kém và có nhiều thói xấu. Đó là con “chó cái cắn con”. Không biết mình biết người, muốn làm nên chuyện “chó chạy trước hươu”, vì thế mới sinh chuyện “chó chê cứt nát”, “chó chê mèo lấm lông”(tục ngữ Việt-Nam). Cũng bởi ngu mà “chó chê nhà dờ ra nằm bụi tre” (tục ngữ Việt-Nam). Bởi thế, khuyến mã, khuyến ứng, cái hạng chó ngựa, chó chim sẵn mỗi, tuy là đầy tớ, tay sai đắc lực, trung thành nhưng vẫn bị khinh rẻ, vẫn là loại người không ra gì. Chó có đại mà giao du, quan hệ với loại “mèo đàn chó điếm”. “Chơi với chó, chó liếm mặt”(tục ngữ Việt-Nam). Quan hệ với chó là lấy cái xấu : “Ngủ với chó là có bọ chét”(tục ngữ Nga). Người Ả-rập mỉa mai hơn : “Ai chơi với chó, nó sẽ trở thành anh em của người ấy”(tục ngữ Ả-rập). Tất nhiên, không đại gì mà tranh chấp hơn thua với chó. Tục ngữ Thái-Lan khuyên chúng ta : “Con chó cắn anh, nhưng anh chó cắn

lại”. Người Việt còn lấy hình ảnh “nước lụt, chó chảy bàn độc” để trỏ những loại người bất tài, hèn kém và cơ hội, luôn luôn thừa dịp để nhảy lên địa vị cao sang.

Con chó có nhiều thói xấu còn vì hay sửa, hay cắn. Chỉ khi nào “chó chết mới hết cắn”(tục ngữ Việt-Nam). Lại còn cái tội hay cắn càn, cắn trộm nữa chứ. Tính cách này làm chúng ta khó chịu, đến nỗi người xứ Galles đã phải thốt lên : “Thà có con sư tử hung dữ trước mặt còn hơn có con chó cắn trộm sau lưng”(tục ngữ xứ Galles). Thế là nó có thể làm mất đi quan hệ với hàng xóm : “Dâu dũ mất họ, chó dũ mất láng giềng”(tục ngữ Việt-Nam).

Tùy hạng người mà ta có những cách thu phục khác nhau : “Hãy dùng chó để săn thỏ, dùng tiền để mua chuộc phụ nữ và dùng lời ca ngợi để thu phục kẻ ngu”(tục ngữ Đức). Khi bước phải tiếp xúc quan hệ với người xấu, ai ai cũng nghĩ tới sự đề phòng. Tốt nhất hãy theo phương châm của người Hy-Lạp : “Chơi với chó phải cầm roi trong tay”(tục ngữ Hy-Lạp). Đúng rồi, cầm roi còn để “hòa giải” mâu thuẫn của loại người sẵn sàng cắn xé nhau vì một cục xương : “Chó cắn nhau phải dùng gậy mới xong”(tục ngữ Nga). Có điều, mọi sự vật đều có hai mặt. Nếu đã dùng gậy để răn đe kẻ xấu, thì “dùng gậy gọi chó, chó không

lại”(tục ngữ Trung-Quốc), “Đập một con chó là đập tất cả các con chó khác mình gọi lại”(tục ngữ Tây-Ban-Nha).

Quan hệ giữa người và chó là quan hệ chủ - tớ. Mà “thầy nào, tớ ấy”(tục ngữ Việt-Nam), “bà chủ xấu tính làm con chó xấu nết”(tục ngữ Kirghizistan). Con người luôn luôn có khuynh hướng bảo vệ mình. Vì vậy, mặc dù chúng ta biết cách dùng “biện pháp mạnh” với kẻ xấu như “muốn làm chó sợ hãy cầm giầy thòng lọng (tục ngữ Đức), “muốn đánh chó phải dùng gậy”(tục ngữ Tchèque), nhưng chúng ta nên nhớ : “Ai xua đuổi chó là xua đuổi chủ của nó”(tục ngữ Pháp). Người Việt cũng có triết lý tương tự : “Đánh chó phải ngó chủ”(tục ngữ Việt-Nam), “Đánh chó phải nể mặt chủ”, “vuốt mũi nể mặt” (tục ngữ Việt-Nam và Trung-Quốc). Điều này có nghĩa là khi trừng trị một tên tham nhũng thì cũng phải nhìn cái ô trên đầu hắn ta. Phải chăng vì thế công việc chống tham nhũng, buôn lậu là vô cùng khó khăn ? Thôi thì “yêu ai, yêu cả con

chó của người đó”(tục ngữ Pháp) và ngán ai cũng ngán cả con chó của họ ?

“Mèo đi vắng, chuột xướng ca” là tục ngữ nói về quan hệ giữa kẻ hủy diệt và đối tượng bị hủy diệt. Đó là quan hệ chằng đoi trời chung. Con chó cũng xuất hiện nhiều trong loại tục ngữ này : “Khi chó sói bị trói, tất cả các con chó đều cắn nó”(tục ngữ Pháp). “Cáo không muốn nhìn thấy chó và không muốn bị chó nhìn thấy mình”(tục ngữ Arménie), “Chó chỉ muốn sư tử chết”(tục ngữ Anh, Pháp).

Quan hệ chủ tớ là quan hệ chi phối - bị chi phối, cho nên kẻ dưới có thể chấp nhận và an phận. Có điều “làm đầy tớ người khôn hơn làm thầy kẻ dại”. Cũng triết lý này, người Nhật nói : “Nếu làm chó, hãy làm chó của Samourai (võ sĩ)”(tục ngữ Nhật).

Vì mang thân phận thấp hèn nên chó được dùng để đối lập với đối tượng cao sang : “Ai có nhiều con, người đó sống như một con chó và chết như một con người. Ai không con sẽ sống như một con người và chết như một con chó (tục ngữ Dothái). Nhưng xin các bạn lưu ý rằng : “Thà là một con chó sống còn hơn là một con sư tử chết”(tục ngữ Anh, Pháp) và “Thà làm một con chó tự do còn hơn làm một con sư tử trong cũi”(tục ngữ Ả-rập).

Cuối cùng, nhân năm Mậu-Tuất, chúng ta nhắc lại một tục ngữ rất chí lí của Việt-Nam : “Làm người thì khó, chứ làm chó thì dễ ợt”.

IV. Việc xử dụng chó làm thuốc

Việc xử dụng chó làm thuốc, có lẽ bắt đầu ngay khi chó được thuần hóa, sống chung với con người. Tác dụng làm thuốc của chó được ghi chép sớm nhất “Thần-Nông bản thảo kinh”, bộ sách thuốc đầu tiên của đông y học, thành thư trong thời kỳ Tần-Hán, từ trước công nguyên ; y gia thường gọi bộ sách này là “bản kinh”, vì coi đó là bộ sách căn bản và đông dược. Trong đông y, tất cả các bộ phận của con chó, thậm chí cả viên sỏi trong dạ dày của những con chó có bệnh, cũng được xử dụng để làm thuốc. Trong số đó, cầu nhục (thịt chó) và cầu thận (dương vật và tinh hoàn chó đực) được dùng nhiều nhất.

1. Lòng chó

Theo sách “Bản thảo cương mục”, đem lòng đuôi chó đốt thành tro, rắc lên chỗ bỏng lửa, vết thương sẽ chóng lành, mau lên da non.

2. Máu chó

Theo sách “Biệt lục”, có tác dụng trị hư lao thổ huyết, mụn nhọt sưng thũng. Trong các phim Tàu, người ta vẩy máu chó để trừ tà khí.

3. Tim chó

Theo sách “Nhật hoa tử bản thảo”, dùng chữa chó dại cắn, trừ tà khí (chống tác nhân gây bệnh), chữa phong tý (phong thấp), ty nục (chảy máu cam) và lở loét ở hạn bộ.

4. Gan chó

Theo sách “Bản thảo thập di”, có tác dụng trị cước khí công tâm (suy tim do cước khí) ; theo “Trung dược đại từ điển” : có tác dụng trị cước khí, hạ ly phúc thống (kiết lý đau bụng).

5. Mật chó

Theo “Trung dược đại từ điển”, có tác dụng thanh can minh mục (mát gan, sáng mắt), chỉ huyết (cầm máu), tiêu thũng. Dùng chữa mắt đau do phong nhiệt, mắt khô ngứa, thổ huyết, máu cam, mụn nhọt lở loét.

6. Xương chó

Theo “Trung dược đại từ điển”, có tác dụng kiện tỳ hòa lạc (tăng cường tiêu hóa, điều hòa kinh lạc), hoạt huyết sinh cơ. Dùng chữa phong thấp lưng gối yếu mỏi, chân tay tê dại, cử ly (kiết lý lâu ngày), mụn nhọt lở loét.

7. Răng chó

Theo “Bản thảo cương mục”, thiêu thành tro, nghiền mịn, hòa với giấm bôi lên hậu bối và ung nhọt sưng thũng.

8. Cầu bảo (calculus canis)

Tức viên sỏi trong dạ dày chó, theo “Bản thảo cương mục”, có vị mặn, tính bình, hơi độc (hữu tiểu độc), có tác dụng giáng khí nghịch, khai uất kết, chữa phản vị (ăn vào nôn ngược ra), mụn nhọt lở loét.

9. Cầu nhục (thịt chó)

Theo sách “Trung dược đại từ điển”, có vị mặn, tính ấm, vào 3 kinh tỳ, vị và thận. Có tác dụng bổ trung ích khí (tăng cường chức năng tiêu hóa), ôn thận trợ dương. Dùng chữa phế thận khí hư, ngực bụng đầy trướng, cổ trướng (bụng bành), phù thũng, lưng gối yếu mỏi, sốt rét, mụn nhọt lở loét lâu ngày không liền miệng.

Tuy nhiên, xử dụng thịt chó, cần phải chú ý một số kiêng kỵ. Theo đông y, sau khi mắc các bệnh nhiệt, không nên dùng. Thậm chí, sách “Bản thảo cương mục” của Lý-Thời-Trần còn viết :

“Nhiệt bệnh hậu thực chi, sát nhân”, nghĩa là sau khi mắc “nhiệt bệnh” ăn vào là giết người. “Nhiệt bệnh” trong đông y tương ứng với các chứng viêm, nhiễm trùng, phát sốt trong y học hiện đại..

Ngoài ra, cũng không nên dùng chung thịt chó với hạnh nhân và tỏi (úy hạnh nhân, ố toán).

V. Những con chó được nhắc đến trong Kinh-Thánh :

Trong Kinh-Thánh có nhiều hình ảnh về con

chó như chó sói (St. 49,27), chó chết (1Sm. 24,15), chó ăn thịt (1V.14,11), chó liếm (1V. 21,19), chó canh chừng (G.30,1), chó rừng (G. 30,29), chó nhà (Hc. 13,18), chó tru và chạy rông (Tv. 59,7), chó câm (Is. 56,10), chó đói (Is. 56,11), chó hoang (Gr. 50,39), chó con (Mt. 15,26), chó má (Pl. 3,2).

Con chó đi theo tổng lãnh thiên thần Gabriel và Tôbia (Tb. 6 ; 11).

Con chó trong dụ ngôn Ladarô nghèo khó (Lc 16,19-31).

Lũ chó con cũng được ăn những mảnh vụn (Lc 15,21-28).

VI. Chó, con vật trung gian gây bệnh cho người

1. Chó lây truyền cho người bệnh ký sinh trùng, vi trùng như bệnh chó dại rất nguy hiểm, lây cả nấm da và chứng dị ứng.

Từ năm 1917-1919 ở Châu-Âu xảy ra dịch bệnh dại làm hàng triệu người chết.

Năm 2001 tại Pháp, chó đi lang thang do virus Malzéville lây từ lông vũ rơi chuột làm bại liệt thần kinh trung ương ở loài này khiến con vật dờ dẫm đi lang thang không nhận ra lối về. Lực lượng cảnh sát phải thu gom, tập trung riêng để điều trị.

2. Con chó có một khuyết điểm là ăn tham, ăn vụng. “Trong những năm tháng gần tết, việc gian lận, xoi tiền của dân của nước mỗi ngày một phát triển, cả về số lượng lẫn về phẩm chất. Mặc dù không nhớ rõ lắm, nhưng Gã-Siêu cũng xin “kê đơn hoàn tán” những vụ điển hình :

Ngày xưa, Nguyễn-Văn-Mười-Hai, chủ tiệm nước hoa Thanh-Hương, đã dùng thủ đoạn vay mượn để ăm của những người dân tội nghiệp hơn 104 tỷ đồng.

Theo vết xe đổ, Phạm-Công-Tước cũng đã dùng mảnh mung trên để nuốt trửng 130 tỷ đồng của ngân hàng nhà nước. Người đẹp Trần-Xuân-Hoa, với độc chiêu ấy cộng thêm tí nhan sắc trời ban cho, đã xoi tái 250 tỷ đồng của ngân hàng. Noi gương các vị tiền bối, Phạm-Huy-Phước cũng đã vay vay mượn mượn và rồi đã ăn trọn gói hơn 300 tỷ đồng.

Có một thời, phong trào giạt bụi, bể nợ như một trận cuồng phong thổi vào đất nước, ở mọi nơi và trong mọi lúc, người ta dờ khóc dờ cười, dờ mếu dờ máo vì đồng tiền chất chiu bằng mồ hôi nước mắt của mình bỗng dưng bị bốc hơi, còn thủ phạm thì cao chạy xa bay, hay ngồi tù ít ngày để tồn tâm dưỡng tánh vì không còn khả năng chi trả. Và gần đây hơn, hai vụ nổi cộm đã làm cho người dân phải xót xa, đó là vụ Tân-Trường-Sanh và Tăng-Minh-Phụng. Với vụ Tân-Trường-Sanh thì số hàng nhập lậu lên tới hơn 900 tỷ đồng. Riêng số tiền chèn nước lo lót khoảng 9 tỉ rưỡi. Còn vụ Tăng-Minh-Phụng, thì nhà nước mất toi 4.000 tỷ đồng”(Gã-Siêu).

* Vụ việc Quốc-Vượng, Văn-Quyến trong đội tuyển U23 Việt-Nam bán độ tại Sea games XXIII đã làm tổn thất không những tiền của mà cả danh dự tổ quốc Việt-Nam nữa.

UBMTTQVN ghi nhận (8-10.1.2006) : “Tình trạng tham nhũng lãng phí vẫn diễn ra nghiêm trọng, thủ đoạn ngày càng tinh vi, tính chất ngày càng phức tạp, mức độ ngày càng gia tăng, gây hậu quả nặng nề cho toàn xã hội, làm giảm lòng tin của nhân dân vào cấp lãnh đạo của đảng và sự quản lí của nhà nước, có nguy cơ đe dọa sự sống còn của chế độ ta và trở thành quốc nạn”.

VI. Lời cầu nguyện

1. Lời cầu nguyện của loài chó :

Kính lạy Thượng-Đế, Đấng đã tạo dựng nên muôn loài. Xin cho loài người, những người làm chủ chúng con, biết sống trung tín với nhau như chúng con đã sống trung tín với họ. Xin cho họ biết yêu thương nhau như chúng con vẫn thường quyến luyến yêu mến họ. Xin cho họ biết sống lương thiện, biết xử dụng và bảo tồn tài sản Thượng-Đế đã trao ban cho họ, như chúng con từng biết canh giữ nhà cửa họ đã trao phó cho chúng con.

Kính lạy Thượng-Đế, xin cho loài người luôn luôn biết tươi cười như chúng con luôn luôn ve vầy cái đuôi. Xin cho họ biết kiên nhẫn trong mọi hoàn cảnh như chúng con kiên nhẫn chờ đợi họ. Xin cho họ được lòng can đảm mạnh dạn như lòng can đảm dạn dĩ của chúng con. Xin cho họ cuộc

sống tươi trẻ hoạt động như cuộc sống nhiệt huyết của chúng con. Xin cho họ biết bỏ qua những lỗi lầm, những ưu tư phiền muộn do kẻ khác gây ray cho họ như chúng con dễ dàng bỏ qua những đau khổ mà họ đã đôi xử bạc bẽo với chúng con. Ước gì họ biết hy sinh cuộc đời của họ cho nhau, nhưng chúng con đã từng hy sinh cuộc đời chúng con cho họ.

Kính lạy Thượng-Đế, Đấng đã dựng nên muôn loài, xin cho con người biết sống xứng đáng địa vị làm người như chúng con sống đúng địa vị của loài khuyến vậy.

2. Lời cầu nguyện của con người (HMT)

Lạy Chúa, chúng con cảm tạ Chúa đã ban cho chúng con một năm đã qua đi, với bao nhiêu hồng ân tràn lan nơi quê nghèo chúng con, bao nhiêu thiên tai biến cố dầu chỉ của thời đại Chúa dạy bảo chúng con. Qua rồi năm con gà với bao nhiêu xui xẻo. Giờ đây, chúng con đón chào năm Mậu-Tuất với niềm hy vọng một năm Mậu-Tuất đầy tràn mọi may mắn, thành đạt, phước hạnh

Lạy Chúa, năm Bính-Tuất Giáo-Hội hướng chúng con đến bàn tiệc Lời Chúa, xin cho chúng con biết sống Lời Chúa, biết kiên trì cầu nguyện kêu xin Chúa như người đàn bà Canaan có đứa con gái bị quỉ ám : “Lạy Chúa, đúng vậy, nhưng lũ chó con cũng được ăn những bánh vụn từ bàn chủ rơi rớt xuống”(Mt. 15, 21-28).

Năm Mậu-Tuất, xin cho chúng con biết khôn ngoan trân trọng những giá trị thuộc về Thiên-Chúa và trao ban cho đúng người đúng chỗ : “Đừng lấy Của thánh mà vứt cho chó ăn”(Mt. 7, 6).

Năm Mậu-Tuất, xin cho chúng con biết trung thành bên núi đá Lavang nơi giáo xứ chúng con, như con chó trung thành canh giữ hang đá Đức

Mẹ tại hang đá suối nơi trung tâm hành hương Đức Mẹ tại Rôma (chuyện tích Đức Mẹ trong báo Công-Giáo & Dân-Tộc).

Năm Mậu-Tuất, xin cho chúng con đừng như loài chó hoang vô chủ, sống buông thả, lang thang vô độ như thánh vịnh 58, 15 : “Chúng như lũ chó chiều về, sửa vang quện trong thành lang thang rảo bước”.

Năm Mậu-Tuất, xin cho chúng con biết chiêm ngắm họa ảnh của thánh Đaminh có con chó ngậm bó đuốc với ý nghĩa bừng cháy Kinh Mân-Côi tỏa sáng khắp hoàn cầu.

Năm Mậu-Tuất, xin cho quê hương Việt-Nam chúng con không còn cảnh những phú hộ giàu sang, trác táng, ăn chơi xa xỉ bên cạnh Lazarô mình đầy ghê tróc có mấy con chó đang liếm ghê cho anh ta.

Năm con chó, giữa thời buổi tắc đất tắc vàng, xin cho quê hương Việt-Nam chúng con không còn cảnh lừa đảo, tham ô tranh giành đất đai mưu kế hại người như Izabel và Akhab trong sách các Vua: “Chó sẽ ăn thịt Izabel, ai thuộc về Akhab chết trong thành thì bị chó ăn thịt”(2V. 1,11).

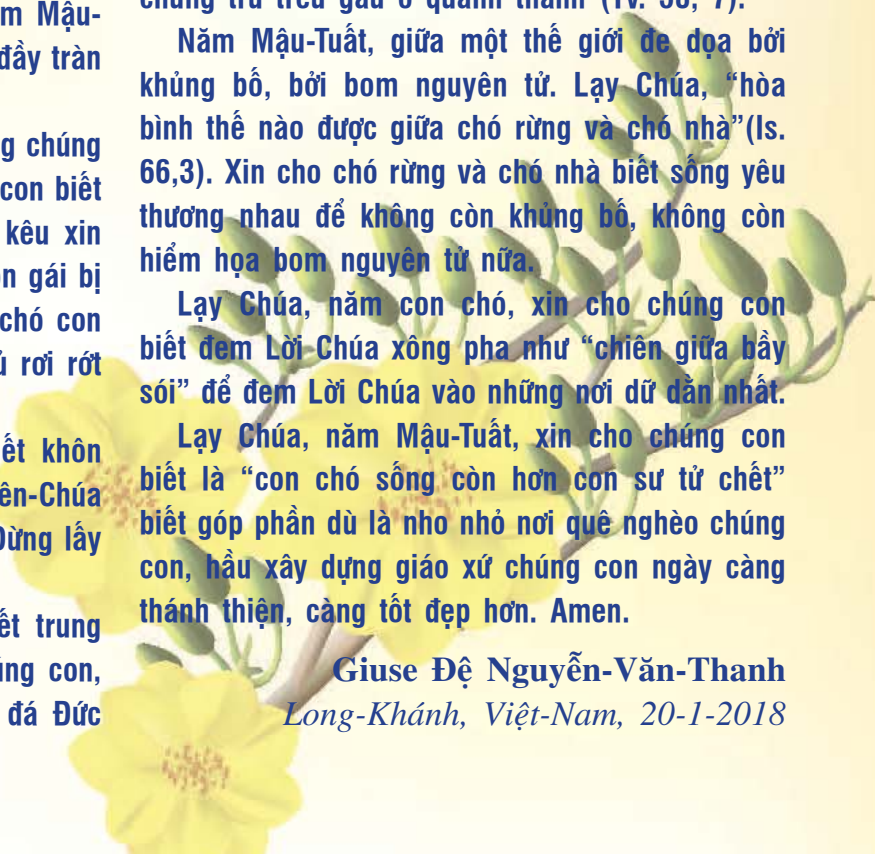
Năm Mậu-Tuất, xin cho quê hương Việt-Nam chúng con không còn những người vô gia cư thất nghiệp, sống đầu đường xó chợ lang thang vĩa hè như loài chó hoang : “Chiều về trở lại như lũ chó, chúng tru tréo gấu ó quanh thành”(Tv. 58, 7).

Năm Mậu-Tuất, giữa một thế giới đe dọa bởi khủng bố, bởi bom nguyên tử. Lạy Chúa, “hòa bình thế nào được giữa chó rừng và chó nhà”(Is. 66,3). Xin cho chó rừng và chó nhà biết sống yêu thương nhau để không còn khủng bố, không còn hiểm họa bom nguyên tử nữa.

Lạy Chúa, năm con chó, xin cho chúng con biết đem Lời Chúa xông pha như “chiên giữa bầy sói” để đem Lời Chúa vào những nơi dữ dằn nhất.

Lạy Chúa, năm Mậu-Tuất, xin cho chúng con biết là “con chó sống còn hơn con sư tử chết” biết góp phần dù là nhỏ nhỏ nơi quê nghèo chúng con, hầu xây dựng giáo xứ chúng con ngày càng thánh thiện, càng tốt đẹp hơn. Amen.

Giuse Đệ Nguyễn-Văn-Thanh
Long-Khánh, Việt-Nam, 20-1-2018

Xuân Mậu Tuất ... Tân mạn về chó

*Tuổi Tuất là con chó cò
Năm trong bếp lò, lỗ mũi lộ lem'*

Năm Mậu Tuất là năm con chó. Ai được sinh ra trong năm nay có tuổi Tuất. Tuất là con vật đứng hạng thứ 11 trong 12 con giáp là biểu tượng cho lòng trung thành, sự thật thà, nhanh trí và dũng cảm. Theo quan niệm chung thì chó là con vật có thể đem đến những điều may mắn, những thuận lợi và niềm vui trong đời sống. Thậm chí cũng có chó linh thiêng 'linh cầu' được thờ cúng tại các đền miếu như 'linh cầu chùa Cầu'. Các chòm sao được mang tên chó: Tiểu Khuyển, Đại Khuyển, Lạp Khuyển.

Nguồn gốc

Theo giả thuyết của nhà sinh vật học nổi tiếng người Áo Konrad Lorenz 1903-1989 thì tổ tiên của loài chó là chó sói và đã được con người thuần hóa, có nghĩa là 'thuần dưỡng là ắt giữ và tập cho quen một con vật, tách nó ra khỏi môi trường đồng loại của nó, để nó phải ở dưới sự kiểm soát của con người'.

**Xem '12 con vật biểu tượng' do Su Huynh Trần Công-Lao dày công biên soạn. Cuôn I, năm 2013; Cuôn II, năm 2014.*

Chó là con vật hoang dã đã được thuần hóa và được nuôi dưỡng sống chung với con người từ thời xa xưa. Chó là loài động vật rất thân thiết gắn bó và là bạn

đồng hành suốt đời với người chủ. Chó thông minh, lanh lợi, dễ bảo, biết ơn, rất trung thành, biết quan tâm và luôn bên vực chủ mình, canh gác nhà cửa. Ngoài ra, chó rất hữu ích cho con người trong nhiều lãnh vực: kéo xe trong các vùng băng tuyết, nghiệp vụ trinh thám trong quân đội, khám phá hàng lậu ở các bến cảng, sân bay, cứu hộ trong các vụ động đất, trong cơn bão tuyết, giúp việc săn bắn, hướng dẫn người mù, giúp vui cho trẻ con và người cô đơn...

Chó có bộ não rất phát triển và xương quai hàm rất cứng, và có những đặc điểm hơn con người: tai của chó thì siêu thính, mũi rất tuyệt vời có thể phân biệt từng gia vị trong thức ăn, có khả năng đánh hơi rất tài, nhưng mắt chó nhìn rất kém.

Ngôn ngữ loài chó

Giữa con người và loài chó nảy sinh những mối dây thân hữu nối kết và để người và chó hiểu nhau, chó có một thứ ngôn ngữ riêng để

diễn tả ý muốn, để biểu lộ tâm tình qua tiếng sủa, cách vẫy đuôi và các điệu bộ khác.

Tiếng sủa mang nhiều ý nghĩa: báo động, bày tỏ sự vui mừng, sự sợ hãi lo lắng, chán nản.

Hai tai vểnh ra trước chú ý đến sự gì hay là muốn dọa nạt ai; nếu quặp lại phía sau là bị đe dọa.

Nhe răng là lời cảnh báo chuẩn bị tấn công.

Thân hình: khi dọa nạt để tấn công thì xù lông lên để có vẻ to lớn mạnh hơn đối phương.

Đuôi chó: giơ cao lên là để cảnh giác; giơ cao và ve vẩy là vui mừng; hạ thấp và ve vẩy là bối rối lo lắng; chống đứng lên là muốn tấn công; cụp xuống và thu vào hai chân sau là sợ hãi.

Chó nằm xuống, đuôi và đầu cúi xuống, hai tai bẹt ra sau là tỏ ra vâng phục.

Chó liếm vào tay, vào mặt là thái độ mừng rỡ thân thiện.

Tên chó

Chó cũng có tên gọi riêng Xoài, Chuối, Đốm, Vện, Tutu, Kiki, Leao, Hichiko, Bobby, Cheyenne, tên con chó của Johnny Hallyday... cách chung theo người Việt-nam gọi tên chó theo màu sắc của bộ lông:

Chó cò là chó có bộ lông trắng, trắng như con cò ngoài đồng ruộng.

Chó mực là chó có bộ lông đen, đen như mực tàu.

Chó mốc là chó có bộ lông mốc trắng.

Chó phèn hay chó vàng là chó có bộ lông vàng, có màu vàng vàng như là phèn.

Chó lố là chó có bộ lông xám tro đen đen.

Chó vện là chó có bộ lông rằn như nổi vân.

Chó vá hay chó đốm là chó có bộ lông đốm màu.

Hình ảnh con chó trong văn chương Việt Nam

Trong số những con vật gần gũi thân quen thân với con người, hình ảnh con chó được nói đến nhiều trong ca dao, tục ngữ, thành ngữ Việt Nam: **‘Đánh chó phải ngó chủ nhà.’** Làm việc gì cũng phải cẩn thận, ngó trước nhìn sau.

‘Con không chê cha mẹ khó, chó không chê chủ nghèo.’ Để khuyên dạy con cái có lòng hiếu thảo luôn kính trọng yêu thương cha mẹ

mình bất cứ trong hoàn cảnh nào, giàu có hay nghèo khổ thiếu thốn, không bao giờ nên buồn tủi than trách, hãy xem con chó vẫn trung thành với chủ, mặc dù chủ có nghèo đói cũng không bao giờ bỏ chủ.

‘Chó đâu có sữa lỗ không, không thẳng ăn trộm cũng ông ăn mày.’ Làm việc gì cũng có lý do, như con chó không sữa vô cớ, chó sữa có lý do, chó sữa người lạ mặt, bất cứ người đó là hạng người nào trong xã hội.

‘Chó quanh chỗ ba lần mới nằm, người uốn lưỡi bảy lần mới nói.’ Câu này dạy con người phải biết suy nghĩ cẩn thận đắn đo khôn ngoan trong lời nói hay làm việc gì.

‘Chó ăn đá, gà ăn sỏi.’ Chỉ nơi đất đai cần cỗi không trồng trọt được gì cả, hay là nơi mà đời sống khắc khổ cùng cực.

‘Chó cắn áo rách.’ hay **‘Đã khó, chó cắn thêm.’** **‘Đã nghèo lại gặp cái eo.’** Chỉ thân phận của một cá nhân nào nghèo khổ lại gặp chuyện xui xẻo.

‘Chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng.’ Nói đến hạng người ỷ lại vào quyền thế, ô dù, có người bao che mà hung hăng phách lối với người khác.

‘Chó chạy đường quai’ hay **‘Chó chạy ruộng khoai.’** Chỉ một người hành động lung tung, không suy nghĩ, không biết mình làm chuyện gì, làm không có chủ đích.

‘**Chó mặc váy lĩnh.**’ hay ‘**váy lĩnh.**’ Lĩnh (lãnh) là loại tơ lụa bóng láng chỉ dành cho người sang trọng may mặc, vậy mà con chó mặc váy lĩnh, thì là một chuyện lạ đời khó coi; ám chỉ người quê mùa xấu xí ăn mặc lố lằng.

‘**Chó chê mèo lắm lông.**’ Chỉ hạng người hay soi bói kiếm chuyện chê bai kẻ khác; có câu khác cũng đồng nghĩa ‘lươn ngắn chê trạch dài.’

‘**Chó chết hết chuyện.**’ Chỉ con người nhiều chuyện, ‘**đâm bị thóc, thọc bị gạo**’, gây thêm rắc rối cho đời sống chung; khi người đó chết rồi, thì đời sống trở lại yên lành bình an.

‘**Chó gậy hổ mặt người nuôi.**’ Chỉ con cái trong nhà gầy ốm thì người ta cười chê cha mẹ, câu này cùng ý nghĩa với câu ‘Chó béo đẹp mặt chủ nhà, nàng dâu rách rưới mẹ gia thẹn thùng.’

‘**Chó ghét đĩa gặm xương, mèo thương người hay nhử.**’ Xương là phần ăn của chó, cho nên chó ghét ai dành phần ăn của nó; mèo có thói quen vờn mỗi trước khi ăn, cho nên mèo thích ai nhử mỗi cho nó. Những ai tranh giành quyền lợi của cải của người khác thì bị ganh ghét, còn những ai làm lợi ích cho người khác thì được yêu thương quý trọng. Ám chỉ thói xấu người đời.

‘**Chó già giữ xương.**’ Chó già không ăn gặm được xương, nhưng khăng khăng nắm giữ, không chịu buông ra cho chó trẻ hưởng nhờ. Chỉ người tham quyền cố vị, không làm được việc, mà cứ nắm giữ cho mình.

‘**Chó giữ nhà, gà gáy sáng.**’ hay ‘**Chó giữ nhà, mèo bắt chuột.**’ Mỗi người đều phải lo chu toàn công việc riêng của mình, không nên soi bói suy bì công việc người khác.

‘**Chó liền da, gà liền xương.**’ Một kinh nghiệm trong đời sống bình dân cho biết: khi con chó bị thương tích ngoài da hay con gà bị gãy xương thì rất mau lành.

‘**Chó ngáp phải ruồi.**’ Chỉ một người nào đó ngẫu nhiên gặp được sự may mắn trên trời rớt xuống, chó không do tài năng công cán của mình.

‘**Chó ngồi bàn độc.**’ Bàn độc là bàn dành cho việc thờ tự thần thánh. Nhờ thời cơ, một người không tài không đức nhẩy lên địa vị cao sang; cũng có nghĩa lúc loạn ly, mạnh được yếu thua, không cần tài cán đức hạnh.

‘**Chó treo, mèo đậy.**’ Đây là kinh nghiệm bình dân: muốn không cho chó ăn vụng, thì phải treo thức ăn; còn đối với mèo, thì phải đậy kỹ; cũng chỉ dạy phải biết nhược điểm của mỗi người mà đối phó mới có hiệu quả.

‘**Chó sửa mặc chó, đoàn lạc đà cứ đi.**’ Câu nói có ý nghĩa là xem thường dư luận, phê bình chỉ trích rẻ tiền, vì ganh tỵ ghen ghét, hãy mạnh mẽ tiến hành công việc của mình đã dự tính.

‘**Chó đại có mùa, người đại quanh năm.**’ Có hạng người ngu đại hơn con chó.

‘**Chó giống cha, gà giống mẹ.**’ Định luật di truyền của loài vật.

‘**Chó đá vẩy đuôi.**’ Chuyện không có thật.

‘**Khuyển mã chí tình.**’ Chó và ngựa là hai vật sống gắn bó với con người.

‘**Chơi với chó, chó liếm mặt.**’ Mất kính nể, khinh thường, khi quá quen thân.

‘**Lạc đường bắt đuôi chó, lạc ngõ bắt đuôi trâu.**’ Nếu đi lạc đường thì hãy đi theo chó hay trâu, vì chó và trâu là hai con vật có trí nhớ đường về nơi mình ở.

‘**Lên voi, xuống chó.**’ Cuộc đời bể dâu, hay thay đổi, hôm nay vinh danh ngày mai bị hạ bệ.

‘**Mèo đến nhà thì khó, chó đến nhà thì sang.**’ Theo sự tin tưởng bình dân có vẻ mê tín: con mèo nhà người khác đến nhà mình thì bị xui xẻo, làm ăn không khá; trái lại con chó nhà

người khác đến nhà mình thì được may mắn, làm ăn phát đạt.

‘Mèo đàng, chó điếm.’ Chỉ hạng người ăn chơi bất lương.

‘Như chó với mèo.’ Chỉ sự xung khắc, không hợp nhau.

‘Nói dai như chó nhai giẻ rách.’ Chỉ hạng người hay cần nhằn nói, đi nói lại hoài một chuyện.

‘Rán mỡ gà thì gió, rán mỡ chó thì mưa.’ Tiên đoán thời tiết theo nông dân: mây có màu mỡ gà thì sẽ có gió, còn mây có màu mỡ chó thì sẽ có mưa.

‘Sống trên đời ăn miếng đời chó, chết xuống âm phủ biết có hay không.’ Chỉ người chủ trương sống hưởng thụ những gì có hiện tại trước mắt, đó là nắm phần chắc, không nên mơ ước viễn vông.

‘Trâu không có, bắt chó kéo cày.’ cùng nghĩa với ‘không chó thì bắt mèo.’ Không có người này bắt người khác làm, miễn là làm xong công việc.

‘Treo đầu dê, bán thịt chó.’ Chỉ người làm ăn buôn bán gạt gẫm lừa lợ.

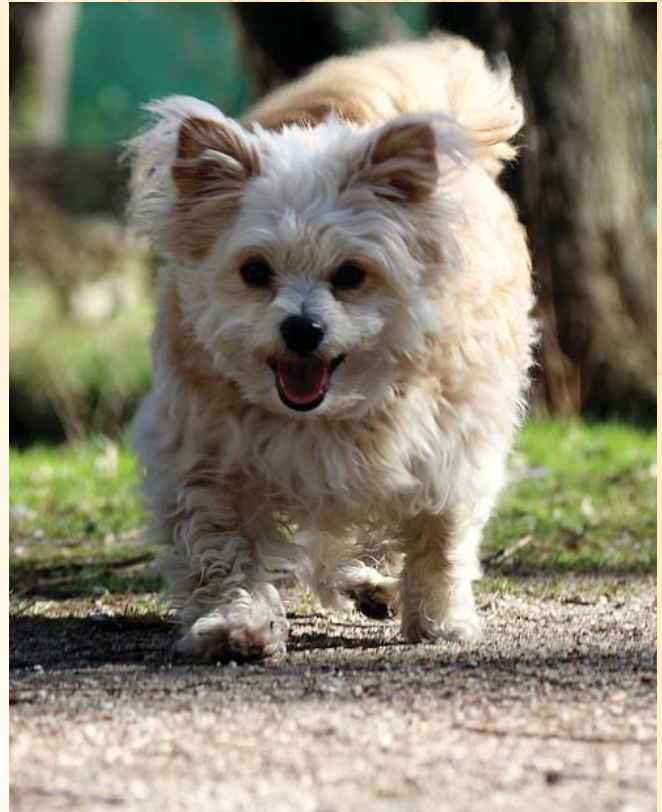
Tình cảm chó và người trong đời sống xã hội

Trong kho tàng thành ngữ, tục ngữ Việt nam nói lên chó vẫn sát cánh với con người, và được con người nâng niu quý trọng, trái lại chó cũng là đối tượng khuyên dạy luân lý.

‘Làm người thì khó, làm chó thì dễ.’ Chó chỉ biết sống theo bản năng tự nhiên suốt đời, làm người nghĩa là sống cho ra con người thì cần phải học hỏi điều hay lẽ phải, biết tu tâm luyện tính từ nhỏ cho đến chết.

‘Ôi, xét tôi bạc tình quá hơn cầu thú; vì chưng, chủ nó cho chút xương không, nó còn biết ơn, còn thương chủ nó’. Sự trung tín và lòng biết ơn của người khác xa đối với chó.

Những câu nói: **‘chửi chó, mắng mèo’, ‘Đồ chó má.’ ‘Làm ăn chẳng ra chó gì.’ ‘Đồ chó săn. Cầu nô tài.’** (ám chỉ những kẻ tay sai). **‘Thằng chó chết.’ ‘Ngu như chó.’ ‘Phường chó lợn.’** Không biết có phải vì chó được ca tụng những đức tính tốt, và vì ganh tỵ muốn trả thù

mà con người đối xử bất công với loài chó, dường như những gì xấu xa, đê hèn, đê cáng của con người đều đổ trên đầu chó.

Đội lớp chó

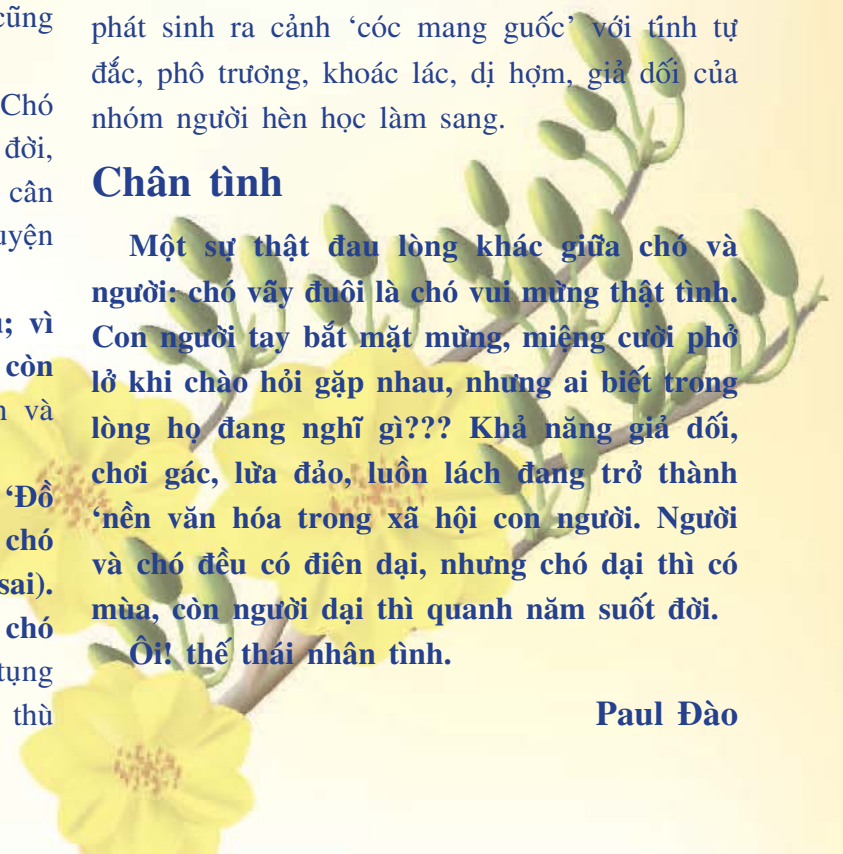
Một sự thật đôi khi xảy ra trong đời sống là: rất nhiều người đội lớp chó, như bọn người ‘chó mặc váy lĩnh, chó nhảy bàn đọc...’ nhưng chưa bao giờ thấy chó đội lớp người. Cảnh tượng này phát sinh ra cảnh ‘cóc mang guốc’ với tính tự đắc, phô trương, khoác lác, dị hợm, giả dối của nhóm người hèn học làm sang.

Chân tình

Một sự thật đau lòng khác giữa chó và người: chó vẫy đuôi là chó vui mừng thật tình. Con người tay bắt mặt mừng, miệng cười phở lớ khi chào hỏi gặp nhau, nhưng ai biết trong lòng họ đang nghĩ gì??? Khả năng giả dối, chơi gác, lừa đảo, luồn lách đang trở thành **‘nền văn hóa trong xã hội con người. Người và chó đều có điên dại, nhưng chó dại thì có mùa, còn người dại thì quanh năm suốt đời.**

Ôi! thế thái nhân tình.

Paul Đào

Ký ức chợ Tết xưa ở quê

Tôi xa quê đã mấy mươi năm, nhưng cứ mỗi độ Xuân đến, nỗi nhớ chợ quê ngày Tết lại tìm về như những thước phim quá khứ đẹp, đau đáu tâm hồn không thể nào quên.

Quê tôi vốn có nhiều sông rạch đan xen nên gần Tết xuất hiện rất nhiều ghe hàng bán đủ loại quần áo, vật dụng, thực phẩm như dầu hôi, tim đèn, bánh kẹo, mít, chuối khô, bánh trắng, bánh phồng, tôm khô, củ kiệu, giấy dán dưa, thịt heo, hột vịt... Mỗi ghe hàng đều trang bị các chiếc kèn bóp tay kêu rất lớn. Cư dân hai bên sông nghe tiếng kèn đổ xô ra để mua rất đông vui. Thường buôn bán kiểu này người bán không nói thách, người mua cũng khỏi phải trả giá. Chủ ghe hàng còn nhớ rất rõ những yêu cầu đặt hàng lần tiếp theo của “thượng đế”. Có một quy luật bất thành văn là người mua phải trả hết nợ cho người bán trước cuối năm, vì quan niệm nợ để sang ngày mừng Một sẽ không “hên”.

Trên bờ thì chợ Tết nhóm sớm, thông thường khoảng 2 đến 3 giờ sáng là đã đông kín người đến mua bán nhộn nhịp. Hồi đó các chợ chưa có điện nên việc giao dịch diễn ra dưới ánh sáng của các loại đèn “chong”, đèn “ống khói”, đèn măng-xông, đèn bình ắc-quy. Những cơ sở mua bán lớn thì “chạy máy đèn” bằng dầu lửa đỏ. Xuồng ghe các loại đậu chen chúc dưới bến sông cuối chợ. Phía đầu chợ là bãi đậu của mấy chiếc xe ngựa, xe lam ba bánh. Các hàng quán ăn uống hầu như hoạt động cả ngày lẫn đêm, nhiều nhất là các quán nhậu bình dân, quán cà phê, hủ tếu, cháo lòng phục vụ cho người buôn bán tại chợ Tết.

Hàng hóa tại chợ Tết nhà quê rất đa dạng, những cành mai vàng đã chiết ra, có khi bán nguyên cây; thực phẩm tươi sống hoặc đã qua chế

biến; có cả pháo, bát quái, bùa nêu và bài tứ sắc... Do tập quán mua bán Tết theo kiểu tự sản, tự tiêu nên người bán thường đến chợ trước để giành chỗ tốt, trải các tấm ni lông hay manh chiếu để thuận lợi hơn. Trước đó, tại trung tâm chợ luôn có các gánh hát “bồ tèo”, các đoàn “lô tô” đến “đóng đô” làm ăn đến qua Tết mới “rút dù”.

Càng về sáng, không khí lại càng nhộn nhịp. Chợ bắt đầu xuất hiện các ông thầy Nho ăn mặc chỉnh tề, quần trắng áo the ngồi mài mực để “cho chữ”. Nhiều nhóm hát sơn đông mãi võ cũng có mặt bán thuốc đi kèm với các tiết mục biểu diễn nội công, võ thuật, bắt rắn... Ghe xuồng chở bông cũng vừa ghé bến, chủ yếu là các loại đơn giản như vạn thọ, thực dục, hướng dương, mồng gà, cúc... Hồi đó nhà quê chưa có các loài bông “quý tộc” như lay-ơn, mâm xôi, trạng nguyên..., và hai mươi chín Tết coi như là chấm dứt việc mua bán tại các chợ nông thôn. Ngày ba mươi, việc mua bán rất thưa thớt vì ai ai cũng về nhà để lo cúng kiến ông bà tổ tiên, chỉ còn lại những bạn hàng bán vét hàng hóa còn lại để trở về gia đình, và lai rai những người nghèo đi phiên chợ cuối, những mong mua rẻ được vài vật dụng cần thiết cho gia đình ngày đầu năm.

Ngày nay xuân đến
xuân qua
Cũng thường thôi
giống như là ngày trôi
Hôm nay xuân đã về rồi
Mà sao thoáng chút
bồi hồi cũng không
Này em, em có chạnh lòng
Còn anh ước được
ta còn xuân xưa.

Lê Viết Tư

Bây giờ, những hình ảnh này đang ngày càng hiếm ở quê, bởi việc mua bán ở các chợ nông thôn hầu như đơn giản hơn nhiều. Hàng hóa tập trung hầu hết ở các chợ trung tâm nên người mua bán không phải đi sớm như trước, hàng quán không phải thức khuya. Giao thông cũng đã thuận lợi nên không còn cảnh xuống ghe tấp nập đi chợ Tết ban đêm. Trẻ con hầu như không còn biết đến không khí chợ Tết xưa.

Cứ cảm thấy tiêng tiếc một cái gì đó khó tả mỗi khi nhớ về những ngày se lạnh, được theo cha mẹ bơi xuống chợ đến mua sắm tại các chợ quê cuối năm.

PHAN THỊ ANH THƯ

Tết Xưa

Bây giờ ngời nhớ tết xưa
Bây giờ đang tết như chưa xuân về
Tết ngày xưa lắm bộn bề
Bánh chưng bánh tết thơ đề đối câu
Bà lo chuẩn bị cau trầu
Mẹ lo gánh nước xuân cầu âm no
Cha lo mớ cỏ cho bò
Chị lo áo mới hẹn hò cho nhau
Giao thừa nhè nhẹ heo may
Cả nhà thức đợi sang ngày bình minh
Trời cao vốn sẵn công bình
Người trong gian khổ chút tình bay xa

Tết Xưa Và Nay

Chuyện đời muôn thưở có hay
Tết xưa thì sướng, tết nay thì sầu
Tết xưa tươi thắm muôn màu
Tết nay chắt chứa một bầu ưu tư
Tết xưa đốt pháo, viết thư
Tết nay cầm pháo, thư từ (thì) qua phone
Tết xưa sắc cảnh mê hồn
Tết nay sắc cảnh chẳng còn nên thơ
Tết xưa giản dị đơn sơ
Tết nay đẹp mắt nhưng trơ tình người
Tết xưa chỉ muốn vui cười
Tết nay chỉ muốn nằm lười online
Tết xưa thích ngắm đào mai
Tết nay thích ngắm triệu like cho mình
Tết xưa chỉ có gia đình
Tết nay chỉ có hoan nghênh bạn bè
Tết xưa náo nức dù "se"
Tết nay náo nức chờ hè bước sang.

Nguyễn Trung Nguyên

Thắc mắc quanh bàn thờ gia tiên

Đạo Công Giáo ngày nay có cho phép gia đình Công Giáo được lập bàn thờ ông bà cha mẹ đã khuất hay không ? Có được thắp nhang đèn, van vái trước bàn thờ tổ tiên, tổ chức giỗ chạp theo phong tục cổ truyền đối với người quá cố như các gia đình Việt Nam khác không có đạo không ?

Trường hợp gia đình cha mẹ con chỉ thờ phượng ông bà tổ tiên thôi thì khi lập gia đình chúng con có thể khấn lạy ra mắt ông bà tổ tiên của gia đình mình cũng như bên gia đình nhà vợ không ?

M

Giải đáp

Anh M. thân mến,

Như anh đã biết người Công Giáo cũng có bốn phận thảo hiếu với cha mẹ và tổ tiên ông bà. Ngoài việc chăm lo phụng dưỡng khi còn sống mà cả khi đã qua đời cũng luôn phải nhớ ơn, xin lễ và cầu nguyện cho các ngài nữa.

Nhân câu hỏi của anh về việc lập bàn thờ cho ông bà, cha mẹ đã khuất và giỗ chạp theo phong tục cổ truyền của người Việt Nam tôi xin trích Thông cáo của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam làm tại Đà Lạt, ngày 14 tháng 6 năm 1965 xin

Tòa Thánh áp dụng huấn thị Plane compertum est (8-12-1939) về việc tôn kính tổ tiên đã được Bộ Truyền giáo chấp thuận Ngày 20-10-1964 :

Thể thức áp dụng Huấn thị Plane compertum est

1) Nhiều hành vi cử chỉ xưa kia tại Việt Nam, có tính cách tôn giáo, nhưng nay vì sự tiếp xúc với bên ngoài và vì tâm tình, tập quán đã thay đổi nhiều, nên chỉ còn là những phương cách biểu lộ lòng hiếu thảo tôn kính đối với tổ tiên và các bậc anh hùng liệt sĩ. Những cử chỉ,

thái độ, nghi lễ có tính cách thế tục, lịch sự và xã giao đó, Giáo Hội Công Giáo chẳng những không ngăn cấm mà còn mong muốn và khuyến khích cho nó được diễn tả bằng những cử chỉ riêng biệt của mỗi nước, mỗi xứ và tùy theo trường hợp.

Vì thế, những cử chỉ, thái độ và nghi lễ tự nó hoặc do hoàn cảnh, có một ý nghĩa thế tục rõ ràng là để tỏ tinh thần ái quốc, lòng hiếu thảo, tôn kính hoặc tưởng niệm tổ tiên và các bậc anh hùng liệt sĩ (như treo ảnh, hình, dựng tượng, nghiêng mình bái kính, trưng hoa đèn, tổ chức ngày kỵ, giỗ...) thì được thi hành và tham dự cách chủ động.

2) Trái lại, vì có nhiệm vụ bảo vệ đức tin Công Giáo được tinh tuyền, Giáo Hội không thể chấp nhận cho người giáo hữu có những hành vi cử chỉ, hoặc tự nó, hoặc do hoàn cảnh có tính cách tôn giáo trái với giáo lý mình dạy.

Vì thế, các việc làm có tính cách tôn giáo không phù hợp với giáo lý Công Giáo (như bất cứ lễ nghi nào biểu lộ lòng phục tùng và sự lệ thuộc của mình đối với một thụ tạo nào như là đối với Thiên Chúa), hay những việc dị đoan rõ rệt (như đốt vàng mã), hoặc cử hành ở những nơi

dành riêng cho việc tế tự... thì giáo hữu không được thi hành và tham dự. Trong trường hợp bất đắc dĩ, chỉ được hiện diện một cách thụ động như đã ấn định trong giáo luật, khoản 1258 (GL 1917).

Một văn kiện nữa là thông cáo của Hàng Giám Mục Việt Nam sau Đại Hội toàn quốc kỳ VII về Truyền Bá Phúc Âm toàn quốc đã diễn ra tại Nha Trang từ ngày 12 đến 14 tháng 11 năm 1974 cụ thể hoá hơn nữa những gì được thực hiện phù hợp với tinh thần hội nhập văn hoá của quê hương, đất nước. Kết thúc khóa họp, 7 giám mục tham dự ra thông cáo về “Lễ Nghi Tôn Kính Ông Bà Tổ Tiên.” Các giám mục chấp thuận và cho thi hành quyết nghị của Ủy Ban Giám Mục về Truyền Bá Phúc Âm ngày 19 tháng 4 năm 1972.

Thông cáo giải thích thêm 6 điểm của quyết nghị 1972:

1. Bàn thờ gia tiên để kính nhớ Ông Bà Tổ tiên được đặt dưới bàn thờ Chúa trong gia đình, miễn là trên bàn thờ không bày biện điều gì mê tín dị đoan, như hồn bạch.

2. Việc đốt nhang hương, đèn nến trên bàn thờ gia tiên và vái lạy trước bàn thờ, giường thờ Tổ tiên, là những cử chỉ thái độ hiếu thảo tôn kính, được phép làm.

3. Ngày giỗ cũng là ngày “kỵ nhật” được “cúng giỗ” trong gia đình theo phong tục địa phương miễn là loại bỏ những gì là dị đoan mê tín, như đốt vàng mã, và giảm thiểu cùng canh cải những lễ vật biểu dương đúng ý nghĩa thành kính biết ơn Ông Bà, như dâng hoa trái, hương đèn.

4. Trong hôn lễ, dâu rể được làm “Lễ Tổ, Lễ Gia Tiên” trước bàn thờ, giường thờ Tổ tiên, vì đó là nghi lễ tỏ lòng biết ơn, hiếu kính trình diện với Ông Bà.

5. Trong tang lễ được vái lạy trước thi hài người quá cố, đốt hương vái theo phong tục địa phương để tỏ lòng cung kính người đã khuất cũng như Giáo Hội cho đốt nến, xông hương nghiêng mình trước thi hài người quá cố.

6. Được tham dự nghi lễ tôn kính vị thành hoàng quen gọi là phúc thần tại đình làng, để tỏ lòng cung kính biết ơn những vị mà theo lịch sử đã có công với dân tộc hoặc là ân nhân của dân làng, chứ không phải là mê tín như đối với các “yêu thần, tà thần”.

Với thông cáo chính thức của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam anh có thể yên tâm biểu lộ những cử chỉ tôn kính, hiếu thảo đối với tổ tiên và cả với những người có công với dân tộc trong xã hội nữa. Về những cử chỉ bày tỏ sự tôn kính trong hôn lễ trước bàn thờ tổ tiên cũng đã được thông cáo trình bày rõ ràng, chắc hẳn đã trả lời cho những thắc mắc của anh.

Hi vọng những điều vừa trình bày giúp anh và nhiều người khác hiểu rõ lập trường của Hội Thánh đối với phong tục của dân tộc Việt Nam. Việc tôn kính tổ tiên không những chỉ là một việc nên làm mà còn là bổn phận và nghĩa vụ của con cháu theo lệnh truyền của Chúa là thảo kính cha mẹ, giới răn đứng ngay sau việc thờ phượng Chúa.

Lm Giuse Nguyễn Ngọc Bích CSsR

Quyết tâm cho năm 2018

Ngừng la hét trên con cái!

Cha mẹ nào mà không mơ nuôi dạy con mà không phải la hét, không buộc phải lên giọng? Nhưng đã đến lúc chúng ta phải có quyết tâm để thực hiện chuyện này, bà Nathalie de Boisgrollier, mẹ gia đình và là tác giả của nhiều sách nói về đề tài này, bà đưa ra vài lời khuyên để hạn chế các xung đột trong gia đình.

1. Gậy nói chuyện

Đây là truyền thống rất đẹp của người thổ dân Mỹ (a-mê-rin-điên), họ dùng một dụng cụ để điều hành buổi nói chuyện nhóm. Bà Nathalie de Boisgrollier giải thích, chúng ta có thể dùng bất cứ dụng cụ nào, “trong gia đình tôi, tôi dùng cái muỗng bằng gỗ, khi hai đứa con của tôi còn nhỏ, gần như tuần nào tôi cũng dùng. Chúng hay cãi nhau, tôi cầm cái muỗng lên và nói: ‘Bắt đầu ngày chúng con chơi vui vẻ với nhau, rồi sau đó chúng con cãi nhau, Pierre khóc và mọi người buồn. Mẹ biết các con thương nhau, mẹ biết ở tuổi các con, cãi nhau là chuyện thường, nhưng bây giờ mình làm sao để các con ngừng cãi nhau? Mẹ có thể làm được gì bây giờ?’. Điều quan trọng là trẻ con phải biết các giới hạn của chúng, phải biết nói không. Và điều này không đến một cách tự nhiên nếu không có cha mẹ can thiệp vào”. Bà Nathalie là huấn luyện viên trong lãnh vực gia đình.

Bà nói thêm: “Khi các con còn nhỏ, cha mẹ là người dùng ‘gậy nói chuyện’ để điều hành, nhưng khi các em lên 7-8 tuổi, các em có thể tự làm. Đây là phương pháp giúp mỗi người diễn tả và giải tỏa các căng thẳng bực bội. Và đây cũng là

la-croix.com, Paula Pinto Gomes, 2018-01-02

một cách để cả nhà cùng hợp tác tìm giải pháp chung, ấn định các giới hạn và phương pháp này thường mang lại kết quả, hơn là khi cha mẹ đơn phương quyết định từ trên cao”.

Bà Nathalie khuyên: “Trong các buổi họp gia đình, phải luôn nói ở ngôi thứ nhất, không chỉ trích, không lên án ai. Mới đầu mỗi tuần một lần, nhưng khi các con lớn lên thì mỗi tháng một lần hoặc mỗi ba tháng một lần”.

2. Dùng chuông khi đến giờ ăn

Cha mẹ nào rồi cũng có khi phải hét lên để kêu con cái vào bàn. Bà Nathalie de Boisgrollier dùng một mẹo rất hiệu quả cho việc này: “Chúng tôi cùng quyết định dùng chuông để làm việc này, chuông sẽ reo hai lần, 15 phút trước khi ăn và đến giờ vào bàn thì rung thêm một lần. Cách này rất hiệu quả khi trẻ con còn nhỏ và bây giờ vẫn còn hiệu quả khi các con đã 16 và 19 tuổi! Nếu ngay từ sớm, chúng ta đã có khuôn khổ thì mọi sự sẽ vào nếp, cả đến khi con cái ở tuổi vị thành niên.

3. Các cuối tuần với gia đình

Một nền giáo dục tốt có vẻ đơn giản trên giấy tờ hơn là trong đời sống thật. Khi cha mẹ đi làm về trễ, khi con cái quá mệt vì ngày dài, thì đôi khi giữ bình tĩnh, giữ đối thoại cũng khó.

Bà Nathalie de Boisgrollier đề nghị làm chậm lại lịch làm việc, “làm nhẹ công việc của mỗi người. Vào đầu năm, khi mọi người mệt mỏi vì các chứng bệnh mùa đông thì cha mẹ nên tổ chức các buổi đi chơi cuối tuần, hôm đó dậy trễ, mặc pyjama, chuẩn bị ăn trưa chung... Cố gắng bớt đi chợ, bớt làm các việc khác. Quan trọng là biết buông bỏ, bớt đi nhịp sống quay cuồng hàng ngày”.

4. Mùa đông nên cho trẻ con đi ngủ sớm

Bà Nathalie khuyên mùa đông nên cho trẻ con đi ngủ sớm, tránh các căng thẳng vô ích: “Trong tháng một, hai và ba, nên cho trẻ con đi ngủ sớm trước 15-20 phút. Một em bé ngủ ngon sẽ học hành tập trung hơn, ít bực rức ở nhà. Và điều này quan trọng cho sức khỏe trẻ con cũng như cho sự yên lặng của cả nhà”.

5. Bớt dùng máy

Thì giờ trẻ con ngồi trước màn hình là một trong các nguồn gây căng thẳng trong gia đình. Để không phải la hét nhiều, cha mẹ phải làm gương trước. Bà Nathalie khuyên: “Phải có lúc cho máy nghỉ, nhất là trong giờ ăn. Đây là lúc không ai được trả lời điện thoại, trả lời tin nhắn. Tôi biết chuyện này không dễ, nhưng cần thiết để tạo một khuôn khổ cho trẻ con”.

Truyền hình, máy tính, điện thoại thông minh không được để trong phòng ngủ, “tránh trẻ em bật máy lúc 1 giờ sáng. Tôi không có giải pháp nào để giảm bớt thì giờ trước màn hình, thêm nữa, bây giờ càng ngày trẻ con càng có điện thoại rất sớm. Cha mẹ phải cương quyết và chấp nhận để trẻ con chống lại. Nhưng chính trẻ con sẽ biết cái gì tốt cho chúng”.

6. Sự hợp tác trong gia đình

Đây là một sự việc: các bà mẹ thường la hét con nhiều hơn các ông bố. Lý do: chung chung các bà là người một ngày làm hai việc, ở sở và ở nhà! Để làm nhẹ gánh, để bớt stress, bà Nathalie khuyên phải có sự hợp tác của cả nhà: “Nếu tất cả mọi người đều chia việc làm, thì sẽ bớt căng thẳng. Khi trẻ con ở độ tuổi 3 đến 6, chúng rất thích làm việc nhà. Giữa 8 đến 10 vẫn còn thích. Sau đó thì khó hơn, ngoại trừ đã có luật lệ đặt ra từ trước. Như thế là để tránh cãi nhau khi đứa bé tuổi vị thành niên ngồi trên ghế sofa hỏi có gì ăn tối nay không”.

Sự hợp tác này có lợi cho cả nhà: “Nó mang lại niềm vui cho trẻ con khi chúng biết đặt bàn, trải khăn bàn hay biết nấu ăn một mình. Nó cũng mang lại bình đẳng cho con trai con gái, điều mà cho đến bây giờ cũng chưa thực hiện được”.

Bà Nathalie giải thích: “Dù có lợi, nhưng tôi biết, đây là một công việc khó khăn cho nhiều phụ nữ, họ khó chấp nhận mọi sự không như ý mình muốn. Trong nhà tôi, chúng tôi đặt ra một quy tắc: ai làm thì người đó có lý. Và người còn lại không chỉ trích. Đối với tôi, nó cũng không đơn giản gì hơn, nhưng tôi phải nhường việc, nếu không tôi bị tràn ngập! Đó là cách tốt nhất để tránh la hét”.

Marta An Nguyễn dịch

II. VỀ SỰ ĐỐI LẬP GIỮA TÔN GIÁO VÀ KHOA HỌC

VỤ ÁN GALILEO GALILEI

VẤN ĐỀ 02

Trong quá khứ, tôn giáo đã từng gây trở ngại rất nhiều cho khoa học như trong vụ án Ga-li-leo Ga-li-lei (1611-1741). Các nhà bác học vì sợ bị tôn giáo pháp đình kết án thiêu sinh, nên không dám đưa ra những lời giải đáp chân chính về nguồn gốc vũ trụ và con người khác với lời dạy bảo sai lạc của tôn giáo.

GIẢI ĐÁP

A. TRÌNH BÀY

1) Thực tế có sự xung đột Vụ Galileo Galilei

Chúng ta công nhận rằng: trong thời trung cổ, đã từng có sự xung đột giữa tôn giáo và khoa học, do lỗi của một số nhà lãnh đạo tôn giáo thời đó gây ra. Câu chuyện của nhà bác học Galileo Galilei là một bằng chứng:

Galileo là một nhà vật lý và thiên văn học người Ý danh tiếng (1564 – 1642). Ông đã dùng thiên lý kính khám phá ra chân lý về vũ trụ như sau: Ngoài thái dương hệ ta đang sống, còn có hằng hà sa số

những thái dương hệ khác nữa trong không gian mênh mông vô tận. Quả đất là nơi con người trú ẩn không phải là trung tâm của vũ trụ, mà cũng chỉ là một hành tinh bé nhỏ tầm thường xoay vần theo quỹ đạo của mặt trời. Chân lý ấy xem ra mâu thuẫn với quan niệm của người xưa cho rằng mặt trời xoay quanh trái đất, mà tác giả sách Sáng Thế Ký đã ghi lại và cho tới thời Trung cổ vẫn còn được mọi người chấp nhận. Do đó, ý kiến của Galileo đã gây ra một sự xáo trộn, hoài nghi về tôn giáo. Trong khi chờ đợi thêm những bằng chứng xác thực và cũng vì muốn bảo vệ trật tự kỷ luật trong Giáo hội, nên tòa án tôn giáo (Le Saint Office), một cơ quan có tính cách hành chính của Giáo hội thời đó đã vội vàng lên án Galileo cách bất công.

Thực ra, các nhà thần học và các viên chức Giáo hội vào thế kỷ 17, khi kết án Galileo, đã dựa trên những lời tường thuật trong Kinh Thánh được hiểu theo nghĩa đen, để cho rằng trái đất là trung tâm cố định và mặt trời xoay quanh trái đất. Đang khi tác giả Kinh thánh khi trình bày việc sáng tạo của Thiên Chúa, không nhằm dạy khoa học về sự hình thành của vũ trụ, mà chỉ

dạy chân lý đức tin như sau: “Trời đất này không phải tự nhiên mà có, nhưng đã do Thiên Chúa tạo thành từ hư không”. Nhưng vì nói trực tiếp với người đương thời, nên tác giả Kinh thánh đã diễn tả công việc sáng tạo của Thiên Chúa dựa trên những gì mắt thấy tai nghe phù hợp với quan niệm thô sơ của người xưa về vũ trụ, để giúp họ mở lòng đón nhận đức tin. Ngay trong thời đại văn minh khoa học hiện đại, thế mà trong câu chuyện thường ngày, chúng ta vẫn thường nói: “Mặt trời mọc, Mặt trời lặn, bầu trời...”, thì chúng ta cũng dễ

dàng hiểu được các kiểu trình bày của tác giả Kinh thánh ngày xưa.

Như vậy, có thể nói rằng: việc lên án ông Galileo chỉ là một biện pháp hành chính kỷ luật sai lầm nhất thời của một số viên chức tòa án Giáo Hội thời đó. Điều này không đồng nghĩa với sự khẳng định đức tin của Giáo Hội. Vì thế không thể dựa vào vụ án này để cho rằng Giáo Hội Công Giáo chống lại khoa học được. Ngay cả ông Galileo mặc dù bị kết án bất công, vẫn trung thành với đức tin và không thấy điều gì mâu thuẫn giữa đức tin và khoa học cả. (Hiến chế Gaudium et Spes số 37).

2) Khoa học và đức tin chân chính không mâu thuẫn mà còn bổ túc cho nhau

Trong quá khứ, có lẽ đây là trường hợp duy nhất kết án sai lầm của tòa án Giáo hội. Ngày nay hầu như mọi người đều ý thức rằng: Khoa học và đức tin cùng có mục đích tìm kiếm chân lý nhưng ở hai bình diện riêng, nên không những không xung đột mà còn bổ túc cho nhau nữa:

+ Không xung đột mâu thuẫn: Đức Tin nhằm tìm ra ý nghĩa của mọi hiện tượng thiên nhiên để đạt tới nguyên nhân cuối cùng là Thiên Chúa, đang khi khoa học chỉ nhằm giải thích các hiện tượng thiên nhiên bằng những nguyên nhân kế cận mà thôi. Chẳng hạn: cũng một hiện tượng trời mưa, nhưng sẽ được trình bày cách khác nhau tùy theo đứng trên lập trường khoa học hay đức tin. Nhà bác học sẽ giải thích: mưa là một hiện tượng thiên nhiên, do những hạt bụi nước rất nhỏ trong không khí, khi gặp nhiệt độ thấp, sẽ kết tụ lại thành giọt nước lớn hơn rồi rơi xuống đất liên tục... Đang khi nhà thần học sẽ giải thích: mưa là một hiện tượng thiên nhiên nằm trong trật tự của vũ trụ, do Thiên Chúa đã an bài, để hể cứ hội đủ điều kiện là có hiện tượng mưa.

Cả hai cách giải thích đều đúng, vì mỗi bên đứng trên một bình diện, nhìn theo lăng kính

khác biệt. Nếu ở hai lãnh vực khác nhau, thì không thể có sự mâu thuẫn hay xung đột nhau. Công việc của các nhà bác học là tìm hiểu vật chất qua 3 giai đoạn : quan sát sự kiện để xây dựng giả thuyết, kiểm chứng giả thuyết bằng cách thí nghiệm nhiều lần, chấp nhận giả thuyết và thiết lập định luật cơ bản để giải thích những trường hợp tương tự. Đang khi người có đức tin tiếp cận chân lý mà không phải vất vả nhiều. Hơn nữa chân lý đức tin phát xuất từ mạc khải của Thiên Chúa lại hoàn hảo, chắc chắn và vĩnh cửu, khác hẳn với kiến thức khoa học không mấy chắc chắn, dễ dàng sụp đổ với thời gian khi một phát minh mới hợp lý hơn xuất hiện. (x Hiến chế Gaudium et Spes số 57).

+ Bổ túc cho nhau: Một nhà bác học có đức tin sẽ ít bị phân tâm về những vấn nạn liên can đến tinh thần con người, đang khi theo đuổi công việc khảo cứu khoa học của mình. Chẳng hạn: vũ trụ với những trật tự lạ lùng bởi đâu mà có? Tại sao con người lại xuất hiện trên trái đất? Chết có phải là hết? .v.v... Ngược lại, một tín hữu có sự hiểu biết khoa học thì đức tin của họ sẽ sáng suốt hơn, tránh được những mê tín, và chắc chắn sẽ làm vinh danh cho Thiên Chúa nhiều hơn.

TÓM LẠI: Người ta không được lạm dụng danh nghĩa đức tin để đàn áp khoa học và các nhà bác học cũng không thể dựa vào khoa học để phủ nhận đức tin chân chính của các tín hữu.

Vì mỗi bên nhìn vấn đề một cách khác nhau. Khoa học và đức tin không những không mâu thuẫn mà còn bổ túc cho nhau.

Tuy vậy, vụ án Galileo Galilei 400 năm trước đến nay vẫn có giá trị như một lời cảnh báo về việc: các nhà bác học không nên dạy bảo Giáo hội về đức tin, và Giáo hội, khi tiếp xúc với những khám phá của khoa học, cũng phải rất mực cẩn trọng. Đó là lời tuyên bố của vị bộ trưởng Văn Khố Mật Tòa thánh Vatican, Đức giám mục Sergio Pagano.

3) THẢO LUẬN: Bạn sẽ trả lời thế nào khi có người nêu ra vụ án Galileo từng bị kết án bất công để kết luận ai tin vào Kinh Thánh đều là người mê tín và phản khoa học ?

B. PHÚT HỎI TÂM

1) LỜI CHÚA: “Đức mến tha thứ tất cả, tin tưởng tất cả, chịu đựng tất cả” (1 Cr 13,7).

2) LỜI CẦU:

Lạy Chúa. Xin cho mọi người chúng con dù đứng trên cương vị nào cũng biết tôn trọng đức tin của người khác và sống hòa hợp với mọi người dù khác biệt đức tin với mình. Xin cho chúng con biết thực hành lời Chúa trong thư Cô-rin-thô để sẵn sàng tha thứ lầm lỗi cho nhau, tin tưởng và chịu đựng lẫn nhau. Nhờ đó mọi người sẽ sống trong hòa bình và hạnh phúc theo thánh ý Chúa. AMEN.

BÀI ĐỌC THÊM:

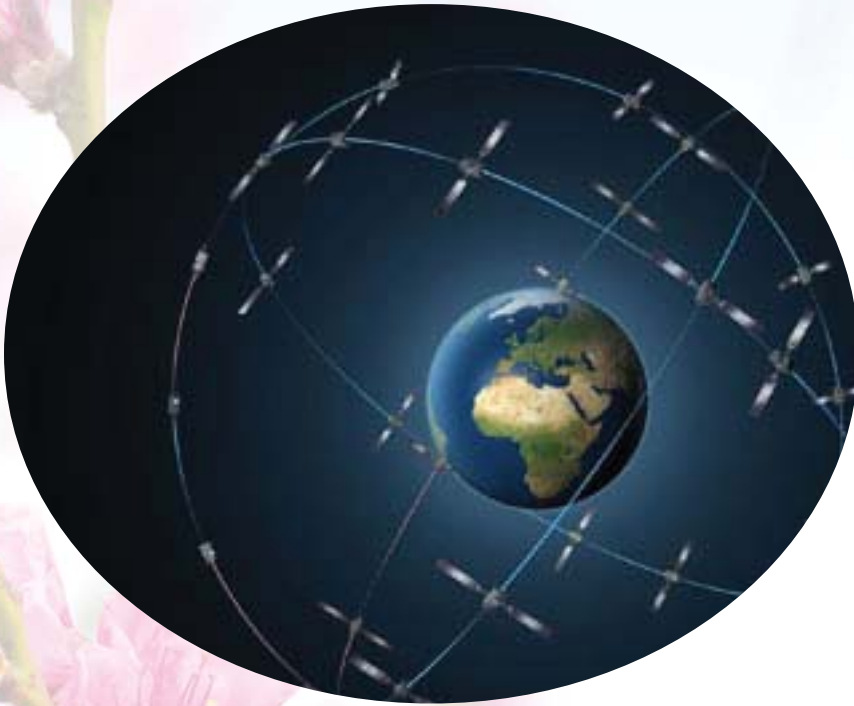
VATICAN CITY (CNS) - Vụ án Galileo Galilei 400 năm trước và vụ Pháp đình Dị giáo (Inquisition) nay vẫn còn là một lời cảnh giác có giá trị về việc các nhà khoa học chẳng nên đảm nhiệm vai trò dạy bảo giáo hội về đức tin, và giáo hội, khi tiếp xúc với những khám phá của khoa học, phải rất mực cẩn trọng. Đó là lời tuyên bố của vị bộ trưởng Văn khố Mật Tòa thánh Vatican, Đức giám mục Sergio Pagano.

Trong buổi trình bày một bộ sưu tập đã được cập nhật và mở rộng các

tài liệu của Tòa thánh liên quan đến phiên tòa xử Galileo vì lạc giáo, đức giám mục Pagano nói rằng trường hợp đã xảy ra này dạy cho người Kitô hữu phải tuyệt đối cẩn trọng khi dùng Kinh Thánh để đưa ra những phán đoán về khoa học. Ngài nói: Người Công giáo phải cẩn thận “đừng để phạm phải những lầm lỗi như chúng ta đã phạm lúc đó” khi áp dụng các văn bản Kinh Thánh theo nghĩa đen vào các vấn đề khoa học. Chẳng hạn, “Tôi liên tưởng đến tế bào gốc, về thuyết ưu sinh (eugenics), về các vấn đề nghiên cứu khoa học trong vũ trụ này, đôi khi tôi có cảm tưởng rằng chúng bị lên án với cùng những định kiến ngày trước người ta dùng” để kết tội Galileo vào năm 1633 khi ông bảo vệ lý thuyết của Copernic như một sự kiện có thật, cho rằng trái đất quay chung quanh mặt trời. Ngài nói: “Chúng ta phải học hỏi thêm, phải khôn ngoan hơn, phải cân nhắc các sự kiện và phải rất chú tâm để cho Kinh Thánh – là gia tài không khiếm khuyết và không thể sai lầm trong phạm vi mạc khải thần thiêng – được giải thích một cách chính xác.”

Liên sau buổi họp báo ngày 2 tháng 7 với những lời phát biểu như trên, đức giám mục Pagano công bố một bản tuyên bố minh xác ngắn. Bản tuyên bố nói: “Vụ Galileo dạy khoa học đừng giữ vai trò dạy bảo giáo hội về những vấn đề đức tin cũng như Kinh Thánh, và đồng thời cũng dạy giáo hội phải tiếp cận các vấn đề khoa học với rất nhiều khiêm tốn và cẩn trọng –

có lẽ ngay cả với những người liên hệ đến việc nghiên cứu rất hiện đại về các tế bào gốc ngày nay chẳng hạn.”

Trong buổi họp báo, đức giám mục Pagano nói rằng thực ra Galileo đã cố thuyết phục các nhà thần học đọc Kinh Thánh theo “đường lối Công giáo”, đừng vụ nguyên văn từng chữ, chỉ trong một hoặc hai đoạn văn, chẳng hạn như Thánh vịnh 19:6 ngụ ý nói rằng trái đất đứng nguyên trong khi mặt trời chuyển động trên bầu trời. Hồi tháng 10 năm 1992 Đức giáo hoàng Gioan Phaolô II đã chính thức công nhận rằng giáo hội đã lầm khi kết án Galileo, mặc dầu lý thuyết mà ông giảng dạy như một sự kiện thực tế mãi 100 năm sau mới được chứng minh.

Khi công nhận sai lầm của giáo hội, Đức giáo hoàng Gioan Phaolô II nói rằng các nhà thần học và các vị chức sắc giáo hội vào thế kỷ 17, khi xét đoán Galileo, đã dựa trên một lời giải thích theo nghĩa đen những lời trong Kinh Thánh khẳng định rằng trái đất là trung tâm cố định của vũ trụ.

Đức giám mục Pagano nói giả như Galileo đã ngừng lại ở điểm cho rằng sự chuyển động của trái đất chung quanh mặt trời chỉ mới là một giả thuyết, thì có lẽ ông đã không bị kết án.

Ngài nói: Nhưng các viên chức giáo hội lúc đó cũng có những lý do xác đáng để nghi ngờ Galileo và những lời khẳng định của ông, bởi

vì những điều đó mâu thuẫn với giảng huấn của Kinh Thánh và cũng bởi coi ông như một nhà khoa học cố dạy bảo giáo hội một điều giáo hội phải tin, “điều đó ngày này quý vị vẫn còn thấy.”

Những người kết tội Galileo lúc đó cũng “chẳng phải là những kẻ ngu đần”, họ thấy mặt trời mọc, mặt trời lặn, và Galileo đã không chứng minh rằng không có chuyện đó.

“Ngày nay, vào năm 2009 này, chúng ta có các vệ tinh trên đầu. Chúng ta có thể nhận diện mọi sự vật. Chúng ta có thể thấy được trái đất trong mọi khoảnh khắc

thực tại của nó. Chúng ta thấy được mặt trời. Chúng ta đã chụp hình được Hỏa tinh. Chúng ta đã đặt chân lên mặt trăng. Vì thế mà chúng ta biết được thực tại khoa học.”

Nhưng nếu quý vị đọc báo chí hoặc nghe đài phát thanh hàng ngày, quý vị thấy nói rằng vào giờ nào đó “mặt trời mọc”, vào giờ nào đó “mặt trời lặn”. Mà tất cả chúng ta đều biết mặt trời đâu có mọc, đâu có lặn, nhưng mọi người đều nói thế cả”. Cuốn sách đức giám mục Pagano biên tập và trình bày nhan đề “Các tài liệu của Tòa thánh từ vụ án Galileo 1611-1741”, được nhật tu từ một bản ấn hành năm 1984. Sách gồm 20 tài liệu được phát hiện trong thời gian 25 năm qua.

Đức giám mục cho biết hầu hết các tài liệu mới này đến từ văn khố của Thánh bộ Đức Tin, và gồm có những lá thư của Tòa thánh không cho phép người Công giáo, kể cả hàng giáo sĩ, được đọc và nghiên cứu các văn phẩm của Galileo.

Lm. Đan Vinh

Tiếp kỳ sau: **III. VỀ SỐ LƯỢNG NGƯỜI CÓ TÔN GIÁO**

VẤN ĐỀ 03: Chỉ những người ngu dốt mới tin có Thiên Chúa, còn những ai có kiến thức đều vô thần.

Mary Viénot: Hề của Chúa

Nữ danh hề Anh có sắc giọng đặc sệt Anh là hề... ngoài đời cũng như trên sân khấu. Chính tại trung tâm Taizé mà bà biết mình có ơn gọi... làm hề! Cùng với chồng là ông Michel, hai người dựng ban kịch lưu diễn và “phủ bụi” cho Thánh Kinh!

Căn nhà tôi lớn lên gần Luân Đôn cũng là căn nhà... kịch. Còn nhỏ, tôi lên nóc gác một mình để tập kịch, cha tôi là bác sĩ thú y nhưng cũng là diễn viên nghiệp dư, ông làm phòng tập trên nóc gác. Tôi thích thú nhìn bức tường còn sơn theo nội dung vở kịch mới tập với các giấy nhợ của các con rối treo tứ tung. Khi cha tôi dựng kịch với các anh chị lớn trong các vở kịch nhiều lát léo, tôi nhìn cha và các anh chị chuẩn bị qua cánh cửa hé. Còn quá nhỏ nên tôi và em Michael của tôi không đóng kịch được, chúng tôi chỉ có thể phát chương trình! Chính lúc đó, trong lòng chúng tôi nổi lên ước muốn mình sẽ là diễn viên nhà nghề. Nhưng phải chờ thời gian, và nhất là phải chờ bàn tay quan phòng của Chúa thì tôi mới dám nói lên giấc mơ của mình và thực hiện nó.

Chính Chúa dẫn đầu cho vở kịch! Bây giờ tôi đã ngoài 70, tôi mới thấy được con đường Chúa mở ra và chuẩn bị các bước đi tiếp theo cho tôi, qua bao nhiêu giai đoạn để càng ngày tài năng Ngài đặt để trong tôi được khá hơn. Lần đầu tiên là năm 1973. Cùng với một người bạn, tôi lên đường đến Arche, nơi đạo diễn Lanza del Vasto thành lập ở Pháp sau khi ông gặp Gandhi. Tôi bị thu hút bởi linh đạo bất bạo động, tôi bỏ qua một bên đức tin công giáo mà mẹ tôi truyền cho tôi, mẹ tôi là cô giáo và là ca sĩ hát nhạc nhẹ opera. Chúa thật lạ kỳ, thêm nữa các nữ tu Ai Len gieo trong đầu tôi hình ảnh Chúa là ông quan tòa khủng khiếp. Chắc Ngài muốn uốn nắn tôi (cười), Chúa đòi lại chương trình tập sự ở Arche

một tuần? Tôi làm gì trong tuần chờ đợi này? Bạn tôi khuyên tôi: “Nếu có thì giờ thì bạn đi Taizé đi!”

Tôi khám phá được tài năng diễn viên của tôi: làm hề, nhân vật này ẩn giấu sâu trong chúng ta, một cách để diễn tả các mong manh của chúng ta.

Lần đầu tiên tiếp xúc với nơi cầu nguyện cùng hòa với thiên nhiên này, đã làm đảo lộn cuộc đời của tôi. Sau một tuần ở đây, bạn tôi, không phải là tín hữu kitô, anh nhìn tôi và nói: “Bạn vừa mới nhận một tô súp thật lớn, tô súp này rất tốt cho bạn. Bạn nên dùng thì giờ để thưởng thức tô súp này trước khi chạy theo chuyện khác...” Ngày hôm sau chúng tôi đi quá giang xe về Luân Đôn và tôi không hề đến trung tâm Arche của đạo diễn Lanza del Vasto! Tô súp vẫn còn nuôi tôi cho đến khi tôi quay trở lại Taizé vào mùa Phục Sinh năm 1974. Tôi thấy 15.000 ngày trẻ khắp nơi trên thế giới về đây ca hát, nhảy múa và tuyên xưng: “Chúa Kitô đã sống lại!” Gương mặt của họ phản ánh niềm vui Chúa sống lại, tôi đã gặp Chúa Kitô trong tôi. Năm sau, tôi bỏ ra

một năm xa-bát để đến Taizé, để thực sự... ăn cho xong tô súp!

“Lạy Chúa, ý của Chúa cho con là gì?” Câu hỏi này cứ ở trong đầu tôi và làm cho tôi kiệt sức vì tôi không có một câu trả lời nào. Một ngày nọ, tôi đi lễ về tràn trụa nước mắt: “Vây Chúa tự xoay xử đi Chúa!” Ngay lúc đó, tôi thấy một cánh đồng hoa tuyết đẹp, nhưng không có rế. Như thử là tôi không bám rế ơn mà Chúa đã trao cho tôi. Tôi chưa hiểu sức mạnh thanh tẩy của chính nghệ thuật, tôi chỉ mới bằng lòng dạy kịch nghệ cho các em trẻ và người bệnh ở Bristol. Qua hình ảnh này, Chúa mời gọi tôi phải nghiêm túc đào sâu những gì tôi yêu thích nhất.

Năm 1976 tôi đến Paris và vào trường kịch nghệ Jacques Lecoq, một trường chuyên về kịch câm. Tại đây, tôi khám phá được tài năng diễn của tôi: làm hề, nhân vật này ẩn giấu sâu trong chúng ta, một cách để diễn tả các mong manh của chúng ta. Tôi hạnh phúc như được yêu! Một cô bạn giới thiệu tôi với Michel: “Có vẻ như chuyện bông lơn, nhưng tôi nghĩ hai người hợp nhau”. Michel là thiện nguyện viên trong phong trào Giúp người nghèo trên thế giới (ATD Quart Monde) Năm 1979 chúng tôi lập gia đình! Rồi một trong các người thân của Michel hỏi tôi: “Bạn muốn diễn cho công chúng nào”. Tôi nói tôi thích diễn loại cậphê-kịch hay các các lễ hội với một nhóm hề. Câu hỏi này đẩy tôi suy nghĩ về loại kịch bình dân: làm thế nào để đến với người nghèo trong các thành phố, các khu vực nghèo, các trại của người du mục Gitan để mang đến cho họ thơ văn, nụ cười, sự dịu dàng, những chuyện “nâng tâm hồn lên”. Năm 1980, Michel và tôi đề nghị với linh mục Joseph Wresinski, người sáng lập phong trào Giúp người nghèo trên thế giới thành lập đoàn kịch diễn lưu động trong phong trào của cha. Cha trả lời: “Tôi chờ các bạn!”

“Chúa chỉ muốn bạn làm những gì bạn có trong lòng”, cô bạn đồng hành nói với tôi.

Ban kịch chim diễn trong vòng tám năm. Bao nhiêu là cuộc gặp gỡ kỳ thú ở nước Pháp, nước Anh, chúng tôi đi diễn từ năm 1986, cùng với Igor, đứa con thứ tư và áp út của chúng tôi, khi đó mới hai tháng rưỡi! Để làm cho tổ chức Giúp

người nghèo trên thế giới được biết đến, Michel có sáng kiến công cuồng, đi từ Glasgow đến Luân Đôn, hóa trang thành con chim đủ màu sắc đi cà kheo trên đôi chân cao 1m50. Một chuyến đi dài hai tháng... Khi Michel trở về, tôi báo cho anh: “Igor bị bệnh thần kinh.” Chúng tôi giúp những người mong manh yếu đuối, bây giờ chúng tôi là những người mong manh yếu đuối. Cuộc sống chúng tôi bị đảo lộn nhưng nhờ đó lại được ơn phước! Đời sống du mục của chúng tôi trở nên khó khăn với tình trạng sức khỏe của Igor. Chúng tôi quyết định về Pháp. Lòng tôi đầy lo lắng... Tháng 1 năm 1989, cùng với một cặp vợ chồng bạn, chúng tôi đi linh thao theo Thánh I-Nhã ở cộng đoàn Con đường Mới (Chemin neuf). Cô bạn đồng hành nói với tôi: “Chúa chỉ muốn bạn làm những gì bạn có trong lòng.”

Bỗng nhiên mọi sự như sáng rõ: “Tôi muốn dựng một ban kịch để phủ bụi cho Lời Chúa! Chúng tôi rời phong trào Giúp người nghèo trên thế giới để về trang trại Barraux (Isère) và năm 1989, chúng tôi thành lập ban kịch Cái Giếng (le Puits). Từ đó chúng tôi có sáu vở diễn liên tục. Tôi đang chuẩn bị vở thứ bảy... Làm sao tôi có thể về hưu khi Chúa chờ tôi để tôi cống hiến các ơn tôi đã nhận quá dồi dào? Tôi mượn câu của Etty Hillesum, trích trong vở Sức thổi của Etty (Souffle d’Etty) mà chúng tôi đã dựng: “Chính vì vậy mà tôi phải sống cuộc đời tôi với trọn xác quyết có thể, cho đến hơi thở cuối cùng để người kế nghiệp tôi không quá khó khăn”.

Các giai đoạn trong cuộc đời của bà Mary Viénot: 1947 Sinh tại Saint Albans (nước Anh).

Phục Sinh 1974 Gặp Chúa Kitô ở Taizé.

1979 Lập gia đình với Michel và có 5 người con.

1980 Cùng với Michel, thỉnh lạng Ban kịch chim (Théâtre de l’oiseau).

1989 Cùng với Michel, thành lập ban kịch Giếng (Puits).

Năm 2000, cùng với các phụ huynh khác, thành lập một cộng đoàn Arche ở Chambéry, năm 2012, con trai Igor của họ đến đây ở.

Marta An Nguyễn dịch

Họ kể cho tôi nghe có một bà không bao giờ nói xấu ai, tôi sẽ phong thánh cho bà ngay ngày mai

Đức Phanxicô nhấn mạnh nhu cầu cần hiệp nhất trong Giáo hội để trong giáo xứ không có “chuyện ngồi lê đôi mách và ghen tị”, Đức Phanxicô cho rằng chia rẽ là tội trọng, là việc làm của ma quỷ.

“Trong một cộng đoàn Kitô hữu, chia rẽ là một tội trọng, vì nó không theo Lời Chúa nhưng theo lời ma quỷ.” Trong buổi tiếp kiến ngày thứ tư 27-8, giáo hoàng Phanxicô đã dành thì giờ để nói về sự cần thiết của “hiệp nhất” trong Giáo hội và trong các cộng đoàn Kitô hữu, với lời kêu gọi mạnh mẽ hãy tránh “những chia rẽ”, vốn được nuôi dưỡng bằng “chuyện ngồi lê đôi mách, đố kỵ, và ghen tương.”

Sau kỳ nghỉ tháng 7, và hai buổi tiếp kiến trong tháng 8 ở Hội trường Phaolô VI, hôm qua buổi hội kiến hàng tuần của giáo hoàng Phanxicô với các tín hữu đã lại được diễn ra tại Quảng trường Thánh Phêrô. Có khoảng 12 ngàn người tham dự. Đức Phanxicô đến trên chiếc xe giáo hoàng không mui, đi giữa đám đông hân hoan. Ngay khi băng qua Arco delle Campanie, ngài

cho xe dừng lại và xuống xe thăm hỏi một trẻ khuyết tật. Và hết lần này đến lần khác, ngài yêu cầu cho dừng xe để hôn và âu yếm các trẻ em khác nữa.

Giáo hoàng nhấn mạnh, “nguồn an ủi trên hết của chúng ta phát xuất từ sự thật rằng Chúa Giêsu đã cầu nguyện nhiều cho sự hiệp nhất giữa các môn đệ. Trong bữa tiệc ly, Chúa Giêsu đã cầu nguyện nhiều lần rằng: “Lạy Cha, xin cho họ nên một.” Ngài cầu nguyện cho hiệp nhất. Và đó cũng là việc Ngài làm khi bước vào cuộc Thương khó, khi Ngài chuẩn bị hiến sự sống của mình cho chúng ta. Đây chính là một chuyện mà chúng ta liên tục đọc đi đọc lại và suy niệm, một trong những trang mạnh mẽ và đánh động nhất trong Tin mừng theo thánh Gioan. Thật tốt khi nhận biết được rằng, chính Chúa, ngay trước giờ tử nạn, đã không lo cho mình, nhưng lại nghĩ đến chúng ta!”

Trong buổi tiếp kiến chung, Đức Phanxicô nhấn mạnh, “kinh nghiệm cho thấy có nhiều tội chống lại sự hiệp nhất của Giáo hội, chúng ta

đừng chỉ nghĩ về tội ly giáo, nhưng phải nghĩ về cả những lỗi rất thường trong cộng đoàn chúng ta, những tội “trong giáo xứ”. Ngài tiếp lời: “Đôi khi, giáo xứ của chúng ta, vốn được kêu gọi phải trở thành một nơi để chia sẻ, đáng buồn thay, lại bị chia rẽ bởi ghen tương, đố kỵ, và hờn ghét.” Ai ai cũng ngồi lê đôi mách, có quá nhiều chuyện bà tám trong giáo xứ!” giáo hoàng ứng khẩu nói luôn. Rồi ngài hỏi các tín hữu, “liệu chuyện này tốt hay không tốt?”

Trước khi nói xấu một ai đó
Hãy xem mình đã tốt hơn họ chưa đã?!

Nếu một ai đó được bầu làm trưởng hội đoàn, sẽ có những chuyện ngòi lê đôi mách chống anh ấy. Nếu một ai đó được bầu làm trưởng ban giáo lý, sẽ có những chuyện ngòi lê đôi mách chống cô ấy. Như thế không phải là Giáo hội, chúng ta không được làm thế.” Và đám đông vỗ tay hưởng ứng. “Tôi không bảo các bạn phải cắt lưỡi mình đi, không phải vậy, nhưng hãy xin Chúa ơn chừa miệng: Ngòi lê đôi mách là tính con người, nhưng không hợp với Kitô giáo, và chuyện bà tám xảy ra khi chúng ta tìm cho mình vị trí số một, khi chúng ta cố gắng vì thành công cá nhân và xét đoán người khác, khi chúng ta nhìn vào khiếm khuyết của anh chị em hơn là nhìn điểm tốt của họ, khi chúng ta hướng đến những gì gây chia rẽ hơn là những gì hiệp nhất chúng ta.”

Giáo hoàng lớn tiếng than rằng, “khi nhìn vào lịch sử Giáo hội, có quá nhiều chia rẽ giữa chúng ta, những Kitô hữu!” Ngài nói thêm, “và ngay cả bây giờ, chúng ta cũng đang chia rẽ. Trong lịch sử, là Kitô hữu, chúng ta gây nội chiến với nhau bởi vì khác biệt thần học, hãy nghĩ về Chiến tranh Ba mươi năm. Nhưng, như thế không phải là Kitô hữu.” Giáo hoàng thỉnh cầu rằng, “ngay cả bây giờ, chúng ta đang bị chia rẽ, chúng ta phải tìm sự hiệp nhất giữa tất cả các Kitô hữu, sự hiệp nhất theo ý Chúa Giêsu, bởi chính Ngài đã cầu nguyện để xin điều này.”

Giáo hoàng Phanxicô lại ứng khẩu thêm một lần nữa: “Có lần, ở giáo phận cũ của tôi, tôi nghe được một nhận xét tích cực đáng chú ý, nói về một bà lớn tuổi, đã dành cả đời làm việc cho giáo xứ. Một vài người biết rõ bà đã nói về bà: “Bà này không bao giờ nói xấu ai, không bao giờ ngòi lê đôi mách, bà luôn mỉm cười.” Một người như thế có thể được phong thánh ngay ngài mai,

đó là một việc tốt, một gương tốt.”

Đức Phanxicô yêu cầu mọi người, “khi đối mặt với tất cả chuyện này, chúng ta phải nghiêm túc xem lại lương tâm mình.” Sự chia rẽ trong cộng đoàn Kitô hữu, có trong trường học, giáo xứ, hội đoàn, hay bất kỳ đâu, nó là một tội hết sức nặng, bởi vì đó là việc làm của ma quỷ. Còn Thiên Chúa muốn chúng ta ngày càng sẵn sàng chào đón, tha thứ và yêu thương người khác, để chúng ta ngày càng nên giống Ngài, Đấng là thông hiệp và tình yêu. Đây chính là ý nghĩa của sự thánh thiện của Giáo hội: là nhìn nhận mình trong hình ảnh Thiên Chúa, được đổ đầy lòng thương xót và ân sủng của Ngài.”

Giáo hoàng kết thúc, “các bạn thân mến, hãy để lời của Chúa Giêsu vang lên trong lòng bạn. “Phúc thay những ai kiến tạo hòa bình, vì họ sẽ được gọi là con Thiên Chúa.” Chúng ta hãy chân thành xin tha thứ cho hết mọi lần chúng ta gây chia rẽ hay hiểu lầm trong cộng đoàn mình, và nhận biết cho rõ rằng chúng ta không đến được với sự thông hiệp nếu không hoán cải liên tục. Và hoán cải là gì? Thiên Chúa ban ơn cho chúng ta không phải để nói xấu, chỉ trích, hay ngòi lê đôi mách, nhưng là để chúng ta yêu thương mọi người. Đó là ơn Chúa ban. Đó là sự hoán cải trong lòng, có đúng vậy không? Và chúng ta hãy xin cho các liên hệ thường nhật của mình được trở nên tốt hơn và phản ánh hân hoan hơn nữa mối liên hệ giữa Chúa Giêsu và Chúa Cha.”

J.B. Thái Hòa dịch

Bạn nói tốt hay nói xấu cho người khác?

Bạn muốn có một đời sống hạnh phúc hơn? Vậy bạn nên đi tìm chuyện tốt và chuyện tốt nơi tất cả mọi người. Còn nếu bạn cứ muốn mình không hạnh phúc, thì bạn cứ làm ngược lại!

Bạn hình dung một thế giới mà mọi người ai cũng mong muốn thấy khía cạnh tích cực trong mọi sự, không chỉ chú tâm vào chuyện tiêu cực.

Nói về người khác là một thói quen có thể vừa tốt, nếu nói chuyện tốt và vừa độc hại nếu chỉ nói

toàn chuyện xấu, chuyện dựng đứng.

Điều tệ hại và nguy hiểm nhất là bộ não của chúng ta quen với cách chúng ta quyết định, hoặc nghĩ về chuyện tốt, hoặc ngược lại, chỉ nghĩ về chuyện xấu.

Xin đọc: Đức Mẹ Thịnh lặng ở Vatican: “Không ngồi lê đôi mách”

Ơn phúc căn bản dựa trên việc chúng ta nói tốt về người khác, dù nó không chỉ giới hạn ở chuyện này, bởi vì đây là một đức hạnh làm cho chúng ta không bàn đến các bất toàn hay các lỗi lầm của người khác mà chỉ nhấn mạnh đến các đức hạnh, các phẩm chất, các ơn ích, các tài năng...

Với sự khen ngợi này, chúng ta không bao che các khiếm khuyết của người khác, nhưng giúp họ, vì các đức tính tốt của họ có thể giúp họ cải thiện. Ngược lại, những chuyện dựng đứng là khi chúng ta nói tiêu cực về người khác, dù nó đúng hay không.

Và đúng vậy, thành thật mà nói, tập trung vào các khía cạnh tích cực của chúng ta, của người khác thì khó hơn.

Có vẻ như các chuyện tiêu cực thì bắt mắt, còn các chuyện tích cực thì bị che khuất, dù đáng lý nên ngược lại, bởi vì bản chất chúng ta là người tốt, và ai cũng có khía cạnh tích cực hoặc tiêu cực.

Xin đọc: Đức Mẹ thịnh lặng trong thang máy của Đức Giáo hoàng

Đơn giản chúng ta nên làm bài tập sau: làm một danh sách các đức tính và các lỗi lầm của chúng ta. Tôi chắc chắn, bạn sẽ tốn sức nhiều để rút tĩa ra các đức tính, trong khi các lỗi lầm thì nó chảy nhẹ như tên!

Điều này tôi muốn nói, chúng ta phải tập tành để học tìm các khía cạnh tích cực để cuối cùng nó là một phong cách sống, một đức hạnh.

Xin đọc: Ngồi lê đôi mách, tật xấu rất khó để sửa

Cách đây một thời gian, tôi quyết định, nếu

tôi không có gì để nói tích cực về một người, thì thay vì im lặng, tôi cố gắng tìm một cái gì tích cực và dễ thương nơi người đó để nói.

Tôi còn muốn đi xa hơn, mỗi ngày, tôi tìm một cái gì tích cực nơi người tôi tiếp xúc, và tôi nói điều này cho họ biết. Những chuyện bình thường như chào cô bán hàng, nói cho cô biết màu áo cô mặc hợp với cô. Hoặc nói cho bạn hay gửi tin nhắn cho bạn, rằng mình nhớ họ khi họ đi xa...

Tôi làm như vậy từ nhiều năm nay, và tôi cố gắng hết sức để không nói tiêu cực về người khác và cũng không để cho ai bị hạ thấp trước mặt tôi. Tôi nhắc lại, đó là chuyện bạn nên làm mỗi ngày, vì rất dễ dàng để rơi vào chuyện phi lý là nói tiêu cực.

Bạn muốn chọn lối sống nào? Bạn nên nhớ, khi bạn nói với người khác - dù họ tốt hay xấu - bạn nên nói về mình hơn là họ, vì ai cũng nói lên những gì mình có trong lòng!

Giuse Nguyễn Tùng Lâm dịch

Các câu tweet về thịnh lặng của Đức Phanxicô:

Đừng nói xấu sau lưng người khác, nhưng hãy nói thẳng với họ những gì mình nghĩ. Tweet 9-6-2014

“Chúng ta xin Chúa ơn để đừng nói xấu, đừng chỉ trích, đừng ngồi lê đôi mách, để yêu thương mọi người.” Tweet 7-10-2014

Hai mục sư VN lão thành Tin Lành xin về đạo Công Giáo

Đây không phải tôi cải đạo mà là trở về cái nhà nguyên thủy của mình

Xuất thân trong một gia đình mà thân phụ là cố Mục Sư Nguyễn Văn Xuân, người sáng lập Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Việt Nam, và mở Bệnh Viện Cơ Đốc Phục Lâm đầu tiên tại Saigon trước 1975, Mục Sư Nguyễn Quang Minh đã theo thân phụ hầu việc Chúa từ năm lên 8 tuổi, đến năm 18 tuổi trở thành nhà truyền đạo (sau này là Mục Sư), tính đến nay ông vừa tròn 80 tuổi.

(Tất cả chi tiết về cuộc đời giảng đạo cũng như các hoạt động xã hội của Mục Sư, xin độc giả coi Bài Cây Đắng cũng trong số báo hôm nay).

Tuy bị đau yếu nhưng tinh thần Mục Sư vẫn còn sáng suốt, ông cùng với Mục Sư Hà Cẩm Đường, cả hai xin trở về đạo Công Giáo.

Tin này được loan ra, chắc chắn sẽ gây chấn động trong các Hội Thánh Tin Lành và Công Giáo, vì Mục Sư Nguyễn Quang Minh là vị Mục Sư lão thành đã có 60 năm truyền giáo.

Nhật báo Viễn Đông đã mời Mục Sư Nguyễn Quang Minh đến tòa soạn vào trưa thứ Ba, ngày 9 tháng 1, 2018, để xin Mục Sư cho biết nguyên nhân nào khiến Mục Sư trở về đạo Công Giáo. Cùng đi với Mục Sư có hiền thê của ông là bà Minh Hạnh, linh mục Anh Giáo đang phục vụ cộng đồng Mỹ, Việt tại nhà thờ Saint Ansem, Garden Grove. Sau đây là nội dung cuộc phỏng vấn của chúng tôi với Mục Sư Nguyễn Quang Minh.

Viễn Đông: Xin Mục Sư cho biết ý định trở về đạo Công Giáo đã có từ bao giờ?

MS. Nguyễn Quang Minh:

Tôi đã có ý định này từ lâu. Trước đây Đức Ông Nguyễn Đức Tiến với chúng tôi rất thân và Đức Ông thương mến chúng tôi, chúng tôi cũng rất quý mến, kính trọng Đức Ông. Trong buổi mừng Đức Ông 80 tuổi, ngài có mời chúng tôi đến dự và đặt ngồi ở hàng ghế danh dự. Một vài lần Đức Ông và chúng tôi cũng nói chuyện với nhau về Kinh Thánh, Đức Ông Tiến cũng mong muốn tôi trở về đạo Công Giáo nhưng tôi nói với ngài, tôi cần thời gian suy nghĩ, và tôi đã cầu nguyện xin Chúa soi sáng, đồng thời nghiên cứu Kinh Thánh và có ý muốn trở về đạo Công Giáo là đạo do chính Chúa Giêsu thành lập từ trên 2000 năm nay.

VD: Với suy nghĩ như vậy, Mục Sư đưa ra quyết định trở về đạo Công Giáo vào lúc nào?

MS. Minh: Tôi đã nghĩ ý đó với Đức Ông Tiến và không may, bệnh tình Đức Ông ngày càng suy sụp. Khi biết tin ngài đang hôn mê, chúng tôi

Mục Sư Nguyễn Quang Minh và linh mục Anh Giáo Minh Hạnh tại tòa soạn Viễn Đông ngày thứ Ba, 9 tháng 1, 2018. (Thanh Phong/ Viễn Đông)

lại thăm ngài ngay nhưng không còn nói chuyện với nhau được nữa. Tôi có thắm hứa với Đức Ông bên giường bệnh là tôi sẽ trở về đạo Công Giáo. Tôi cho thân nhân của Đức Ông Tiến biết, và người nhà Đức Ông mời một linh mục đến gặp tôi, đó là cha Joseph Nguyễn Thái. Tôi và cha Thái đã cùng nhau cầu nguyện cho Đức Ông Tiến, và từ đó đến nay tôi và cha Thái vẫn liên lạc với nhau.

VĐ: Phản ứng của cha Thái như thế nào, thưa Mục Sư?

MS. Minh: Cha Thái rất vui, cha xưng em với tôi và hứa sẽ trình với Đức Cha Mai Thanh Lương thu xếp cho tôi sớm được toại nguyện, nhưng chưa kịp thì Đức Cha Lương lại qua đời, bây giờ chỉ còn cha Thái lo cho tôi, và cha có hứa sẽ lo các nghi thức cho tôi trở về đạo Công Giáo theo giáo luật Công Giáo.

VĐ: Mục Sư có cho biết, ngoài Mục Sư còn có một Mục Sư lão thành khác cũng xin trở về đạo Công Giáo. Xin cho biết vị ấy là ai?

MS. Minh: Đó là Mục Sư Hà Cẩm Đường, vị này nguyên là một Đại Đức Phật Giáo, theo Tin Lành từ khi còn ở bên đảo, và khi sang Mỹ học đạo rồi được phong Mục Sư, cùng giảng đạo với tôi trên Youtube. Tôi có cho Mục Sư Hà Cẩm Đường biết ý định của tôi, lúc đầu Mục Sư Đường hơi giật mình, nhưng sau đó tôi với MS Đường tâm sự với nhau nhiều về thần học, và nhất là câu mà người Công Giáo khi nói đến Tin Lành thì thường gọi là “Anh em Tin Lành,” ngược lại, không bao giờ người Tin Lành gọi người Công Giáo là anh em. Chúng ta không phải có một Cha chung là Thiên Chúa hay Đức Chúa Trời hay sao? Họ quên rằng các đạo Tin Lành đều tách ly ra khỏi đạo Công Giáo mới 400 năm nay sao? Kinh Thánh Tin Lành từ Công Giáo mà ra, Giáo Lý cũng ra cùng một Kinh Thánh. Sau đó, Mục Sư Hà Cẩm Đường rất mừng, đồng ý sẽ theo tôi cùng trở về đạo Công Giáo, và chắc tôi sẽ phải nhờ cha Thái hay một cha nào trên San Jose lo việc này cho Mục Sư Hà Cẩm Đường vì ông đang phục vụ trên đó.

VĐ: Xin cho biết nguyên do nào thúc đẩy Mục Sư trở về đạo Công Giáo?

MS. Minh: Tôi có cái may mắn là đã phục vụ Chúa 60 năm, qua bảy Giáo Hội, gần đây là Giáo Hội Luther; sau giáo hội Luther lại qua Anh Giáo vì nhà tôi được bổ nhiệm linh mục Anh Giáo nên tôi cũng qua tìm hiểu và càng nghiên cứu, tìm hiểu tôi càng thấy Anh Giáo giống Công Giáo đến 90% chỉ có cái là không có Đức Giáo Hoàng mà thôi. Tôi đã đi qua nhiều Giáo Hội nên càng lúc càng thấy nó gần với Công Giáo, thực sự tôi cũng nói với các cha cũng như các bạn bè rằng, tôi không có “cải đạo..” Đây là mình đi về cái nhà nguyên thủy của mình.

Rất nhiều người Tin Lành không biết điều này; họ chỉ giống như là sản phẩm của một cái hoa lan trên cây cỏ thụ thôi, chỉ biết enjoy cái đẹp của hoa lan nhưng mà không biết cái móc nối với cây đại thụ, cái đó là cái nguồn gốc, mà Giáo Hội Công Giáo xuất phát ra từ thời Chúa Giêsu và mười hai Tông Đồ, mới có Hội Thánh đầu tiên với Thánh Phêrô làm đầu và sau này các Đức Giáo Hoàng kế nhiệm thánh Phêrô.

Tôi thấy việc bầu chọn vị Giáo Hoàng một cách dân chủ, tôi rất thích. Bên Công Giáo rất hiệp nhất và có hệ thống tổ chức từ trên xuống dưới. Còn bên Tin Lành rất khó hiệp nhất là đương nhiên rồi mà cũng không thống nhất về thần học nữa, thành ra mỗi một Hội Thánh Tin Lành có cách giải nghĩa Kinh Thánh khác nhau, nếu mà thả ra thì ai xét cái nào đúng cái nào sai? Thành ra mình thấy quý Công Giáo ở chỗ

thống nhất về tổ chức, thống nhất về thần học và nếu có điều gì thì Đức Giáo Hoàng là người có ý kiến cuối cùng nhưng không phải mình ngài quyết định, mà còn có Hội Đồng Tòa Thánh, có hàng trăm Hồng Y, Tổng Giám Mục, Giám Mục.

Về Tin Lành, cái này nó liên quan đến thần học mà tôi học 9 năm thần học và thấy cũng không có cái gì mà trách cứ anh em, họ làm việc hết sức, làm việc với hết tấm lòng kể cả các Mục Sư nhưng nhiều khi vì công ăn việc làm, đa số Mục Sư bên này đều lãnh lương từ trước đến giờ, kể cả ở VN thành ra ăn cây nào phải rào cây đó. Còn tôi, từ 60 năm nay tôi không có chịu ảnh hưởng tiền bạc gì của bất cứ Giáo Hội nào, tôi hầu việc Chúa như thời thánh Phaolô, cái tinh thần nó là như vậy.

VĐ: Khi ngỏ ý trở về đạo Công Giáo, Mục Sư có nhận được ý kiến hay phản ứng gì của các Mục Sư khác?

MS. Minh: Quả thật, đây là một quyết định đòi hỏi sự can đảm và hy sinh vô cùng; chỉ vì Thiên Chúa chứ không phải vì một lý do ích kỷ gì của mình đâu. Nó là cả một diễn trình dài và suy nghĩ, và mình làm mình phải cân nhắc vì anh em, vì bạn bè, gia đình và tất cả. Nếu là một tay thợ mớ hay một tân tông thì không nói, nhưng mình là một người xuất thân từ gia đình một Mục Sư sáng lập Cơ Đốc Phục Lâm, lại có thời gian lâu dài truyền đạo Tin Lành, nay quyết định về đạo Công Giáo thì không phải chuyện dễ, khó lắm chứ, nên tôi chỉ loan báo cho những người thân biết mà thôi, và “Vì Chúa,” tôi chấp nhận tất cả những ý kiến hay lời phê bình, nếu có, dành cho tôi.

VĐ: Trong thư gửi cho linh mục Nguyễn Thái, mục sư có nói là đã làm xong bốn phận đạo Tin Lành với Phật Giáo, xin Mục Sư nói rõ về điều này.

MS. Minh: Tôi có hứa đóng vai Liên Tôn cho hai khối Tin Lành và Phật Giáo nhỏ để lập một Hội Đồng Tôn Giáo VN cầu nguyện cho hòa bình thế giới và cho quốc thái dân an. Tôi đã làm xong lời hứa trên đúng vào ngày kỷ niệm Chúa Giáng Sinh 25 tháng 12, 2018 vừa qua tại Phật Viện Minh Đăng Quang, Santa Ana. Phật Viện đã chơi nhạc Giáng Sinh cho toàn thể 100 chức sắc và Phật tử nghe cách vui mừng. Buổi lễ, tôi

và linh mục Anh Giáo là Minh Hạnh, hiền thê của tôi cầu nguyện xin Chúa chúc lành cho sự hiệp nhất tôn giáo mà Giáo Hội Công Giáo luôn chủ trương.

VĐ: Trong lúc này Mục Sư có điều mong ước gì?

MS. Minh: Tôi mong sớm trở về đạo Công Giáo. Chỉ sợ điều mong ước của mình chưa thành thì mình đã ra đi.

VĐ: Thưa linh mục Minh Hạnh. Là một linh mục Anh Giáo, linh mục có đồng ý để phu quân từ cương vị một Mục Sư trở về làm một tín hữu đạo Công Giáo hay không?

LM. Minh Hạnh: Tôi tôn trọng ý kiến của nhà tôi, tôi tán đồng việc ông trở về đạo Công Giáo.

VĐ: Liệu sau này linh mục có theo phu quân trở về Công Giáo?

LM. Minh Hạnh: Có thể lắm chứ.

Chúng tôi cũng điện thoại hỏi Linh Mục Joseph Nguyễn Thái, nguyên Giám Đốc Trung Tâm Công Giáo, hiện là Quản nhiệm Cộng Đoàn Thánh Giuse, giáo xứ Saint Barbara.

LM. Nguyễn Thái trả lời: Việc Mục Sư Nguyễn Quang Minh xin trở về đạo Công Giáo là chính xác, còn thủ tục tiến hành theo giáo luật thì đang xúc tiến.

Bài THANH PHONG

Nguồn: <http://www.viendongdaily.com/hai-muc-su-vn-lao-thanh-theo-dao-tin-lanh-xin-ve-dao-cong-giao-CSVhgfxS.html>

10 câu chuyện tin tức quan trọng nhất đối với Giáo hội Trung Quốc trong năm 2017

Năm 2017 chứng kiến sự ra đi của một số cá nhân bảo vệ sự tự do của Giáo Hội, những nhân vật chẳng hạn như Đức Cha Luke Li Jinfeng và Cha Sun Zhenhua. Năm 2017 cũng chứng kiến sự đảo chiều của Đức Cha Ma Daqin cũng như việc rút khỏi Hiệp hội Công giáo Yêu nước Trung Quốc và hành động của Ngài nhằm ngăn chặn việc phá hủy một nhà thờ ở Vương Thôn. Trên hết, đó là năm của 97 tân chức linh mục trong Giáo Hội chính thức và một con số nhất định trong cộng đồng hầm trú, một năm đầy “khó khăn và thử thách” cũng như một năm nhiều “cơ hội và hy vọng”.

Trong thời gian gần đây, vào cuối mỗi năm, Chinacath.org sẽ lựa chọn mười câu chuyện đáng được đưa lên mặt báo nhất về Giáo hội tại Trung Quốc trong năm đó, để mọi người trong nước cũng như ngoài nước có thể tìm hiểu về đời sống của Giáo hội nơi đây. Năm 2017, Giáo hội Trung Quốc một lần nữa lại tiếp tục trải qua một năm đầy khó khăn và thách thức, cũng như đầy những cơ hội và hy vọng.

1. Đức Cha Thaddeus Ma Daqin tuyên bố rút khỏi Hội Công giáo yêu nước Trung Quốc (CPCA): Vào ngày 20 tháng 1 năm 2017, CPCA Thượng Hải và Vụ Tôn giáo đã tổ chức một cuộc họp chung, cho phép Đức Cha Thaddeus Ma Daqin tái gia nhập CPCA. Trước đó, Đức Cha

Ma Daqin đã phàn nàn trên trang blog của mình rằng ngài đã bị các lực lượng bên ngoài lường gạt để rồi tuyên bố rút lui rút khỏi CPCA sau khi được tấn phong Giám mục. Sự đảo chiều của Đức Cha Ma Daqin đã làm dấy lên những sự chia rẽ mối trong Giáo phận Thượng Hải, vốn đã khiến cho nhiều tín hữu không khỏi đau lòng.

Có lẽ Đức Cha Ma Daqin đã có những khó khăn riêng của mình để cân nhắc, có lẽ ngài đã thay đổi ý định của mình sau sự thay đổi trong chính sách của Vatican đối với Trung Quốc. Bất kể trường hợp nào, liệu rằng sự trở lại CPCA của Đức Cha Thaddeus Ma Daqin có mang lại cho ngài sự tự do, hoặc thậm

chí cho phép ngài giành lại quyền lãnh đạo Giáo phận Thượng Hải? Điều này hiện vẫn còn là một vấn đề mở vốn xứng đáng được theo dõi và kiên nhẫn.

2. Đức Giám mục Địa phận Ôn Châu, Đức Cha Peter Shao Zhumin, lại một lần nữa bị bắt cóc: Vào hôm Thứ Tư, ngày 12 tháng 4 năm 2017, Đức Giám mục Shao Zhumin đã được thả ra sau năm ngày bị cảnh sát bắt giữ, nhưng vào ngày 18 tháng 5, ngài lại tiếp tục bị Cục Tôn giáo giam cầm. Đây chính là một tin xấu đối với Giáo phận Ôn Châu cũng như Giáo hội hầm trú nói chung. Giáo phận Ôn Châu là trung tâm của Giáo hội hầm trú tại Trung Quốc và Đức Cha Shao Zhumin có thể là nhân vật hàng đầu của

Giáo hội trung thành trong nước hiện nay. Những sự ra đi nối tiếp của các nhà lãnh đạo trung thành cao niên và số ít các Giám mục hầm trú đã cho phép Đức Cha Shao Zhumin trở thành nhà lãnh đạo của Giáo hội hầm trú. Hiện nay, công chúng hiện đang ngày càng chú ý hơn đến tình hình của Ngài. Điều này cho biết rằng, mọi người vẫn hy vọng rằng Ngài có thể trở thành người bảo vệ đức tin và là kiểu mẫu của trung thành.

3. Việc Đức Cha Ma Daqin đồng tế Thánh Lễ với Đức Cha Zhan Silu, một vị Giám mục bất hợp pháp: Vào ngày 16 tháng 4 năm 2017, tại Giáo phận Mindong, Đức Cha Thaddeus Ma Daqin đã đồng tế Thánh Lễ Phục Sinh cùng với vị Giám mục bất hợp pháp, Đức Cha Vincent Zhan Silu. Các báo cáo về sự kiện này đã được gỡ bỏ ngay sau khi chúng xuất hiện trên tài khoản WeChat của Giáo phận Mindong, nhưng chúng sẽ không bao giờ biến mất khỏi tâm trí của tín hữu cũng như công chúng chú ý tới sự kiện này. Khi Đức Cha Ma Daqin được tấn phong Giám mục, ngài đã khéo léo tránh được việc đặt tay bởi vị Giám mục bất hợp pháp Zhan Silu và thay vào đó là một cái ôm. Về nguyên tắc, Đức Cha Ma Daqin đã tránh được sự nghi ngờ về sự hiệp thông với vị Giám mục bất hợp pháp. Tuy nhiên, Thánh Lễ mà Đức Cha Ma Daqin đồng tế với Giám mục Zhan Silu tại Mindong dường như trở thành cách chính quyền lên kế hoạch nhằm hủy hoại lòng trung thành của ngài. Đức Cha Ma Daqin có thể trở lại, nhưng điều này sẽ mất rất nhiều thời gian.

4. Sự bảo vệ Giáo hội tại Vương Thôn bởi các linh mục và giáo dân tại Giáo phận Trường Trị: Vào ngày 29 tháng 8 năm 2017, một nhà thờ Công giáo tại Vương Thôn bị cưỡng chế phá hủy, và các linh mục và giáo dân đã bị đánh đập trong khi họ cố gắng bảo vệ ngôi Thánh đường của mình. Điều này chắc chắn là sự kiện thu hút sự chú ý nhất sau việc phá dỡ Thánh giá tại các nhà thờ tại Ôn Châu. Đức Giám mục Đức Cha Phêrô Đình Lệnh Bản (Ding Lingbin) Giáo phận Trường Trị đã phản đối mạnh mẽ hành động bạo lực

như vậy và đồng thời đả kích kịch liệt thái độ đảo ngược của chính quyền địa phương, Ngài kêu gọi các tín hữu đoàn kết để bảo vệ các quyền lợi chính đáng của Giáo hội và không cúi đầu trước các thế lực của ma quỷ. Đức Cha Đình Lệnh Bản kêu gọi các tín hữu tuân giữ giáo huấn của Chúa Kitô về sự kiên nhẫn, hy sinh, tinh thần khoan dung, và bất bạo động. Ngài giải thích rằng vụ việc này cũng giống như một sự thử thách đối với đức tin của họ, đồng thời hy vọng rằng các Kitô hữu sẽ có thể hoàn thành sứ mạng mà Thiên Chúa trao phó cho họ qua cuộc thử thách cũng như những đau khổ như vậy.

5. Bản án của Cha Fei Jisheng tại Liêu Ninh: Cha Fei Jisheng, một linh mục Công giáo tại Giáo phận Liêu Ninh, đã bị cầm tù nhiều lần. Ngài là trung tâm của nhiều cuộc tranh luận. Lấy cảm hứng từ kinh nghiệm Phúc Âm Hóa của Giáo hội Tin Lành, đặc biệt là khái niệm về “các lớp học tông đồ”, ngài đã đề xuất chúng với Giáo hội Công giáo, thu hút sự chú ý của các nhà chức trách. Vào ngày 5 tháng 9 năm 2017, một tòa đã kết án ngài một năm sáu tháng tù giam. Mặc dù Cha Fei Jisheng và các “lớp học tông đồ” của ngài đã gây nhiều tranh cãi trong Giáo hội, nhưng sự nhiệt huyết của ngài về công cuộc Phúc Âm Hóa đã được nhiều người Công giáo ca ngợi. Khi vị linh mục này được đưa ra xét xử, nhiều linh mục và giáo dân đứng trước tòa án như một dấu hiệu của tinh thần liên đới

Đức Cha Peter Shao Zhumim

Cha Fei Jisheng

của họ. Đối với Cha Fei, đây chính là dấu hiệu của sự cổ võ tinh thần và là một niềm an ủi tuyệt vời.

6. Cái chết đột ngột của Cha Sun Zhenhua tại Ôn Châu: Vào ngày 2 tháng 11 năm 2017, linh mục Sun Zhenhua thuộc Giáo phận Ôn Châu, đột ngột qua đời. Sự đau buồn lan truyền nhanh chóng khắp Giáo hội Trung Quốc. Tại sao cái chết của một linh mục cao niên lại khơi mào cho một phản ứng như vậy? Bởi vì ngài được biết đến vì một hành động hết sức can đảm. Trong buổi lễ nhậm chức của Đức Giám Mục Zhu Weifang, linh mục Sun Zhenhua đã tước “thư bổ nhiệm của Hội đồng Giám mục Trung Quốc” khỏi tay vị giáo sĩ thuộc Hội Công giáo yêu nước và đồng thời công khai chất vấn về thẩm quyền của Hội đồng Giám mục Công giáo Trung Quốc. Mặc dù bị kết án 3 năm tù và bản án treo hai năm, Cha Sun Zhenhua đã dũng cảm đối mặt với tất cả mọi thứ với tinh thần của một anh hùng tử đạo. Do đó, mặc dù ngài chỉ là một linh mục rất đời thường, thế nhưng ngài đã trở nên nổi tiếng trong Giáo hội Công giáo Trung Quốc. Sự ra đi đột ngột của linh mục Sun Zhenhua đã thu hút sự chú ý của Giáo hội trên khắp Trung Quốc.

7. Lễ nhậm chức chính thức của Đức Cha Giuse Hàn Chí Hải (Han Zhihai) tại giáo phận Lan Châu (Cam Túc): Vào ngày 10 tháng 11 năm 2017, vị Giám mục hãm trú thuộc Địa phận Lan Châu, Đức Cha Han Zhihai, đã được chính

thức tấn phong Giám mục, nhưng một số linh mục đã không tham dự vì sự dè dặt về tình trạng của ngài. Vị tiền nhiệm của Đức Cha Han Zhihai, Đức Giám mục Yang Libo, đã trở nên nổi tiếng trong Giáo hội hãm trú vì lòng trung thành của ngài. Với tư cách là người kế nhiệm của Đức Giám mục Yang Libo, Đức Cha Han đã nhiều lần né tránh việc đề cập đến danh tính của Đức Cha Libo một cách công khai, điều này thực sự gây ra một sự lúng túng. Mặc dù Giáo hội hãm trú không phải là trụ cột của Giáo hội Công giáo ở Trung Quốc, những dấu vết do lịch sử bỏ lại cần phải

được công nhận, đặc biệt là bởi các tu sĩ, những người cần phải thúc đẩy tinh thần hiệp thông của hàng giáo sĩ và đồng thời nhận thức rõ những anh em không chia sẻ chung các quan điểm của họ. Chỉ có như vậy họ mới có thể thể hiện tốt hơn tinh thần bác ái và lòng khoan dung của họ với tư cách là những vị Mục tử.

8. Lễ nhậm chức Giám mục phụ tá Giáo phận Hàm Đan (Hà Bắc), Đức Cha Giuse Tôn Kế Căn (Sun Jigen): Vào ngày 16 tháng 11 năm 2017, Thánh lễ nhậm chức Giám mục phụ tá Giáo phận Hàm Đan, Đức Cha Sun Jigen, đã diễn ra tại một nhà thờ Công giáo tại Shexian. Đức Giám mục Peter Feng Xinmou chủ sự Thánh lễ, Đức Giám Mục Sun Jigen cử hành phụng vụ, Đức Cha Francis An Shuxin cũng đã tham dự buổi lễ nhậm chức cùng với 55 linh mục đồng tế. Sự kiện này chính là kết quả của những nỗ lực của chính quyền địa phương và Giáo phận Hàm Đan nhằm duy trì sự hòa hợp kể từ khi Đức Cha Sun Jigen được bí mật tấn phong Giám mục phụ tá của Giáo phận này vào ngày 21 tháng 6 năm 2011. Mặc dù một số linh mục đã không tham dự sự kiện, các giáo sĩ của Giáo phận Hàm Đan dường như hiểu nhau và duy trì sự hiệp nhất của họ, đây thực sự quả là một phúc lành và sự trợ giúp từ Thiên Chúa!

9. Cái chết của Đức Cha Luke Li Jingfeng, Giám mục Địa phận Phụng Tường (Thiểm Tây): Vào ngày 17 tháng 11 năm 2017, Đức Cha Li Jingfeng đã về với Chúa. Một vị Giám

mục có lòng trung thành không lay động, ngài chính là niềm tự hào của Giáo hội Trung Quốc. Ngài là vị Giám mục trung thành đầu tiên được tấn phong vào những năm 1980. Không chỉ được người dân ở Trung Quốc ca ngợi, Đức Cha Luke Li Jingfeng còn được Tòa Thánh kính trọng. Vào tháng 10 năm 2005, ngài đã được Nguyên Giáo Hoàng Bênêđictô XVI mời tham dự – cùng với ba vị giám chức khác – Thượng Hội đồng Giám mục về Bí Tích Thánh Thể. Mặc dù chuyến viếng thăm này đã không bao giờ được thực hiện, lời mời gọi này cho thấy sự uy tín của ngài trong mắt của Đức Bênêđictô XVI. Sự ra đi của Đức Giám mục Li Jingfeng tượng trưng cho sự kết thúc của một kỷ nguyên. Rất ít giáo sĩ còn lại có tinh thần dũng cảm để chiến đấu vì đức tin, hy sinh cho đức tin, và có phẩm hạnh thánh thiện. Đây chính là bi kịch mà Giáo hội Trung Quốc hiện đang phải đối mặt.

10. Cấm mừng lễ Giáng sinh ở nhiều trường học của Trung Quốc: Trong những năm gần đây, khi mỗi dịp Giáng sinh cận kề, một số nhà ái quốc kiểu Boxer đã kịch liệt phản đối việc mừng lễ Giáng sinh, họ lập luận rằng đó là “một dịp lễ của phương Tây”. Thái độ bất hợp lý này thực sự đi ngược lại nguyên tắc “tự do tín ngưỡng” được ghi trong hiến pháp quốc gia. Các công dân Trung Quốc được tự do bày tỏ tôn giáo mà họ lựa chọn. Tại sao họ lại không được tự do mừng lễ Giáng sinh? Các trường học cần phải dạy cho sinh viên mở rộng chân trời kiến thức của họ và đồng thời tìm hiểu về các nền văn hoá khác nhau trên thế giới; nhưng một số trường học đã làm tất cả mọi thứ để hạn chế sự tự do của sinh viên và do đó họ cấm việc mừng

lễ Giáng sinh. Đây không chỉ là một hành động của chủ nghĩa dân tộc cực đoan mà còn vi phạm nhân quyền và cần phải bị lên án nặng nề.

Nhìn vào mười câu chuyện đáng được đưa lên mặt báo nhất trong đời sống của Giáo hội Trung Quốc vào năm 2017, chúng ta có thể nhận thấy rõ rằng Giáo hội Công giáo vẫn còn một chặng đường dài để có thể đến được Trung Quốc. Chính sách Hán hóa các tôn giáo mà Tổng bí thư Đảng Cộng sản Trung Quốc Tập Cận Bình theo đuổi đáng cần phải suy nghĩ và xem xét một cách hết sức thận trọng. Điều đáng vui mừng nhất đó chính là trong năm 2017, 97 tân linh mục khác trong Giáo hội hầm trú – đây thực sự là một sự kiện vui mừng, ít khi được nhìn thấy trong vài năm qua. Một sự kiện chỉ có thể hy vọng rằng Thiên Chúa sẽ tiếp tục trợ giúp Giáo hội Trung Quốc đáp ứng được những thách thức khác nhau của nó, thúc đẩy sứ mạng truyền giáo, và đồng thời cho phép Giáo hội nơi đây được tận hưởng sự bình an đích thực.

Minh Tuệ chuyển ngữ

Nguồn: dcctvn.org

Chuyến tông du của Đức Thánh Cha Phanxicô tại nước Chilê và nước Pêru từ ngày 15-21 tháng 01 năm 2018

Đây là chuyến tông du đầu năm 2018 của Đức Thánh Cha Phanxicô, cũng là chuyến tông du thứ 22 trong triều giáo hoàng của ngài và là chuyến tông du thứ 6 ở lục địa Nam Mỹ latin tại hai nước Chilê và Pêru.

I- Nước Cộng hòa Chilê

Cộng hòa Chilê nằm ở Nam Mỹ Châu latin, với các đảo Sala y Gomez, quần đảo Juan Fernandez và đảo Paques, diện tích 756.950 km², vừa dài vừa hẹp, phía tây là bờ biển Thái Bình Dương dài 6.435 kilô mét, bề ngang chỗ rộng nhất là 430 km, phía bắc giáp nước Pêru, đông bắc giáp Bolivia và phía đông là Argentina. Thủ đô là Santiago.

Chilê nằm trên đường lửa Thái Bình Dương, nên có nhiều núi lửa đang hoạt động và hay bị động đất.

Dân số gần 16.9 triệu, người Âu và lai da đỏ chiếm 95%, da đỏ 3%, các sắc dân khác 2%, ngôn ngữ Tây Ban Nha.

Theo thống kê của Pew Research năm 2014: Công Giáo chiếm 64% dân số, so với năm 1992 là 70%. Tin Lành và các giáo phái khác 17%, không tôn giáo có 16%, còn lại 3%.

Hiến Pháp quy định về quyền tự do tôn giáo. Giáo Hội và Nhà Nước được phân biệt rõ ràng từ năm 1925. Giáo Hội công giáo có 5 tổng giáo phận, 18 giáo phận, 2 giáo tỉnh và 1 giáo phận quân sự. Có 6 đại học công giáo và rất nhiều trường trung tiểu học; cách chung Giáo Hội công giáo có ảnh hưởng lớn mạnh ở Chilê như trong vấn đề phá thai, ly dị.

Giáo Hội công giáo Chilê có hai người con ưu tú là thánh Alberto Hurtado Cruchaga được Đức Thánh Cha Biển-Đức XVI tuyên phong ngày 23.05.2005, và Chân phước Laura Vicuna.

II- Chủ đề của chuyến tông du ở Chilê là: 'Thầy ban cho anh em bình an của Thầy' Ga 14,27

Những hoạt động nổi bật của Đức Thánh Cha Phanxicô trong những ngày tông du ở Chilê.

Ngày 15.01

Viếng phần mộ Đức Giám mục của người nghèo

Vào lúc 20 giờ tối, khi vừa xuống máy bay và sau nghi lễ tiếp đón ở phi trường Arturo Merino Benitez, Santiago, Chilê, việc làm đầu tiên của

Đức Thánh Cha Phanxicô là đi viếng phần mộ Đức cố Giám mục Enrique Alvear Urritia 1916-1982, mang biệt danh ‘Giám mục của người nghèo’, trước khi về nghỉ đêm tại tòa Khâm sứ.

Ngày 16.01

Vấn đề lạm dụng tính dục

Ngày ngày hôm sau đến Chilê, Đức Thánh Cha đã bày tỏ ‘sự đau buồn và sự xấu hổ’ về việc lạm dụng tính dục của một số giáo sĩ và công khai xin lỗi về lỗi phạm này. Ngài cảm thông với những đau khổ của các nạn nhân lạm dụng tính dục. Đó là một trong những ưu tư của Đức Thánh Cha trong chuyến tông du: ‘Sự thông cảm, sự gần gũi và cầu nguyện cũng như thời gian chữa trị.’ Thông cảm và lắng nghe, đó là điều các nạn nhân yêu cầu: nghe với con tim với tấm lòng thông cảm. Giáo Hội đã cố gắng đáp lại bằng nhiều cách thức khác nhau trong các Giáo Hội địa phương. Giáo Hội không thể thay đổi quá khứ, trong hiện tại, Đức Thánh Cha rất quan tâm bốn phận của Giáo Hội là phải làm nhiều hơn nữa, để trong tương lai không còn tái diễn chuyện xấu hổ này nữa. Đây là một vấn đề ray rứt của Đức Thánh Cha trong đời sống chứng nhân Giáo Hội.

Mặc dầu Đức Thánh Cha đã xin lỗi cách công khai, nhưng lời xin lỗi không được vui lòng chấp nhận, họ xin Đức Thánh Cha những hành động hơn là những lời nói, và Đức Cha Juan Barros, người bị tố cáo, lại hiện trong các buổi lễ của Đức Thánh Cha. Đức Thánh Cha đã bênh vực ngài, khi báo chí hỏi.

Thánh lễ đầu tiên tại công viên O Higgins

Bát Phúc không phải là ‘ảo ảnh được thực hiện bằng một cái ‘clic’, nhưng là bằng một quả tim đầy lòng thương cảm của Chúa Giêsu’, một trái tim đầy lòng thương xót tràn đầy hy vọng.’

Khi xuống lên: Phúc cho người nghèo, cho người biết rơi lệ, cho người đau khổ...

Chuyến Tông du ở Chilê & Pêru Chúa Giêsu muốn nhổ rễ bút gốc sự ù lỳ tê liệt nơi những ai nghĩ rằng không thể nào thay đổi được, không thể đổi mới xã hội được, không thể canh tân đời sống mình được.

‘Con muốn hạnh phúc không? Con muốn phát triển tốt không? Phúc cho những ai dẫn thân hoạt động cho tha nhân được đời sống tốt đẹp hơn. Con có muốn hòa bình? Hãy kiến tạo hòa bình.’ Đó là lời mời gọi của Đức Thánh Cha, ngày 16.01, trong Thánh lễ đầu tiên ở Chilê.

Ngày 17.01

Giới trẻ

Trong buổi gặp giới trẻ tại địa danh Đức Mẹ Maipu, Santiago, Đức Thánh Cha muốn trao cho giới trẻ một ‘mật hiệu’ để bắt liên lạc với Chúa Giê-su, với Mẹ Maria, mật hiệu này là ‘khôn

64 Thời sự Giáo Hội

vàng thước ngọc’, là ‘kim chỉ nam’ của thánh Alberto Hurtado: ‘Chúa Giêsu sẽ làm gì nếu ở địa vị của tôi?’ ‘Hãy trở nên những Samaritanô, những người không bao giờ làm ngơ bước qua một ai đó đang nằm bên lề đường. Hãy trở nên những ông Cyrêne giúp đỡ Chúa vác thập giá.’ Cũng như ông Dakêu đã để Chúa Giêsu biến đổi tấm đồng kín keo kiệt trở thành tấm lòng mở rộng chia sẻ với tha nhân.

Nhiều bạn trẻ nói rằng mình không có gì để chia sẻ, Đức Thánh Cha trả lời: ‘Thế giới đang cần con, tổ quốc đang cần con, Giáo Hội đang cần con, con không bao giờ cắt mất liên lạc.’ Ngài cũng nhắc lại ‘Thượng Hội đồng Giám mục thế giới họp về giới trẻ’ vào năm 2019. Giáo Hội cần những người trẻ góp ý kiến, nói lên những lo âu, những suy tư... ‘Đừng bao giờ quên mật hiệu ‘Chúa Giêsu sẽ làm gì ở địa vị của tôi.’

Thăm đại học công giáo

Đại học giáo hoàng Santiago, Chilê, xây năm 1888, hiện có 26.000 sinh viên theo học. Đức Thánh Cha khuyên: ‘Ngày nay, sứ vụ của đại học công giáo mang tính ngôn sứ. Các con được mời gọi sáng tạo những tiến trình có sức soi sáng nền văn hóa hiện đại một nhân bản tôn thời loại trừ tính cách giản lược thu hẹp.’ ‘Sứ vụ ngôn sứ đòi hỏi chúng ta tìm phương pháp đối thoại hơn là tranh cãi, phương cách gặp gỡ hơn là chia rẽ, sự thông cảm tôn trọng sự khác biệt trong con đường tìm kiếm hữu ích chung cho sự sống chung hài hòa.’

Đức Thánh Cha mời gọi: ‘Đừng ngại kêu xin Thánh Thần hướng dẫn để ngôi nhà này đem lại nhiều kết quả cho thiện ích dân tộc và vinh danh Thiên Chúa.’

Ngài nhắc ‘Thông điệp Laudato Si’ nói đến những cộng đoàn thổ dân địa phương: ‘Hãy chú ý đặc biệt đến các cộng đoàn dân bản địa và những tập tục cổ truyền văn hóa của họ.’ Và Ngài bênh vực: ‘họ phải là những đối thoại viên chính thức trong các cuộc thương

thuyết về môi trường sinh sống của họ.’

Đức Thánh Cha đề xướng nên có chương trình giáo dục linh động về việc sống chung hòa bình trên bình diện quốc gia.

Thăm viếng vùng đất Araucania

Vùng Araucania là nơi có sự tranh đấu chạm trán đẫm máu giữa dân bản xứ và những người khai thác chiếm đất.

Trong thánh lễ tại sân bay Maquehue, Temuco, Đức Thánh Cha được vây quanh bởi những dân bản xứ Mapuche, dân Papanui, dân đảo Phục sinh, Aymara, Quechua, Atacamenos... Ngài dẫn ý lễ: ‘Thánh lễ này dâng cho tất cả những ai đã chịu đau khổ, đã chết, và cho tất cả những ai mỗi ngày phải gánh chịu nhiều bất công trong đời sống.’

Đức Thánh Cha kêu gọi sự hiệp nhất vì sự hiệp nhất bị đe dọa bởi sự ‘chia rẽ, sự đấu đầu, việc chà đạp lẫn nhau’ và không nên lẫn lộn sự ‘hiệp nhất với sự đồng nhất’. ‘Mặc dầu nguồn gốc khác nhau, chúng ta cần nhau, nhưng chúng ta hãy hiệp nhất để trở nên những người kiến tạo hòa bình.’

Hiệp nhất là hãy chấp nhận cái gì mà con người, nền văn hóa, được mời gọi đóng góp để cùng nhau phát triển mảnh đất này: ‘Chúng ta đều cần đến cái hay, cái đẹp văn hóa mà mỗi sắc tộc đóng góp, và hãy loại bỏ cái logic: ‘có những nền văn hóa cao hơn hay kém hơn’, vì ‘không có nền văn hóa cao hơn và nền văn hóa kém hơn.’ Nghệ thuật hiệp nhất là nghệ thuật biết nghe và biết chấp nhận lẫn nhau trong đời sống.

Đức Thánh Cha chống lại những phương pháp dùng bạo lực: ‘Bạo lực phát sinh bạo lực, sự phá hoại phát sinh sự chia rẽ.’

Sau thánh lễ, Đức Thánh Cha dùng bữa tại nhà ‘Madre de la Santa Cruz’ với Đức cha Hector Eduardo Vargas Bastidas và 8 người dân mapuches đại diện các cộng đồng khác nhau: một nạn nhân của bạo lực, một người di dân Haiti và một kiều dân gốc Đức-Thụy sĩ.

Ngày 18.01

Thăm ‘Một vùng đất hiếu khách’

Trong vận động trường Lobito d’Iquique, trước 50.000 người, Đức Thánh Cha cử hành trọng thể Thánh Lễ ‘hội nhập các sắc dân’. Đón tiếp di dân là vấn đề nan giải ở miền bắc Chilê, nơi lời

Chuyến Tông du ở Chilê & Pêru cuốn người dân Pêru, Bolivie, Colombie, Haiti, Equateur đến sinh sống lập nghiệp vì là nơi xảy ra ‘phép lạ kinh tế chilê.’

Đức Thánh Cha kêu gọi: ‘Vùng Iquique là vùng đất của giấc mơ’ ‘hãy cùng nhau biến vùng đất giấc mơ này trở thành vùng đất hiếu khách.’ Hồi thế kỷ 19, Chilê cũng đã tiếp đón các người di dân Âu châu, tại sao các người di dân Nam Mỹ latin không được ân huệ này?

Đức Thánh Cha biện hộ cho ‘một sự đón tiếp vui vẻ, vì không có niềm vui kitô giáo khi các cánh cửa khép kín, khi tỏ cho họ biết ‘hết chỗ rồi.’

Hãy nghe tiếng van xin của những người chịu cảnh ‘màn trời chiếu đất.’ Đức Thánh Cha đã mạnh mẽ lên tiếng chống lại ‘những người trục lợi vì hoàn cảnh bất hạnh của họ.’

Vào lúc 16g45, nghi lễ từ giã Chilê và sau đó Đức Thánh Cha lên máy bay đi Lima, Pêru.

III- Nước Pêru

Cộng hòa Pêru nằm ở miền tây Nam Mỹ

66 Thời sự Giáo Hội
 latin, tây là biển Thái Bình Dương, bắc giáp Equateur và Colombia, đông giáp Ba-Tây, đông nam giáp Bolivia, nam giáp Chilê. Thủ đô là thành phố Lima có 9 triệu dân. Thủ đô lịch sử mang tên Cusco, thủ phủ của đế quốc Inca.

Pêru là quốc gia đa sắc tộc: dân bản xứ thổ địa, dân gốc Âu châu, Phi châu và Á châu. Ngôn ngữ chính là Tây Ban Nha, có một số dân nói tiếng quechua hay aymara.

Theo sổ thống kê của cơ quan Pew Research Center năm 2014, Giáo Hội công giáo có 76% dân số, Tin lành có 17% , không tôn giáo 4% và 3% các nhóm khác.

Năm 1993, Tân Hiến Pháp bảo đảm quyền tự do tôn giáo ‘trong thể chế độc lập và tự quản, nhà nước công nhận vai trò quan trọng của Giáo Hội công giáo trong việc cấu tạo lịch sử, văn hóa và đạo lý của nước Pêru.’

Giáo Hội công giáo Pêru có hai vị thánh danh tiếng: thánh nữ Rosa de Lima và thánh Martin de Porres. Ở bãi trước Vũng Tàu, có nhà thờ kính thánh Martin de Porres, người Việt chạy đến khẩn xin cầu bầu trước khi đi vượt biên, vì là vị thánh cứu giúp trong lúc gian nan túng quẫn.

Thần học giải phóng

Linh mục Gustavo Gutiérrez, sinh tại Huánuco, Lima, năm 1928, được coi như nhà sáng lập nền thần học giải phóng. Ảnh hưởng bởi Bartolomé de las Casas và các phong trào xã hội thế kỷ 20, ngài khai mở và đào sâu viễn tượng cứu rỗi kitô giáo trong việc chọn lựa dân thân cho người nghèo, viễn tượng được tuyên dương bởi các Hội Đồng Giám Mục Châu Mỹ latin hợp tại Medellin và Puebla. Sự dân thân hoạt động của Thần học giải phóng không chỉ trong lý thuyết nhưng trong cả chính trị, và đã trở thành cuộc tranh luận công khai. Nền thần học giải phóng có

ảnh hưởng mạnh ở Nam Mỹ latin và Phi châu; các nhà thần học giải phóng phải đương đầu và sự cảnh giác của Tòa Thánh Vatican với lý do là liên lụy với thuyết mát-xít.

Chủ đề chuyến tông du tại Pêru của Đức Thánh Cha là ‘Hiệp nhất trong Hy vọng’ Unidos Por La Esperanza.

Những hoạt động nổi bật

Ngày 19.01 có 3 buổi gặp gỡ: dân bản xứ, dân chúng, con trẻ

Gặp dân bản xứ

Ngày hôm sau đến Pêru, Đức Thánh Cha đi Puerto Maldonado và thẳng đến ‘Coliseo Madre de Dios’. Số đông dân chúng đang chờ đợi với những bài hát, nhảy múa của nhóm dân amériennes.

Trong buổi nói chuyện, Đức Thánh Cha tố cáo ‘các vi phạm đến đời sống dân bản xứ dưới nhiều hình thức’: khai thác hầm mỏ bất hợp pháp, xử tệ con người, việc làm nô lệ, lạm dụng tính dục, sức ép lợi nhuận kinh tế, phá hoại môi trường... Ngài khen ngợi những sáng kiến hữu ích cho tương lai để giúp các dân bản xứ và những cộng đồng trở thành những người ‘canh giữ môi trường sinh sống’ để trao lại cho thế hệ mai sau.

‘Đối với một số người, chúng con bị coi là chướng ngại vật, thật ra, chúng con là tiếng la báo động cho họ ý thức lối sống theo tập tục truyền thống của chúng con đem lại lợi ích chung cho mọi người. Chúng con là ký ức sống động của một sứ vụ mà Thiên Chúa ban cho tất cả chúng ta: gìn giữ Ngôi Nhà chung nhân loại.’

Đức Thánh Cha biện hộ cho sự tôn trọng, chấp nhận và đối thoại với dân bản xứ có những cơ chế pháp quyền bảo vệ văn hóa, ngôn ngữ, tập tục cổ truyền, quyền lợi và niềm tin cá biệt của họ.

Nền văn hóa amerindien không trở nên ‘lý tưởng của quốc gia và cũng không phải một loại cổ vật lưu trong viện bảo tàng của một lối sống xa xưa.’

Tại Pêru, Đức Thánh Cha ước ao có được ‘một Giáo Hội với bộ mặt amazonien, một Giáo Hội có bộ mặt dân bản xứ.’ Trong tinh thần này, ĐTC muốn tổ chức Thượng Hội Đồng về Amazonia năm 2019. Cuộc gặp gỡ hôm nay sẽ khai mào cho Thượng Hội Đồng Giám Mục năm 2019: để tìm ra con đường rao giảng Tin Mừng cho thành phần Dân Chúa bản xứ xưa nay bị lãng quên và không có tương lai.

‘Chúng ta phải cởi bỏ tư tưởng xem rằng vùng Amazonie như là một Vùng dự trữ tài nguyên vô tận của trái đất mà không nghĩ gì đến dân bản xứ đang sinh sống. Đời sống của họ bị dọa nạt chính trên phần đất của họ đang sinh sống từ xa xưa.’ Sức ép của nguồn lợi kinh tế về dầu hỏa, chất đốt, gỗ, vàng, nông nghiệp kỹ nghệ quy mô... làm họ mù mắt không còn thấy đến sự cực khổ nô lệ, cả đến mạng sống của dân bản xứ.

Đối với giới trẻ của các cộng đồng dân

bản xứ, Đức Thánh Cha nhấn nhủ: ‘Ông bà tổ tiên các con đã dạy chúng con khám phá được thức ăn, thuốc men trong rừng núi thiên nhiên, mà hiện giờ bị phá hủy. Giới trẻ các con không nên nhượng bộ, không nên từ bỏ gia tài tổ tiên lưu truyền lại. Thế giới cần đến các con, con người đích thật với tập tục cổ truyền của Tổ tiên chúng con.’ Và Ngài kêu gọi hãy tạo một lối sống bảo tồn phát triển, không phá hủy: ‘Hãy gìn giữ gia tài Tổ tiên, phát triển và gìn giữ truyền thống tốt đẹp. Hãy trở về cội nguồn và mở rộng ra cho tương lai. Hãy sống lối sống địa phương của mình.’

Gặp dân chúng

Sau khi gặp các sắc dân bản xứ ở rừng amazone, Đức Thánh Cha gặp dân chúng thành phố 70.000 người. Một lần nữa, Ngài tố cáo nền văn hóa ‘loại trừ, một nền văn hóa vô danh, vô hình, lẻ loi: rừng núi, sông ngòi, thiên nhiên bị khai thác vô trách nhiệm, vô ý thức và sau đó bỏ phế, hoang tàn. Và con người cũng bị đối xử như vậy: con người bị bóc lột cho đến kiệt sức rồi bị vứt bỏ như vật phế thải. Người ta loại trừ trẻ con, người già.’ Ngài kết án ‘nô lệ việc làm, nô lệ tình dục, nô lệ lợi nhuận’. Ngài tố cáo việc bạo hành nữ giới: ‘Người ta xem việc bạo hành với phụ nữ là lẽ đương nhiên, nhân phẩm người nữ bị chà đạp.’ Đây là việc không thể chấp nhận được.

Trẻ bụi đời

Đức Thánh Cha thăm trung tâm ‘Hogar El Principito, Hoàng tử bé nhỏ’, nơi tiếp nhận những

Thời sự Giáo Hội trẻ em bị bỏ rơi, trẻ bụi đời. Ngài đau buồn nói: ‘Hãy tha thứ chúng tôi, những người lớn, chúng tôi không quan tâm đến các con, các con không xứng ở trong hoàn cảnh này. Ánh mắt các con, đời sống các con đòi hỏi người lớn chúng tôi phải dấn thân nhiều hơn để chúng tôi không còn mù lòa và vô tình vô cảm đối với biết bao con trẻ bất hạnh khác.’

Ngày 20.01

Thánh lễ ở bờ biển Huanchaco, thành phố Trujillo

Trong Thánh lễ, trước hơn 200.000 người, Đức Thánh Cha bày tỏ lòng thương cảm đối các nạn nhân mưa bão ‘El Nino’, và Ngài an ủi họ: ‘Trước những bão tố của bạo lực và nghèo đói, không có biện pháp nào hay hơn là dựa vào Tin Mừng, vào Đức Kitô. Trong đời sống kitô hữu, hãy đọc Tin Mừng.’

‘Những trận bão tố khác, những trận bão mang tên ‘bạo lực có tổ chức, ám sát và mất an ninh’ còn gây nhiều thiệt hại lớn lao cho đời sống giới trẻ ngày nay: đánh mất nhân phẩm, sống bụi đời, bần cùng đói khổ.’ Nhưng hãy tin vào Thiên Chúa, vì chúng ta không có một Thiên Chúa vô cảm trước những thử thách đau buồn sâu khổ của con người.’

Buổi gặp gỡ hàng giáo sĩ và tu sĩ nam nữ tu sĩ

Đức Thánh Cha nhắc lại ba điều:

Ơn gọi

‘Hãy nhớ lại giây phút Chúa gọi.’ ‘Sự gặp gỡ Chúa Giêsu đã thay đổi cuộc đời, hãy nhớ giây phút đó, ngày quan trọng mang tính cách quyết định, ngày mà chúng ta nhận ra Thiên Chúa chờ đợi nơi chúng ta một điều gì tốt hơn.’

Cổ võ sự hiệp nhất

‘Chúa Giêsu sai chúng ta đi rao giảng sự hiệp thông, sự hiệp nhất, nhưng trái lại chúng ta

đem đến sự chia rẽ và tệ hơn nữa, chúng ta hay ‘chơi xỏ lá’ với nhau.’ Ngài khuyên coi chừng sự đóng kín và chia rẽ, nhất là tính ham cai trị bằng quyền bính.

Trách nhiệm

Ngài kêu gọi chúng ta ý thức trách nhiệm của linh mục tu sĩ nam nữ đối với cộng đoàn Dân Chúa: ‘Cộng đoàn Dân Chúa biết phân biệt giữa một người công chức và người phục vụ với niềm vui biết ơn.’ Niềm vui bồn phận hưởng chúng ta tới tha nhân.

Ngài nhấn nhủ bằng thành ngữ châu phi: ‘Người trẻ đi nhanh, nhưng người già biết đường.’

Ngày 21.01

Gặp các Giám mục

Chủ đề chuyến tông du: ‘Hiệp nhất và Hy

vọng’. Chương trình đầy thách thức nhưng nhiều hứa hẹn, gương thánh Turibio, 1538-1606, là Giám mục của Tòa này, ‘người xây dựng tình hiệp nhất giáo hội.’ Là một giám mục ‘luôn lên đường, ra đi gặp gỡ, thăm viếng để rao giảng Tin Mừng cho tất cả mọi người trong mọi hoàn cảnh.’ Vào thế kỷ 17, Thánh nhân đã cổ võ ‘rao giảng Tin Mừng bằng ngôn ngữ địa phương.’ ‘Dùng ngôn ngữ của người địa phương để cho họ hiểu giáo lý Tin Mừng phải là kim chỉ nam của các nhà truyền giáo.’

Hãy xây dựng tình thân hiệp nhất, không nên bị giam trong sự chia rẽ, phân tán. Các kitô hữu của Giáo Hội tiên khởi: ‘chúng nó yêu thương nhau.’ Hiệp nhất và yêu thương luôn là phương thế rao giảng Tin Mừng hữu hiệu nhất.

‘Chúng ta không chối cãi những căng thẳng, những bất đồng ý kiến. Chúng ta hãy can đảm vạch mặt chỉ tên nó, nhận diện nó trong sự đối thoại chân thành ngay thẳng để hy vọng tìm ra con đường đưa đến hiệp nhất. Hãy đặt sự hiệp nhất trên tranh chấp.’

Các bạn trẻ

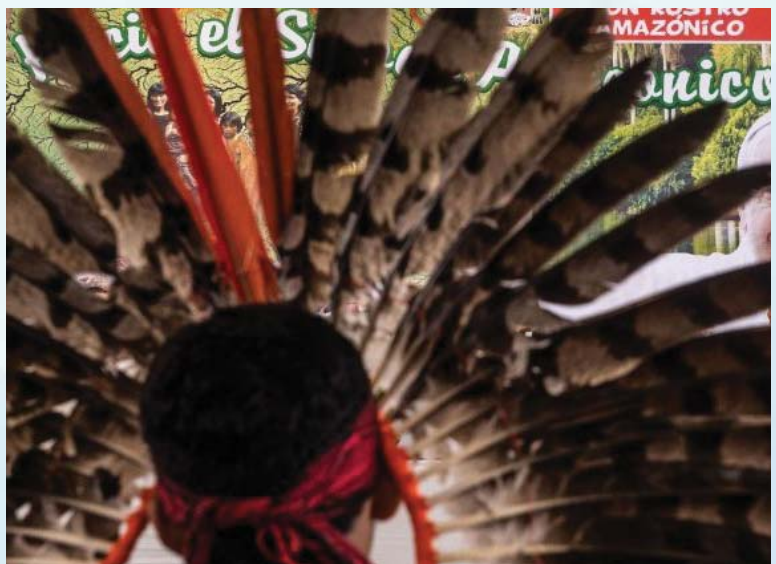
Kinh Truyền tin, ĐTC mời gọi các bạn trẻ dẫn thân theo con đường ‘Bát Phúc’, một con đường khó nhưng đầy thú vị, một con đường không thể đi đơn độc, nhưng đồng hành với anh em, với sự cộng tác đóng góp phần tốt nhất của mình.

‘Đừng sợ.’ ĐTC nhận xét trong Thánh Kinh những người được Chúa quan tâm là người nói ngọng, người câm điếc, già cả bệnh tật, thiếu thớt tấc như Dakêu... Chúa yêu thương con người chúng ta ‘như thế đó.’ Và Người đặt hy vọng vào chúng ta. Chúng ta hãy sẵn sàng đi theo Chúa.

Cử hành Thánh lễ tại căn cứ không quân Las Palmas

‘Chúa Giêsu tiếp tục bước trên các đường phố của chúng ta.’ Đức Thánh Cha

mời gọi chúng ta bước theo Người trên đường phố các đô thị, nếu để ý một chút, chúng ta sẽ nhìn thấy ‘những tàn dư của đô thị’: người vô gia cư, hành khất, trẻ bụi đời... sống thiếu các điều

70 Thời sự Giáo Hội

kiện tối thiểu cho cuộc sống ‘nhân phẩm’... đây những tình huống đau thương và bất công làm cho chúng ta buồn chán và muốn nhắm mắt giả điếc làm ngơ.

Đức Phanxicô nhắc lại lời của vị tiền nhiệm Đức Biển-đức XVI: ‘Một xã hội vô cảm không biết chia sẻ sự khổ đau bần cùng của tha nhân là xã hội tàn nhẫn và vô nhân.’

Chúa tiếp tục bước trên đường phố của chúng ta và mời gọi chúng ta cùng đồng hành với Người và Người khơi lên niềm hy vọng: tình huynh đệ liên đới sẽ xóa bỏ nghèo khổ đói rách. Hãy lắng nghe lời thì thầm mời gọi bước theo Chúa để gieo hy vọng vào đời sống của tha nhân.

Đức Thánh Cha mời gọi nên thánh: ‘Đừng sợ trở nên những vị thánh của thế kỷ 21.’ Đây là lời nhấn nhủ sau cùng của Đức Thánh Cha Phanxicô trước ra phi trường trở về Rôma

Lời kết...

Đức Thánh Cha, người thứ nhất gốc người châu mỹ latin, tông du Chilê và Pêru, ngày 15-21, tháng 01, năm 2018, sau khi đã tông du các nước: Ba-tây tháng 07 năm 2013, Equateur, Bolivie và Paraguay tháng 07 năm 2015, Cuba tháng 09 năm 2015, Mexique tháng 02 năm 2016, Colombia tháng 09 năm 2017, Chilê và Pêru tháng 01 năm 2018.

Ngài hiểu biết những khó khăn và những vấn đề đặc thù của lục địa này, xin nêu lên 5 điểm chính yếu trong chương trình mục vụ mà Đức

Thánh Cha Phanxicô ước ao thực hiện :

1- Mở cánh cửa sổ về Thượng Hội Đồng Amazonia

Điểm nổi bật nhất của tông du là buổi họp mặt với nhóm thổ dân một phần chuẩn bị cho Thượng Hội đồng Amazonia về ‘cơn khủng hoảng phá rừng amazone, bùng phổi trọng yếu cho trái đất’ sẽ khai mạc vào năm 2019. Đây là dịp tốt cho Đức Thánh Cha soi sáng thêm về ý nghĩa của ‘nền thần học dân chúng’, khi viếng thăm thành phố Temuco, ở Chilê, ngày 17.01, và thành phố nhỏ Puerto Maldonado, Pêru, ngày thứ sáu 19.01.

Đức Thánh Cha quyết đồng hành với họ trước mọi thách đố và ‘hết lòng bảo vệ sự sống, bảo vệ trái đất và bảo vệ nền văn hóa dân địa phương’, và Ngài kêu gọi ‘Giáo Hội không đứng bên lề các vấn nạn của người địa phương.’

2- Bệnh vực ngôi nhà chung nhân loại

Khi tông du Colombia vào các ngày 6-11 tháng 09 năm 2017, tại thành phố Villavicentio, cửa ngõ bước vào rừng Amazonia, Đức Thánh Cha đã chủ trương ‘hãy giao hòa với thiên nhiên bằng tôn trọng núi rừng.’

Đức Thánh Cha lên tiếng kêu gọi bảo vệ môi trường sinh sống của con người, và rộng rãi hơn là việc bảo vệ ‘môi trường sinh thái toàn vẹn’, khi viếng thăm hai thành phố biểu tượng: Temeco, Chilê, dân bản địa vùng Araucanie, Chilê, đứng đầu là nhóm dân Mapuches, từng nhiều năm qua,

đã đứng lên tranh đấu chống lại nạn phá rừng chiếm đất, và Puerto Maldonado, Pêru, vùng rừng Amazonia đang bị đe dọa chiếm đoạt khai thác để phát triển kinh tế kỹ nghệ, có đến 3.500 thổ dân người Pêru, Bolivia và Ba-Tây sẽ gặp tận mặt tác giả thông điệp ‘Laudate Si.’

3- Công bằng xã hội

Trong những nơi đánh dấu bởi những chên lịch quá

Source : Vatican.

của Giáo Hội đòi hoàn trả đất đai của tổ tiên đã bị chiếm lấy bất công; và ở Pêru, Ngài đã gặp các cộng đoàn thổ dân vùng Amazonia với những lời khích lệ nhiệt tâm.

Những buổi gặp gỡ với Đức Thánh Cha là một sự nâng đỡ tinh thần quý giá cho các cộng đoàn sắc tộc đang chiến đấu cho sống còn của họ.

5- Hòa bình và Hiệp nhất

Tại Châu Mỹ latin, một lục địa đầy sự tranh chấp chia rẽ giữa các phe nhóm ở cấp quốc gia cũng ở cấp địa phương, Đức Phanxicô cổ võ sự giao hòa, xây dựng hòa bình hiệp nhất ở các cấp bậc lục địa, quốc gia, giữa các tầng lớp xã hội, các sắc tộc... Ngài kêu gọi các phe nhóm hãy dẫn thân cách đặc lực vượt qua những tranh chấp, những thù hận để cùng nhau kiến tạo hòa bình để xây dựng xã hội hài hòa vui sống.

Paul Đào

trốn giàu nghèo trong đời sống con người, Đức Phanxicô, ‘vị Giáo Hoàng của người nghèo’, lên tiếng chống lại những ‘mẫu mực thần tượng kinh tế sát tế đời sống con người trên bàn thờ chỉ vì tiền bạc và lợi nhuận.’ Bolivie, tháng 07.2015.

‘Kinh nghiệm cho chúng ta biết rằng mỗi lần chúng ta chọn con đường đặc ân lợi nhuận quá trốn làm tổn hại đến lợi ích chung, sớm muộn gì, đời sống xã hội sẽ trở nên mảnh đất phì nhiêu cho sự tham nhũng, bạo lực, nạn buôn người, bắt nạt, thủ tiêu... phát sinh biết bao đau khổ cho con người.’

4- Quyền lợi của dân bản xứ

Bên vực những người thấp cổ bé miệng, không có tiếng nói, Đức Giáo Hoàng người Argentina, mỗi lần tông du ở lục địa Nam Mỹ latin, đều sắp xếp chương trình thăm viếng dân bản xứ. Đặc biệt chuyến tông du ở Chilê, Đức Thánh Cha đã gặp cộng đoàn thổ dân Mapuches, với sự ủng hộ

Thảm cảnh của người dân Yemen trong cuộc nội chiến

Từ hai năm qua Yemen đã rơi vào một cuộc nội chiến đẫm máu giữa phiến quân Huthi và quân đội chính phủ khiến cho hơn 16.000 người chết, 40.000 người bị thương và hơn 3,1 triệu người phải tản cư tránh bom đạn, đói khát và bệnh tật, nhất là bệnh dịch tả. Tổ chức OMS cho biết hiện có khoảng nửa triệu trường hợp lây bệnh dịch tả, và nạn đói đang đe dọa trầm trọng 7 triệu dân, trong đó có hơn 2 triệu trẻ em thiếu dinh dưỡng trầm trọng.

Yemen rộng hơn 524.000 cây số vuông, có hơn 24 triệu dân, hầu hết thuộc chủng tộc A rập, trong đó có 93% là người Yemen, 3% là người Somali, 2% người Yemen gốc Phi châu, và 1% người Âu châu. Đa đa số dân Yemen theo Hồi giáo Sunnit. Cộng đoàn Do thái kỳ cựu hàng ngàn năm tại Yemen đã di cư về Israel hay sang Hoa Kỳ, kể từ khi bị lực lượng hồi cuồng tín Al Qaeda đe dọa.

Để hiểu lý do cuộc nội chiến xâu xé Yemen hiện nay cần phải ngược về quá khứ. Từ thế kỷ XVI tới thế kỷ XX Yemen đã là phần của đế quốc Ottoman Thổ Nhĩ Kỳ, cả khi giới lãnh đạo các vùng nội địa thuộc hệ phái Zaydít, là một nhánh khác của hệ phái Sciít. Năm 1918 Bắc Yemen được độc lập và năm 1968 trở thành Cộng hoà A rập Yemen. Trái lại Aden đã bị Anh quốc kiểm soát từ năm 1839 và đã được độc lập năm 1967. Trong 30 năm hai vùng bị tách rời nhau: miền bắc do ông Ali Abdullah Saleh cai trị, miền nam trái lại liên minh với Liên Xô. Sau khi khối Đông Âu sụp đổ Yemen được thống nhất năm 1990 và do tổng thống Saleh cai trị. Nhưng năm 2012 giữa Mùa Xuân A rập cuốn hút nhiều nước A rập hồi giáo, ông đã phải nhường quyền cho phó tổng thống Abd Rabbih Mansur Hadi với nhiệm vụ hướng dẫn đất nước trong hai năm cho tới các cuộc bầu cử mới. Tuy nhiên, ông Hadi

đã lơ là với các thành phần Sciít khiến cho họ bất mãn. Vì lo sợ các cuộc bầu cử có thể là một ảo ảnh và khiến cho tổng thống Hadi kéo dài quyền bính thêm nhiều năm nữa, nên vào tháng 2 năm 2015 nhóm Sciít vũ trang Huthi phát xuất từ miền bắc tiến chiếm thủ đô Sanaa. Một tháng sau ông Hadi phải từ chức và trốn chạy về thành phố Aden ở miền nam, là thành phố nơi ông đã sinh trưởng đồng thời là pháo đài tại miền nam Yemen. Nhưng trên đài truyền hình ông đã từ chối mình từ chức và lên án cuộc đảo chánh.

** Thế là Yemen bị chia đôi: miền bắc với các người Sciít phò chính quyền của ông Saleh có thủ đô là Sanaa, và miền nam có thủ đô là Aden, nơi ông Hadi là tổng thống duy nhất được Tây Phương và Liên Hiệp Quốc thừa nhận.

Ngày 25 tháng giêng để chặn đứng sức tiến quân của người Huthi ủng hộ ông Saleh và đưa ông Hadi trở lại nắm quyền, A Rập Saudi đã can thiệp với hàng ngàn binh sĩ và 100 máy bay chiến đấu. Trong khi Hoa Kỳ cung cấp tình báo và yểm trợ phối hợp cơ cấu. Ông Hadi ban đầu trốn sang Riad, nhưng sau đó trở về Aden.

Vào tháng 3 năm 2015 chính quyền Riad thành lập Liên Minh A Rập gồm các quốc gia Sunnit bao gồm cả Maroc, Ai Cập, Sudan, Giordania, Vương quốc A rập thống nhất, Kuwait, Bahrain

và Qatar. Lý do vì A rập Saudi lo sợ Iran muốn thành lập một đội quân chiến đấu như đã làm bên Libăng, Iraq và Siria. Liên minh A Rập bắt đầu các cuộc dội bom hàng loạt liên tục tại miền bắc, nơi có các đoàn quân Huthi Sciít chiếm đóng và được Iran yểm trợ. Tình trạng bao vây liên tục này đã khiến cho liên minh giữa các lực lượng Huthi và nguyên tổng thống Saleh trở thành lỏng lẻo hơn, khiến cho ông Saleh tìm cách trốn ra nước ngoài. Nhưng ông đã bị các đồng minh Huthi bắt và giết chết.

Trong cuộc chiến tại Yemen mặt trận phò Hadi không hiệp nhất như có vẻ như vậy. Các Vương quốc A rập cạnh tranh với A rập Saudi, và nhắm tới một loại bảo hộ trên miền nam Yemen. Và như thế họ ủng hộ các cuộc biểu tình chống Hadi và tạo thuận tiện cho việc chia cắt Yemen. Ông Hadi cũng tố cáo hoàng thân Mohammed bin Zayad là có thái độ hành xử như là một kẻ xâm lăng, chứ không phải là một người giải phóng. Thêm vào đó còn có vấn đề của người di cư tỵ nạn. Yemen đã trở thành một căn cứ cho những ai trốn chạy chiến tranh và đói khổ băng ngang qua trước khi đến các quốc gia giàu vùng Vịnh.

Trong tình hình hỗn loạn này ở miền trung Yemen lại có các nhóm thánh chiến hồi cuồng tín Al Qaeda và Isis hoạt động trong các làng mạc, và họ tổ chức các cuộc khủng bố phá hoại.

** Tuy nhiên, giờ đây A rập Saudi và Liên Minh các nước A rập khác nhận ra rằng họ đã rơi vào bẫy sập của một cuộc chiến lâu dài, khó khăn và tốn kém với các vụ dội bom và không tạc. Cả trong hoàng gia A rập Saudi cũng có người phê bình việc xen mình vào cuộc chiến quá mắc mỏ này, vì nó khiến cho A Rập Saudi tổn mỗi tháng 9 tỷ mỹ kim.

Các vụ oanh kích đã tiếp diễn cả trong ngày lễ Giáng Sinh, khiến cho hàng chục người thiệt mạng, và phá huỷ các trường học, nhà máy, nhà thương, bệnh xá và cả các trại tỵ nạn nữa.

Chiến tranh loạn lạc, nghèo đói và chậm tiến đã khiến cho người dân Yemen lâm cảnh sức khỏe yếu kém. Năm 2016

ông Ban Ki Moon Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc đã tuyên bố về tình hình Siria rằng: "Cái chết vì đói được dùng như khí giới là một tội phạm chiến tranh". Nhưng trước nạn đói của người dân Yemen Liên Hiệp Quốc đã không có cùng lập trường đối với chiến tranh Yemen. A Rập Saudi đã không bị trừng phạt vì các cuộc dội bom. Tệ hại hơn nữa A Rập Saudi đã luôn luôn chống lại việc thành lập một hành lang nhân đạo để trợ giúp thường dân Yemen đang gặp đói khổ và thiếu thốn mọi sự. Trái lại, người ta đang dùng đói khát và bệnh dịch tả như khí giới thuyết phục các lực lượng phiến quân Huthi nhượng bộ, xét vì và các cuộc dội bom thủ đô Sanaa cho tới nay đã không đạt các kết quả mong muốn.

Chiến tranh Yemen là một ván mới trong bàn cờ của Vùng Trung Đông. Phiến quân Huthi kiểm soát thủ đô Sanaa là người hồi Sciít như Iran, và là các đồng minh lịch sử của Nga và của chế độ của tổng thống Al Assad bên Siria. Hai nước này lại là khách hàng mua khí giới của Nga từ bao thập niên qua. Trong khi phần còn lại của vùng Trung Đông bao gồm cả các lực lượng Isis theo hệ phái Sunnít. Chiến thắng các phiến quân Huthi tại Yemen đối với Hoa Kỳ và A rập Saudi có nghĩa là làm suy yếu Iran, kẻ thù lớn của cả hai nước. Thật ra, chiến tranh Yemen không chỉ là nội chiến, mà nó còn là chiến tranh giữa A rập Saudi và Iran, giữa hệ phái Sunnít và hệ phái Sciít, và trong nghĩa rộng hơn giữa Nga và Hoa Kỳ. Và các nạn nhân không chỉ là các chiến binh

74 Thời sự Giáo Hội

giữa hai phe lâm chiến, nhưng đa số còn là các thường dân vô tội, người già và trẻ em.

** Ủy ban quốc tế của tổ chức Hồng Thập Tự cho biết hiện tại Yemen đã cơ hơn 2.200 người chết vì dịch tả, và có tới một triệu người bị lây bệnh. Đây là một bệnh dịch trầm trọng nhất trên thế giới. Ngoài ra 80% dân thiếu thực phẩm, xăng dầu, nước uống và các dịch vụ y tế tối thiểu. Việc Ả Rập Saudi cấm vận không cho mở hành lang nhân đạo cứu trợ người dân Yemen từ đầu tháng 11 năm 2017 đã khiến cho tình hình tồi tệ thêm. Hồi tháng 6 chỉ nội trong một tuần đã có tới 50.000 trường hợp lây bệnh trong 22 trên 23 tỉnh tại Yemen. Tổ chức OMS báo động rằng vào tháng 3 năm 2018 khi mùa mưa bắt đầu, bệnh dịch sẽ lan nhanh hơn nữa. Vì thế, cần phải áp lực làm sao để chính quyền Ả Rập Saudi cho phép mở hành lang nhân đạo để tiếp tế lương thực và thuốc men cho dân chúng. Bác sĩ Marc Poncin, phối hợp viên của tổ chức Các bác sĩ không biên giới, cho biết vi khuẩn dịch tả tại Yemen rất khỏe có sức kháng cự và sống sót trong nước trong một thời gian rất lâu, và có thể lây lan khá nhanh khi tình hình thuận tiện hơn.

Tổ chức UNICEF cũng báo động tình trạng khủng hoảng nhân đạo tại Yemen. Việc cấm nhập cảng xăng dầu khiến cho Yemen thiếu nhu yếu phẩm, vật giá leo thang, thiếu nước trong lành để uống, và khiến cho 3 triệu người, trong đó phân nửa là trẻ, em có nguy cơ bị chết, vì thiếu dinh dưỡng và các sản phẩm y tế tối thiểu. Trong

2 triệu trường hợp bị tiêu chảy và thổ tả có hơn 250.000 trẻ em dưới 5 tuổi. Có gần 600.000 trẻ em bị thiếu dinh dưỡng trầm trọng đang chống chọi với cái chết. Ngày 20 tháng 12 vừa qua một chiếc máy bay của UNICEF đã đáp xuống sân bay Sanaa mang theo 6 triệu mũi thuốc chích ngừa dịch tả cho trẻ em và người lớn. Sau 1000 ngày kể từ khi chiến tranh bùng nổ, Yemen đang trải qua cuộc khủng hoảng nhân đạo tệ hại nhất trên thế giới. Tổ chức UNICEF tái kêu gọi các phe lâm chiến cho phép mở một hành lang nhân đạo trên toàn nước, mở các hải cảng và sân bay để cho việc vận chuyển các đồ cứu trợ có thể tới dễ dàng với dân chúng, đặc biệt để cứu sống các trẻ em là tương lai của đất nước này. Đã có hàng ngàn trẻ em bị chết vì thiếu dinh dưỡng và bị các bệnh có thể thấy trước và chữa được như bệnh thổ tả.

Hiện có 4,5 triệu trẻ em và phụ nữ mang thai hay đang nuôi con bị thiếu dinh dưỡng. Cũng có hàng ngàn trẻ em bị thương tích tàn tật vì bom đạn rơi trên nhà cửa, trường học của các em. Cho tới nay đã có 15.000 vụ không tập bom và oanh kích các thành phố. 92% các người bị thương là thường dân, trong đó có nhiều trẻ em.

Ông Tamer Kirolos, giám đốc tổ chức Cứu Trẻ Em tại Yemen, nhận định rằng: Đứng trước nỗi khổ đau to lớn này của người dân Yemen, sự bất động của cộng đồng quốc tế, hay sự bất lực không chấm dứt được nỗi khổ đau của các trẻ em, thật là điều nhục nhã đáng xấu hổ.

Nếu chiến tranh tiếp diễn, sẽ có 50.000 trẻ em bị chết. Chúng tôi đã trông thấy các thường dân bị giết, các trường học và nhà thương bị bỏ bom, và các dịch vụ sản phẩm y tế bị hạn chế. Mỗi ngày có hàng trăm bà mẹ khóc con bị chết. Những cái chết này vô lý không thể hiểu được, trong khi có nhiều thùng lương thực và thuốc men cho các trẻ em bị chặn ở Aden vì các đường giao thông bị đóng.

Linh Tiến Khải

CEO trẻ nhất thế giới, khởi nghiệp trong lĩnh vực tái chế rác khi mới 3 tuổi

Ryan Hickman là một trong mười gương mặt trẻ tuổi tuyệt vời nhất năm 2017 do hãng truyền thông CNN bình chọn. Niềm đam mê tái chế vỏ chai nhựa đã đưa cậu bé người Mỹ 7 tuổi vào danh sách những người trẻ truyền cảm hứng nhất.

Ryan hiện nay đang là CEO, đồng thời là nhân viên của doanh nghiệp có tên “Công ty tái chế Ryan”. Cậu bé đang có khoảng 50 khách hàng trên toàn hạt Orange (California, Hoa Kỳ). Tính đến nay, công ty tái chế của Ryan đã góp phần thu gom được 200.000 vỏ chai nhựa để đưa vào tái sản xuất và sử dụng.

Tất cả mọi thành công đều có sự khởi đầu. Khi mới là một cậu bé ba tuổi rưỡi, Ryan đã theo cha đến nhà máy tái chế rePlanet để bán vỏ lon và chai nhựa. Công việc này đã trở thành một thói quen trong cuộc sống của nhiều gia đình Mỹ. Nó vừa đem lại một chút thu nhập, vừa giúp người Mỹ ý thức hơn về việc gìn giữ môi trường sống. Dẫn theo cậu con trai nhỏ, cha của Ryan, anh Dimion có lẽ chỉ nghĩ rằng đây là một dịp tốt để cho cậu bé làm quen với việc sống có ý thức và trách nhiệm với xung quanh. Nhưng không ngờ rằng, chuyến đi đã giúp cậu bé tìm thấy niềm đam mê của mình.

“Đây là công việc mới của con! Con sẽ thu

Chân dung người hùng nhỏ tuổi Ryan (Ảnh dẫn qua: CNN) (Ảnh dẫn qua: ryansrecycling.com)

thập tất cả vỏ lon và chai nhựa của mọi người ở khu này”. Ryan đã khẳng định chắc chắn với cha khi trở về ngôi nhà xinh xắn của họ tại San Juan Capistrano, sau chuyến đi đến nhà máy tái chế.

Cũng từ hôm đó, người dân trong khu phố đều rất ngạc nhiên và qua từng ngày họ làm quen với hình ảnh của một cậu bé chuyên đi thu gom chai nhựa. Ryan còn gửi cho hàng xóm của mình những chiếc túi ny-lông để họ có thể đựng vỏ chai. Để khuyến khích cậu bé, những người hàng xóm tốt bụng đã tặng hết số chai lọ không dùng đến trong nhà mỗi tuần cho cậu. Công việc của Ryan có một khởi đầu thuận lợi như vậy.

Trong suốt gần bốn năm qua, Ryan chưa bao giờ dừng công việc đặc biệt này. Cha mẹ cậu bé cho biết, họ luôn ủng hộ con trai, đồng thời cũng lưu ý với cậu bé rằng cậu có thể dừng lại bất cứ khi nào cậu muốn. Anh Damion đã chia sẻ trong một cuộc phỏng vấn rằng họ rất muốn thấy con mình vui chơi với bè bạn cùng trang lứa. Nhưng công việc tái chế rác thải này thực sự đang làm cậu bé hạnh phúc.

Khi người ta yêu thích và cảm nhận được kết nối giữa chính mình, công việc mình đang làm và những giá trị mà công việc đó mang đến cho thế giới bên ngoài, thì “công việc” không còn là công việc nữa, nó trở thành sự nghiệp, thành một phần trong cuộc sống của họ. Điều này đang rất đúng với Ryan trong thời điểm hiện tại, và rất có thể trong cả tương lai sau này của cậu.

Khi được hỏi nguyên nhân nào khiến cậu bé ham thích công việc này tới vậy, Ryan giải thích: Việc thu gom chai nhựa, sẽ khiến chúng không trôi dạt ra ngoài đại dương, làm bẩn môi trường biển và giết chết những con vật đang sinh sống ở đó. Ryan đặc biệt yêu mến những sinh vật biển. Trung tâm Động vật biển có vú Thái Bình Dương là một trong những địa chỉ yêu thích của Ryan. Khi có thời gian rảnh, cậu bé thường đến trung tâm để nhìn ngắm những chú hải cẩu. CEO của “Công ty tái chế Ryan” còn quyên góp hết 3.700 đô-la tiền bán áo phông có in logo doanh nghiệp của cậu cho trung

**Ryan Hickman, CEO của công ty tái chế
Ryan bên chiếc xe tải được tặng
(Ảnh: SCNG)**

tâm này. Cậu bé biết số tiền quyên góp của mình sẽ được dùng để mua thuốc và thức ăn cho những động vật đang được cứu hộ ở đây.

Doanh nghiệp nhỏ của Ryan vẫn luôn vận hành đều đặn. Cậu có một cộng sự đặc lực là bố. Anh Damion sẽ trợ giúp con trai trong việc phân loại khi Ryan nhận được số lượng lớn vỏ chai lọ. Hiện tại, dù mới 7 tuổi nhưng Ryan đã có thể tự trang trải cho việc học đại học đắt đỏ của mình trong tương lai, mà không phải phiền tới sự giúp đỡ của bố mẹ. Công ty của Ryan đã giúp cậu bé tiết kiệm được khoản tiền trị giá 10.000 đô-la.

Tuy nhiên, Ryan cho biết cậu có một mơ ước và một kế hoạch khác cho tương lai. Cậu bé muốn tiết kiệm đủ tiền để mua một chiếc xe tải cỡ lớn. Ryan muốn trở thành một nhân viên vệ sinh chuyên nghiệp và sẽ tiếp tục theo đuổi ước

mơ tái chế, bảo vệ cho môi trường. Bố mẹ cậu bé rất bình tĩnh và tôn trọng ước mơ của con. Họ cho rằng đến năm 18 tuổi, chính Ryan sẽ quyết định ước mơ và sự nghiệp của mình.

Dù chưa được sở hữu và còn quá nhỏ để lái một chiếc xe tải thực sự, nhưng người dẫn chương trình nổi tiếng Ellen DeGeneres đã trao tặng cậu bé một chiếc xe tải dành cho trẻ em, để cậu bé có thể đi thu gom chai lọ trong khu phố của mình. Bên cạnh đó, cô cũng ủng hộ 10.000 đô-la cho doanh nghiệp của Ryan.

Bên cạnh đó, câu chuyện của cậu bé 7 tuổi đã truyền cảm hứng cho rất nhiều người. Cậu cũng nhận được giải thưởng Công dân tiêu biểu của San Juan Capistrano. Mới đây nhất, cậu bé đã được CNN bình chọn là một trong những gương mặt trẻ tuyệt vời nhất, đang góp phần thay đổi thế giới.

Vui mừng trước thành công của con, bố mẹ cậu bé vẫn luôn thận trọng, bởi họ không muốn những người khác nghĩ rằng Ryan là một công cụ marketing của bố mẹ, vì điều đó có thể gây tổn thương không chỉ cho người lớn mà cho chính bản thân Ryan và tấm lòng trong sáng và nhiệt huyết của cậu bé.

Nhìn niềm vui của cậu bé khi được làm công việc tái chế, chắc hẳn ai cũng mong muốn tìm được cho mình một công việc ý nghĩa với chính mình và với cuộc sống như vậy. Xin cảm ơn câu chuyện đầy cảm hứng của em, Ryan, và cảm ơn sự tôn trọng và sự trợ giúp hết mình mà cha mẹ dành cho em. (Hy Văn - Nguồn: DKN. TV)

Cụ già 80 tuổi người Italia tìm thức ăn bị vất bỏ để giúp người nghèo đói

Hôm 30.12 vừa qua, nhật báo “Tương lai” của Italia có đăng câu chuyện thật cảm động về một phụ nữ 79 tuổi, tên là Marta, ngày ngày đi bới các thùng rác để nhặt các thực phẩm còn ăn được để mang đến cho người nghèo. Những thứ ở thùng rác không phải chỉ toàn là rác.

Cụ Marta nhận ra người ta đã phung phí không biết bao nhiêu thực phẩm trong khi có bao nhiêu người đói khát. Cụ nói: “Thật không thể tin nổi

là người ta phí phạm như thế nào. Họ ném những thực phẩm gần hết hạn hay nguyên cả gói nếu nó bị hư rách trong khi chuyên chở. Mới đây là những gói cam. Nếu có một quả trong gói cam bị hư thì người ta sẽ vất nguyên cả gói. Thật là đáng xấu hổ.”

Từ vài năm nay, mỗi ngày, với chiếc xe đạp, cụ Marta đến các thùng rác của các siêu thị để tìm nhặt các thức ăn còn tốt. Sau đó, mỗi tuần 3 lần, cụ chất các thức ăn này lên chiếc xe hơi của cụ và chở đi phân phát cho các gia đình nghèo ở Casalborgone, một tỉnh nhỏ cách thành phố Torino ở miền bắc Italia khoảng 20 dặm. Dù cho những ánh mắt nhìn nghi ngờ, tò mò của những người qua đường, ngạc nhiên khi thấy cụ làm công việc tìm thức ăn trong các thùng rác siêu thị từ vài năm nay, cụ Marta không ngại ngùng vì cụ biết là có những người nghèo khổ đang chờ đợi cụ.

Cụ Marta bắt đầu chương trình này từ cách đây vài năm, khi cụ giúp cho một gia đình gặp khủng hoảng kinh tế và gần như bị mất mọi thứ. Sau đó cụ nhận ra có những gia đình khác cũng túng thiếu nghèo đói. Cụ cho biết là 8 gia đình mà cụ giúp đỡ luôn đón tiếp cụ với vòng tay mở rộng. Họ không bao giờ hỏi xin cụ điều gì và không bao giờ hoang phí thứ gì. Họ dùng bột mì để làm bánh, dùng sữa làm pho mát, vv..

Thấy phó tế Benito Cutelle ở giáo xứ Giáng sinh đã khám phá ra kế hoạch giúp người nghèo của cụ Marta sau khi thấy cụ tìm kiếm ở các thùng rác. Ban đầu thầy nghĩ là cụ Marta tìm thức ăn cho chính mình. Thầy nói: “Ở tuổi của cụ, cụ đã phục vụ cách khiêm tốn, một sự phục

vụ quan trọng vì ích lợi của các anh em nghèo khổ. Cụ chỉ cảm thấy tiếc là khi cụ quá mệt mỏi, không có ai giúp đỡ họ.” (CNA 02/01/2018) (Hong Thủy)

Bộ mặt đói nghèo của Trung Quốc: bức hình thành bẻ đóng băng

Hình ảnh một bé trai 8 tuổi tóc bạc phơ vì tuyết đóng cục và chân mày đã đông đá, làm cho cả thế giới đang phải xúc động. Nó phơi trần cái sự thật đau đớn của những xã hội nông thôn mà cha mẹ đã bỏ rơi con cái để đi tìm phương kế sinh sống nơi xa. Bé trai đó sống ở Vân Nam, nhưng cũng có thể là 60 triệu đứa bé khác ở Trung Hoa và nhiều triệu đứa khác nữa ở những quốc gia đang phát triển như Việt Nam. Tên của em là Vương Phúc Mãn (Wang Fuman), mỗi ngày em đi bộ 5 km dưới nhiệt độ lạnh -9°C để đến trường Tráng Sơn Bửu (Zhuangshanbao) nằm ở vùng thôn quê Chiêu Thông, Vân Nam (Zhaotong, Yunnan). Ngoài bộ tóc tai bị đông cứng, đôi tay của em cũng đã sưng phù lên và nứt nẻ, em chỉ mặc một chiếc áo dạ mỏng đã chật. Bức ảnh do một giáo viên chụp ngày 8 tháng 1 và đưa lên cho hiệu trưởng. Từ đó đã được chia sẻ trên các trang mạng truyền thông xã hội và trên trang web của tờ Nhân Dân Nhật Báo, cơ quan chính thức của Đảng Cộng sản Trung Quốc. (Trần Mạnh Trác)

Á CHÂU

Nhà thờ kính Đức Mẹ đầu tiên trên thế giới

Ngày 21.01 vừa qua, ĐHY George Alencherry, thủ lãnh GHCG Syro-Malabar, đã trao tặng danh hiệu “Trung tâm Hành hương TGM trưởng” cho nhà thờ cổ nhất Ấn Độ và được coi là đền thờ kính Đức Mẹ đầu tiên trên thế giới. Nhà thờ Đức Maria ở thành phố Kuravilangadu, cách Kochi, trụ sở của Giáo hội Syro-Malabar khoảng 50 km về hướng đông nam, được xây năm 105, nhưng được trùng tu nhiều lần. Nhà thờ hiện tại được hoàn tất vào năm 1960. Kuravilangadu cách Kochi, trụ sở của Giáo hội Syro-Malabar, khoảng 50 km về hướng đông nam.

Đây là lần đầu tiên Giáo hội Syro-Malabar trao danh hiệu như thế này cho một nhà thờ giáo xứ. Theo sắc lệnh được ĐHY tuyên bố ngày 14.11, với danh hiệu mới này, nhà thờ có các quyền và nghĩa vụ theo luật của một trung tâm hành hương.

Công đồng Giáo hội Syro-Malabar diễn ra từ ngày 8.13.01 và đã quyết định tặng tước hiệu đặc biệt cho các nhà thờ và các trung tâm hành hương có ý nghĩa lịch sử quan trọng thu hút nhiều khách hành hương.

Tài liệu của nhà thờ này ghi nhận lần hiện ra đầu tiên của Đức Mẹ là ở Kuravilangad. Đức Mẹ hiện ra với một số trẻ em đang chăn súc vật trong bụi rậm. Đức Mẹ yêu cầu xây một nhà thờ ở nơi sẽ có một suối nước xuất hiện như phép lạ

và chảy không ngừng; dòng suối này vẫn còn đến ngày nay. Các trẻ em đã kể lại các sự kiện cho người lớn và một nhà thờ được xây ở đó.

Theo niềm tin truyền thống, pha trộn giữa các sự kiện lịch sử và huyền thoại, nhà thờ Kuravilangad là quê hương của các con cháu người Ấn độ được thánh Tôma tông đồ giảng đạo ở Palayur, gần Trichurch. Nhà thờ hiện nay được các tổng phó tế điều hành, là những người rất có ảnh hưởng trong xã hội.

Mar Alexander De Campo hay cũng là Parampil Chandy Metran là Giám mục thổ dân đầu tiên của Ấn độ. Ngài được thụ phong Giám mục năm 1663 và ở tại Kuravilangad cho đến khi qua đời vào năm 1687. Kuravilangad cũng là quê hương của cha Emmanuel Nidhiri, cũng được gọi là Nidhirikal Mani kathanar, người được xem là tượng đài vĩ đại trong lịch sử Giáo hội Kerala.

Tượng Đức Mẹ được kính ở bàn thờ bên cạnh. Những người sùng kính gọi là tượng “bà”. (Matters India 22.01.2018) (Hong Thủy)

Hội đồng Thế giới các Giáo hội thực hiện chuyến viếng thăm “lịch sử” tại Trung Quốc

WHD (15.1.2018) - Chuyến viếng thăm Trung Quốc từ ngày 7 đến ngày 16.1.2018 của một phái đoàn thuộc tổ chức đại kết “Hội đồng Thế giới các Giáo hội” (WCC - World Council of Churches), theo mục sư Olav Fykse Tveit, tổng thư ký Hội đồng, là một chuyến viếng thăm “lịch sử”. Trước đây mục sư Tveit đã đến Trung Quốc hồi tháng 11. 2016 để tham dự nhiều cuộc gặp gỡ. Trong chuyến viếng thăm lần này, mục sư Tveit nói rằng ông “rất ấn tượng về việc các giáo hội” đến với mọi người thuộc mọi lứa tuổi, cũng như các sinh hoạt đại kết và liên tôn và các công việc phục vụ xã hội của giáo hội”.

Cuộc viếng thăm cũng cho thấy WCC rất quan tâm đến Trung Quốc - đang trở thành quốc gia có đông Kitô hữu nhất thế giới trong vòng 30 năm nay và Hội đồng Kitô giáo Trung Quốc (CCC) là thành viên của WCC từ năm 1991. Vì GHCG không phải là thành viên của WCC và số tín hữu Chính thống giáo ở Trung Quốc ít ỏi, mục đích

chính chuyển viếng thăm của phái đoàn WCC là gặp gỡ các nhóm Tin Lành của Trung Quốc thuộc nhiều hệ phái khác nhau.

Gặp gỡ các Giáo hội chính thức

Tại Thượng Hải, phái đoàn WCC đã gặp gỡ các nhà lãnh đạo của các tổ chức Giáo hội được chính phủ Trung Quốc chính thức công nhận, bao gồm Hội đồng Kitô giáo Trung Quốc và Phong trào Yêu nước Tam tự, cũng như các sinh viên của chủng viện thần học ở Đông Trung Quốc. Cũng có một buổi gặp gỡ các quan chức Trung Quốc đặc trách các vấn đề tôn giáo.

Đàng khác, trong chương trình không có cuộc phỏng vấn với các đại diện của các “giáo hội tại gia” không chính thức đang phát triển nhanh chóng. Trong một tuyên bố được đưa ra ngay trước khi phái đoàn lên đường, WCC nói rằng: “Từ khi Trung Quốc mở cửa với thế giới vào cuối những năm 1970, ngày càng có thêm sự khoan dung tôn giáo. Số người được rửa tội đã gia tăng đáng kể”. Theo các nhà quan sát, các Giáo hội có số tăng trưởng lớn nhất là các Giáo hội “không đăng ký”, ở ngoài sự kiểm soát của nhà nước.

Trước đây thường được gọi là “Giáo hội thầm lặng”, nay các Giáo hội này được tổ chức tốt hơn và thu hút rất nhiều người. Các Giáo hội này tồn tại trong một “vùng xám” hợp pháp, không được phép nhưng cũng không chính thức bị cấm, mặc dù thỉnh thoảng vẫn có những cuộc đàn áp.

Những tăng trưởng ấn tượng của Tin Lành Trung Quốc

Số liệu thống kê chính thức của Trung Quốc cho biết số Kitô hữu Trung Quốc gia tăng hơn 2,5% vào năm 2014. Theo số liệu thống kê từ năm 2012, 1,8% là Tin Lành, trong khi 0,4% là Công giáo.

Theo thông tin từ cuộc “Thăm dò đời sống tâm linh của người Trung Quốc”, do Quỹ John Templeton tài trợ, số Kitô hữu tại Trung Quốc được cho là đã tăng lên 2,4%, bao gồm 30 triệu người Tin Lành và 3 triệu người Công giáo trong tổng dân số Trung Quốc là 1,3 tỷ người. Các ước tính khác cho rằng con số thực sự có thể còn cao hơn.

Theo Marie-Eva Reny, giáo sư kiêm nhiệm của khoa chính trị tại đại học Montreal, Canada, chuyên về vận động xã hội và tôn giáo dưới chế độ độc tài, sự hiện diện của Hội thánh Tin Lành ở Trung Quốc là lớn hàng thứ hai trên thế giới, sau Hoa Kỳ. Trong đó, có 80 phần trăm không ghi danh chính thức. (Theo La Croix) (Minh Đức)

Phép lạ tại Damascus: Chúa Quan Phòng cứu Đức TGM và các nữ tu thoát chết trong gang tấc

Đức TGM Công Giáo Nghi Lễ Maronite của thủ đô Damascus đã thoát khỏi cái chết chỉ trong gang tấc khi một quả hỏa tiễn rơi xuống giường ngài trong khi ngài chuẩn bị ngủ trưa. Trong một email gửi cho các tín hữu Công Giáo Nghi Lễ Maronite, được thông tấn xã Independent Catholic News trích thuật, Đức TGM Samir Nassar nói rằng hôm 8 tháng Giêng ngài định đi ngủ trưa thì cảm thấy nóng nực nên đi tắm. Trong lúc còn đang ở trong phòng tắm thì một quả hỏa tiễn do phiến quân bắn vào thành phố rơi đúng ngay chiếc giường của ngài, và xé toạc nó tan tành. Sức công phá của quả hỏa tiễn cũng làm bể 43 cửa sổ và cửa ra vào và làm bể nát các bồn chứa nước và nhiên liệu. Vị TGM nói rằng các linh mục của ngài chạy đến nơi tiếp cứu đã gào lên trong vui mừng khi thấy ngài lóp ngóp bò lên từ đống đổ nát mà không bị thương. Đức TGM nói: “Chúa Quan Phòng chăm sóc cho đầy tớ thấp hèn của Ngài”. Tòa Giám Mục bị đổ nát không thể cư ngụ

nổi. Do đó, Đức TGM nói thêm ngài hiện đang “bị lưu đầy như 12 triệu người tị nạn Syria”. Ngài kết luận bằng một lời tạ ơn: “Cảm ơn Chúa cho con một khởi đầu mới. Cuộc sống của con thuộc về Chúa” Một số nữ tu ở Damascus do sơ bề trên Annie Demerijan hướng dẫn cũng đang di tản khỏi Damascus. Các chị cũng cho biết đã thoát chết tương tự như thế. (Đặng Tự Do)

Thánh Địa: sắp hoàn thành việc trùng tu Vương cung thánh đường Chúa Giáng sinh tại Bêlem

WHĐ (3.1.2018) - Từ tháng Chín 2013, khoảng hai mươi người ở Bêlem và từ nhiều nơi trên thế giới, đã miệt mài tham gia công việc trùng tu nhà thờ Chúa Giáng sinh tại Bêlem.

Mười lăm thế kỷ sau khi được Hoàng đế Justinianus tái thiết, nhà thờ Chúa Giáng sinh đã không hề mất đi vẻ huy hoàng long lẫy. Mỗi năm có hơn hai triệu khách hành hương và khách du lịch đã đến và bước qua khung cửa hẹp dẫn vào nhà thờ để khám phá kho tàng ẩn giấu tại nơi mà từ thế kỷ thứ hai đã được công nhận là nơi sinh của Chúa Giêsu. Và sắp tới đây họ sẽ được chiêm ngưỡng các bức tranh khảm chưa từng được trưng bày cho công chúng từ hàng trăm năm nay.

Bị hư hỏng do một trận hoả hoạn hồi thế kỷ thứ sáu, và bị thời gian và các sự kiện bào mòn, những tảng đá ở Nhà thờ Chúa Giáng sinh đã xuống cấp qua nhiều thế kỷ, đến mức vào năm 2009, chính quyền Palestine đã có một quyết

định quan trọng: tìm các khoản ngân quỹ cần thiết để trùng tu Nhà thờ này, mặc dù chi phí ước tính lên đến hơn 18 triệu euro.

Phục hồi các bích hoạ

Được sự giúp đỡ của ba Giáo hội chịu trách nhiệm về Thánh Địa: Giáo hội Latinh, Giáo hội Armenia và Giáo hội Chính thống giáo, một “Ủy ban Trùng tu Nhà thờ Chúa Giáng sinh” được thành lập năm 2013. Trong giai đoạn đầu của dự án, nhóm Piacenti của Italia, chuyên trùng tu các công trình cổ, đã dành toàn bộ thời gian hơn hai năm để phục hồi phần mái và cửa sổ.

Đến hôm nay, Ibrahim Abedrabbo, kỹ sư giám sát toàn bộ công trình, không giấu được niềm vui của mình. Khi được gỡ bỏ, mọi người sẽ được chiêm ngưỡng bảy thiên thần trong bức bích hoạ của hoạ sĩ Basilius người Syria, được vẽ hồi thế kỷ 12.

Có hơn 30 đơn vị tài trợ cho việc trùng tu

Trong 5 năm trùng tu, không phải lúc nào công việc cũng đơn giản. Trước hết là giữa ba Giáo hội. Theo hiệp ước Berlin được ký vào năm 1878, mỗi Giáo hội có những nghĩa vụ cụ thể phải đảm trách để bảo đảm hoạt động của nơi thánh được diễn ra tốt đẹp, và trong lịch sử, người ta không còn tính được những xung đột xảy ra do việc có tới ba Giáo hội cùng đứng đầu. Chẳng hạn vào năm 2014, một trận hoả hoạn trong hang đã làm hư hỏng lối vào Nhà thờ. Ba năm sau, chẳng có gì được thực hiện, vì thiếu sự thoả thuận.

Một vấn đề khác là việc gây quỹ. Các quốc gia, các tổ chức tôn giáo hoặc các nhóm tư nhân, tổng cộng hơn 30 đơn vị, đã tài trợ cho việc trùng tu. Nhưng đối với giai đoạn tiếp theo của công trình là phục hồi các bức tranh khảm trên nền nhà, thì vẫn chưa tìm được tài trợ.

Được liệt kê trong danh sách Di sản Thế giới của UNESCO từ năm 2012, Nhà thờ Chúa Giáng sinh và con đường hành hương dẫn đến nhà thờ vẫn nằm trong số 54 địa điểm được tổ chức quốc tế này đưa vào danh sách “Di sản Thế giới gặp nguy cơ”. Một kỹ sư giải thích: “Để thoát khỏi nguy cơ, cần phải có một kế hoạch bảo trì toàn bộ”. Đây là mục tiêu mà việc trùng tu Vương

cung thánh đường nay sắp hoàn tất hẳn đã có phần đóng góp rất lớn.(La Croix) (Minh Đức)

ÂU CHÂU

Hàng trăm người Hồi giáo ở Áo gia nhập Kitô giáo

Với làn sóng người tị nạn gia tăng, số người Hồi giáo trở lại Kitô giáo ở Áo cũng gia tăng đáng kể.

Theo phát ngôn viên của tổng giáo phận Wien, ¼ số người lớn được rửa tội trong năm 2017 là người nhập cư đến từ các nước Hồi giáo. Chỉ riêng tại thủ đô đã có 260 người thuộc 15 quốc gia khác nhau được lãnh nhận bí tích rửa tội.

Fredericke Dostal, người phụ trách về bí tích rửa tội cho người lớn của tổng giáo phận nói rằng những tuyên bố cho rằng người di dân cải đạo là để gia tăng cơ hội được tị nạn là không có căn cứ. Bà Dostal giải thích: “Vì GHCG tại Áo không muốn nhận những Kitô hữu giả danh, nên chúng tôi rất kỹ càng trong việc chọn các ứng viên và cho phép lãnh nhận bí tích rửa tội.”

Việc chuẩn bị cho các dự tòng nhận bí tích rửa tội kéo dài ít nhất một năm, bao gồm việc tham dự các lớp giáo lý và các nghi lễ tại nhà thờ, theo các luật sống Kitô giáo và tham gia vào các hoạt động bác ái.

Theo Eurostat, trong năm 2016, có 1,2 triệu người tị nạn đến châu Âu. Áo là nước đứng thứ 5 trong việc tiếp đón người tị nạn, với 39860 người, sau Italia, Pháp, Đức và Hy Lạp. Phần lớn người tị nạn ở Áo là người Afganistan, kế đến là người Syria và Iraq. (MattersIndia 16.01.2018) (Hong Thủy)

Thống kê chính thức của GHCG Áo năm 2017

Hôm mừng 9.01, HĐGM Áo đã công bố kết quả thống kê chính thức về Giáo hội tại Áo trong năm 2017. Theo kết quả này, số tín hữu Công giáo Áo trong năm 2017 không có nhiều thay đổi. Tính đến ngày 31.12.2017, số tín hữu Công giáo Áo là 5,11 triệu, so với năm 2016 là 5,16 triệu. Nhìn chung, tại phần lớn các giáo phận, số

tín hữu đều giảm nhẹ trong khi tại một vài giáo phận thì lại tăng nhẹ.

Con số 53.510 tín hữu rời bỏ Giáo hội trong năm 2017 là con số thấp nhất kể từ năm 2012. Năm 2016 có 54.669 người rời bỏ Giáo hội. Trong khi đó số người tái nhập lại Giáo hội hoặc mới gia nhập trong năm 2017 gia tăng so với năm 2016. Số các giáo xứ và cộng đoàn dòng tu ổn định trong năm 2017 với 4315 so với 4314 năm 2016.

Số tín hữu lãnh nhận bí tích rửa tội và thêm sức cũng gia tăng trong khi số đám cưới cử hành tại nhà thờ và rước lễ lần đầu giảm sút. Số linh mục giảm nhẹ, từ 3944 năm 2015 còn 3.920 trong năm 2016, nhưng số 719 phó tế vĩnh viễn tăng so với 688 trong năm trước đó.

Vấn đề tài chính của Giáo hội tại Áo cũng ổn định với sự gia tăng doanh thu và sự cân bằng tích cực trong chi tiêu. (SIR 09.01.2018) (Hong Thủy)

Vatican News có hơn 4 triệu người theo dõi

Vatican - Bộ Truyền thông Vatican vừa cho biết có hơn 4 triệu người đăng ký vào các trang mạng xã hội của Vatican News (nguồn tổng hợp các tin tức và video của Bộ Truyền thông). Đây là kết quả mới nhất của việc tổ chức lại các kênh truyền thông xã hội của Bộ Truyền thông Vatican, được liên kết lại với tên gọi mới và logo Vatican News.

Trang Facebook của Vatican News hiện tại được phổ biến với 6 ngôn ngữ (Anh, Italia, Pháp,

Đức, Tây ban nha và Bồ đào nha), có hơn 3 triệu người theo dõi (followers).

Mạng Twitter có thể được truy cập tại địa chỉ tài khoản @vaticannews, cũng với 6 ngôn ngữ như trên, có 635 ngàn người theo dõi. Trên 3 mạng truyền thông xã hội, bao gồm Youtube, với tên Vatican News, những người truy cập có thể theo dõi các video trực tiếp các hoạt động của ĐGH. Vatican News được điều phối bởi Ban biên tập và Ban Mục vụ thần học của Bộ Truyền thông.

Các tài khoản các mạng xã hội của ĐGH được ủy thác cho một nhóm của Ban Truyền thông và nhóm này cùng làm việc với phủ Quốc vụ khanh Tòa Thánh. Tài khoản Twitter @Pontifex được đăng tải bằng 9 ngôn ngữ và có hơn 44 triệu người theo dõi, trong khi tài khoản Instagram @Franciscus có hơn 5 triệu người theo dõi trên một kênh đa ngôn ngữ duy nhất. (REI 09.01.2018) (Hồng Thủy)

ĐHY Parolin cho hay ĐGH Phanxicô chọn năm 2018 là Năm Giới trẻ và Gia đình

Trong một cuộc phỏng vấn với Alessandro Gisotti của tờ Tin Vatican, ĐHY Pietro Parolin đã đưa ra một cái nhìn về năm 2018 của ĐGH Phanxicô. ĐHY Tổng trưởng Ngoại giao mô tả năm 2018 Giáo hội “đặc biệt chú ý đến người trẻ, đâu là những hy vọng, mục tiêu và thách đố của họ”. Cuộc họp của các Gia đình Thế giới diễn ra tại Dublin, Ireland vào ngày 21-26.8, ngay trước Hội nghị Thường niên của Thượng HĐGM tại Rome, với trọng điểm “Giới

trẻ, đức tin và sự phân biệt nghề nghiệp“. ĐHY Parolin nói rằng một khía cạnh sáng tạo và quan trọng là “mối quan hệ mới của Giáo hội với những người trẻ tuổi, thể hiện trong một khung mẫu về trách nhiệm, loại trừ bất cứ loại chủ nghĩa phụ hệ nào.“ “Giáo hội và ĐGH đang yêu cầu những người trẻ xem họ có thể đóng góp gì cho Tin Mừng và công bố của họ trong xã hội ngày nay!“.

Thông điệp Niềm Vui Yêu Thương (Amoris laetitia) và người trẻ.

ĐHY Parolin cho rằng “tài liệu này là kết quả của một mô hình mới mà ĐGH đang thực hiện với sự khôn ngoan, sáng suốt và kiên tâm.“ Các khó khăn xung quanh vấn đề “ngoài một số khía cạnh về nội dung, còn sự thay đổi và thái độ trước vấn đề tình yêu thì ĐGH kêu mời các địa phương đóng góp. “Tôi tin rằng thông điệp Niềm Vui Yêu Thương mà Giáo hội đang canh cánh ấp ủ cho các gia đình trước các vấn đề của nó trong thế giới ngày nay, thật sự giúp cho việc nhập thể Tin Mừng trong gia đình, vốn đã là một Tin Mừng: Phúc Âm của gia đình . đồng thời là một lời mời để các gia đình có thể giúp đỡ bằng cách cộng tác và đóng góp cho sự phát triển của Giáo Hội”.

Cải cách giáo dục

ĐHY Parolin sau đó đã nói về tiến trình cải cách Nội các của Giáo triều mà ngài cho “đã có một số bước tiến quan trọng.“ Ngài nói ĐGH Phanxicô tập trung sâu xa vào “tinh thần hơn để làm sống động mọi cải cách của Giáo Hội, đó là chiều kích căn bản của đời sống Kitô hữu, là sự hoán cải.“ Ngài nói, thái độ này là ưu tiên hơn là “cải cách cơ cấu, với việc ban hành các luật, định mức, đề cử mới, v.v...“ Cải cách nên làm cho Giáo triều Rôma là “những trợ giúp thực sự giúp ĐGH trong việc công bố Tin Mừng“. ĐHY Parolin nói: “Tôi muốn nhấn mạnh khía cạnh này. (Thanh Quảng SDB)

Ứng dụng mới “God Calls” - Chúa gọi - giúp khám phá ơn gọi

Manchester, Anh quốc - GHCG tại Anh và xứ Wales vừa đưa ra một ứng dụng điện thoại mới

nhằm giúp người dùng đào sâu đức tin và khám phá ra ơn gọi của họ. Ứng dụng “God Calls” - Chúa gọi - được khởi động bởi Ủy ban Ôn gọi của HDGM Anh và xứ Wales như một “bộ công cụ thiêng liêng”.

Ứng dụng này gồm có các kinh nguyện hàng ngày, các suy niệm Tin mừng và cuộc đời các thánh, và cũng có phần tin tức và các câu Twitter để nối kết người dùng với đời sống của Giáo hội. Ứng dụng còn có một nhật ký để người dùng có thể quan sát sự thăng tiến thiêng liêng của mình và hiểu rõ hơn cách thức mà Chúa có thể đang gọi họ.

Ủy ban ơn gọi tin rằng các tín hữu Công giáo sẽ nhìn thấy sự tăng trưởng đức tin của họ nếu họ dùng ứng dụng này đều đặn. Thông cáo của ủy ban nói rằng Thiên Chúa không bao giờ gây áp lực. Dần dần bạn sẽ phân định ơn gọi mà Chúa đang xây dựng cho tương lai, hạnh phúc và linh hồn của bạn.

Ứng dụng này có thể tải miễn phí cho các điện thoại Iphone và các điện thoại chạy Android từ trang www.godcalls.co.uk.

Nữ tu Elaine Penrice, dòng thánh Phaolô, thành viên cố võ ơn gọi của Ủy ban nói rằng ứng dụng được đề xuất cách đây 2 năm như một phần của chiến dịch giúp xây dựng một nền văn hóa ơn gọi tích cực trong giáo hội địa phương. Sơ cũng chia sẻ rằng ứng dụng này là một trong những cách thế có thể giúp các tín hữu, đặc biệt là người trẻ, suy nghĩ về mối tương quan của họ với Chúa và cách thế để làm cho tương quan này trở nên cụ thể mỗi ngày.

Theo sơ Penrice, ứng dụng God Calls đã được đón nhận tích cực trong những ngày đầu này và sơ rất vui nếu có nhiều người trên thế giới có thể dùng nó, vì như thế Lời Chúa sẽ đi đến các nơi tận cùng của thế giới. Sơ hy vọng rằng những người đang phân định tiếng Chúa gọi sẽ nhận ra sự hữu ích khi tham gia vào một cộng đồng “ảo” những người tìm kiếm, cùng chung mối quan tâm, ý tưởng, tại quốc gia của họ và ngay cả trên toàn thế giới. (CNS 10.01.2018) (Hồng Thủy, RadioVaticana 11.01.2018)

1.2 triệu người Ba Lan tham gia các cuộc rước long trọng lễ Hiển Linh

Ba Lan là một trong số 22 quốc gia cử hành lễ Hiển Linh đúng ngày 6 tháng Giêng. Trong dịp này, 1.2 triệu người Ba Lan tại 660 thành phố và thị trấn ở Ba Lan và nước ngoài đã tham gia trong các cuộc rước long trọng có chủ đề “Bóg jest dla wszystkich”, nghĩa là “Thiên Chúa là dành cho tất cả mọi người”. Sự kiện năm nay được đi kèm với việc gây quỹ cho cho các cơ sở giáo dục và văn hoá hoạt động ở phía Đông Ba Lan.

Các cuộc rước long trọng lễ Hiển Linh là một phần trong những sự kiện lớn nhất trong năm 2018 nhân kỷ niệm 100 năm ngày quốc gia này giành lại được độc lập. Trong các cuộc rước những người tham dự các cuộc diễu hành đã hát vang 14 bài hát Giáng sinh truyền thống của Ba Lan được in trong một tập nhạc phát miễn phí cho công chúng. Album nhạc này ngoài các bản nhạc còn có những bài viết về lịch sử các bài hát. Tổng thống Cộng hòa Ba Lan, ông Andrzej Duda, cũng đã tham gia vào cuộc diễu hành tại thủ đô Warsaw nơi những người tham dự trong đoàn rước đầy màu sắc đã nhảy múa tại quảng trường Pilsudski với bài hát “Chúa đã Giáng Sinh”. Sau bài hát này, các vị vua kính cẩn quỳ gối trao quà cho Chúa Hải Đồng Giêsu. Năm nay, ba vị vua không chỉ là đại diện của ba lục địa, mà còn là đại diện của ba thế hệ: những người trẻ, những người có gia đình và người cao niên. (Đặng Tự Do)

Chiến dịch Lễ Ba Vua tại Đức

AACHEN- Hôm 29.12.2017, hơn 2.600 thiếu nhi và thiếu niên Công Giáo đã tham dự lễ khai mạc chiến dịch Lễ Ba Vua lần thứ 60 thành phố Trier. Các em được gọi là "Các Ca viên ngôi sao", mặc y phục Ba Vua, với huy hiệu ngôi sao, đi đến các tư gia hát thánh ca chúc mừng và lạc quyền làm việc nghĩa. Chiến dịch lần thứ 60 này có chủ đề là "Mang phúc lành, là phúc lành. Cùng nhau chống nạn lao động trẻ em, tại Ấn độ và trên thế giới".

Tham gia chiến dịch năm nay từ 29.12.2017 đến 6.1.2018 có khoảng 300 ngàn thiếu nhi thiếu niên Công Giáo thuộc các giáo xứ trên toàn nước Đức. Quốc gia được chọn làm tiêu biểu theo chủ đề năm nay là Ấn độ, quốc gia có số trẻ vị thành niên lao động đông nhất thế giới.

Theo thống kê của Tổ chức Lao Động quốc tế (ILO), trên hoàn cầu có 168 triệu người trẻ từ 5 đến 17 tuổi làm việc nhiều giờ mỗi ngày. Các em chiếm 11% tổng số trẻ em trên thế giới. Trong số các trẻ em làm việc, có tới 85% ở trong tình trạng bị bóc lột.

Đức Ông Klaus Kraemer, Chủ tịch Hội Nhi Đồng truyền giáo ở Đức, nhận định rằng để đưa ra trẻ em ra khỏi nạn lao động trẻ em, cần có một giải pháp khác. "Theo chúng tôi, giải pháp đó là cung cấp cho các em cơ hội học hành, vì chỉ khi các em được nâng đỡ trong sự tăng trưởng nhân bản, tinh thần và văn hóa, thì một ngày kia các em mới có thể có một cuộc sống độc lập. Chúng tôi tìm cách thực hiện ý hướng

đó cùng với các tổ chức đối tác của chúng tôi ở các địa phương, qua 977 chương trình giáo dục được khởi sự".

Từ khi được phát động đến nay, Chiến dịch Lễ Ba Vua tại Đức đã tài trợ hơn 1 tỷ Euro cho 71.700 dự án trợ giúp các trẻ em tại Á, Phi, Mỹ la tinh, Đông Âu và Úc châu (Fides 28.12.2017) (G. Trần Đức Anh OP)

Lễ Nhậm Chức Của Đức Cha Michel Aupetit Tân TGM Giáo Phận Paris

Lúc 18 giờ 30 thứ bảy 06.01.2018, Thánh lễ nhậm chức của Đức Cha Michel Aupetit, tân TGM Paris được cử hành trọng thể tại Vương cung Thánh đường Đức Bà Paris, với sự đồng tế của hàng trăm vị giám mục đến từ các giáo phận trên khắp nước Pháp, các linh mục giáo phận Paris trong số có linh mục Nguyễn Kim Sang, giám đốc giáo xứ Việt Nam, Đức ông Mai Đức Vinh và hàng ngàn giáo dân. Vị tân TGM Paris từng là giám mục Nanterre (2014.2017). Ngài kế vị ĐHY André Vingt-Trois lãnh trọng trách chủ chăn giáo phận Paris trong suốt 13 năm. Giáo phận Paris đã phổ biến lời phát biểu của đức tân TGM Michel Aupetit. Ngài nói : "Tôi cầu mong các giáo hữu được an Khang. Đó là thiên chức bác sĩ của tôi. Ngày nay lãnh trọng trách chủ chăn, tôi cầu chúc mỗi người được ơn thánh thiện." Tưởng cũng nên nhắc lại Đức TGM Aupetit từng là bác sĩ toàn khoa tại Colombes (Hauts.de.Seine) từ 1979 đến 1990. Vị tân chủ chăn sinh ngày 23.03.1951 tại Versailles, lớn lên tại Chaville và Viroflay, ngoại thành Paris. Thân phụ làm việc ở sở hỏa xa. Cậu Michel mong muốn trở thành bác sĩ vì

không chịu được sự đau khổ dày vò thân xác tha nhân. Sau khi theo học y khoa tại Necker và Bichat, ngài mở phòng mạch tại Colombes. Ngài hằng ấp ủ ơn gọi linh mục từ năm 20 tuổi, trong suốt hành trình 11 năm phục vụ y khoa. Năm 1995, ngài được ĐHY Lustiger truyền chức linh mục, từ đó đảm nhiệm phó xứ rồi chính xứ trong nhiều họ đạo tại kinh thành ánh sáng, đồng thời là tuyên úy giới trẻ. Ngài góp phần đem lại sức sống mới cho mục vụ thanh thiếu niên tại Paris. Năm 2006, Đức ĐHY André Vingt-Trois đã bổ nhiệm ngài làm tổng đại diện giáo phận. Năm 2013 làm giáo mục phụ tá Paris. Khẩu hiệu của vị tân TGM Paris lấy từ Tin mừng theo thánh Gioan : “Phần tôi, tôi đến để cho chiêm được sống và sống dồi dào” (ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσιν, καὶ περισσὸν ἔχωσιν). Câu nói này từng được Thánh Gioan.Phaolô II dùng lại tựa đề cho chương 2 “Phúc âm Sự sống” (Evangelicun vitae). Vị tân TGM Paris luôn cổ võ cho các vấn đề đạo đức học (éthique), chống lại việc phá thai (IVG : interruption volontaire de grossesse). Mục vụ của vị tân TGM Paris tiếp tục thực hiện đường lối của Giáo hội trong lãnh vực đạo đức, đồng thời canh tân mục vụ để công trình phúc âm hóa sẽ được mở rộng trong địa bàn giáo phận. Paris, ngày 06.01.2018 (Lê Đình Thông)

Ai-len: Một linh mục trúng số Âu kim Triệu phú EuroMillions

Vào cuối tháng 12.2017, một linh mục Ai-len vừa trúng 500.000 âu kim của EuroMillions. Linh mục tuyên bố sẽ cho số tiền này cho những người đang thiếu thốn.

Trúng số EuroMillions hay làm thế nào để kết thúc một năm trong tốt đẹp. Đài BBC vừa loan tin, một linh mục Ai-len về hưu vừa trúng số 500.000 euro. Linh mục sống hưu ở Florida, Mỹ, cha xin được ẩn danh. Cha về Ai-len để ăn lễ Giáng Sinh, nhân dịp này cha mua vé số và đã trúng số! Cha nói đùa: “Chúa đã nhận lời tôi cầu nguyện!” Cha cho biết, đây không phải là lần đầu tiên cha trúng số. Tại Ai-len, cha đã trúng khoảng 15.000 bảng Ai-len khi mua các vé số địa phương. Tại Mỹ, cha cũng đã từng trúng

hai lần, một lần 3.000 đôla, một lần 5.000 đôla. Linh mục cho biết mình sẽ chia sẻ số tiền trúng cho những người đang thiếu thốn: “Đây là một số tiền lớn và tôi mong được chia sẻ ngay cho người nghèo”. Giáo hội không dứt khoát lên án các trò chơi may rủi nhưng Giáo hội kêu gọi “người chơi” nên cẩn thận tối đa khi thói “mê chơi có nguy cơ gây nghiện trầm trọng”. Giáo hội kêu gọi phải biết phân định: “Trò chơi may rủi (đánh bài, vv.) hay cá cược tự nó không vi phạm đến công lý. Về mặt đạo đức, trò chơi sẽ trở thành không chấp nhận được khi nó làm cho người chơi bại sản, không còn nuôi sống được mình và cho người khác” (Giáo lý GHCG). (Giuse Nguyễn Tùng Lâm dịch)

MỸ CHÂU

Tổng thống Donald Trump: những luật phá thai của Mỹ là sai và phải thay đổi

Hôm 18.01, qua hệ thống vệ tinh, Tổng thống Donald Trump của Hoa Kỳ đã ngỏ lời trực tiếp với những người tham dự cuộc Tuần hành ủng hộ sự sống và khen ngợi lý do tốt đẹp ủng hộ sự sống và cảm ơn phong trào về sự ủng hộ của họ dành cho các phụ nữ có thai.

Tổng thống Trump nói: “Các bạn đến từ nhiều hoàn cảnh, nhiều nơi chốn, những tất cả đến vì một lý do tốt đẹp: xây dựng một xã hội nơi mà sự sống được cử hành, được bảo vệ và được yêu thương. Cuộc Tuần hành vì sự sống là một phong trào xuất phát từ tình yêu thương.”

Ông Trump nói thêm: “Các bạn yêu các trẻ

em, được sinh ra và chưa được sinh ra, bởi vì các bạn tin rằng mọi sự sống là thánh thiêng, mọi đứa trẻ là một món quà quý giá Thiên Chúa ban tặng. Chính nhờ các bạn mà hàng ngàn người Mỹ được sinh ra và đạt được đầy đủ năng lực mà Thiên Chúa ban. Chính nhờ các bạn.”

Tổng thống Trump cũng nhận định là quyết định của tòa án tối cao hợp pháp hóa việc phá thai trên toàn quốc đã dẫn đến những luật cho phép phá thai rộng rãi nhất bất cứ nơi nào trên thế giới, so sánh với Bắc hàn và Trung quốc. Ông khẳng định: “Nó là sai lầm, cần phải thay đổi. Người Mỹ ngày càng bảo vệ sự sống hơn.”

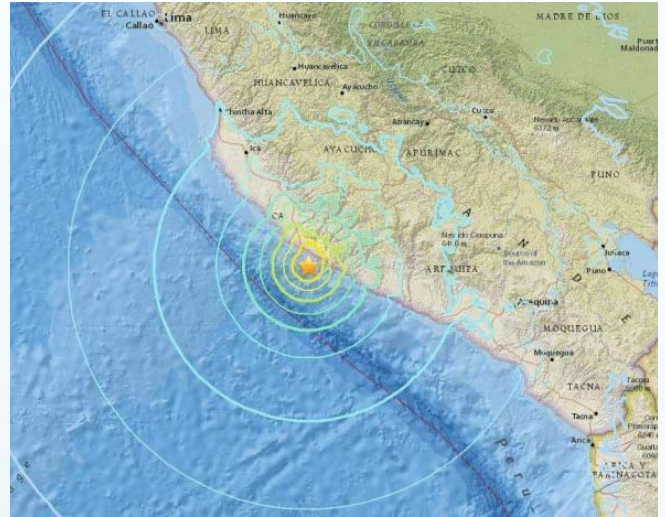
Tổng thống cũng đã ủng hộ mạnh mẽ một dự luật trước Hạ viện, đó là phá thai muộn có thể bị cấm vì những đứa trẻ chưa được sinh ra có thể cảm thấy đau đớn. Ông kêu gọi các thượng nghị sĩ “thông qua luật quan trọng này.”

Trước đó một ngày, tổng thống Trump đã tuyên bố thành lập một văn phòng mới để bảo vệ quyền của nhân viên y tế, những người phản đối các quy trình như phá thai và chuyển đổi giới tính tại các cơ sở tôn giáo. Văn phòng này sẽ thuộc Bộ Y tế, thực hiện các luật hiện hành để bảo đảm các tổ chức y tế tôn trọng niềm tin tôn giáo của nhân viên. (Catholic Herald 19.01.2018) (Hong Thủy)

Tổng giáo phận Arequipa, Peru gánh chịu một trận động đất mạnh tới 7.3 độ Richter

Sáng sớm Chúa Nhật 14.1, một trận động đất mạnh đến 7.3 độ richter đã tấn công bờ biển phía nam của Peru, khiến ít nhất một người chết, vài người bị mất tích và 65 người bị thương. Ít nhất 130 ngôi nhà đã bị phá hủy. Tâm chấn động ở ngoài khơi bờ biển Thái Bình Dương cách thị trấn Acari khoảng 36 km.

Bộ trưởng Y tế Abel Salinas cho biết thiệt hại có thể không nghiêm trọng như các báo cáo ban đầu. Bà phủ nhận một báo cáo nói rằng 17 thợ mỏ đã mất tích bên trong một chiếc giếng bị sập. Tuy nhiên, ít nhất có 65 người bị thương ở các thành phố Arequipa, Ica và Ayacucho. Số người bị thương có thể tăng lên khi các nhân viên cấp cứu dọn dẹp được các đồng đồ nát.

Động đất từ 7 độ Richter trở lên được coi là nghiêm trọng, và có khả năng gây thiệt hại trầm trọng về nhân mạng và tài sản. 8 độ Richter trở lên được liệt vào hàng quá sức nghiêm trọng. Trận động đất 8 độ richter vào năm 2007 ngoài bờ biển miền trung Peru đã giết chết hơn 500 người và phá hủy hàng chục nghìn tòa nhà. Một cuộc kiểm tra năm 2012 cho thấy thủ đô Lima với dân số trên 10 triệu người có thể bị thiệt hại hàng chục nghìn người và hàng trăm ngàn người bị thương nếu một trận động đất 8 độ Richter xảy ra ở đó. Peru nằm trên “vành đai lửa” bao quanh bởi các đường đứt gãy lớn và núi lửa xung quanh Thái Bình Dương. Do đó, các trận động đất khá phổ biến ở Peru như Christian Science Monitor đã ghi nhận vào năm 2013. Trong chuyến tông du hai nước Chí Lợi và Peru, ĐTC không viếng thăm tổng giáo phận Arequipa là tổng giáo phận lớn thứ hai của Peru với 1.198.600 dân, trong đó có 1.066.800 người Công Giáo chiếm tỉ lệ 89%. Tuy nhiên, nhiều đoàn hành hương của tổng giáo phận được tổ chức để tham dự thánh lễ với ĐTC tại bãi biển Lobito của thành phố Iquique, thuộc Chí Lợi, cách đó vài giờ lái xe. Tổng giáo phận Arequipa, với 73 giáo xứ, có 194 linh mục, trong đó có 106 linh mục triều và 88 linh mục dòng. Bên cạnh đó, còn có 146 nam tu sĩ không có chức linh mục và 338 nữ tu. Tổng giáo phận Arequipa được hình thành rất sớm. Ngày 15.4.1577, ĐGH Grêgôriô đã truyền thành lập giáo phận Arequipa từ tổng giáo phận Lima. Ngày 23.5.1943, ĐGH Piô thứ 12 nâng lên

hàng tổng giáo phận. Đức TGM Javier Augusto Del Río Alba là chủ chăn hiện nay của tổng giáo phận Arequipa.

PHI CHÂU

Cộng hoà Dân chủ Congo: ĐHY Monsengwo lên án chính quyền đàn áp các Kitô hữu

WHĐ (3.1.2018) - Sau sự kiện bất ổn tại Cộng hòa Dân chủ Congo vào ngày 31.12 vừa qua, ĐHY Laurent Monsengwo Pasinya, TGM Kinshasa, đã ra tuyên bố ngày thứ Ba, 2.1.2018, lên án chính quyền nước này đàn áp các Kitô hữu.

Với lời lẽ đanh thép, ĐHY đã lên án cuộc đàn áp của cảnh sát nhắm vào các cuộc tuần hành được tổ chức hôm Chúa nhật 31.12.2017 để kỷ niệm đúng một năm ngày ký kết Thỏa thuận giữa chính phủ và phe đối lập dưới sự bảo trợ của Toà giám mục. Theo các nhà tổ chức tuần hành, cuộc đàn áp của cảnh sát đã khiến 12 người thiệt mạng; tuy nhiên chính quyền đã phủ nhận con số này. Nhiệm kỳ của Tổng thống Joseph Kabila đã hết hạn từ hơn một năm nay, và ĐHY Monsengwo nói rằng Congo đã sa lầy trong cuộc khủng hoảng chính trị.

Theo Đức TGM Kinshasa, việc thiếu áp dụng cụ thể bản Thỏa thuận ngày 31.12.2016 đã gây ra “bất ổn chính trị.xã hội”, dẫn đến “cuộc tuần hành ôn hoà và bất bạo động do Ủy ban Giáo dân Điều phối tổ chức. ĐHY Monsengwo lên án những hành động “man rợ” của “những kẻ đàn ông mặc đồng phục mạo nhận là dũng cảm”.

ĐHY lên án các vi phạm tự do tôn giáo và các hành vi “cướp đoạt tài nguyên, của cải, duy trì quyền lực bằng các biện pháp vi hiến”, gây thiệt hại nghiêm trọng. Theo Đức TGM Kinshasa, “đã đến lúc sự thật chiến thắng điều dối trá có hệ thống ... và hoà bình, công lý sẽ ngự trị ở Cộng hoà Dân chủ Congo”.

Trong một tuyên bố khác, Toà Sứ thần Toà Thánh tuyên bố rằng Toà Thánh không lên án hay tán thành cuộc tuần hành ngày 31 tháng Mười Hai, nhưng nhắc lại rằng “việc thúc đẩy công lý xã hội và bảo vệ các quyền dân sự và chính trị của công dân là thành phần không thể tách rời của học thuyết xã hội của Giáo hội”. (Minh Đức)

Đài phát thanh của Giáo hội Angola được phát sóng trên toàn quốc

Trong một buổi họp báo ngày 08.01, tổng thống João Lourenço đã thông báo rằng Radio Ecclesia do HĐGM Angola điều hành đã được cấp giấy phép phát thanh trên toàn quốc. Đây là chiến thắng có ý nghĩa của Giáo hội tại Angola sau cuộc tranh đấu kéo dài nhiều thập kỷ.

Trước đây đài phát thanh này chỉ được phát thanh ở thủ đô Luanda. Cha Augusto Epalanga, tổng biên tập của Radio Ecclesia, nói rằng đài phát thanh có nhiều điều để cống hiến cho dân chúng Angola hơn là chỉ truyền giảng Tin mừng. Cha nói: “Chúng tôi sẽ thông tin và giải trí và điều này có ích cho dân chúng bởi vì họ có quyền được thông tin.”

Angola có phần lớn dân là Kitô hữu, với 41% là tín hữu Công giáo và 38% theo Tin lành. Dù tổng thống Lourenço đã thực hiện những cải cách, nhưng theo nhiều nhà phê bình, tự do báo chí vẫn bị giới hạn.

Trong khi hiến pháp cho phép tự do tôn giáo, luật pháp yêu cầu các nhóm tôn giáo phải qua một tiến trình kiểm tra nghiêm ngặt trước khi được nhìn nhận. Theo báo cáo về tự do tôn giáo của Hoa Kỳ, từ khi luật tự do tôn giáo được thông qua vào năm 2004, chính quyền từ chối nhìn nhận bất cứ nhóm tôn giáo mới nào, dù báo cáo cho thấy trong năm 2015, có 1300 nhóm không

được nhìn nhận đang hoạt động tại Angola.

Chính quyền Angola tiếp tục có mối quan hệ không rõ với Kitô giáo và tôn giáo nói chung. Báo cáo cho biết chính quyền đã gây áp lực cho các giáo hội để được ủng hộ trong cuộc bầu cử vào tháng 08.2017. Đồng thời những người lãnh đạo cũng lo âu về sự gia tăng những nhóm tôn giáo vì họ cho rằng các nhóm này dùng những phương pháp để bóc lột dân chúng nghèo khổ và đe dọa an ninh quốc gia.

Chính quyền cũng tham dự vào các vụ đùng độ với các nhóm Kitô giáo. Chính quyền bị tố đã phá hủy các nơi thờ phượng trong quận Zango của thủ đô Luanda. Trong một kế hoạch phá các nhà thờ được xây cất trái phép ở Zango vào tháng 8, quân đội chính quyền đã phá hủy 3 nhà thờ Công giáo và đe dọa một linh mục khi cha cố gắng chặn họ lại.

Dù cho mối quan hệ căng thẳng này, quyết định cấp phép cho đài phát thanh Ecclesia phát thanh trên toàn quốc được xem như một bước tiến lớn cho giáo hội và cho tự do tôn giáo tại Angola.

Cha Tony Neves, giám tỉnh tỉnh dòng Bồ đào nha của các linh mục Chúa Thánh Linh nói rằng giấy phép mới này “có lẽ là chiến thắng lớn nhất của Giáo hội tại Angola trong thời gian này. Radio vẫn là phương tiện chính để thông tin và việc gia tăng phát sóng của đài Ecclesia nghĩa là một loạt các giá trị, bao gồm tự do ngôn luận, sẽ có thể được thực hiện khắp quốc gia... Về mục vụ nó thật quan trọng cho giáo hội, nhưng nó còn quan trọng hơn nữa cho người dân Angola.” (The Tablet 18.01.2018) (Hong Thủy)

Sáu nữ tu Nigeria được phóng thích

#GNsP - Trong một chiến dịch kéo dài hai ngày của cảnh sát, sáu nữ tu bị bắt cóc tại bang Edo của Nigeria cách đây hai tháng đã được phóng thích bình an hôm thứ bảy, khiến cộng đoàn Ki.tô hữu hoan hân.

Các nữ tu này đã được phóng thích trong chiến dịch hôm mùng 6 tháng 1, nhưng những kẻ bắt cóc họ có thể đã trốn thoát. Họ bị bắt cóc hôm 13.11.2017 tại tu viện Thánh tâm Chúa Giê-su ở Iguoriakhi. Trong sáu nữ tu có ba người là

Soeur (Sơ Roseline Isiocha, Sơ Aloysius Ajayi và Sơ Frances Udi) và ba người là tập sự. Sơ Ajayi được phóng thích đầu tiên, vài giờ sau đến lượt những người khác. Mẹ Agatha Osarekho, tu viện trưởng đã nói rằng: “Chúng tôi rất vui, vinh danh Thiên Chúa. Họ đều ổn và đang được kiểm tra sức khỏe trong bệnh viện”.

Sơ Agatha bị yêu cầu trả khoản tiền chuộc 55.000 đôla để đổi lấy tự do cho các nữ tu nhưng sơ đã không làm.

Dù cho những kẻ bắt cóc đã trốn thoát nhưng Sơ Agatha vẫn hoan nghênh những nỗ lực của chính quyền. Cha Kevin Oselumhense Anetor, linh mục giáo phận Uromi, nơi các nữ tu bị bắt cóc, đã đăng lời cảm tạ lên Facebook.

Đầu tuần này, TGM giáo phận Lagos, Alfred Martins đã thúc giục chính quyền tăng cường điều tra vụ bắt cóc. Ngài nói rằng, “Chúng tôi vẫn hy vọng các cơ quan an ninh sẽ làm được nhiều hơn thế này để đảm bảo các sơ được phóng thích”. Các giám mục Nigeria chỉ trích vụ bắt cóc này vào tháng 12, xem nó là kết quả của “các thế lực tà đạo”.

ĐTC Phan-xi-cô cũng đã nhắc đến tình thế của các nữ tu, ngài đã cầu nguyện cho họ trong buổi đọc kinh Truyền tin hôm 17 tháng 12. Linh mục truyền giáo người Ý, cha Maurizio Pallù cũng đã bị bắt cóc tại bang Edo trong một tuần của tháng 10 năm 2017. Tại bang Imo, cha Cyriacus Onunkwo bị bắt cóc và sát hại vào tháng 9 cùng năm.

GNsP chuyển ngữ - Nguồn: <https://www.catholicnewsagency.com/.../six.kidnapped.nuns.lib...>

50 Năm Máu Vẫn Chưa Khô Trên Thành Phố Huế (1968-2018)

Nhằm kỷ niệm 50 năm cái gọi là “cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968”, đảng và nhà nước Cộng sản Việt Nam đã đồng loạt tổ chức Hội thảo khoa học cấp quốc gia với đề tài “Cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968 - Bước ngoặt quyết định và bài học lịch sử”, và tung ra 2 bài viết ca tụng cái gọi là “chiến thắng” trong chiến dịch Mậu Thân 1968 của Chủ tịch nước Trần Đại Quang và của Đại tướng Bộ trưởng Quốc phòng Ngô Xuân Lịch.

Tại cuộc Hội thảo do Bộ Quốc phòng, Ban Tuyên giáo Trung ương và Thành ủy TP Hồ Chí Minh đã phối hợp tổ chức ngày 29-12-2017 tại Thành phố Hồ Chí Minh, nơi có các mục tiêu quan trọng bị tấn công như Dinh Độc Lập, Tòa Đại sứ Mỹ và Đài Phát thanh Sài Gòn, các diễn giả đã tận lực khoe khoang cho điều gọi là “giá trị của cuộc tổng tiến công và nổi dậy ; khẳng định chủ trương đúng đắn, sáng suốt của Trung ương Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh ; tái hiện diễn biến và những nét độc đáo của nghệ thuật quân sự Việt Nam trong cuộc tổng tiến công, trình độ chỉ huy, khả năng cơ động và phối hợp chiến đấu giữa các lực lượng trên chiến trường miền Nam...”.

Nhưng mục đích Hội thảo để làm gì, ngoài mô lý thuyết phô trương như thế ? Các báo Việt Nam trích lời Thượng tướng Lê Chiêm, Ủy viên Trung ương Đảng, Ủy viên Quân ủy Trung ương, Thứ trưởng Bộ Quốc phòng, cho biết mục đích: “Hội thảo lần này là một trong những hoạt động quan trọng góp phần tuyên truyền, giáo dục cho cán bộ, chiến sĩ lực lượng vũ trang (LLVT) và nhân dân, nhất là thế hệ trẻ phát huy truyền thống cách mạng, hun đúc tinh thần yêu nước, yêu chủ nghĩa xã hội (CNXH), lòng tự hào, tự tôn dân

tộc, truyền thống đại đoàn kết trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.”

À thì ra thế ! Nhưng có ai biết từ nội dung Hội thảo đến 2 bài viết của Quang và Lịch đã chứa đựng những đối trá để che đậy tội ác chiến tranh của Quân đội Nhân dân (miền Bắc) và của lực lượng tay sai được gọi là “lực lượng vũ trang giải phóng” (của Mặt trận Giải phóng miền Nam do đảng CSVN dựng lên) đã gây ra cho đồng bào miền Nam nói chung, và đặc biệt đồng bào ở Cố đô Huế trong 25 ngày đêm Cộng sản chiếm đóng chỉ để thảm sát dân lành ?

Do đó, Tướng Ngô Xuân Lịch đã không ngần ngại khoe đạt chiến thắng ở Huế bằng máu người dân vô tội. Lịch viết: “Đặc biệt, với 25 ngày đêm làm chủ thành phố Huế đã khẳng định sức mạnh của lực lượng vũ trang (LLVT) ba thứ quân, góp phần quan trọng vào thắng lợi cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968 của quân và dân miền Nam anh hùng.”

Lịch viết bố láo như thế là bôi nhọ lịch sử và chà đạp lên những vong hồn của các nạn nhân bị Quân đội Cộng sản thảm sát, chôn sống và hành quyết rồi đẩy xuống các hố mồ tập thể khắp nơi trong Thành phố Huế. Bởi vì trong suốt thời gian của biến cố Mậu Thân và ngay tại Thành phố Huế khi bị chiếm đóng, không nơi nào có “nổi

dậy” của nhân dân như Cộng sản tuyên truyền từ trước khi tiếng súng nổ đêm Giao Thừa Mậu Thân (31 tháng 1 năm 1968). Và cũng chẳng có nơi nào dân bỏ vùng Quốc gia chạy vào rừng với Quân Cộng sản.

Như vậy rõ ràng Lịch và guồng máy tuyên truyền của CSVN đã “bịa đặt một” chưa đủ còn tranh thủ “nói dối hai” mà mặt vẫn cứ trở ra như đá !

Nhưng không chỉ có thế, Lịch còn bịa thêm rằng:”Nhận thức rõ vai trò quan trọng của lực lượng vũ trang trong chiến tranh cách mạng, Đảng ta và Chủ tịch Hồ Chí Minh thường xuyên coi trọng xây dựng LLVT ba thứ quân, nhất là xây dựng bộ đội chủ lực từng bước phát triển lớn mạnh. Theo đó, đến cuối năm 1967, lực lượng bộ đội chủ lực toàn miền Nam đã phát triển lên 278.000 người , được tổ chức thành 190 tiểu đoàn chiến đấu, bố trí bí mật trên khắp các chiến trường. Đây là một trong những nhân tố tạo sức mạnh trực tiếp, quyết định thắng lợi cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968; đồng thời, thể hiện tầm nhìn và sự chỉ đạo chiến lược sắc sảo của Đảng ta về xây dựng LLVT nhân dân trong chiến tranh giải phóng dân tộc.”

Làm gì có cái gọi là “lực lượng bộ đội chủ lực toàn miền Nam” do chính người miền Nam lập ra ? Có chăng là đa số trong đội ngũ này là của miền Bắc được đào tạo đưa vào Nam rồi nhập chung vào với du kích miền Nam để cùng đội mũ tai mèo, mặc quần xà lỏn, đi chân đất trông rất tồi tệ. Đi đâu cũng khoe là “quân giải phóng” ! Trong khi bộ đội chính quy từ miền Bắc được đi dép râu bằng vỏ xe hơi và mặc quần áo do Tàu Cộng cung cấp để cầm súng của Nga, các nước Cộng sản Đông Âu và Trung Cộng cung cấp.

Sự thể bộ đội miền Bắc vào Nam xâm lược Việt Nam Cộng hoà và gây ra chiến tranh máu đổ thịt rơi từ 1955 đến 1975 thì ai không biết. Ngoài số quân “vượt Trường Sơn theo đường mòn Hồ Chí Minh” xuyên qua Lào và Cao Miên xâm nhập miền Nam từ

1960 thì trước đó, khoảng từ 30 ngàn đến 40 ngàn Bộ đội Cộng sản được giữ lại trong Nam mà không tập kết ra Bắc theo điều kiện của Hiệp định Geneve 1954.

Chính đạo quân “nằm vùng” này là lực lượng nòng cốt để đảng CSVN thành lập cái gọi là Quân đội Giải phóng và Mặt trận Giải phóng miền Nam tay sai do đảng CSVN thành lập ra đời ngày 10 tháng 12 năm 1960.

Nhưng đến khi xe tăng và bộ đội kéo vào các thành phố và Thủ đô Sài Gòn trước và trong ngày 30/04/1975 thì đâu đâu cũng mang cờ của Mặt Trận Giải Phóng miền Nam : Hình chữ nhật, màu đỏ trên và màu xanh dưới. Ở giữa có ngôi sao Vàng, thay vì “cờ Đỏ Sao Vàng” của Đảng CSVN.

Vì vậy, ngay sau khi vào Dinh Độc Lập trưa ngày 30/4/1975, quân CS miền Bắc đã hạ lá Cờ Vàng 3 Sọc đỏ của VNCH xuống và thay vào lá Cờ của MTGPMN, ngụy trang là cờ của Chính phủ Cách mạng lâm thời Cộng hòa miền Nam Việt Nam (!)

Nhưng sau ngày chính thức thống nhất đất nước tháng 7/1976, lá cờ của MTGPMN đã bị dẹp bỏ không kèn không trống để chỉ còn lại lá cờ Đỏ Sao Vàng của miền Bắc CS chiếm ngự trên cả nước !

Bài Trần Đại Quang

Về phần mình. Chủ tịch nước Trần Đại Quang góp phần tuyên truyền giả dối trong bài “Phát huy

tin thần quyết chiến, quyết thắng của cuộc tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân 1968 trong sự nghiệp đổi mới, xây dựng và bảo vệ Tổ quốc”.

Quang ba hoa rằng: “Cách đây tròn 50 năm, đúng vào dịp Tết Mậu Thân 1968, dưới sự lãnh đạo tài tình, sáng suốt của Đảng Cộng sản Việt Nam quang vinh và Chủ tịch Hồ Chí Minh vĩ đại, quân và dân ta đã đồng loạt mở cuộc Tổng tiến công và nổi dậy trên khắp chiến trường miền Nam. Đây là sự kiện có ý nghĩa lịch sử trọng đại, tạo ra bước ngoặt quyết định trong cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước, viết thêm trang sử hào hùng trong lịch sử đấu tranh cách mạng vẻ vang của dân tộc ta...”

“... Đêm Giao thừa Tết Mậu Thân 1968, quân và dân ta đã bất ngờ đồng loạt tiến công và nổi dậy trên toàn miền Nam, đánh vào các cơ quan đầu não của địch ở Sài Gòn, Huế, các căn cứ quân sự của Mỹ - ngụy, các thành phố, thị xã, đồng thời đánh địch khắp các vùng nông thôn bị tạm chiếm...”

Sự thật khó xóa đi

Như vậy, tất cả nội dung dành tung hô cho biển cố Mậu Thân đã không có một chữ hay con số nào nói lên sự thật tổn thất lớn lao của Bộ đội miền Bắc và Quân Việt Cộng trong Nam.

Vì vậy, mãi đến năm 2013, cuốn phim tài liệu dài 12 tập “Mậu Thân 1968” của Nhà Đạo diễn (Bà) Lê Phong Lan, chủ Hãng phim Bản sắc Việt, mới bắt đầu chiếu trên đài Truyền hình Việt Nam từ ngày 25 tháng 01 năm 2013.

Lý do làm phim trễ vì Chính quyền Cộng sản và Bộ Quốc Phòng coi vụ Mậu Thân là “vấn đề nhạy cảm” không ai muốn nói đến.

Nhưng tại sao lại cho là “nhạy cảm”, Lê Phong Lan nói : “Vì sao mọi người phía ta tránh nhắc đến Mậu Thân, đó là vì sự tổn thất của quân đội nhân dân Việt Nam ở sự kiện này quá nhiều. Tâm sự với tôi khi trả lời phỏng vấn, nhiều chỉ huy các sư đoàn dạn dày chiến trận còn khóc nức lên vì thương lính. Đó là lý do duy nhất”.

Quả nhiên về phương diện quân sự thì cả quân miền Bắc và du kích trong Nam đã thiệt hại rất nặng. Theo các ước tính quân sự thì trong cuộc tấn công Mậu Thân, CSVN đã vận động từ 323,000 đến 595,000 quân chính quy và địa phương trong Nam để thực hiện kế hoạch chống lại khoảng 1 triệu 200 quân VNCH và Hoa Kỳ với dự kiến chiếm đóng nhiều vùng lãnh thổ của VNCH.

Tuy nhiên kế hoạch hồ hởi của Hà Nội đã bị quân và dân VNCH được sự yểm trợ của quân đội Hoa Kỳ đánh bại. Khoảng từ 85,000 đến 100,000 quân Cộng sản bị loại khỏi vòng chiến, so với thiệt hại của đồng minh có trên 6,000 tử thương, ngót 30,000 bị thương và trên 1,000 quân bị mất tích.

Thương vong thường dân, tính riêng tại Huế cũng đã có từ 5,000 đến 6,000 người chết và mất tích, đa số bị quân Cộng sản thảm sát bằng nhiều hình thức, kể cả chôn sống hay đập đầu cho chết vì muốn tiết kiệm đạn để chiến đấu.

Nhưng phía Cộng sản đã liên tiếp phủ nhận trách nhiệm và đổ lỗi cho bom đạn của Mỹ và quân đội Việt Nam Cộng hoà gây ra.

Vì vậy, theo tường thuật của báo chí Việt Nam thì bà Lê Phong Lan cho rằng: “Thấy trên mạng có quá nhiều thông tin sai lệch về sự kiện lịch sử này, tới nỗi các thế hệ sinh sau 1975 không còn biết đâu là thông tin sai, đâu là thông tin đúng vì vậy lại càng quyết tâm để làm phim.”

Nhà văn Hoàng Phủ Ngọc Tường, thành viên của Liên Minh Các Lực Lượng Dân Tộc Dân Chủ

Và Hòa Bình Thành Phố Huế đi theo Cộng sản trong vụ Mậu Thân, còn đối đáp với Nhà báo Thụy Khuê của Đài Phát thanh Quốc tế Pháp (Radio France International, RFI) trong cuộc phỏng vấn gần 30 năm sau Mậu Thân như sau :

“Thụy Khuê: Nhìn từ phía những dữ kiện lịch sử mà anh nắm bắt được, diễn biến Mậu Thân đã xảy ra trong một trình tự như thế nào?”

HPNT: Huế Mậu Thân đã xảy ra cách đây gần 30 năm. Sách vở, tài liệu đã được công bố từ nhiều phía của cuộc chiến, khá đầy đủ, có thể làm cơ sở cho những phân tích khoa học để giải phẫu một cuộc chiến mà thật ra, không thể đơn giản tách riêng ra trong biến cố Mậu Thân. Điều quan trọng còn lại tôi xin ngỏ bày ở đây, với tư cách là một đứa con của Huế, đã ra đi và trở về, ấy là nỗi thống thiết tận đáy lòng mỗi khi tôi nghĩ về những tang tóc thê thảm mà nhiều gia đình người Huế đã phải gánh chịu, do hành động giết oan của quân nổi dậy trên mặt trận Huế năm Mậu Thân. Đó là một sai lầm không thể nào biện bác được, nhìn từ lương tâm dân tộc, và nhìn trên quan điểm chiến tranh cách mạng.

Nhưng tôi tin rằng đây là một sai lầm có tính cục bộ, từ phía những người lãnh đạo cuộc tấn công Mậu Thân ở Huế, chứ không phải một chính sách toàn cục của cách mạng. Bởi vì tình trạng giết chóc bừa bãi như vậy, đã không xảy ra ở những địa phương khác trong Mậu Thân, ngay cả trên một địa bàn rộng lớn với tình trạng xen kẽ giữa những lực lượng đối địch rất phức tạp

như ở Sài Gòn thời ấy.

Thụy Khuê: Vậy, theo anh, ai trách nhiệm những thảm sát ở Huế?

HPNT: “Tôi không đủ thẩm quyền để phán xét bất cứ cá nhân nào. Xin trích dẫn theo trí nhớ một ý tưởng trong hồi ký của chính ông Lê Minh, tư lệnh chiến dịch Huế Mậu Thân: Dù bởi lý do nào đi nữa, thì trách nhiệm vẫn thuộc về những người lãnh đạo mặt trận Mậu Thân, trước hết là trách nhiệm của tôi. Qua bài hồi ký tâm huyết này, đã được công bố trên tạp chí Sông Hương, Huế, và sau đó, nếu

tôi không nhớ lầm, đã được dịch và in toàn bộ trên báo Mỹ Newsweek, tác giả, Lê Minh (lúc đó đã nghỉ hưu), còn nhắc nhở rằng, điều quan trọng có thể làm, và phải làm bây giờ, là những người lãnh đạo kế nhiệm ở Huế, phải thi hành chính sách minh oan cho những gia đình nạn nhân Mậu Thân, trả lại công bằng trong sáng và những quyền công dân chính đáng cho thân nhân của họ.”

Những tiếng nói khác

Ông Đinh Lâm Thanh, trong Bài thuyết trình trong dịp tưởng Niệm 40 năm biến cố Mậu Thân tổ chức tại Paris ngày 02.03.2008, nói : “Tại Huế, CS lùng bắt thành phần quân-cán-chính, tập trung dân để tổ chức đấu tố, bắn giết, chôn sống tại chỗ một số và dẫn những người còn lại theo làm tù dân - tôi nói tù dân, vì tù là những người dân vô tội - trước rút lui tháo chạy trước sức tấn công mãnh liệt của QLVNCH và Đồng Minh.

Nếu tính nạn nhân tại Huế, ngoài số quân nhân, cảnh sát, nhân viên cán bộ hành chánh về nghỉ Tết cũng như những người sống tại địa phương làm việc cho chính quyền Sài Gòn bị Cộng sản bắn ngay tại chỗ là 1.892 người. Ngoài ra người ta còn tìm được 2326 tử thi thường dân trong 22 hố chôn tập thể tại những địa điểm như Trường Gia Hội, Chùa Theravada, Bãi Dâu, Cồn Hến, Tiểu Chủng viện, Quận tả ngạn, Phía đông Huế, Lăng Tự Đức, Lăng Đồng Khánh, Cầu An Ninh, Cửa Đông Ba, Trường An, Ninh Hạ, Trường Vân

Chí, Chợ Thông, Chùa Từ Quang, Chùa Từ Đàm, Lăng Gia Long, Đồng Di, Vĩnh Thái, Phú Lương, Phú Xuân, Thượng Hòa, Thủy Thanh, Vĩnh Hưng và Khe Đá Mài.

Mỗi hố chôn tập thể từ 5, 7 người đến trên 400 nạn nhân như ở Khe Đá Mài. Những nạn nhân này bị thảm sát một cách dã man như : Cột chùy nạn nhân lại với nhau và đốt cháy bằng xăng, bắt ngồi trên mìn rồi cho nổ tan xác, chặt đầu, bắn vào óc, đập chết bằng bá súng, đóng cọc từ dưới bàn tọa lên đến cổ, trói tay chân thành từng chùm rồi xô xuống hố chôn sống. Nạn nhân là thường dân vô tội tuổi từ 15 trở lên, gồm có sinh viên học sinh, 6 linh mục là các cha Bửu Đồng, Hoàng Ngọc Bang, Lê Văn Hộ, cha Guy và cha Urbain (dòng Thiên An), và cha Cressonnier (Hội Thừa sai Paris), 5 thầy dòng gồm 3 sư huynh dòng Thánh Tâm là thầy Hec-Man, thầy Mai Thịnh và thầy Bá Long, 2 sư huynh dòng Lasan là thầy Agribert và thầy Sylvestre. Hai thầy dòng Lasan bị bắt và bị chôn sống chung một hố với linh mục Bửu Đồng tại Sư Lỗ, quận Phú Thứ. Ngoài ra Cộng sản còn giết các giáo sư đại học người nước ngoài trong lúc họ đang dạy ở đại học Y khoa Huế và thân nhân họ hàng của những người phục vụ dưới chế độ VNCH. Người ta ước lượng tại thành phố Huế có gần 5.000 người bị Cộng sản giết trong vòng mấy tuần lễ.

Những người lớn tuổi còn sống tại Huế là những nhân chứng sống. Trong đó có hai thanh niên nguyên là học sinh trung học, nay đã 56

tuổi, trả lời phỏng vấn của các nhà báo ngoại quốc. Người thứ nhất tên Tuấn cùng với những học sinh khác đã bị CSBV bắt đào lỗ chôn sống 5 người tại Gia Hội ngay trong ngày đầu tiên khi CS vừa chiếm Huế. Học sinh thứ hai, xin giấu tên, ở Phú Cam bị bắt đi theo đoàn tù dân đưa chôn sống ở Khe Đá Mài. Cả hai học sinh này nhờ một phép nhiệm mầu nào đó họ đã thoát được và sống sót đến ngày hôm nay.” (Khối 8406 Tự do Dân chủ cho Việt Nam, 01-2009)

Hai Linh mục Phan Văn Lợi và Nguyễn Hữu Giải hiện còn sống ở Việt Nam kể lại như sau: “...tại núi Ba Tầng (núi Bân), phía Nam thành phố Huế. Ngôi mộ này lưu giữ hơn 400 bộ hài cốt chủ yếu bốc từ Khe Đá Mài nhưng đã bị chính quyền cộng sản phá đổ trụ bia và để cho hoang phế suốt 32 năm trời...

“Trong toàn bộ biển cổ Tết Mậu Thân, có lẽ những gì xảy ra tại Huế là đau thương và đánh động hơn cả, có lẽ cuộc thảm sát tại Khe Đá Mài là rùng rợn, dã man và thê thảm nhất. Tiếc thay, theo sự am hiểu của chúng tôi, hình như người ta chỉ biết đến kết cục của nó là hàng trăm bộ hài cốt dồn lại một đống dưới khe sau khi thịt thối rữa bị nước cuốn đi lâu ngày, từ đó suy diễn ra sự việc hơn là biết rõ diễn tiến của toàn bộ sự việc kể từ lúc nạn nhân bắt đầu bị dẫn đi đến chỗ hành quyết”. (Đối Thoại online, 17-01-2008)

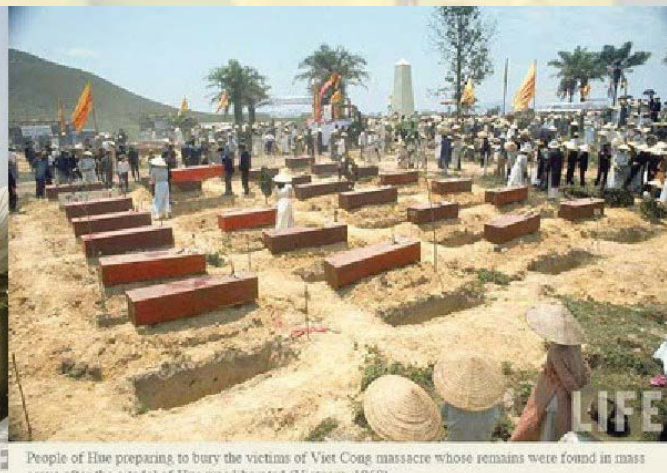
Hai linh mục Lợi và Giải cho biết họ gặp một nhân chứng sống lúc bấy giờ ông ta mới 17 tuổi cũng bị bắt theo đoàn người bị đưa đi giết ở Khe Đá Mài nhưng may mắn lợi dụng lúc đêm

Grieving widow crying over plastic bag containing remains of husband recently found in mass grave - killed in Hue massacre (Feb. 1968 Vietnam, Tet Offensive).

Citizens trying to identify plastic bag containing remains of loved ones recently found in mass grave - killed in Hue massacre (Feb. 1968 Vietnam, Tet Offensive).

People of Hue preparing to bury the victims of Viet Cong massacre whose remains were found in mass grave after the citadel of Hue was liberated (Vietnam, 1968).

THẨM SÁT TẾT MẬU THÂN 1968

tối nên ông đã trốn thoát và hiện còn sống ở trong nước đã kể lại :

“Hồi ấy, tôi mới 17 tuổi, đang là học sinh trung học đệ nhị cấp. Vì tình hình bất an, gia đình tôi đã từ quê chạy về thành phố, cư ngụ tại giáo xứ Phủ Cam, thôn Phước Quả, xã Thủy Phước, tỉnh Thừa Thiên (nay gọi là phường Phước Vĩnh, thành phố Huế) từ mấy năm trước... Khuya mừng Một rạng mừng Hai Tết, tôi nghe tiếng súng nổ khắp nơi và được tin Việt Cộng đã chiếm nhiều nơi trong thành phố Huế... Cả gia đình tôi cũng như nhiều giáo dân ở Phủ Cam đều chạy đến ẩn núp trong nhà thờ để tránh bom đạn. Lính Nghĩa quân của xã và một số quân nhân về phép chiến đấu bên ngoài để bảo vệ đồng bào. Sau mấy ngày, không có tiếp viện nên chiều mừng 5 Tết (3 tháng 2/1968) phải rút chạy... Khuya mừng 5 Tết, Việt Cộng tràn vào nhà thờ bắt những người từ 15 tuổi đến ngoài 50 tuổi bất kể là học sinh hay thường dân... và tuyên bố cho đi học tập trong vòng 3 ngày sẽ trở về trong đó có tôi... Sáng hôm sau, chúng tôi bị dẫn đi theo đường xe lửa từ Phủ Cam ra Bến Ngự và đến chùa Từ Đàm... Tại đây tôi thấy Việt Cộng rất đông vừa du kích địa phương vừa bộ đội miền Bắc... Ngôi nhà 5 gian thì 4 gian đã đầy người bị bắt từ mấy ngày trước, còn một gian để giam giữ những người mới bị bắt... Tôi gặp những người quen như ông Tín (thợ chụp ảnh), ông Hồ (thợ hớt tóc), anh Trị (con ông Ngọc người đánh đàn trong nhà thờ), ông Hoàng (Đông y sĩ ở Chợ Xếp), hai người con trai ông Thắng (làm nghề nấu rượu nuôi heo), hai người con trai ông Vang (nhạc sĩ thổi kèn đồng), anh Thịnh (con ông Năm), hai anh em Bình và Minh (con ông Thục), anh Minh 16 tuổi, con ông Danh nhân viên Công Ty Thủy Điện Huế) đều là học sinh... Chúng tôi ngồi tại chùa Từ Đàm suốt cả một ngày từ sáng tới tối không được ăn uống gì cả... Họ đưa cho chúng tôi mỗi người một tờ giấy để viết bản khai lý lịch tên, nghề nghiệp, tên cha mẹ, sinh quán ở đâu... Ai khai gian sẽ bị đem ra bắn... Tôi thấy một số người bị trói vào gốc

cây bồ đề và bị đem ra bắn chôn ngay trong sân chùa, trong đó có anh Hoàng Sự (Cảnh Sát) mà tôi biết tên. Họ cho một vài người về nhắn với gia đình tiếp tế lương thực và quần áo, thuốc men cho những người đang bị giam giữ... Khi trời sẩm tối, họ bắt chúng tôi ra ngồi xếp hàng giữa sân chùa. Một anh cán bộ tuyên bố:

- Anh em yên tâm, Cách Mạng sẽ đưa anh em đi học tập trong 3 ngày rồi sẽ cho về với gia đình! Bây giờ chúng ta lên đường!.

Rồi họ dùng dây điện trói tay chúng tôi ra phía sau lưng từng người một, rồi dùng dây kẽm gai nối 20 người làm một toán. Tôi đếm được trên 25 toán như thế (tất cả 500 người). Một người địa phương đi nhìn mặt anh em chúng tôi và nói với nhau:

- Không thấy Trọng Hê và Phú Rõ trong số giáo dân Phủ Cam ở đây.

(Anh Trọng con ông Hê và anh Phú là hai thanh niên ở Phủ Cam có võ nghệ mà giới du đảng ở Huế biết tiếng. Hai anh đã chạy theo lính Nghĩa Quân xã rút lui khi Việt Cộng vào nhà thờ! Những người bị bắt đến đây đều là dân lành vô tội).

Họ dẫn chúng tôi đi vào đường bên trái Đàn Nam Giao, vòng qua Dòng Thiên An, đến lăng Khải Định, vòng phía sau trụ sở Quận Nam Hòa, ra đến bờ sông Tả Trạch (Thượng nguồn sông Hương)... Đến bờ sông, Việt Cộng cho chặt cây lồ ô (nứa) làm bè để tất cả đoàn người vượt qua sông (khu vực lăng Gia Long), thuộc vùng núi Đỉnh Môn, Kim Ngọc (vùng núi tranh). Từ đó,

chúng tôi bắt đầu đi sâu vào rừng, ban đêm, trời lạnh lắm, khi lên đồi, lúc xuống lưng, lúc lội qua khe... Khoảng 30 bộ đội miền Bắc dẫn chúng tôi đi, họ dùng đèn pin hay đuốc để soi đường, chúng tôi đi trong rừng tre nứa và cây cỏ thụ dày đặc... Khoảng nửa đêm, chúng tôi được dừng lại để nghỉ và mỗi người nhận được một vắt cơm. Chúng tôi đoán đã đi được trên 10 cây số rồi! Chúng tôi ngồi gục đầu dưới cơn mưa, cố gắng ngủ một chút để lấy sức còn phải đi tiếp... Bỗng như có linh tính báo trước, người tôi run lên bần bật... Tôi nghe hai tên bộ đội nói nhỏ với nhau:

- Trong vòng 15-20 phút nữa sẽ thủ tiêu hết bọn này!

Tôi liền ghé miệng vào tai thằng bạn bị trói ngay trước mặt:

- Tụi mình ráng mở dây trốn đi! Mười lăm phút nữa là bị bắn chết hết đó!

Trời mưa, dây điện trơn trượt, lát sau, chúng tôi mở được giây nhưng vẫn ngồi yên sợ chúng biết

Tôi nói nhỏ:

- Hề tao võ nhẹ sau lưng là tụi mình chạy nghe!

Bọn Việt Cộng đánh thức chúng tôi dậy, một tên nói lớn cho mọi người nghe:

- Chúng ta sắp đến trại học tập rồi. Ai có vàng, tiền, đồng hồ, bật lửa... thì đem nộp, không được giữ trong người... Học tập xong sẽ được trả lại...".

Thế là bọn chúng lột sạch và cho tất cả vào mấy cái ba lô vải. Tên bộ đội đứng gần chúng tôi

còn mang trên vai cả chục cái radio mà chúng đã cướp được của dân ở thành phố... Một tay mang súng, một tay mang các thứ vừa cướp được, hẳn đi chậm lại cách xa mấy tên kia một quãng... Chúng tôi bắt đầu xuống dốc, nghe tiếng nước chảy róc rách... Tôi võ nhẹ vai thằng bạn và cả hai chúng tôi vung tay và nhanh nhẹn phóng ra khỏi hàng. Tôi đá mạnh và tên bộ đội mang nhiều radio... Hẳn ngã nhào! Hai chúng tôi lao vào rừng...

Trời tối, rừng già chúng không giám đuổi theo... Khi nghe tiếng đoàn người đi khá xa, chúng tôi mới bò ra khỏi chỗ ẩn nấp và đi ngược trở lại... Chừng 15-20 phút sau, chúng tôi bỗng nghe từ phía dưới vọng lên tiếng súng AK, rồi lựu đạn nổ vang rền... Một góc rừng rực sáng! Chen vào đó tiếng khóc la khủng khiếp... không hiểu sao lúc đó, tai tôi nghe rất rõ ràng... Lúc đó khoảng 12-12 giờ 30 khuya... đầu ngày 8 Tết (6/2/1968). Về sau tôi mới biết chỗ đó là Khe Đá Mài..." (Bài thuyết trình của cựu Dân biểu VNCH Nguyễn Lý Tưởng tại cuộc hội thảo về chiến tranh Việt Nam tổ chức tại Việt Nam Center (Lubbock, Texas) từ ngày 13 đến 15/3/2008).

Nhân chứng của sự thật

Ông Võ Văn Bằng, Trưởng Ban Cải táng Nạn nhân Cộng sản Tết Mậu Thân nói với đài Á Châu Tự Do (RFA) năm 2008 : "Các hố cách khoảng nhau. Một hố vào khoảng 10 đến 20 người. Trong các hố, người thì đứng, nào là nằm, nào là ngồi, lộn xộn. Các thi hài khi đào lên, thịt xương đã rã ra. Trên thi hài còn thấy những dây lạc trói lại, cả dây điện thoại nữa, trói thành chùm với nhau. Có lẽ, họ bị xô vào hố thành từng chùm. Một số người đầu bị võ hoặc bị lủng. Lủng là do bắn, võ là do cước xẻng..."

Vẫn theo RFA thì Nhà báo Vũ Ánh (đã quá cố), nguyên phóng viên mặt trận hệ thống Truyền thanh quốc gia VNCH, đã có mặt tại Huế từ ngày 5 đến 29 Mậu Thân và đi theo nhiều nhóm tìm hầm chôn tập thể kể lại cảm

giác của ông: “Vùng nhiều nhất là quận Phú Thứ và Dạ Lê Thượng có nhiều hầm chôn xác tập thể. Cảm giác của tôi lúc ấy rất lạ, như là bị tê liệt khi nhìn các hình ảnh đó...”

“Ngay ở hầm Phú Thứ, chắc khoảng gần 1.000 người. Khai lên, đầu của họ phía sau sợ bị bể hết. Những thi hài bị nối nhau bằng dây điện thoại. Có những người không có vết thương, chứng tỏ bị chôn sống”. (RFA online ngày 1-2-2008)

Trong bài nói chuyện tại buổi 40 năm Tưởng niệm Tết Mậu Thân, Việt Báo Gallery, thứ Bảy 29-3-2008, Nhà văn Nhã Ca tác giả “Giải Khăn Sô Cho Huế” nói: “Bốn mươi năm trước đây, đúng vào giờ trưa mừng Hai Tết, tại Cửa Đông Ba Huế, chỉ mấy tiếng đồng hồ sau khi đột nhập, cộng sản khai diễn cuộc tàn sát. Toán nạn nhân đầu tiên gồm 5 thường dân-không hề có người lính Cộng Hòa nào. Tất cả bị trói, bắt đứng quay lưng vào tường thành. Dân chúng đứng coi. Súng AK nổ. Từng người gục chết. Sau cuộc hành hình, thân nhân những người bị bắn nhào ra muốn ôm xác. Họ bị đánh, bị đá, bị đuổi. Xác người bị phơi ngày phơi đêm. Nắng. Máu. Ròi bọ...”

“Và cuộc tàn sát tiếp tục. Không bằng súng đạn mà bằng cách chôn sống. Những nạn nhân bị cột trói bằng dây điện dính chùm xếp hàng bên hố. Một vài người bị đập đầu. Cả dây người đang sống bị đập xuống hố đè lên nhau. Cái đầu nào ngóc lên bị đập bằng cuốc. Cứ thế mà chôn hàng ngàn người. Bạn tôi, chị Tâm Túy cũng đã bị chôn sống. Khi xác đào lên, thấy hai tay chị

vội lên như đang cố cào bới đất. Móng tay, móng chân mọc dài hơn. Tóc mọc dài hơn...Bạn tôi bị chôn sống khi còn đầy sức sống..”

“Huế Tết Mậu Thân. Hàng ngàn người đã bị chôn sống như thế”. (Việt Báo ngày 31-3-2008)

Cư sĩ Trí Lực, người đã chôn cất những xác chết nằm lại sau biến cố Mậu Thân kể lại với RFA về nỗi kinh hoàng của ông: “Hai mươi sáu ngày sau, sau khi Cố đô Huế bình định trở lại thì tôi tận mắt chứng kiến những hầm chôn tập thể được khai quật lên từ

vùng Bãi Dâu Gia Hội, những người xấu số đã bị trói quật lại sau lưng và có những mảnh xương sợ bị vỡ nát. Cảnh kinh hoàng là cộng sản đã chôn sống bao nhiêu người dân vô tội.”

Nhà văn Đinh Lâm Thanh, hiện sống ở Pháp, cũng là chứng nhân của biến cố Mậu Thân kể: “Gia đình của tôi vùng Phủ Cam là một, vùng An Vân Thượng là hai, Gia Hội là ba. Bà con xa bà con gần của bên họ ngoại của tôi gồm cả thầy 12 người. Trong 12 người đó, có người bị chôn sống, có người bị bắn tại chỗ, có người bị chặt đầu, có người bị mổ bụng”. (RFA online ngày 7-2-2012)

Ông Nguyễn Lý Tưởng, cựu Dân biểu khu vực Thừa Thiên Huế kể lại trong “cuộc hội thảo về chiến tranh Việt Nam tổ chức tại Việt Nam Center (Lubbock, Texas) từ ngày 13 đến 15/3/2008”: “Mồ chôn tập thể: Các nạn nhân bị thảm sát tại Huế và Thừa Thiên được tìm thấy tại trường tiểu học Gia Hội, chùa Therevada, Bãi dâu, Cồn Hến, Tiểu Chung Viện, khu vực phía Tây Huế gần làng Tự Đức và làng Đồng Khánh, cầu An Ninh Thượng, cửa Đông Ba, trường An Ninh Hạ, trường Văn Chí, Chợ Thông, Lang Xá Cồn, gần làng Gia Long, gần chùa Tường Vân, Đông Gi (Di), Vinh Thái, Thủy Thanh, Lương Viện, Phù Lương, Phú Xuân (Phú Thứ), Thượng Hòa, Vinh Hưng, Khe Đá Mài... tất cả 23 địa điểm tại tổng cộng 2326 xác chết (sợ người). Còn khoảng trên 3,000 nạn nhân thuộc tỉnh Thừa Thiên và Huế đã được thân nhân xác nhận là chết hoặc bị bắt đi

thủ tiêu, mất tích... không biết họ đã bị giết chết và chôn xác ở đâu?!

Đã man nhất là tại Khe Đá Mài (thuộc vùng núi Đình Môn, Kim Ngọc, quận Nam Hòa, tỉnh Thừa Thiên) Việt Cộng đã dùng súng trung liên, đại liên, lựu đạn và mìn giết tập thể các nạn nhân, vắt xác xuống dưới khe, lâu ngày thịt thối rữa bị nước cuốn đi, chỉ còn 428 sọ người, xương người dồn lại một đống. Người ta đã dựa vào các dấu vết còn lại của nạn nhân như áo len, tượng ảnh, giấy căn cước bọc nhựa (ID)... để biết được thân nhân của mình đã chết ở trong đống sọ và xương lẫn lộn đó. Đa số những nạn nhân này là giáo dân bị bắt ở nhà thờ Phủ Cam vào đêm mừng 5 Tết (3 tháng 2/1968) Người ta cũng tìm thấy vết tích của hai ông Lê Hữu Bôi (chủ tịch sinh viên Phật tử năm 1963) và Lê Hữu Bá (sĩ quan Quân Cảnh) tại Khe Đá Mài. Các em học sinh như Bùi Kha (16 tuổi), Phan Minh (16 tuổi), Nguyễn Duyệt (17 tuổi) và nhiều bạn trẻ khác thuộc giáo xứ Phủ Cam cũng bị VC giết hại tại đây...”

LÊ PHONG LAN có nói thật ?

Trái với những lời kể này, nhà làm phim tuyên truyền cho đảng, Bà Lê Phong Lan cho biết bà đã phỏng vấn ông Lê Khả Phiêu, Tổng Bí thư đảng khoá VIII - người từng là chỉ huy một trung đội trong sự kiện Mậu Thân 1968 tại Huế; lãnh đạo Thanh niên Phật tử tranh đấu ở Huế theo Cộng sản nhà nghiên cứu Nguyễn Đắc Xuân; nhà báo Mỹ Stanley Karnow, cựu phóng viên tờ Washington Post Don Lux; GS sử học Larry

Berman, và cả những người lính từ hai phía.

Bà nói: “Những dẫn chứng lịch sử cho thấy thông tin bị làm méo mó. Vào thời điểm đó, một số hãng thông tấn nước ngoài và các nhà báo độc lập đã tìm hiểu và xác định không tìm thấy hố chôn người tập thể như phía Việt Nam Cộng hòa đưa ra. Câu chuyện của những nhân chứng có thẩm quyền đã làm sáng rõ: cái gọi là “cuộc thảm sát đẫm máu” chỉ là đòn tâm lý chiến mà Mỹ dựng lên, thực tế Huế đã bị bom Mỹ phá hủy làm nhiều thường dân chết cùng với quân giải phóng và lính Mỹ.”

Nhưng, theo ông Trương Như Tảng (cựu Bộ trưởng Tư pháp Cộng hòa miền Nam Việt Nam, về sau ly khai chính phủ và vượt biên sang sống lưu vong ở Pháp), thì: ”Trong cuộc chiếm đóng Huế, một số lớn người đã bị xử tử vì thuộc thành phần phục vụ cho chính quyền Việt Nam Cộng hòa (viên chức, cảnh sát, sĩ quan, chính trị gia, địa phương quân...) nhưng cũng có người bị giết mặc dù không tham gia chiến trận.” Ông dẫn lời một người bạn rằng: ”Do kỷ luật kém ở một số đơn vị, một số thường dân cũng nhân dịp hỗn loạn để trả thù nhau nên đã có những vụ giết hại vô cớ. Một bản báo cáo của Mặt trận Dân tộc Giải phóng bắt được ngày 25 tháng 4 năm 1968 ghi nhận, họ đã “diệt 1.892 nhân viên hành chánh, 38 cảnh sát, 790 tên ác ôn, sáu đại úy, 1 trung úy, 20 thiếu úy và nhiều sĩ quan trừ bị...” trong cuộc chiếm đóng Huế.” (Tài liệu trích theo Hồi ký của ông Trương Như Tảng trên Internet)

Ngòai ra, báo cáo chính thức sau Mậu Thân ở Huế còn cho biết : “Một vụ thảm sát gây phần

nộ dư luận quốc tế là vụ giết 4 bác sĩ người Đức sang giảng dạy và làm việc tại trường Đại Học Y Khoa Huế. Trong bài viết “The Vietcong Massacre at Hue,” xuất bản năm 1976, một bác sĩ có tên Elje Vannema, kể rằng ông bà bác sĩ Horst Gunther Krainick và hai bác sĩ Raymund Discher cùng Alterkoster đã bị giết trong tháng Hai năm 1968 tại chùa Tường Vân hoặc một vùng đất nhiều cây cối cách chùa chừng nửa dặm, nơi người ta tìm thấy thi hài của các nạn nhân. Bác sĩ người Pháp, có tên Le Hir khám nghiệm tử thi các nạn nhân cho biết có dấu vết đạn xuyên qua đầu và ót.”

Giết người giữa đêm giao thừa

Hồi tưởng lại biến cố Mậu Thân đẫm máu do người Cộng sản gây ra cho nhân dân miền Nam 50 năm trước, không một người Việt Nam nào có thể quên ngày ấy. Giữa đêm Giao thừa thiêng liêng của dân tộc Tết Mậu Thân (1968), Quân đội Cộng sản miền Bắc và lực lượng võ tranh tay sai Việt Cộng (của MTGPMN) đã tung quân tấn công 41 thành phố, thị xã và 72 Quận lỵ, kể cả Thủ đô Sài Gòn và cố đô Huế của Việt Nam Cộng hòa.

Ít người Việt nào muốn gọi lại những đau thương, đổ vỡ của chiến tranh, nhất là cuộc thảm sát trên 3,000 trong số gần 6000 thường dân bị thiệt mạng trong 25 ngày Cộng sản chiếm đóng thành phố Huế của binh lính Cộng sản. (có tài liệu nói 26 ngày)

Nhưng đảng và nhà nước CSVN lại coi biến

cố đau thương này là một “chiến công” phải ăn mừng và tổ chức lễ hội như đã diễn ra trừ đạo kỷ niệm 40 năm.

Bằng chứng như ta thấy báo Công an Thành phố Sài Gòn loan tin ngày 13-11-2007: “Ban Bí thư TW Đảng có thông báo về việc tổ chức kỷ niệm trọng thể 40 năm cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân - 1968. Bộ Quốc phòng được giao nhiệm vụ phối hợp với Tỉnh ủy Thừa Thiên - Huế tổ chức hội thảo khoa học cuộc Tổng tiến công và nổi dậy Xuân Mậu Thân-1968.

Thành phố Hồ Chí Minh phối hợp với Bộ Quốc phòng tổ chức mít tinh trọng thể cấp Nhà nước tại thành phố. Các tỉnh từ Quảng Trị trở vào tổ chức gặp mặt truyền thống, tọa đàm về chiến thắng này. Tổ chức các hoạt động văn hóa, du lịch, giúp đỡ cá nhân có thành tích trong cuộc Tổng tiến công Xuân Mậu Thân hiện còn khó khăn.”

Nguyễn Đình Ước, Trung tướng Cộng sản viết trên báo Nhân Dân ngày 8-1- (2008): “Cuộc tiến công Tết Mậu Thân đi vào lịch sử là một sáng tạo độc đáo của cuộc chiến tranh cách mạng Việt Nam thể hiện một đỉnh cao ý chí và trí tuệ của Việt Nam trong cuộc chiến tranh nhỏ thắng lớn. Dưới sự lãnh đạo sáng suốt của Đảng và Chủ tịch Hồ Chí Minh quân và dân ta đã đánh thắng oanh liệt một cuộc chiến tranh cục bộ lớn nhất của một tên đế quốc lớn nhất trong thế kỷ thứ 20.”

Có “độc đáo”, “oanh liệt” hay không thì Ước cần đọc lại những lời tuyên bố nhìn nhận Bộ chỉ huy Cộng sản đã tính toán sai lầm trong vụ tấn công quân sự Mậu Thân của Trần Văn Trà, Trung tướng.

Ước cũng nên tự vấn lương tâm tại sao đảng CSVN đã lên án, tuyên truyền rùm beng vụ Quân đội Mỹ can tội thảm sát người dân vô tội tại ấp Mỹ Lai mà không dám nhìn nhận cuộc tàn sát đẫm máu dân thường và các viên chức VNCH của lính Cộng sản ở Huế.

Ông Douglas Pike, một chuyên viên về Cộng sản Việt Nam nổi tiếng của Mỹ viết: “Một cách tự nhiên, những điều xảy ra ở Huế là vài sự thống

kê mau lẹ và nhạy cảm. Cuối cùng, lực lượng quân sự Cộng sản lên tới 12 ngàn người đã tấn công Huế ngay đêm mùng một tết (30 tháng 1 năm 1968), chiếm thành phố 25 ngày và cuối cùng bằng hành động quân sự họ bị đánh bật ra khỏi nơi họ chiếm đóng.”

“Trong trận tấn công này, 5 ngàn 8 trăm người dân thường bị giết và mất tích. Đến bây giờ tất cả họ coi như đã chết. Từ đó, thi hài họ được tìm thấy lẻ tẻ hay trong những ngôi mộ tập thể ở những vùng chung quanh Huế - Trung tâm văn hóa Việt Nam - thuộc tỉnh Thừa Thiên.”

“Đó chỉ là những dữ kiện chính yếu, những thống kê quan trọng, chẳng vui gì khi nói về Huế, là điều được viết xuống bằng thứ ngôn ngữ bình thường của báo chí, rõ ràng chẳng gây được ấn tượng gì cho tinh thần và lương tâm của nhân

loại. Chẳng có tiếng thét đầy uất hận nào! Và các tòa đại sứ của Cộng sản Bắc Việt Nam trên thế giới đều im hơi lặng tiếng.” (Tuệ Chương dịch)

Như vậy, dù muốn che cho bằng được để lãng quên, nhưng lịch sử và sự thật của máu đổ thịt rơi ở Thành phố Huế 50 năm trước vẫn còn tươi rói. Lời kể của các nhân chứng đã nói lên sự thật không thể chối cãi.

Vì vậy, dù có mồm loa mép giải đến đâu thì 50 năm sau thảm họa Mậu Thân, người Cộng sản vẫn không thể xóa đi tội ác họ đã gây ra cho nhân dân miền Nam, vì những dòng máu oan khiên của hàng ngàn đồng bào vẫn chưa khô trên thành phố Huế. -/-

Phạm Trần
(đầu năm 2018)

CARITAS HUẾ

VIẾNG VÀ DÂNG THÁNH LỄ

TẠI NGHĨA TRANG THAI NHI

NGỌC HỒ Ngày 02/01/2018

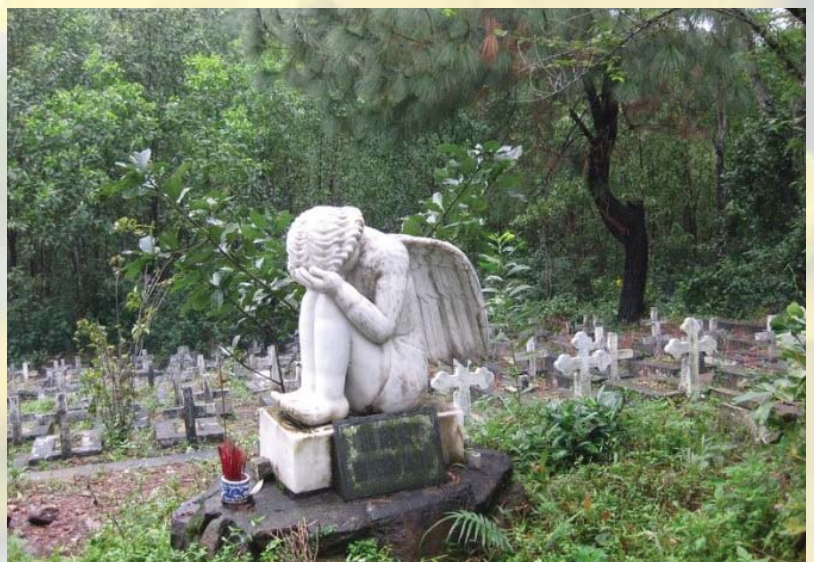
Sáng ngày 28/12/2017, nhân lễ các thánh Anh Hải, ban Bảo vệ Sự sống thuộc Caritas Huế, tổ chức viếng và dâng thánh lễ cầu cho các thai nhi tại nghĩa trang Anh Hải, thuộc giáo xứ Ngọc Hồ, Giáo phận Huế.

Nghĩa trang Anh Hải, được hình thành đầu tiên tại Việt Nam, vào đầu năm 1992, do một số linh mục trong đó có linh mục Phêrô Nguyễn Hữu Giải khởi xướng, với sự giúp đỡ của cha Giuse Nguyễn Văn Chánh, Quản xứ Ngọc Hồ lúc bấy giờ. Ban đầu chỉ nhằm mục đích tạo nên một nơi an táng cho các thai nhi qua đời, nhưng trải qua thời gian 25 năm, đây lại là nơi an táng của hơn 45.245 thai nhi, hầu hết là bị cha mẹ phá bỏ.

Từ sáng sớm các tình nguyện viên ban bảo vệ sự sống đến thấp hương,

nến, cắm hoa trên phần mộ của các thai nhi; một vài người là cha mẹ đến với con mình với lòng sám hối ăn năn vì đã một lần lầm lỡ.

Đúng 10 giờ, Thánh lễ do cha Antôn Nguyễn Ngọc Hà, trưởng ban Bác ái Xã hội - Giám đốc Caritas Huế, chủ tế; đồng tế và hiệp ý với ngài

cầu cho các thai nhi có 9 Linh mục trong giáo phận và 70 người, gồm các tu sĩ nam nữ, các tình nguyện viên ban Bảo vệ Sự sống và một số là thân nhân của các cháu.

Chia sẻ trong thánh lễ, cha Antôn Nguyễn Văn Thăng, Quản hạt Hương Phú, Quản xứ An Truyền nói, “... Ngày xưa, Hêrôđê tàn sát các em nhỏ dưới 2 tuổi ở Bêlem khiến các bà mẹ khóc thương con mình vì bị giết chết. Ngày nay, còn khủng khiếp hơn, khi chính những bà mẹ giết chết con của mình”.

Ngài cảnh báo, “... xã hội đầy dẫy những cạm bẫy của sự chết: phim ảnh, sách báo không lành mạnh, ... những giá trị đạo đức, tinh thần không còn được coi trọng là những Hêrôđê thời đại đang dần giết chết những thế hệ con cháu chúng ta”.

Và nhắc nhở cộng đoàn phụng vụ, “Bởi vậy, các bậc làm cha mẹ phải chăm lo giáo dục con

cái cách toàn diện vì không phải chỉ sinh con mà còn phải giáo dục con cái, không phải chỉ cho con ‘vào trần thế’, mà còn phải đưa con ‘vào Nước Trời’; là những linh mục, tu sĩ hãy trở thành những người cha, người mẹ thiêng liêng hết lòng thương yêu, giảng dạy giáo lý, giáo dục nhân bản, ... cho con trẻ”.

Kết thúc bài giảng, đặc biệt ngài cầu xin các Thánh Anh Hải hướng dẫn, giúp đỡ các thiếu nhi hôm nay sống “biết lành, tránh dữ”.

Sau hiệp lễ, chị Maria Nguyễn Thị Ái, trưởng ban Bảo vệ Sự sống thuộc Caritas Huế, sau khi cảm ơn các cha đồng tế và cộng đoàn phụng vụ, nói, “... Hôm nay cũng là dịp kỷ niệm 25 năm, ngày các cháu đầu tiên được an nghỉ nơi đây trong sự yêu thương của quý cha sở và cộng đoàn giáo xứ Ngọc Hồ, chúng con chân thành cảm ơn quý cha, quý tu sĩ nam nữ, anh chị em Tình nguyện viên, đặc biệt nhóm Chung Tay Việt, nhóm chị Trần Xuân Lan, chị Thủy Vũ và những ân nhân đã tận tình giúp đỡ, tạo mọi điều kiện thuận lợi để chúng con chu toàn bốn phận an táng các cháu”.

Chị Ái khiêm tốn chia sẻ, “... Mặc dầu đã có 45.245 thai nhi an nghỉ nơi đây. Nhưng, mỗi lần an táng một thai nhi là một lần chúng con thất bại trong chương trình Bảo vệ Sự sống”, cầu xin Chúa ghi nhận “967 ngôi mộ được xây mới là việc đền tội của chúng con”.

Theo tính toán, bình quân số thai nhi được an táng ở nghĩa trang Anh Hải hằng năm là 1.810, nhưng trong những năm gần đây, đặc biệt năm 2017, chỉ có 180 thai nhi, giảm còn 10%. Điều này có được do sự đóng góp tích cực của mọi thành viên Ban Bảo vệ sự sống thuộc Caritas Giáo phận Huế trong công tác truyền thông Bảo vệ sự sống, và tư vấn cho các chị em lỡ lầm.

Vp. Caritas Huế

Hội đồng liên tôn Việt Nam và Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền gửi thư hiệp thông với Đan Viện Thiên An

THƯ HIỆP THÔNG VỚI ĐAN VIỆN THIÊN AN BỊ CƯỚP BÓC, VU KHỔNG VÀ HẮM DỌA

Xét rằng

1- Rất nhiều Đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước biết tới Đan viện Thiên An của các Tu sĩ dòng Biển-Đức tại Thừa Thiên-Huế. Đây là một cộng đoàn tu trì Công giáo đã có mặt tại thôn Cư Chánh, xã Thủy Bằng, thị xã Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên-Huế từ năm 1940. Với bao công sức qua nhiều thế hệ, các đan sĩ đã tạo được một cơ ngơi rộng 107 ha gồm tu viện, vườn cây, hồ nước và rừng thông (chiếm phần lớn diện tích) để tạo điều kiện thanh tịnh mà tu hành. Rừng thông này đã và đang là bộ phổi của thành phố Huế, đồng thời là chỗ du ngoạn trong lành và tự do. Còn tu viện là một tụ điểm tâm linh ngời sáng trong cả khu vực. Thiên An quả là một ân nhân của xã hội, vừa trên phương diện sinh thái, vừa trên phương diện tinh thần.

2- Tuy nhiên, sau năm 1975, do “tội” sở hữu cách hợp pháp một mảng thiên nhiên xinh đẹp và rộng lớn, các đan sĩ phải đối mặt với những kẻ từng đi làm “cách mạng” với nỗi ám ảnh “mọi lợi quyền sẽ phải qua tay mình” (Quốc tế ca cộng sản) và nay được trang bị một bộ Luật Đất đai mang bản chất tước đoạt tư hữu và tạo điều kiện cho quan chức cướp bóc bất động sản của dân lành. Và trên thực tế, với Quyết định 577/QĐ-XKT của Tổng Thanh tra Nhà nước ngày 06-06-2002, Đan viện Thiên An không còn gì hết ngoài 5 ha đất gồm khuôn viên tu viện và vườn cam. Đó là hành vi xâm phạm trắng trợn đối với việc tư

hữu đất đai là nhân quyền tự nhiên và cơ bản. Dĩ nhiên các đan sĩ đã chẳng bao giờ chấp nhận cuộc trấn lột này.

3- Thế là từ đó đến nay, cộng đoàn đan tu ấy đã gánh chịu vô số mưu hèn kế bẩn của những kẻ có quyền lực đầy tham lam, dối trá và tàn bạo. Một khu vui chơi giải trí 49ha đã được xây dựng trên đất của Đan viện (khánh thành tháng 6-2004). Sau khi công trình này lỗ vốn, thất bại, phế bỏ vì thiên bất dung gian, thì lại có dự án “Khu du lịch sinh thái tổng hợp hồ Thủy Tiên” 63 ha (được phê duyệt tháng 11-2014) nhằm gỡ gạc, để kinh doanh trục lợi. Đã thế, nhà cầm quyền còn nhiều động thái khác, tiêu biểu như sau:

– Ngày 20-06-2016, khoảng 200 cán bộ đem xe xúc xông vào đất Thiên An và ngang nhiên cấm cản các đan sĩ xây dựng đường sá trong khuôn viên nội vi Đan viện, lấy cớ Đan viện “lấn chiếm trái phép đất của nhà nước” !?!

– Ngày 12-10-2016, Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Thừa Thiên-Huế gửi văn bản số 1062/

TB-ĐKCG đến Đan viện để yêu cầu kê khai đất đang sử dụng, nhằm thực hiện “ý đồ” hợp thức hóa phần đất lớn gấp bội đã tước đoạt của các đan sĩ.

– Đầu tháng 05-2017, một chiến dịch trên báo Nhà nước vu cáo các đan sĩ phá rừng, chặt cây, xâm phạm tài sản nhà nước và phá con đường dân sinh (vốn không bao giờ có), để tạo tiếng xấu cho Đan viện trước công luận và nhà cầm quyền có cơ can thiệp vào.

– Đầu tháng 07-2017, đập Chatađê và hồ Thủy Tiên là hai nguồn nước chính cung cấp cho công việc trồng trọt, chăn nuôi, phục vụ sinh hoạt thường ngày của Đan viện, đã bị nhà cầm quyền tỉnh Thừa Thiên-Huế chiếm đoạt, rồi còn phá hoại những ống ngầm dẫn nước về Đan viện.

4- Nhưng đỉnh điểm của hành vi tấn công tôn giáo, xúc phạm người tu hành, chính là vào sáng ngày 28-06-2017, nhà chức trách tỉnh Thừa Thiên-Huế đã huy động khoảng 200 công an, an ninh thường phục giả danh côn đồ tự tiện xông vào nội vi Đan viện cùng với nhiều hung khí nguy hiểm và công cụ hỗ trợ, vô cớ tấn công các đan sĩ cách tàn bạo. An ninh thường phục còn chỉ đạo công an, côn đồ phá hủy, đập bể tượng Chúa và cố tình phá hoại Thánh giá (lần thứ 3 kể từ năm 2015). Hôm sau, an ninh, công an và côn đồ được thuê mượn lại tự tiện xông thẳng vào nội vi Đan viện dùng nắm đấm và thanh sắt vọt thẳng vào các đan sĩ, khiến nhiều người bị thương, đổ máu và bất tỉnh. Thông cáo báo chí của Đan viện ngày 29-06-2017 đã vạch rõ trước công luận tội ác này.

Chưa hết, mới đây, ngày 23-12-2017, một kẻ tự xưng là phó chủ tịch Ủy ban nhân dân Thừa Thiên-Huế còn viết một lá thư tấn công linh mục Nguyễn Văn Đức, bề trên Đan viện, kể lể đủ chuyện “trái pháp luật” của vị này. Lên tiếng chẳng kể đúng sai, tố cáo không cần bằng

Khách hành hương cầu nguyện trước tượng Chúa Giêsu chịu nạn bị nhà cầm quyền đập nát.

chứng, kết án bất biết quyền hạn, quan chức ấy còn ngang ngược đề nghị lãnh đạo thượng cấp trong dòng truất chức và chuyển đi nơi khác vị bề trên mà từ 2014 đến nay đã hướng dẫn các đan sĩ đương đầu với những âm mưu và đòn thù của một chính quyền vô thần duy vật chỉ muốn xóa sổ Đan viện. Thư phản đối của toàn thể các đan sĩ ngày 31-12-2017 đã dạy cho viên phó chủ tịch một bài học đích đáng.

Trước tình hình đó, Hội đồng Liên tôn Việt Nam và Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền tuyên bố như sau:

1- Hoàn toàn ủng hộ lập trường của Đan viện là cương quyết bảo vệ gia sản 107 ha mà bao thế hệ đan sĩ đã đổ mồ hôi xương máu tạo lập. Không một chính quyền nào và lễ luật nào được phép tước bỏ tài sản hợp pháp và cần thiết cho lối sống đan tu như thế.

2- Hiệp thông trọn vẹn với bao gian khổ từ hơn 40 năm qua mà các đan sĩ đã phải gánh chịu do lòng tham lam, độc ác và gian tà của những kẻ đang nắm quyền lực chính trị, những gian khổ mà hàng chục triệu dân oan khắp nước cũng đã và đang trải qua.

3- Cự lực phản đối chính sách tước đoạt quyền sở hữu đất đai của các tư nhân và các tập thể đã và đang được duy trì qua Luật Đất đai bất công và bất nhân của chế độ. Luật này chẳng những không giúp phát triển kinh tế, thăng tiến dân sinh mà còn là phương tiện để nhà cầm quyền cướp bóc.

4- Tha thiết kêu gọi Đồng bào trong và ngoài nước, các Chính phủ dân chủ năm châu, các Cơ quan Nhân quyền quốc tế cũng như mọi cộng đồng tôn giáo cứu giúp các đan sĩ đang bị phá hoại đời sống tu trì và đang bị tước đoạt những gì cần thiết cho họ (và cho cả xã hội).

Làm tại VN ngày 08 tháng 01 năm 2018, trong cơn náo động xã hội vì vụ án và phiên tòa có tử vong và tử hình vì đất đai tại Đak Nông hôm 03-01-2018

Hội đồng Liên tôn Việt Nam đồng ký tên:

Cao đài :

- Chánh trụ sự Hứa Phi (điện thoại: 0163.3273.240)
- Chánh trụ sự Nguyễn Kim Lân (điện thoại: 0988.971.117)
- Chánh trụ sự Nguyễn Bạch Phụng (điện thoại: 0988.477.719).
- Thông sự Đoàn Công Danh (điện thoại: 0977.961.750)

Công giáo :

- Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý (điện thoại: 0932211438)
- Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi (điện thoại: 0984.236.371)
- Linh mục Giu-se Đinh Hữu Thoại (điện thoại: 0935.569.205)
- Linh mục Phao-lô Lê Xuân Lộc (điện thoại: 0122.596.9335)
- Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình (điện thoại: 01692498463)

Phật giáo :

- Hòa thượng Thích Không Tánh (điện thoại: 0165.6789.881)
- Thượng tọa Thích Từ Giáo (điện thoại: 0912.717.819)
- Thượng tọa Thích Đồng Minh (điện thoại: 0933.738.591)
- Thượng tọa Thích Vĩnh Phước (điện thoại: 0969.992.087)
- Thượng tọa Thích Đức Minh (điện thoại: 0165.348.2276)

Phật giáo Hoà hảo :

- Ông Nguyễn Văn Điền (điện thoại: 0122.870.7160)
- Ông Lê Quang Hiển (điện thoại: 0167.292.1234)
- Ông Lê Văn Sóc (điện thoại: 096.4199.039)
- Ông Phan Tấn Hòa (điện thoại: 0162.6301.082)
- Ông Bùi Văn Luốc (điện thoại: 0169.612.9094)
- Ông Hà Văn Duy Hồ (điện thoại: 012.33.77.29.29).
- Ông Trần Văn Quang (điện thoại: 0169.303.22.77)

Tin lành :

- Mục sư Nguyễn Hoàng Hoa (điện thoại: 0121.9460.045)
- Mục sư Nguyễn Mạnh Hùng (điện thoại: 0906.342.908)
- Mục sư Đoàn Văn Diên (điện thoại: 01676923013)

Với sự hiệp thông của Mục sư Nguyễn Trung Tôn đang ở trong lao tù cộng sản.

Nhóm Linh mục Nguyễn Kim Điền đồng ký tên (đại diện)

- Linh mục Phê-rô Nguyễn Hữu Giải, Tổng Giáo phận Huế
- Linh mục Ta-đê-ô Nguyễn Văn Lý, Tổng Giáo phận Huế.
- Linh mục Phê-rô Phan Văn Lợi, Giáo phận Bắc Ninh.
- Linh mục Giu-se Nguyễn Công Bình, Giáo phận Vinh.

TỰ DO TÔN GIÁO TẠI VN ?

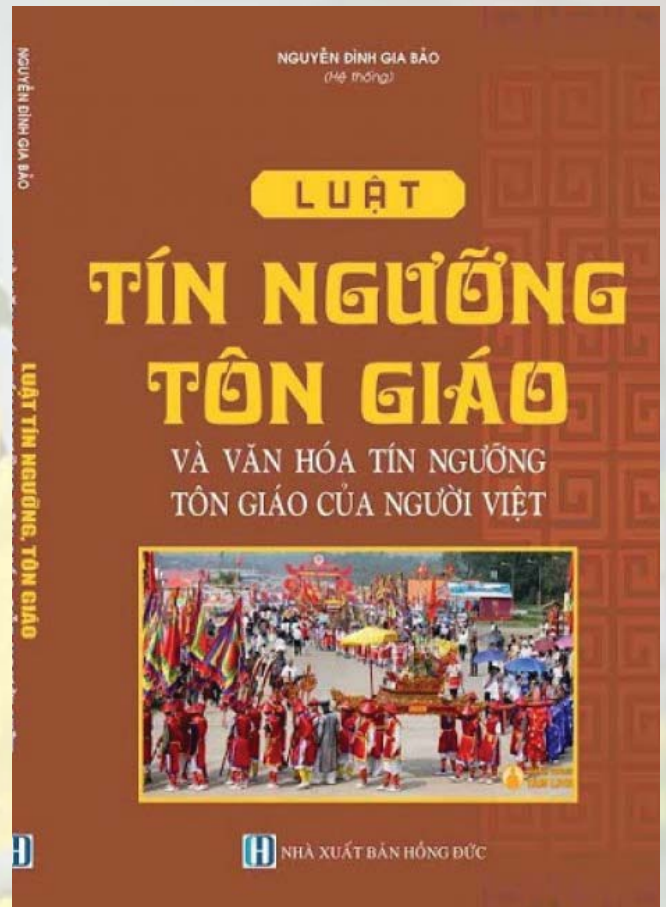
Kể từ ngày 01.01.2018, luật ‘Tín ngưỡng Tôn giáo’ do quốc hội cộng sản thông qua ngày 18.11.2016 có hiệu lực. Cũng bắt đầu từ ngày này và kéo dài trọn tháng Giêng, Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi chúng ta hiệp ý với các anh chị em công giáo toàn thế giới cầu xin cho các kitô hữu Á châu và tín hữu các tôn giáo thiểu số khác có thể tự do sống niềm tin của họ. Kitô giáo và các tôn giáo thiểu số bị kỳ thị tại nhiều nước có đa số dân theo Hồi giáo, cũng như trong các quốc gia có chế độ cộng sản vô thần như Bắc Hàn, Trung Quốc và Việt Nam. Ngày nay, Kitô giáo là tôn giáo bị bách hại gắt gao nhất, vì có tới 200 triệu tín hữu bị bách hại, sách nhiễu và kỳ thị đủ điều. Họ bị các lực lượng hồi giáo và cộng sản cuồng tín tàn sát và giết.

I.- LUẬT TÍN NGƯỠNG, TÔN GIÁO

A./ Bản chất chế độ cộng sản Hà Nội:

1. Phi dân chủ: nhà nước Việt Nam không do toàn dân bầu chọn và ủy quyền mà do đảng cộng sản độc tài chia nhau theo phe nhóm quyền lực và địa phương (Nam, Bắc)... Các đại biểu quốc hội tuy có bầu bán, nhưng cũng chỉ là những kẻ đã do đảng cử, theo cơ chế định sẵn, như có bao nhiêu ghế dành tặng cho các ‘Cha’ hay ‘Thầy chùa’ hoặc ‘không là đảng viên’. Hậu quả, tại Việt Nam, vì do đảng cử, nên nhà nước phải phục vụ đảng, trái ngược với các nước dân chủ truyền thống (Anh, Pháp, Mỹ, Đức... hay Việt Nam Cộng hòa trước đây). Tại những quốc gia này, các Chính phủ được bầu bởi toàn dân để phục vụ toàn dân. Trong ‘trò xử’ Đinh La Thăng và Trịnh Xuân Thanh đều là những đảng viên cao cấp, được đề cử vào các chức vụ đều có sự thông qua bởi bộ chính trị và thi hành các chỉ thị của thủ tướng. Trước tòa, hai bị cáo này xin mời các nhân chứng này, nhưng chánh án lờ đi.

Sự đối nghịch quan trọng nhất về đời sống giữa đảng và toàn dân hiện nay là tập đoàn Formosa Vũng Áng phá hoại môi trường... Người

dân khắp nước biểu tình đòi đuổi Formosa ra khỏi Quê hương, nhưng vì không đông (thật vậy, lúc nào, người tốt và can đảm vẫn ít hơn kẻ vô cảm chờ ăn ké) nên bị công an, côn đồ đánh đập và giải tán. Tuy đức cha Nguyễn Thái Hợp cố gắng đi ngoại quốc để vận động, nhưng trong nước, quý Đồng Vị không đồng hành thì bọn cờ đỏ được thuê mướn để đánh đập tín hữu Công giáo đáp ứng Thông điệp ‘Laudato sí’ hay ‘Học thuyết Xã hội Công giáo’ mà vị Hồng y đáng kính đã bắt đầu viết văn kiện thứ hai đã nói với Thánh Giáo hoàng Gioan Phaolô II đề tài ‘Chọn Chúa, chớ không chọn việc của Chúa’.

2. Tam quyền phân lập không có trong chế độ cộng sản Việt, như Nguyễn Phú Trọng đã nhiều lần lớn tiếng nhắc, đặc biệt trong thời gian gọi là góp ý Hiến pháp 2013. Do đó, luật Tín ngưỡng Tôn giáo này đã được quốc hội (có người xấu miệng gọi là ‘đảng hội’) thông qua cũng chỉ là theo lệnh của đảng để hạn chế hay tiêu diệt, càng tốt, tự do Tín ngưỡng Tôn giáo của người dân.

Rất tiếc, vì quyền lợi riêng tư cá nhân và ngày càng vô thần, người dân Việt quên đi: tôn giáo là đạo đức và độc tài (đàn áp, cướp quyền người khác) là vô nhân tính. Nhiều người Công giáo quên đi, ngoài luật lệ nhà nước cộng sản, mình còn Giáo luật và Giáo huấn xã hội Công giáo, xây dựng theo Luật Tự nhiên.

Rất tiếc, vì cố tình quên đi những đặc tính này của chế độ cộng sản Hà Nội, các quốc gia tự xưng là Thế giới Tự do, từng trợ giúp Việt Nam Cộng Hòa đến năm 1975, đã luôn miêng, lớn tiếng, rêu rao ‘trợ giúp toàn dân Việt Nam’, nhưng, thực sự, hành động của họ chỉ là đưa tiền cho nhà nước Việt cộng để đàn áp, cướp nhà của người dân nghèo khổ. Thời gian gần đây, chính phủ Cộng hòa Liên bang Đức phải trả giá hành động này qua vụ ‘bắt cóc Trịnh Xuân Thanh’ (theo Việt cộng, ông này tự về nước, đầu thú để ra tòa và, ngày 22.01.2018, tòa ở thủ đô tặng cho bản án tù chung thân, dù đã khóc lóc xin đảng trưởng tha). Người tổ chức cuộc bắt cóc này, được ví như một cuộc ‘khủng bố’ trên đất có chủ quyền của cường quốc Đức đã dùng tiền viện trợ của thế giới để Việt cộng chống khủng bố. Luật sư Petra Isabel Schlagenhauf của ông Thanh ở Berlin đến Hà Nội để ‘dò tìm tin tức’ bị đuổi về tức khắc, dù có sự can thiệp của đại sứ quán Đức... Theo tin Thoibao.de từ ngày 16.01.2018, đại sứ quán Đức tại Hà Nội đã bắt đầu mở một chuyên mục trên Facebook của mình để thông tin và giải thích về nhà nước pháp quyền Đức. Chuyên mục này được thực hiện hàng tuần và được viết bằng 2 thứ tiếng Đức và Việt’.

Điều chắc chắn, cộng sản ban hành luật này để gia tăng cơ chế ‘xin-cho’ và đặt căn bản pháp lý cho các hành động đàn áp tín hữu các tôn giáo. Luật tín ngưỡng Tôn giáo được quốc hội cộng sản thông

qua ngày 18.11.2016 với 9 chương 68 điều. Trước khi có hiệu lực ngày 01.01.2018, nhà nước đã bắt tín đồ các tôn giáo nhiều nơi học tập suốt năm 2017 để gọi là ‘thấm nhuần đường lối của đảng và nhà nước. Đồng thời, ‘Nghị định quy định chi tiết một số điều và biện pháp thi hành luật tín ngưỡng, tôn giáo’ đã được dự thảo và lấy ý kiến năm 2017 (không ghi rõ ngày tháng) với 5 chương và 32 điều. Ngày 20.07.2017, chúng lại dự thảo ‘Nghị định quy định xử phạt vi phạm hành chính trong lĩnh vực tín ngưỡng, tôn giáo’ với 4 chương và 37 điều, có thể sẽ áp dụng vào giữa năm 2018.

B/ Hội đồng Giám mục nhận định về Luật này.

Ngày 01.06.2017, hội đồng Giám mục Việt Nam gửi đến quốc hội bài nhận định

để bày tỏ quan điểm của hội đồng về Luật Tín Ngưỡng, Tôn Giáo 2016 đã được thông qua và sẽ có hiệu lực từ năm 2018. Văn kiện này được ký bởi các đức cha Giuse Nguyễn Chí Linh, chủ tịch, và Phêrô Nguyễn Văn Khảm, thư ký, gửi bà Nguyễn Thị Kim Ngân, chủ tịch và quý đại biểu quốc hội Việt Nam khóa XIV. Khởi đầu, hai đức cha viết: «Là những người chịu ảnh hưởng trực tiếp từ bộ luật này, chúng tôi, hội đồng Giám mục, nhân danh cộng đồng tín hữu Công giáo Việt Nam, muốn nêu lên một số nhận định và suy nghĩ »:

- Luật này tuy có một số điểm mới và tích cực, như quan tâm đến nhu cầu tôn giáo của những người bị tạm giam hoặc ở trường giáo dưỡng (điều 6); ...; nhìn nhận các tổ chức tôn giáo là pháp nhân phi thương mại kể từ ngày được cơ quan nhà nước có thẩm quyền công nhận (điều 30). Tuy nhiên, Bộ luật này lại có nhiều điều khiến chúng tôi quan ngại.

Cụ thể về việc các tổ chức tôn giáo tham gia hoạt động trong lãnh vực giáo dục và y tế. Theo dự thảo 5 ngày 17.08.2016, các tổ chức tôn giáo 'được thành lập cơ sở giáo dục theo hệ thống giáo dục quốc dân' (điều 53), và 'được thành lập cơ sở khám bệnh, chữa bệnh, cơ sở bảo trợ xã hội, nhà xã hội' (điều 54). Nhưng trong Luật mới này, vấn đề này được gói gọn trong điều 55 với những từ ngữ tổng quát và mơ hồ: 'được tham gia các hoạt động giáo dục, đào tạo, y tế, bảo trợ xã hội và từ thiện, nhân đạo, theo quy định của pháp luật có liên quan'. Tham gia thế nào, tới mức nào và có đồng nghĩa với việc thành lập cơ sở không? Do đó, nếu so sánh với các bản dự thảo 4 và 5, thì Luật này có những bước lùi.

- Luật mới này tiếp tục củng cố cơ chế xin-cho. Không dùng từ 'xin phép' và 'cho phép', nhưng thay bằng các từ 'đăng ký, thông báo, đề nghị'. Việc này tạo cảm giác có sự cởi mở hơn, nhưng vì các tổ chức tôn giáo vẫn phải thông báo với chính quyền và họ có thể chấp thuận hay không, nên rốt cuộc vẫn là cơ chế xin-cho. Nó cho thấy tự do tôn giáo không thật sự được coi là quyền của con người nhưng chỉ là ân huệ cần phải xin và được ban phát. Chính cơ chế đó hợp pháp hóa sự can thiệp của chính quyền vào sinh hoạt nội bộ và kiểm soát chặt chẽ mọi hoạt động tôn giáo.

- Chúng tôi muốn nêu lên một vài suy nghĩ. Ẩn sâu bên trong những bất cập đã trình bày là cách nhìn của chính quyền về tôn giáo và các

tổ chức tôn giáo. Chính quyền nhìn các tôn giáo thuần túy trên bình diện chính trị, xem các tổ chức tôn giáo như những lực lượng đối kháng. Trong Luật này, có các điệp khúc được lặp lại nhiều lần, như 'theo quy định của Pháp luật', 'chia rẽ dân tộc, chia rẽ tôn giáo', hay những khái niệm trừu tượng 'xâm phạm quốc phòng, an ninh', 'xâm phạm chủ quyền quốc gia', ... Các luận điệu này rất dễ bị lạm dụng để quy kết trách nhiệm và lên án các tổ chức tôn giáo khi chính quyền muốn. Họ tiêu tốn biết bao tiền của và nhân lực để theo dõi, dò xét, kiểm soát mọi hoạt động tôn giáo, và tìm cách sử dụng các tổ chức này như công cụ của chế độ. Trái lại, những hoạt động của các tôn giáo về từ thiện, y tế và giáo dục không được đánh giá đúng mức, thậm chí bị ngăn cản. Ngoài ra, tại một số cơ sở đào tạo cán bộ và sinh viên, đạo Công giáo bị trình bày với những thành kiến thù nghịch, tạo nên nhận định sai lầm và hình ảnh biến dạng về Giáo hội nơi thế hệ trẻ. Cách nhìn và hành xử như vậy có nguy cơ làm mất bản sắc đích thực của các tôn giáo, gây chia rẽ trong nội bộ các tôn giáo cũng như giữa các tín đồ và người ngoài tôn giáo, vốn là những hành vi bị Luật này nghiêm cấm (điều 5). Thiết nghĩ quốc hội cần có một tầm nhìn tích cực hơn về các tôn giáo và các tổ chức tôn giáo.

- Chúng tôi đồng ý khi chính quyền mời các tôn giáo đồng hành với dân tộc, nhưng phải phân biệt rõ dân tộc và chế độ. Lịch sử dân tộc Việt và thế giới cho thấy các chế độ chính trị thay

đổi qua, còn dân tộc thì trường tồn. Do đó, phải đặt lợi ích của dân tộc lên trên hết. Chúng tôi nghĩ rằng, đồng hành với dân tộc là đồng hành với những con người cụ thể đã và đang làm nên dân tộc Việt, nhất là những người cùng khổ và bị quên lãng. Đó là đồng hành với các giá trị tạo nên di sản tinh thần và văn hoá Việt tộc: chống ngoại xâm, giữ gìn bờ cõi, chống cường quyền, tương thân tương ái, lá lành đùm lá rách...

Một tầm nhìn đúng đắn về tôn giáo sẽ là tiền đề cho sự tôn trọng quyền tự do tôn giáo đích thực của người dân. Hy vọng những góp ý xuất phát từ trách nhiệm với lịch sử và lòng yêu mến quê hương, sẽ được quốc hội lắng nghe.

C. Kháng Thư của Hội Đồng Liên Tôn Việt Nam.

Ngày 10.05.2015, chức sắc năm Tôn giáo (Công giáo, Phật giáo, Cao đài, Tin lành và Phật giáo Hòa hảo) thuộc Hội đồng Liên Tôn Việt Nam đã đồng ký 'Kháng thư về Luật Tín ngưỡng Tôn giáo (dự thảo năm 2015) để kính gửi đến: đồng bào Việt Nam trong và ngoài nước, quý chức sắc và tín đồ mọi Tôn giáo tại Việt Nam và các cơ quan Nhân quyền Quốc tế.

Văn kiện cho biết «Ngày 17.04.2015, ban tôn giáo chính phủ đã gửi đến 62 tổ chức Tôn giáo Dự thảo 4 Luật Tín ngưỡng Tôn giáo (LTNTG) kèm một văn thư yêu cầu góp ý kiến về dự thảo này trước ngày 05.05.2015. Do đó, hội đồng Liên tôn, có mục đích tranh đấu cho tự do tôn giáo và dân chủ nhân quyền, có những nhận định và khẳng định như sau (xin trích vài điều):

- Làm sao một nhà nước vô thần và những viên chức không có kinh nghiệm tâm linh tôn giáo – thậm chí thuộc bộ công an- lại lập luật cho người có tín ngưỡng và cho niềm tin tôn giáo?

- Dự thảo vẫn tiếp tục cơ chế xin-cho, với đủ loại giấy phép, nhằm kiểm soát, khống chế, lũng đoạn các Giáo hội, giới hạn tự do tôn giáo nghiêm ngặt hơn.

Nó rất nhiều từ ngữ và điều khoản mơ hồ tạo cơ hội để chúng tha hồ giải thích tùy tiện hầu cấm cản hay thậm chí đòi hối lộ.

- Dự thảo có rất nhiều điều khoản mâu thuẫn nhau, nhất là với Công ước Quốc tế về các quyền Chính trị và Dân sự (điều 18) cũng như với Hiến pháp 2013 (điều 24).

- Tôn giáo phải được tự do thành lập và tự động sinh hoạt, cần được thừa nhận tư cách pháp nhân, tôn giáo được quyền độc lập trong việc tổ chức nội bộ về nhân sự và cơ cấu. Tôn giáo phải được tự do truyền bá giáo lý cho mọi người, góp phần giáo dục giới trẻ và có quyền tham gia các hoạt động y tế, từ thiện xã hội. Tôn giáo phải có tự do lập nhà in, nhà xuất bản, đài phát thanh, đài truyền hình, trang mạng riêng để phục vụ các nhu cầu tôn giáo.

- Các tôn giáo có quyền tư hữu đất đai, tự do chuyển nhượng theo nhu cầu tôn giáo mình. Tôn giáo tự do liên lạc với đồng đạo, các cá nhân, tổ chức ở nước ngoài, gửi thành viên ra ngoại quốc để tiến hành các hoạt động liên quan đến Giáo hội mình.

II. – LÊN TIẾNG VÌ TỰ DO TÔN GIÁO CHO NGƯỜI VIỆT

A./ Ngày 10.01.2018, Hiệp hội Open Doors, một tổ chức quốc tế bảo vệ Thiên Chúa giáo, công bố danh sách 50 quốc gia có tình trạng đàn áp Kitô hữu tồi tệ nhất trên thế giới trong năm 2017, trong đó Việt Nam đứng thứ 18. Hiện nay,

trên thế giới có khoảng 100 triệu người theo Kitô giáo bị quấy rầy, hành hung, giết hại, bỏ tù vì niềm tin vào Chúa Giê-su.

Ông David Curry, chủ tịch tổ chức nói rằng năm 2017, tình trạng ngược đãi này được chia thành 3 khuynh hướng khác nhau:

1. Các cơ quan chức năng có vẻ tiếp tục không quan tâm đến tình hình nhân quyền trên thế giới, như Bắc Hàn là quốc gia đứng đầu danh sách về đàn áp Kitô hữu. Lãnh đạo các quốc gia này tự coi mình như một Chúa tể nhưng lại hành động như một con vật. Người dân bị ép buộc phải tôn thờ tượng Kim Jong-un và cúi lạy trước mặt ông ấy như một vị thần thánh. Ông ta sai người đến canh gác tại các khu xóm hoặc cộng đồng, hay thuê người dân làm gián điệp hoặc báo cáo những người sở hữu sách kinh thánh hay có dấu hiệu theo đạo Thiên Chúa. Việt Nam cũng hiện diện trong nhóm này.

2. Sự gia tăng đàn áp đối với phụ nữ Thiên Chúa giáo. Nhiều báo cáo cho thấy họ là đối tượng dễ bị tổn thương nhất trong xã hội hiện nay với các vấn nạn như quấy rối tình dục, hiếp dâm,... Trung bình mỗi ngày có 6 phụ nữ bị hiếp dâm, hành hung hay cưỡng hôn. Thử tưởng tượng những người này là mẹ, chị em hay con gái của bạn để hiểu cảm giác như thế nào.

3. Sự phát triển của các nhóm Hồi giáo cực đoan tấn công những người theo đạo Thiên Chúa, như tại các quốc gia Trung Đông, ngày càng nhiều

nhóm đạo Hồi sử dụng bạo lực để thống trị các tôn giáo khác và để đạt được những điều họ muốn.

Tại Việt Nam, chính phủ nước này luôn muốn khoe với thế giới là ở Việt Nam có Tự do Tôn giáo nhưng họ chỉ chú trọng đến những thành phố lớn mà thôi. Trong khi đó những người dân tộc thiểu số vẫn phải đối mặt với sự ngược đãi. Nhà nước yêu cầu Giáo quyền phải cung cấp danh sách giáo dân thì họ mới cấp phép xây nhà thờ. Nhưng vấn đề là nếu Giáo hội đưa ra danh sách giáo dân thì họ sẽ gặp rắc rối. Nếu làm việc cho công ty, họ sẽ gặp vấn đề với cấp trên, còn nếu là giáo viên thì bị hiệu trưởng gây rắc rối.

Buổi công bố danh sách của Open Doors cũng có sự tham gia của một người Việt theo đạo Kitô hiện đang là nạn nhân bị chính quyền ngược đãi vì lý do tôn giáo. Người này (xin giấu tên vì lý do an ninh) nói với đài RFA (Á châu Tự do) rằng hiện tình bức hại tôn giáo ở Việt Nam ngày càng trầm trọng, đặc biệt là ở những vùng quê hẻo lánh hoặc các dân tộc thiểu số. Ông yêu cầu nhà nước Việt Nam phải chịu trách nhiệm trước những sự việc xảy ra đối với người Kitô giáo.

B/ Hành động Hành pháp và Lập pháp Hoa kỳ.

1. Ngày 22.12.2017, dân biểu Ed Royce, chủ tịch ủy ban đối ngoại viện dân biểu liên bang đã gửi một thư đến ông Daniel Kritenbrink, tân đại sứ Mỹ tại Hà Nội để nhắc ‘hợp tác về an ninh Việt Mỹ không thể tiến triển nếu nhà nước Việt Nam viện lý do an ninh quốc gia để đàn áp Tôn giáo. Ông bày tỏ quan ngại vì theo luật Tôn giáo mới thì các tổ chức tôn giáo phải đăng ký với nhà nước và báo cáo các hoạt động tôn giáo cho họ. Ngoài ra, luật còn quy định các sinh hoạt tôn giáo sẽ bị cấm nếu những hành vi đó làm phương hại tới an ninh quốc gia. Ông cho rằng lời lẽ của luật này rất mù mờ, và sẽ tạo điều kiện cho chính quyền Việt Nam đàn áp tôn giáo.

2. Danh sách ‘các Quốc gia cần đặc biệt quan tâm’.

Nhân dịp bộ ngoại giao Hoa Kỳ tái phổ biến danh sách 10 ‘Quốc gia cần đặc biệt quan tâm’ (CPC, Country of Particular Concern) chiếu theo Đạo luật Tự do Tôn giáo quốc tế vì dấn lúu hoặc dung chấp các vi phạm về Tự do Tôn giáo gồm; Trung Quốc, Myanmar, Triều Tiên, Iran, Eritrea, Sudan, Ả Rập Xê Út, Tajikistan, Turkmenistan, Uzbekistan và Pakistan vì các vi phạm nghiêm trọng về Tự do Tôn giáo. Thông cáo của bộ này viết tiếp: « bảo vệ Tự do Tôn giáo hết sức quan trọng đối với hòa bình, ổn định, và thịnh vượng. Việc liệt kê các nước vào danh sách ‘cần đặc biệt quan tâm’ về Tự do Tôn giáo nhằm cải thiện sự tôn trọng quyền Tự do Tôn giáo tại các nước đó». Tuy nhiên, sự vắng mặt CHXHCN Việt Nam trong danh sách này đã gặp sự phản đối, ngày 04.01.2018, của ủy ban Hoa kỳ về Tự do Tôn giáo quốc tế (USCIRF) và dân biểu Ed Royce, chủ tịch ủy ban đối ngoại viện dân biểu liên bang Hoa kỳ.

3. Phản đối từ người Mỹ.

Lập tức, cùng ngày 04.01.2018, chủ tịch ủy ban đối ngoại viện dân biểu (hạ viện), dân biểu Ed Royce, ra thông cáo bày tỏ bất bình vì Việt Nam một lần nữa thoát khỏi danh sách này. Trong thông cáo của mình, ông nhấn mạnh ‘Tự do Tôn giáo là nhân quyền cơ bản, nhưng vẫn còn rất nhiều người trên thế giới bị đàn áp, tù đầy và giết hại chỉ vì niềm tin tín ngưỡng của mình. Là

người Mỹ, nhiệm vụ của chúng ta là phải lên tiếng cho những người không có tiếng nói. Chính quyền Mỹ đã làm đúng khi đưa việc này lên làm ưu tiên. Việc tái liệt kê Myanmar là quốc gia cần đặc biệt quan tâm là đặc biệt thỏa đáng vì nạn thanh trừng sắc tộc của quân đội nước này đối với người Hồi giáo Rohingya. Tuy nhiên, tôi bất bình khi thấy rằng một

lần nữa Việt Nam lại không bị đưa trở lại danh sách này. Người dân Việt Nam tiếp tục bị đàn áp quyền Tự do Tôn giáo và các nhân quyền khác. Hoa Kỳ chớ nên e dè chỉ ra các nước vi phạm như thế’.

Ủy hội Hoa Kỳ về Tự do Tôn giáo quốc tế (USCIRF), có trụ sở tại thủ đô Hoa Thịnh Đốn (Washington DC) cho rằng danh sách này chưa đủ vì thiếu tên Việt Nam. Chủ tịch USCIRF, ông Daniel Mark, nói ‘đưa các nước này vào danh sách CPC là bước quan trọng để bảo đảm rằng Mỹ tiếp tục ủng hộ Tự do Tôn giáo quốc tế. Dù USCIRF nhất trí về việc liệt kê 10 nước trong danh sách của bộ ngoại giao, nhưng danh sách này chưa đủ. Ngoại trưởng Mỹ Tillerson lẽ ra cũng nên liệt kê Việt Nam vào danh sách này’.

4. Việt Nam cộng sản đã từng có tên trong danh sách CPC.

Ngày 07.11.2000, George Bush (con) thắng cử tổng thống, sau nhiều lần tranh luận và kiểm phiếu lại. Sau những cuộc vận động về Tự do Tôn giáo cho Việt Nam bất thành, ngày 15.09.2004, theo đề nghị của ngoại trưởng Colin Power, ông Bush đặt Việt cộng vào danh sách các quốc gia đáng quan tâm (CPC, Country of Particular Concern). Ngày 02.11.2004, ông Bush tái đắc cử tổng thống nhiệm kỳ hai với kết quả rõ ràng hơn. Ngày 13.11.2006, để làm vui lòng nhà nước cộng sản, ngoại trưởng Condoleezza Rice đề nghị Bush rút tên Việt cộng ra khỏi CPC và ông này chấp thuận ngay để, sau đó, có quà tặng bạo quyền khi

cả hai cùng đến Hà nội để dự APEC 2006. Một sự kiện thật đau lòng đáng cho chúng ta suy nghĩ.

IV.- ĐÀN ÁP TÔN GIÁO TẠI QUÊ HƯƠNG NĂM 2017

A./ Nguyên nhân.

1. Ngày 24.05.2016, tổng thống Barack Obama, khôi nguyên Hòa bình Nobel, khi công du Việt Nam, đã cho rằng việc tung quân Mỹ vào chiến trường Việt Nam bởi vị tiền nhiệm cùng đảng dân chủ Lyndon B. Johnson là vì ‘nỗi lo sợ về chủ nghĩa cộng sản’. Do đó, ông này đã tung quân, leo thang chiến tranh tại Việt Nam Cộng hòa và hành vi này đã cướp đi sinh mạng của 58.315 công dân Mỹ. Khôn hơn, ngày nay, ông biết làm thân với Việt cộng để bán vũ khí cho chúng. Như vậy, điều kiện về ‘tôn trọng nhân quyền’ để bán súng đạn được chúng coi không còn nữa.

Sang thời Donald Trump, thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc hứa mua hàng ‘ma dê in usa’ khi đến bạch ốc gặp tổng thống Cờ Hoa, nên khi ông này đến Đà Nẵng lần Hà nội, đã chỉ viết với với Trần Đại Quang một câu về nhân quyền. Do đó, đang có bút chiến giữa những người Việt về việc tìm bực cắc quên đi nhân quyền hay vì Mỹ rút khỏi TPP nên Việt cộng tăng vi phạm nhân quyền :

a- Cao Đài. Ngày 14.01.2017, các chức sắc trong Hội đồng Liên tôn được mời đến gặp ông Saperstein, đại sứ lưu động về Tự do Tôn giáo bộ ngoại giao Hoa Kỳ tại Chùa Giác Hoa Sài Gòn. Vì đi tham dự cuộc gặp mặt, chính trị sự Hứa Phi đã bị hàng chục công an bao vây và ném đá vào nhà vỡ một số cửa kính, cũng như phá hủy nghiêm trọng nơi sản xuất nông nghiệp của ông tại thôn Bông Lai, huyện Đức Trọng, tỉnh Lâm Đông.

b- Hòa Hảo. Ngày 13.01.2017, công an và nhà cầm quyền xã Đông Thạnh A, huyện Bình Minh, Vĩnh Long đã đến nhà ông Lê Văn Sóc, phó hội trưởng

trung ương giáo hội Phật giáo Hòa Hảo, để cấm ông không được đi Sài Gòn hôm sau để gặp ông Saperstein, đại sứ lưu động đặc trách Tự do Tôn giáo bộ ngoại giao Hoa Kỳ đang đi tìm hiểu tình hình tại Việt Nam.

c. Phật Giáo. Sau khi chùa Liên Trì ở Thủ Thiêm bị nhà nước cưỡng chế, san bằng tháng 09-2016 và đền bù bằng một ngôi nhà lợp tôn ở vùng Cát Lái xa xôi hẻo lánh nhằm cô lập và quản thúc HT viện chủ Thích Không Tánh tại đây. HT vì thế đành phải đi sống nhờ ở những chùa khác do đó, không thể hoàng pháp, sinh hoạt Phật sự như xưa được. Thậm chí thầy còn bị canh chừng theo dõi liên tục, và mới đây, ngày 10-12, thầy đã bị công an chặn cửa tại Chùa Giác Hoa, không cho đến Giáo xứ Thọ Hòa của linh mục Nguyễn Duy Tân tại Xuân Lộc, Đồng Nai để cầu nguyện cho nhân quyền. (Chùa Liên Trì bị phá hủy theo lệnh của Đinh La Thăng, lúc đó là bí thư thành ủy thành Hồ, vừa bị xử 13 năm tù ở Hà nội ngày 22.01.2018).

d- Tin Lành. Ngày 27.02.2017, mục sư Nguyễn Trung Tôn, gốc Thanh Hóa, đang khi đi xe vào Quảng Bình cùng một người bạn để tìm mộ hai thân nhân liệt sĩ, đã bị 7-8 thanh niên lạ mặt bắt cóc vào lúc 21 giờ 30 tại thị xã Ba Đồn, Quảng Bình. Cả hai bị lôi lên xe, bị lột hết y phục, bị bịt mắt rồi bị đánh liên tục bằng gậy sắt đang khi xe vẫn chạy. Cuối cùng, bọn chúng đưa mục sư và anh bạn tới một rừng cao su thuộc huyện Hương Khê, tỉnh Hà Tĩnh, đánh một trận

thừa sống thiếu chết rồi vất cả hai trong tình trạng thương tích đầy mình, thân thể lóa lổ, tay chân bị trói giữa trời khuya lạnh lẽo, còn tiền bạc, máy móc, giấy tờ thì bị cướp sạch.

e- Công giáo. Ngày 14.02.2017, nhà cầm quyền đã ra tay đàn áp giáo dân giáo xứ Song Ngọc, Quỳnh Lưu, Nghệ An tuần hành đến Hà Tĩnh dưới sự hướng dẫn của linh mục Nguyễn Đình Thục, đến tòa án thị xã Kỳ Anh để đòi Formosa bồi thường những thiệt hại đã gây ra cho họ. Ban đầu, nhà cầm quyền cấm các chủ phương tiện vận tải công cộng chở đoàn người khởi kiện. Khi người dân quyết tâm cuộc bộ và đi xe máy được khoảng 20 cây số, lực lượng công an đã dồn dân vào một chỗ rồi xông vào đánh đập, làm bị thương gần 50 giáo dân, cướp đoạt và phá nát các phương tiện ghi hình của họ.

- Ngày 30.04.2017, linh mục Đặng Hữu Nam, quản xứ Phú Yên, Nghệ An, người đã từng dẫn giáo dân biểu tình và khiếu kiện vụ Formosa năm 2016, đã cùng với giáo dân xuống đường tưởng niệm ‘ngày dân tộc mất đi tự do, ngày người dân mất quyền làm người, ngày đã làm cho đất nước tang thương, lạc hậu’. Nhà cầm quyền Nghệ An đã trả thù vị linh mục qua những bài viết, video clip xuyên tạc và hăm dọa trên báo đài Nghệ An; những truyền đơn biểu ngữ kích động và mạ lỵ khắp huyện Quỳnh Lưu; qua các công văn từ ủy ban nhân dân gửi đến lãnh đạo Giáo phận Vinh để kết án và đòi trừng phạt; các cuộc họp của hội cựu chiến binh, hội phụ nữ... nhằm đấu tố linh mục Nam (05.05.2017).

- Ngày 28.05.2017, nhà cầm quyền huyện Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An đã diễn tập bắn đạn vào người dân ở gần nhà thờ giáo họ Văn Thai, thuộc giáo xứ Song Ngọc của linh mục Nguyễn Đình Thục. Dân phòng thì cầm súng bắn đạn, người dân thì cầm gậy gộc, ống sắt, dùi cui và đá. Nhiều giáo dân đã bị đám đông này tấn công tới tấp trước sự chứng kiến của công an. Đến tối ngày 30.05.2017, khi linh mục Nguyễn Đình Thục đến làm lễ tại giáo họ Văn Thai thì côn đồ đã tấn

công giáo dân bằng cách xông vào nhà đập vỡ đồ đạc. Ngoài ra, chúng còn dự tính chặn đường về của linh mục Thục để hành hung. Tất cả đã xảy ra trước con mắt chứng kiến đờng đờng của nhà cầm quyền và công an.

- Ngày 28.06.2017, hơn 200 công an phối hợp với côn đồ đã xông vào khu vực đan viện Thiên An (Hương Thủy, Thừa Thiên-Huế) để phá hủy Thánh giá dựng tại một ngọn đồi và đánh đập các tu sĩ bọn người đó vừa ra tay hành động, vừa quay video, đưa ngay lên mạng với lời bình luận, vu khống, xuyên tạc các đan sĩ ‘vi phạm luật pháp và chiếm đoạt đất do nhà nước quản lý’. Các phương tiện truyền thông của nhà cầm quyền tại Huế cũng hợp giọng vu khống trắng trợn các đan sĩ. Đan viện đã gặp vô vàn khó khăn, sách nhiễu ngay sau biến cố tháng 4-1975, vì ‘tội’ sở hữu một cơ sở rộng tới 107 hecta. Ngày 23.12.2017, phó chủ tịch UBND tỉnh Thừa Thiên-Huế đã đưa ra một bức thư vu khống trắng trợn và kết án vô luật đối với linh mục bề trên đan viện là Nguyễn Văn Đức.

- Ngày 17.07.2017, một nhóm thanh niên cờ đỏ đã đến trước cổng dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn bắt loa công suất lớn và đọc một bản văn dài phản đối việc nhà dòng cứu trợ các thương binh Việt Nam Cộng hòa, cũng như lăng mạ những cựu chiến sĩ của miền Nam tự do, trong khi nhà dòng đang khám bệnh và ủy lạo cho họ, theo một chương trình tri ân giúp đỡ thường xuyên đối với họ.

Hà Minh Thảo

Việt Nam bị xếp hạng 18/50 quốc gia có mức độ đàn áp Kitô hữu cao nhất thế giới

Báo cáo về sự bức hại các Kitô hữu: 215 triệu người phải chịu đựng sự không khoan dung, hơn 3.000 người chết vì đức tin. Đó là những số liệu vừa được Hiệp hội quốc tế Open Doors công bố trong báo cáo thường niên World Watch List 2018 (liên quan đến khoảng thời gian từ ngày 1 tháng 11 năm 2016 đến ngày 31 tháng 10 năm 2017).

Dẫn đầu danh sách 50 quốc gia mà các Kitô hữu bị bách hại nhiều nhất là Bắc Triều Tiên và Afghanistan.

Trong “top ten” cũng có Somalia, Suda, Pakistan, Eritrea, Libya, Irac, Yemen và Iran. Cuộc bách hại ở Pakistan được ghi nhận là bạo lực nhất.

Việt Nam bị xếp vào vị trí thứ 18, nằm

trong số các nước mà mức độ bách hại Kitô hữu bị đánh giá là rất cao.

Các nước châu Âu nằm trong danh sách là Thổ Nhĩ Kỳ, đứng thứ 31 và Azerbaijan, đứng thứ 45. Colombia và Mexico là những nước duy nhất ở lục địa Mỹ nằm trong danh sách 50 quốc gia này. Sự không khoan dung tôn giáo được ghi nhận là leo thang mạnh ở Libya và Ấn Độ. Các cuộc tấn công vào hơn 24.000 Kitô hữu tại Ấn Độ đã xảy ra rất khốc liệt do ảnh hưởng ngày càng tăng của chủ nghĩa cực đoan Hindu. Tình hình trở nên tồi tệ hơn trong vài tháng qua ở Nepal (bị xếp vào bảng xếp hạng năm nay và đứng ở vị trí 25) và Azerbaijan.

“Cuộc bức hại chống lại các Kitô hữu trên thế giới vẫn đang tăng mạnh: hiện nay có hơn 215 triệu Kitô hữu đang bị bách hại”. Đây là số liệu

đầu tiên của World Watch List 2018, báo cáo hàng năm của Hiệp hội quốc tế Open Doors, hoạt động tại 25 quốc gia nhằm hỗ trợ các Kitô hữu là nạn nhân của mọi kiểu lạm dụng và quấy rối vì lý do đức tin.

Bản báo cáo lập danh sách của 50 quốc gia ở đó Kitô hữu bị bách hại, bị ngược đãi trong tư cách cá nhân hoặc nhóm người, vì đức tin của họ vào Chúa Giê-su. Các kiểu bức hại có thể là sự bị phân biệt đối xử về văn hóa và xã hội, bị gia đình từ chối, bị mất việc làm và thu nhập, bị lạm dụng thể chất, bị tra tấn, bị bắt cóc, bị hành hạ, bị phá hoại tài sản, bị bỏ tù, bị giết chết. Các quốc gia được

chia thành ba nhóm, tùy thuộc vào “mức độ đàn áp” đã ghi nhận được: cao (với điểm số giữa 41 và 60), rất cao (61-80), cực cao (81-

100). Điểm số, và do đó vị trí trong bảng xếp hạng, được xác định bằng tổng điểm trong sáu lĩnh vực: cá nhân, gia đình, cộng đồng, nhà thờ, cuộc sống công cộng và bạo lực.

Theo báo cáo, trong giai đoạn từ 01-11-2016 đến 31-10-2017, có 3.066 Kitô hữu bị giết chết vì đức tin của họ, 15.540 Kitô hữu bị tấn công (tại nhà thờ, nhà riêng và nơi làm việc).

Cuộc bách hại chống Kitô giáo vượt xa khỏi những con số đó. Bản báo cáo ghi nhận có 1.922 Kitô hữu bị giam giữ không xét xử, 1.252 Kitô hữu bị bắt cóc, hơn 1.000 người bị hãm hiếp, hơn 1.240 người bị cưỡng ép hôn nhân và 33.255 Kitô hữu “bị lạm dụng thể chất hoặc tinh thần”. Họ đều là những người “cuộc sống bị tàn phá vì lựa chọn đức tin”.

Cristian Nani, Giám đốc tổ chức Open Doors

nhấn mạnh: đó chỉ là “những con số, không may, phải được coi là điểm khởi đầu của một thực trạng bi thảm có thể là rất lớn, vì thực tế, có rất nhiều tội ác chống lại các Kitô hữu tại nhiều quốc gia đã không được thông báo hoặc không được ghi nhận”. Theo Open Doors, các Kitô hữu bị bách hại ở châu Phi là 81.140.000 (38%), châu Á và Trung Đông 113.310.000 (53%), Mỹ Latinh 20.050.000 (9%), phần còn lại của thế giới là 11.800 (0,01%). (Ngọc Huỳnh) Nguồn: <http://dctvvn.org>

Phúc trình Freedom House 2018: Việt Nam không có tự do

Các nhà hoạt động đang bị chính quyền Việt Nam giam cầm, từ trái sang: Phạm Văn Trội, Nguyễn Bắc Truyển, Nguyễn Trung Tôn, và Trương Minh Đức.

Freedom House, một tổ chức giám sát độc lập ở Hoa Kỳ công bố phúc trình năm 2018 về tự do toàn cầu của 195 quốc gia trên thế giới, trong đó Việt Nam vẫn giữ nguyên vị trí là một nước không có tự do và không có dấu hiệu cải thiện.

Trong số 195 quốc gia trên thế giới, 88 nước được công nhận là có tự do, 58 nước chỉ phần nào có tự do, 49 nước còn lại hoàn toàn không được tự do về nhiều mặt, trong đó có Việt Nam.

Theo thang điểm từ 1 tới 7 của Freedom House, với 1 là mức tự do cao nhất và 7 là thấp nhất, quyền tham gia các vấn đề chính trị ở Việt Nam bị xâm phạm ở mức cao nhất, tức là 7/7, các

quyền tự do dân sự ở mức 5/7 và quyền tự do nói chung bị xâm phạm ở mức 6/7.

Ngoài ra, phúc trình Freedom House còn nói rằng ở Việt Nam không có tự do báo chí và tự do Internet.

Việt Nam tiếp tục giám sát thông tin trên mạng xã hội

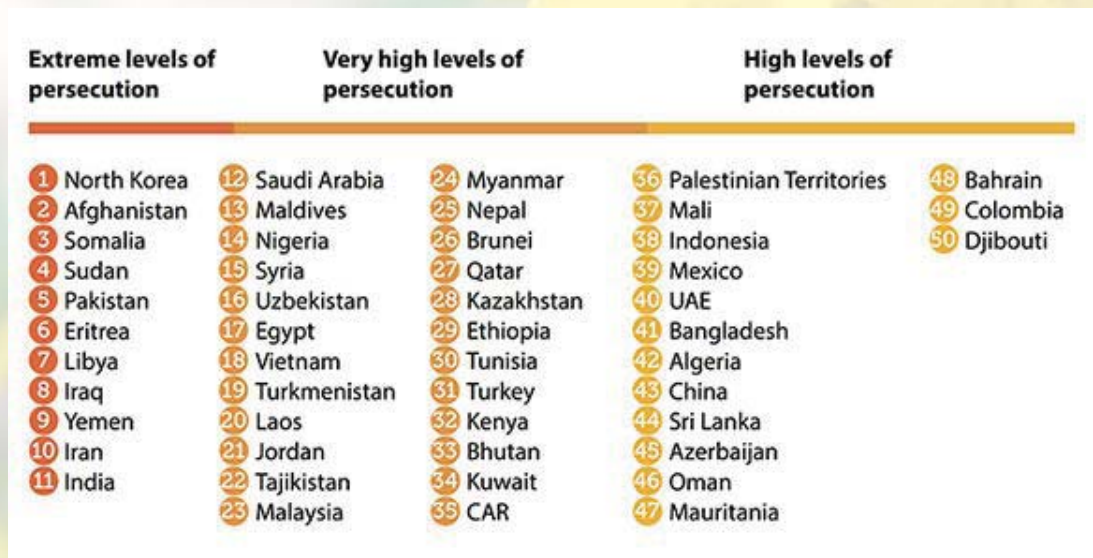
Freedom House nói rằng các nguyên tắc dân chủ như sự trung thực của bầu cử và tự do báo chí đang suy yếu trên toàn cầu liên tiếp trong 12 năm qua.

Ông Arch Puddington, nhà nghiên cứu về Tự do Dân chủ của Freedom House, nói với VOA trước khi phúc trình được phổ biến nói rằng, „quyền tự do ở nhiều quốc gia đang đi xuống, không thấy cải thiện gì so với năm trước đó.”

Trong phúc trình nói về Trung Quốc, tổ chức Freedom House nêu rõ sự đàn áp dưới sự lãnh đạo của chủ tịch Tập Cận Bình như là một nhân tố góp phần vào xu hướng giảm chung cho tình hình tự do của cả nước và bị xếp hạng „không tự do.“

Myanmar, một trong các quốc gia được xếp hạng „phần nào có tự do,“ các chuyên gia nói rằng những đánh giá này mang tính hỗn hợp, phản ánh sự chuyển đổi của đất nước từ quân đội cai trị sang nền dân chủ, trong lúc cuộc khủng hoảng nhân đạo ngày càng tồi tệ sau cuộc tháo chạy ồ ạt của người Hồi giáo Rohingya sang nước láng giềng Bangladesh.

Về phần Hoa Kỳ, bản phúc trình năm 2018 nói sự suy yếu về tự do của Hoa Kỳ, mà trước đây vốn là một nhà vô địch của chế độ dân chủ, cho thấy một tình trạng phức tạp hơn đang diễn ra do cuộc điều

tra của công tố viên đặc biệt về sự can thiệp của Nga vào cuộc bầu cử tổng thống năm 2016.

Trong đánh giá của Freedom House, chính quyền hiện tại của Hoa Kỳ gặp phải những vấn đề bất ổn về đạo đức, bao gồm mối quan hệ kinh doanh của gia đình tổng thống Donald Trump và nguy cơ về xung đột lợi ích, cũng như quyết định của tổng thống không tiết lộ bản khai thuế cá nhân.

Phần lớn các cuộc bách hại Kitô hữu là do những người và tổ chức Hồi giáo thực hiện. Hiện tượng này không chỉ được xác nhận mà hơn nữa còn được ghi nhận là đang ngày càng gia tăng trong các lãnh vực khác nhau. Chủ nghĩa dân tộc dựa trên yếu tố tôn giáo là một nhân tố làm gia tăng cuộc bách hại nhắm vào các Kitô hữu và các nhóm thiểu số khác, ví dụ ở Ấn Độ. “Sự không khoan dung xã hội và sự bóc lột chính trị do sự không khoan dung này là chất độc của giai đoạn hiện nay”, Nani tổng kết. “Phong trào Hồi giáo đang càng ngày càng đe dọa các Kitô hữu và các cộng đồng không phải Hồi giáo ở nhiều nơi trên thế giới” – báo cáo đã xác định năm xu hướng đáng lo ngại trong lĩnh vực này: “sự cực đoan hóa các khu vực bị Hồi giáo thống trị” ở châu Phi và trong thế giới Hồi giáo Á Châu Ả Rập; “Sự phân cách Sunni-Shiite” gây xung đột đặc biệt ở Trung Đông và Châu Á; Sự bành trướng của Hồi giáo ở các khu vực không phải Hồi giáo (đặc biệt là ở Châu Phi hạ Sahara, Indonesia, Malaysia, Brunei); Sự cực đoan tự phát và chủ

nghĩa bành trướng Hồi giáo, với trường hợp Nigeria, và việc thanh trừng sắc tộc dựa trên yếu tố tôn giáo, rõ ràng đang phát triển ở một số tiểu bang ở châu Phi như phía đông bắc của Kenya, Nigeria, Somalia và Sudan.

Các Kitô hữu ở Châu Á bị tấn công bởi “chủ nghĩa dân

tộc tôn giáo” được ví như “một cơn sóng thần” “làm rung chuyển lục địa, để lại đằng sau nó sự hủy diệt và đôi khi cả những cái chết”. Ấn Độ là trường hợp đáng lo ngại nhất, tiếp theo là Nepal.

Xu hướng này cũng được ghi nhận trong thế giới Phật giáo, nơi có “các cuộc bách hại khác nhau về cách biểu hiện nhưng đang phát triển và tinh tế hơn”: đây là trường hợp của Sri Lanka, Bhutan và Myanmar. Cũng được ghi nhận là nặng nề “ảnh hưởng của ý thức hệ” ở Trung Quốc, Việt Nam và Lào, nơi mà “tư tưởng cộng sản dường như đang trở lại”. Báo cáo, sau đó, ghi nhận “sự hoang tưởng độc tài” là nguồn cơn chính yếu của chính sách khủng bố ở các nước như Triều Tiên và Eritrea; các Kitô hữu ở Mexico và Colombia là nạn nhân của “tham nhũng và tội phạm có tổ chức kết hợp với sự đối kháng sắc tộc”.

“Tin tốt lành” trong Báo cáo là tình hình ở Kenya và Ethiopia đã được cải thiện một chút, và bạo lực nhắm vào các Kitô hữu ở Syria đang giảm đáng kể, chủ yếu là do việc ISIS rút lui. (Ngọc Huỳnh / Nguồn: dcctvn.org)

Vây cá mập trên mái Tòa Đại Sứ CSVN ở Chile

SANTIAGO, Chile (NV) – Những người Việt Nam sử dụng mạng xã hội đang truyền nhau bản tin kèm hình ảnh những cái vây cá mập phơi trên nóc nhà của Tòa Đại sứ CSVN ở Chile, Nam Mỹ.

Các tin tức được truyền đi trên các trang Facebook và báo mạng “lề trái” dựa vào một

bản tin khá dài ngày 19 Tháng Giêng, 2018 trên tờ El Mostrador ở thủ đô Santiago, Chile, mà báo này mô tả với những từ như “kinh ngạc,” “sửng sốt,” “bối rối” vì không ngờ lại có chuyện như thế vậy xảy tại nước họ. Đáng ngạc nhiên hơn vụ việc lại ở một cơ sở ngoại giao ngoại quốc, trong trường hợp này là tòa đại sứ CSVN.

Địa chỉ Tòa Đại Sứ CSVN tại ChiLe là “Eliodoro Yáñez 2897, Providencia, Santiago de Chile.”

Theo bài viết trên tờ El Mostrador đưa ra những hình ảnh được chụp vào chiều ngày Thứ Năm, 18 Tháng Giêng, 2018, rất nhiều vây cá mập, có thể có những cái thuộc loài cá mập có nguy cơ tuyệt chủng vì bị săn bắt quá độ nên bị cấm bắt trên thế giới, thấy phơi trên mái tòa nhà trong khuôn viên trụ sở Tòa Đại sứ CSVN.

Sự việc bắt đầu khi cư dân lân cận thấy mùi hôi thối xông ra đâu đó ở khu vực và khi tìm hiểu thì người ta thấy bắt nguồn từ nóc nhà thuộc đại sứ quán CSVN. Họ đã thấy các cái vây cá mập có một ít thối, từ ngày 13 Tháng Giêng, **Những cái vây cá mập phơi khô trên nóc tòa đại sứ CSVN tại Santiago, Chile.**

(Hình: eLMostrador)

2018 và đến 5 ngày sau thì họ thấy hơn một trăm cái.

Những cái tăng vây cá mập này trong tiến trình phơi khô rồi sau đó, rút lấy gân mà người Việt Nam cũng như người Trung Quốc rất quý, coi như một món ăn bổ béo rất đắt tiền, chỉ những kẻ giàu có, trưởng giả mới đủ sức chi trả.

Chuyện oái oăm là vụ việc bị khám phá khi đang có một cuộc hội thảo về bảo vệ sinh vật biển, đặc biệt là các giống cá mập do một số tổ chức quốc tế như Pristine Seas, National Geographic Society, The Pew Charitable Trust, Greenpeace, tổ chức ở Nam Mỹ khiến cho các nhà chuyên môn và cộng đồng quốc tế phẫn nộ.

“Nhiều loại cá mập sinh sản không những ít con mà lại chỉ sinh sản mỗi đợt cách nhau từ hai đến ba năm. Thêm nữa, chúng lại trưởng thành rất chậm.” Ông Max Bello, một trong những chuyên viên về cá mập được tờ báo trên dẫn lời cho biết. Ông nói thêm rằng hàng năm, có khoảng hơn 100,000 ngàn con cá mập bị giết mà đây chỉ là con số phỏng định thấp.

Ký giả của tờ El Mostrador hai lần gọi điện thoại tới tòa đại sứ CSVN để phỏng vấn. Họ chỉ được xác nhận có những thứ đó phơi trên nóc nhà rồi cúp điện thoại.

Người ta không biết làm thế nào để viên chức sứ quán CSVN có được một số lượng nhiều vây cá mập như thế. Họ đi mua hay họ ra biển săn bắt rồi chặt lấy vây, quảng phần con cá còn lại xuống biển. Cách thức bắt cá mập và giết để lấy vây kiểu này bị cấm ở Chile.

Tại Việt Nam, theo một số trang mạng rao bán công khai loại vi (hay vây) cá mập tốt nhất (đã qua sơ chế còn nguyên vây) khoảng 2 triệu VND/100gram, tức 20 triệu VND (\$900)/kg.

Mười năm trước, dư luận đã sững sốt khi báo chí quốc tế cho hay viên chức tòa đại sứ CSVN tại Nam Phi, bị bắt quả tang khi đang mua sừng tê giác. Lúc đầu thì chối nhưng sau đó bà Vũ Mộc Anh, viên chức của đại sứ quán Việt Nam tại Nam Phi, trong tấm hình mua tê giác, bị triệu hồi về nước “để tường trình và làm rõ sự việc.” (TN)

Phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh đến thăm Việt Nam

WHD (18.01.2018) - Ngày 16.1.2018, phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh do Đức ông Antoine Camilleri, thứ trưởng Ngoại giao Tòa thánh làm trưởng đoàn, đã đến thăm Việt Nam. Hai thành viên còn lại là Đức Ông Phanxicô Cao Minh Dung, Tham Tán Phủ Quốc Vụ Khanh Tòa Thánh và Đức Ông Yovko Genov Pishtiyski, Tham Tán Xử Lý Thường Vụ Sứ Thần Tòa Thánh tại Singapore.

Trong thời gian ở thăm Việt Nam từ ngày 16 đến 20 tháng Giêng 2018, phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa Thánh đến thăm nhà thờ chính toà Phát Diệm, gặp thứ trưởng thường trực Bộ Ngoại giao Việt Nam Bùi Thanh Sơn và thăm xã giao một vài cơ quan chính phủ, thăm Trung tâm Thánh Mẫu toàn quốc La Vang, Huế và tại thành phố HCM, phái đoàn đến thăm văn phòng Hội đồng Giám mục Việt Nam và nơi làm việc của vị Đại diện Tòa thánh tại Việt Nam.

Ngày thứ Tư 17.01.2018, phái đoàn Tòa thánh đã đến thăm nhà thờ chính toà Phát Diệm và dâng Thánh lễ lúc 16g00. Chia sẻ Lời Chúa trong Thánh lễ đồng tế do Đức giám mục giáo phận Phát Diệm Giuse Nguyễn Năng chủ tế, Đức ông Camilleri mời gọi đặt niềm tin tưởng nơi Chúa để vượt qua mọi thử thách trong cuộc sống. Nhắc lại Lời Chúa: “Điều không thể đối với con người thì hoàn toàn có thể đối với Thiên Chúa”, Đức ông nhấn mạnh nội dung của sứ điệp Lời Chúa trong Thánh lễ là mỗi người hãy mở lòng ra với Thiên Chúa và với anh chị em đồng loại.

Thông tin từ trang web của Ban Tôn giáo Chính phủ cho biết, sáng ngày 18.01.2018, tại trụ sở Ban Tôn giáo Chính phủ, ông Vũ Chiến Thắng, trưởng ban Ban Tôn giáo Chính phủ đã tiếp đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh Vatican. Tham gia buổi tiếp còn có ông Dương Ngọc Tấn, phó trưởng ban Ban Tôn giáo Chính phủ, lãnh đạo Văn phòng Ban, Vụ Hợp tác quốc tế, Vụ Công giáo.

Khuya thứ Bảy 20.01.2018, Phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh sẽ trở về lại Roma. Ngoài Đức ông Antoine Camilleri trưởng đoàn, phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa thánh gồm có Đức ông Francesco Cao Minh Dung, Tham tán Phủ Quốc vụ khanh Tòa thánh và Đức ông Yovko Genov Pishtiyski, Tham tán Xử lý Thường vụ Tòa Sứ thần Tòa thánh tại Singapore. (Nguồn: hdmvietnam.org) WHD.

Phái đoàn ngoại giao của Tòa Thánh đến Hà Nội

Thứ Ba, ngày 16.01.2018, phái đoàn ngoại giao của Tòa Thánh đã tới tòa TGM Hà Nội vào đầu giờ chiều. Vào lúc 18h00 phái đoàn đã đồng tế Thánh lễ tại nhà thờ chính tòa Hà Nội cùng ĐHY Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, một số Đức giám mục trong giáo tỉnh Hà Nội, linh mục, nam nữ tu sỹ và anh chị em giáo dân tại Hà Nội.

Thánh lễ được cử hành theo phụng vụ trong ngày. ĐHY Phêrô chủ tế Thánh lễ và chia sẻ Lời Chúa trong Thánh lễ. Cộng đoàn đã hiệp ý cùng cầu nguyện cho công việc của phái đoàn tại Việt Nam đạt được kết quả như lòng Chúa mong ước.

Cuối lễ, Đức Ông Antoine Camilleri đã bày tỏ lòng vui mừng vì được đồng tế trong Thánh lễ cũng như được chứng kiến đời sống đức tin sống động của cộng đoàn. Sau khi giới thiệu các thành viên, ngài chuyển lời chúc lành của ĐTC tới cộng đoàn. Ngài cho biết, ĐTC luôn quan tâm tới niềm vui, sự thành công, cũng như những âu lo của Giáo hội Việt Nam, của người dân Việt Nam.

Nhắc đến chuyến viếng thăm của ĐTC đang diễn ra tại Chile và Peru, ngài mời gọi cộng đoàn cùng đồng hành với ĐTC trong lời cầu nguyện. Ngài cho biết “Tôi diễm phúc là người được gần

gửi với ĐTC. Tôi biết ngài, nhìn chung, cách mà ngài chú tâm đến thẩm quyền đạo đức cũng như sự lãnh đạo của ngài trên toàn thế giới ở mọi khía cạnh.”

Về vai trò tiên tri và lãnh đạo, Đức Ông cũng đã gọi lại mối tương quan căng thẳng giữa vua Saun và tiên tri Samuel trong bài đọc Cựu Ước trong Thánh Lễ. Theo ngài, ĐTC là người đã luôn sống hai vai trò đó cách rõ nét với tình phụ tử, và sứ vụ của Đức Ông tới Việt Nam cũng không đi ra ngoài chiều hướng đó.

Đức Ông cho biết mình cảm nhận được bầu khí gia đình tại Hà Nội khi, cảm thấy ở Hà Nội như “ở nhà”. BBT (tonggiaophanhanoi.org).

Lúc 11 giờ 10 ngày 17.01.2018, phái đoàn Bộ Ngoại Giao của Tòa Thánh đã tới thăm Tòa giám mục Phát Diệm nhân chuyến viếng thăm và làm việc tại Việt Nam từ ngày 16.1.20.1.2018...Phái đoàn đã được Đức Cha Giuse Nguyễn Năng, phó chủ tịch HDGM Việt Nam, Giám mục giáo phận Phát Diệm, cùng cha tổng đại diện, quý cha hạt trưởng, quý cha giáo, quý cha Tòa giám mục đón chào trong niềm hân hoan phấn khởi và thân tình, cởi mở tại phòng khách Tòa giám mục Phát Diệm.

Đức Cha giáo phận Phát Diệm đã chào mừng phái đoàn, cách đặc biệt Đức ông trưởng đoàn lần thứ hai trở lại Việt Nam và lần đầu tiên đến Phát Diệm. Đức Cha cảm ơn sự quan tâm của Tòa Thánh đối với Giáo Hội tại Việt Nam cách chung và với giáo phận Phát Diệm cách riêng. Sau khi giới thiệu đôi nét về giáo phận Phát Diệm, Đức Cha cầu chúc cho chuyến thăm và làm việc của phái đoàn mang lại nhiều kết quả tốt đẹp cho Giáo

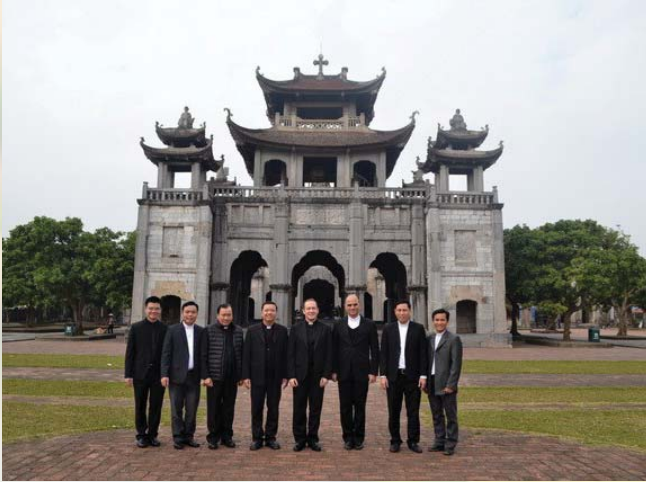
Hội và cho quê hương Việt Nam. Sau đó, Đức Cha tặng Đức Ông trưởng đoàn bức tranh phong cảnh miền quê Phát Diệm có dòng chữ viết bằng tiếng Ý nói lên sự hiệp thông với Tòa Thánh.

Trong lời đáp từ, Đức Ông Antoine trưởng đoàn bày tỏ lòng biết ơn Đức Cha cùng toàn thể gia đình giáo phận Phát Diệm đã dành cho phái đoàn sự tiếp đón nồng nhiệt đầy tình thân ái, và ngài chuyển lời chào cùng phép lành của ĐTC Phanxicô đến mọi người. Đức Ông cũng mời gọi mọi người cầu nguyện cho chuyến công tác của đoàn được mọi sự như lòng Chúa mong ước, cũng như hiệp ý cầu nguyện cho ĐTC đang thực hiện chuyến tông du ở Nam Mỹ với nhiều khó khăn.

Sau bữa ăn trưa tại Tòa giám mục, lúc 14 giờ, phái đoàn đã đi thăm quần thể nhà thờ chính tòa Phát Diệm cổ kính đậm bản sắc văn hóa Việt Nam. Quý Đức Ông đã thích thú chiêm ngắm các công trình của cha Phêrô Trần Lục, nhất là cảm phục tinh thần hội nhập văn hóa, đối thoại liên tôn đã được diễn tả tuyệt vời qua các đường nét kiến trúc, họa tiết hoa văn bởi đó cũng chính là những điều mà Công Đồng Vatican II sau này đề cao.

Lúc 16 giờ, phái đoàn đã dâng Thánh lễ đồng tế tại Nhà thờ Chính Tòa Phát Diệm do Đức Cha giáo phận chủ tế, với ý chỉ cầu nguyện cho Giáo Hội, cho ĐTC. Đồng tế với Đức Cha còn có cha tổng đại diện, quý cha hạt trưởng, quý cha thuộc hạt Phát Diệm và hạt Tôn Đạo, là 2 giáo hạt lân cận Tòa giám mục, quý cha giáo chủng viện và quý cha Tòa giám mục. Ngoài ra còn có sự hiện diện hết sức ý nghĩa của Đức Cha Tôma Vũ Đình Hiệu, Giám mục giáo phận Bùi Chu, bày tỏ tình hiệp thông với giáo phận láng giềng cũng như với Tòa Thánh.

Hiệp thông trong Thánh lễ là cộng đoàn đông đảo các thành phần dân Chúa giáo phận Phát Diệm, gồm quý chủng sinh chủng viện thánh Phaolô Phát Diệm và lớp tu đức đại chủng viện Hà Nội, quý nữ tu Mến Thánh Giá và đông đảo giáo dân miền Phát Diệm. Tất cả đều hân hoan chào đón phái đoàn trong niềm vui mừng được bày tỏ tình hiệp thông cách cụ thể với ĐTC Phanxicô và Hội Thánh hoàn vũ qua cuộc tiếp

đón các vị thượng khách hôm nay.

Trong bài giảng, trước tiên, Đức Ông trưởng đoàn bày tỏ niềm vui và lòng biết ơn được chia sẻ Lời Chúa với cộng đoàn phụng vụ. Ngài ngưỡng mộ vẻ đẹp của quần thể nhà thờ Phát Diệm, một di sản Đức tin thấm nhập văn hóa Việt Nam do các bậc tiền nhân để lại. Tiếp theo, khởi đi từ các bài đọc, Đức Ông minh chứng việc đặt niềm tin tưởng nơi Chúa, để vượt qua mọi thử thách trong cuộc sống, như Đavít trước Goliat và quân Philistin, như Chúa Giêsu trước nhóm Pharisiêu. Cách đặc biệt, ngài liên tưởng đến những hoàn cảnh mà Giáo Hội đang trải qua, nhất là đứng dịp ĐTC Phanxicô đang thực hiện chuyến tông du với nhiều thách đố ở hai nước Chilê và Peru, cũng như những khó khăn mà mỗi người gặp phải hàng ngày. Điều đó cần phải có ơn can đảm và sự khôn ngoan để đối diện và giải quyết theo Thánh Ý Chúa. Ngài nhắc lại Lời Chúa: “Điều không thể đối với con người thì hoàn toàn có thể đối với Thiên Chúa” và nhấn mạnh sứ điệp Lời Chúa hôm nay mời gọi mỗi người hãy mở lòng ra với Thiên Chúa và với anh chị em đồng loại.

Trong lời cảm ơn cuối Thánh Lễ, một lần nữa Đức Cha Giuse bày tỏ tinh thần hiệp thông cách đặc biệt của giáo phận Phát Diệm với ĐTC. Ngài nhấn mạnh giáo dân Việt Nam vừa có lòng yêu mến ĐTC đặc biệt, nhưng đồng thời cũng là những người tích cực tham gia vào việc xây dựng quê hương dân tộc Việt Nam. Lúc 19 giờ cùng ngày, sau bữa cơm tối thân tình, Phái đoàn Tòa thánh đã rời Phát Diệm và trở về Hà Nội. BTT Giáo phận Phát Diệm (phatdiem.org)

Phái đoàn ngoại giao của Tòa Thánh dâng Thánh Lễ tại Linh Địa La Vang

Sau khi đặt chân đến TGP Huế vào lúc 10g00 ngày 19.01.2018, phái đoàn ngoại giao của Tòa Thánh đã có chuyến viếng thăm và hiệp dâng Thánh Lễ đồng tế tại Trung Tâm Hành Hương Đức Mẹ La Vang lúc 14g30 cùng ngày. Thánh lễ này do Đức TGM Giuse Nguyễn Chí Linh chủ tế với ý nghĩa Lễ Đức Mẹ thăm viếng bà Elizabeth.

Ngay từ rất sớm, đông đảo bà con giáo dân đến từ các giáo xứ trong hai tỉnh Thừa Thiên Huế và Quảng Trị, cũng như quý Đức Cha và quý Cha cùng quy tụ tại Nhà Trung Tâm La Vang để chào đón Phái đoàn. Thời tiết lúc này tại Linh Địa La Vang có mưa nhẹ và se lạnh, nhưng không khí vẫn cảm thấy ấm áp qua những cái bắt tay thân tình, những tiếng vỗ tay hoan chào đón của mọi người dành cho phái đoàn.

Tiếp đến, Thánh Lễ đồng tế được cử hành tại Nhà nguyện của Trung Tâm Hành Hương Đức Mẹ La Vang. Đoàn rước đi đầu với Thánh Giá đèn hầu, quý Cha, quý Đức Cha, quý Đức Ông trong Phái đoàn và Đức TGM Giuse chủ tế.

Trước khi bắt đầu Thánh Lễ, vũ khúc đặc sắc “Về bên Mẹ” do các em thiếu nhi Giáo xứ La Vang thể hiện, được dành tặng cho Phái đoàn và mọi người tham dự. Sau đó, Đức TGM Giuse Nguyễn Chí Linh có đôi lời chào mừng Phái đoàn. Đức TGM Giuse cũng giới thiệu quý Đức Cha hiện diện và đồng tế trong Thánh Lễ hôm nay, gồm có Đức Cha Phanxicô Xaviê Lê Văn Hồng, Nguyên Tổng Giám Mục Huế; Đức Cha

Vinh Sơn Nguyễn Văn Bản, Giám mục Ban Mê Thuột; Đức Cha Giuse Đặng Đức Ngân, Giám mục Đà Nẵng. Ngoài ra, gần 100 linh mục triều và dòng trong ngoài giáo phận đồng tế trong Thánh lễ này, cùng với sự tham dự đông đảo của quý tu sĩ nam nữ các Hội Dòng và bà con giáo dân.

Mở đầu Thánh Lễ, Đức TGM Giuse mời gọi mọi người hướng về Đức Mẹ trong dịp Lễ Đức Mẹ thăm viếng bà Elizabeth, đồng thời cùng hiệp ý cầu nguyện cho chuyến viếng thăm này của Phái đoàn đem lại lợi ích cho Giáo Hội Việt Nam, cho dân tộc Việt Nam và cách riêng, cho TGP Huế thân yêu này. Ước mong qua Thánh lễ này, mọi người luôn biết noi gương Đức Mẹ, ra đi loan báo Tin Mừng để đem Chúa đến cho mọi người.

Sau phần công bố Tin Mừng, qua trình thuật kể về việc Đức Mẹ thăm viếng bà Elizabeth, Đức Ông Antoine Camilleri chia sẻ với cộng đoàn hiện diện về những giá trị trong cuộc viếng thăm của Mẹ Maria khi đến với người chị họ của mình là bà Elizabeth. Trước hết, có thể thấy giữa một bên là khung cảnh reo mừng của bà Elizabeth và một bên là sự thinh lặng trong tâm hồn. Sự thinh lặng ở đây, chính là Chúa Giêsu đang ở trong cung lòng của Đức Mẹ, và trong mỗi người chúng ta thì Thiên Chúa cũng lặng lẽ hướng dẫn như vậy. Thiên Chúa vẫn luôn luôn làm việc một cách âm thầm nhưng đầy lớn lao và trọng đại trong cuộc đời mỗi người. Và mỗi người chúng ta cũng cần phải công bố những gì mà Thiên Chúa đã làm cho mỗi người qua chính cuộc sống của mình.

Đức Ông Antoine Camilleri cũng chia sẻ về lòng thương xót bao la của Thiên Chúa, hay đúng hơn Thiên Chúa khác với con người qua việc giữ lời hứa. Con người có thể thất hứa, nhưng Thiên Chúa cho dù như thế nào, vẫn trung tín, vẫn luôn tin tưởng và yêu thương con người, bởi vì Ngài chính là tình yêu, cho dù con người không xứng đáng được nhận lãnh. Đó mới chính là giá trị lớn lao mà con người cần phải nhận ra trong cuộc sống này.

Cuối bài chia sẻ, Đức Ông Antoine Camilleri

cầu chúc mọi người hãy luôn biết noi gương Đức Mẹ, tin tưởng tuyệt đối và phó thác mọi sự cho Thiên Chúa để cuộc đời của mỗi người được Ngài bảo vệ và dẫn đưa vào nước Thiên Đàng.

Thánh lễ diễn ra trong tâm tình sốt mến của cộng đoàn hiện diện, cùng với những tâm tình yêu mến của phái đoàn trong chuyến viếng thăm Đức Mẹ La Vang đầy ý nghĩa này. Cuối Thánh Lễ, Cha Giacôbê Lê Sĩ Hiền, quản nhiệm Trung Tâm Hành Hương Đức Mẹ La Vang, dâng lời cảm ơn đến quý Đức Cha, quý Đức Ông trong phái đoàn, quý Cha, quý Tu sĩ nam nữ và Giáo dân đã cùng hiệp ý tham dự Thánh Lễ hôm nay. Đồng thời, trong dịp này một món quà ý nghĩa là Tượng Đức Mẹ La Vang cũng được dâng tặng cho quý Đức Cha và quý Đức Ông trong phái đoàn.

Tiếp đến, Đức TGM Giuse cũng cảm ơn Phái đoàn ngoại giao của Tòa Thánh đã có chuyến viếng thăm đến TGP Huế. Ngài cũng cầu chúc mọi công việc của Phái đoàn được tiến triển tốt đẹp, và trong chuyến thăm TGP Sài Gòn, cũng như trở về Vatican sắp tới được bình an.

Trong phần đáp từ, Đức Ông Antoine Camilleri thay mặt cho Phái đoàn, cảm ơn quý Đức Cha, Quý Cha, quý Tu sĩ nam nữ và Anh Chị Em Giáo dân trong TGP Huế đã dành cho Phái đoàn những tình cảm chân tình, những đón tiếp nồng hậu. Đặc biệt, Ngài cũng chuyển lời chúc mừng và phép lành của Đức Thánh Cha Phanxicô đến tất cả mọi người.

Sau đó, mọi thành phần tham dự cùng sốt sắng lãnh nhận phép lành cuối lễ của Đức TGM Giuse chủ tế.

Kết thúc chuyến viếng thăm Đức Mẹ La Vang, Phái đoàn tiếp tục lên đường vào lại Huế để viếng thăm các Dòng tu trong giáo phận như Dòng Kín Cát Minh, Dòng Con Đức Mẹ Vô Nhiễm và phái đoàn dùng cơm tối tại đại chủng viện Huế. (Ban Truyền Thông TGP Huế)

Phái đoàn Bộ Ngoại Giao của Tòa Thánh thăm TGP Sài Gòn

WGPSG -- Phái đoàn Bộ Ngoại giao Tòa Thánh từ Huế đã tới sân bay Tân Sơn Nhất vào lúc 09g45 thứ Bảy, ngày 20.01.2018. Ra đón phái đoàn gồm có ĐTGM Phaolô Bùi Văn Đọc, Đức Cha Giuse Đỗ Mạnh Hùng, Đức Cha Luy Nguyễn Anh Tuấn, linh mục tổng đại diện Inhaxiô Hồ Văn Xuân và linh mục Giuse Đào Nguyên Vũ.

Nhân dịp phái đoàn ghé văn phòng HĐGMVN và nơi làm việc của vị Đại diện Tòa Thánh tại Việt Nam, các Giám mục thuộc giáo tỉnh Sài Gòn đã chào đón phái đoàn tại phòng khách của Tòa TGM tổng giáo phận Sài Gòn (TGPSG).

Sau đó, phái đoàn đã đến thăm khoá tập huấn Caritas của Ban Caritas TGPSG. Sau khi nghe chia sẻ về hoạt động của các thành viên Caritas TGPSG, Đức Ông Antoine Camilleri lấy làm cảm kích trước sự nhiệt tình của các thành viên, đồng thời cũng chia sẻ “Anh chị em phải là đôi mắt của Đức TGM để nhận ra những người cần được ủi an, anh chị em phải là quả tim của ĐTGM vì công việc của anh chị em đòi hỏi anh chị em phải có lòng cảm thương, và anh chị em phải là đôi tay của ĐTGM đối với những ai đang

có nhu cầu cần giúp đỡ. Những gì Caritas làm không chỉ đơn giản là công việc nhân văn, đó là một sự tổng hợp giữa tình thương và lòng thương xót cũng như sự hiện diện của Chúa.”

Trước giờ cơm trưa, các Đức cha trong giáo tỉnh cùng với phái đoàn Tòa Thánh ghé thăm nhà thờ Chính Tòa đang trùng tu. Lúc 14g00, phái đoàn đã ghé văn phòng HĐGMVN và nơi làm việc của vị Đại diện Tòa Thánh tại Việt Nam, số 27/12 Trần Quốc Toản, P.8, Q.3 TPHCM.

Vào lúc 17g30 thứ Bảy 20.01.2018, Thánh lễ Tạ ơn của đoàn ngoại giao Tòa Thánh tại Nhà thờ Chính toà Sài Gòn do Đức TGM Phaolô Bùi Văn Đọc chủ tế. Cùng hiệp dâng Thánh lễ có quý Đức cha trong giáo tỉnh Sài Gòn, quý linh mục, quý nam nữ tu sĩ và anh chị em tín hữu.

Mở đầu bài giảng, Đức Ông Antoine Camilleri nói: Thánh lễ là lời tạ ơn dâng lên Thiên Chúa. Trong bốn ngày qua, ngài có nhiều điều để tạ ơn. Ngài biết ơn và cảm thấy ấm áp vì lòng hiếu khách và sự khích lệ của mọi người dành cho ngài. Là vị đại diện của ĐTC, ngài chuyển lời chúc lành của ĐTC tới cộng đoàn. Ngài cũng gửi đến Đức TGM Phaolô và hai Đức cha Phụ tá lời cảm ơn chân thành.

Đức Ông nói: “Thánh vịnh đáp ca cho thấy Thiên Chúa là Sự Thật, khi gặp gỡ Thiên Chúa là chúng ta gặp gỡ chính bản thân mình. Thiên Chúa là Chân Lý như đã được diễn tả trong phần đầu của sách Giôna. Trong câu chuyện này, Thiên Chúa Công bình trong hành động và trong lòng thương xót. Ngài kêu gọi sám hối và khi dân thành sám hối Ngài đã không giáng phạt thành Ninivê. Điều này cho chúng ta thấy bốn đặc tính của Thiên Chúa: Ngài là một Thiên Chúa biết đồng cảm - thương xót con người - tốt lành - nhân hậu”.

Dẫn giải bài Phúc âm, Đức Ông nói: “Chúa Giêsu mời gọi mọi người sám hối, nhưng sám hối chưa đủ, còn phải thêm một bước nữa là tin vào Tin Mừng”.

Kết luận, ngài nói: “Thật đáng quý khi gặp các linh mục, các tu sĩ và giáo dân với gương mặt tươi vui và hạnh phúc. Chúng ta phải truyền thông Tin Mừng với niềm vui và hạnh phúc. Và

cũng phải nhớ loan báo Tin Mừng là nhu cầu rất khẩn thiết. Khi Chúa Giêsu gặp Simon và Anrê, Gioan và Giacôbê, Người kêu gọi và các ông liền bỏ mọi sự mà theo Người. Như trong thơ của Thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô: Thời gian không còn nữa. Chúng ta phải loan báo Tin Mừng vì Tin Mừng là tin vui mừng cho tất cả mọi người và Tin Mừng phải được loan truyền và rao giảng”.

Thánh lễ kết thúc lúc 18g45. Phái đoàn Tòa Thánh và quý Đức cha đồng tế đã cùng chụp hình lưu niệm nơi cung thánh. Được biết, sau Thánh lễ phái đoàn Tòa Thánh sẽ trở về Vatican. Cầu chúc các ngài lên đường bình an.

Giáo phận Vĩnh Long: 80 Năm Hồng Ân

**Lời tạ ơn con dâng lên Chúa
 Khi nắng hồng vừa mới lên
 Khi hoàng hôn đang xuống dần
 Vì ngàn hồng ân như muôn lớp sóng
 Chúa tuôn đổ trên Giáo Phận Vĩnh Long
 Tháng năm hoài mãi miên man....**

Giờ này đây, ngày này đây, dịp mừng 80 năm thành lập Giáo Phận, tưởng nghĩ đây là tâm tình thích hợp nhất để cả Giáo Phận Vĩnh Long hát lên tâm tình đó. Nói gì bây giờ khi nhìn lại 80 năm qua là 80 năm hồng ân mà Chúa đã thương ban trên giáo phận nhỏ bé Vĩnh Long.

Suốt chặng đường dài của lịch sử cũng như trải qua biết bao nhiêu thăng trầm của cuộc đời, Thiên Chúa đã ôm trọn Vĩnh Long trong lòng mình. Chúa đã thương ban cho Giáo Phận mỗi giai đoạn một vị Chủ Chăn phù hợp để dẫn đưa con thuyền của Giáo Phận. Hình ảnh nhân từ của các vị Chủ Chăn kính yêu của Giáo Phận vẫn còn đâu đó trong lòng và trong tim của đoàn chiên...

Thế đó! Không tạ ơn sao được. Không tạ ơn Chúa quả là điều thiếu sót. Sau những năm Đức Cha Toma về nhà Cha, Giáo Phận ôm trọn niềm thương nhớ và trống vắng vô cùng.

Thế nhưng, rồi trong nỗi trống vắng ấy Chúa lại lấp vào một người khác hết sức khiêm nhường và “khù khờ” là Cha Phêrô Dương Văn Thạnh. Cha đã cố gắng hết sức mình chặn dất Giáo Phận

khí Giáo Phận tìm vị Chủ Chăn mới. Hình ảnh cha già “khù khờ” vẫn còn ở lại trong lòng nhiều tu sĩ linh mục và cộng đoàn dân Chúa.

Bao ngày thốn thức, bao ngày chờ mong ...

Thì Chúa lại chọn “chàng Dân Chài Phêrô”. Thật sự vì lòng yêu thương Giáo Phận và vâng theo Thánh ý Chúa nên cha Phêrô Huỳnh Văn Hai đã gạt đầu thưa tiếng “xin vâng”.

Khi Thiên Chúa cần một người cha cho dân của mình, Người đã chọn một cụ già. Thế là Abraham đứng lên.

Thiên Chúa cần một người phát ngôn, Người lại chọn một anh chàng vừa nhút nhát vừa có tật nói ngọng. Thế là Môisen đứng lên.

Thiên Chúa cần một thủ lãnh để hướng dẫn dân của mình, Người lại chọn một cậu thanh niên nhỏ nhất và yếu nhất trong nhà. Thế là David đứng lên.

Thiên Chúa cần một tảng đá làm nền cho ngôi nhà Giáo Hội, Người đã chọn một anh chổi đạo. Thế là Phêrô đứng lên.

Thiên Chúa cần một khuôn mặt để diễn tả tình Người cho nhân thế. Người lại chọn một cô gái điếm. Đó là Maria Mađalêna.

Thiên Chúa cần một chứng nhân để hô vang sứ điệp của mình. Người lại chọn một kẻ bắt đạo. Đó là Phaolô gốc thành Tarsô.

Thiên Chúa cần một ai đó để dân Người được quy tụ và đi đến với những người khác.

Người đã chọn người. Cho dù run sợ, lẽ nào người không đứng lên đáp lại lời Người.

Và rồi cha Phêrô Huỳnh Văn Hai đã đứng lên để lãnh trọng trách dầy dặt Giáo Phận. Ý thức tên Thánh mà Ông Bà Cố chọn và với thao thức áp

ủ trong lòng mộng寐 truyền giáo nên Chúa đã chọn cho mình khẩu hiệu “Ra khơi và thả lưới”.

Thế là ngày 11.12.2017, Giáo Phận Vĩnh Long được Chúa thương chọn một “Dân Chài Phêrô” hay còn gọi với cái tên hết sức thân thương là “Đức Cha chần vịt”. Ai nào đó đã hơn một lần gặp gỡ, tiếp xúc đều nhận ra nơi Đức Cha Phêrô Huỳnh Văn Hai một tấm lòng mục tử hiền lành, khiêm nhường và ít nói.

Khi nhìn lại đời mình và hồng ân Chúa chọn, Đức Cha Phêrô hết sức khiêm tốn đã nhiều lần khoe và tự nhận mình là “Đức Cha chần vịt”. “Chàng chần vịt” ấy đã nêu gương khiêm hạ chứ không hề có ý tưởng ăn trên ngồi chốc và kèm theo cung cách sống ấy, tâm tình ấy, Đức Cha nói: “Giám Mục là bốn phận và trách nhiệm”.

Với tên gọi thân thương “Giám Mục Chần Vịt”, Đức Cha muốn mọi người hiểu rằng đó là hồng ân mà Chúa ban tặng cho Đức Cha cũng như tấm lòng của Đức Cha để càng tạ ơn Chúa và trân quý Đức Cha hơn. Khi gọi “Đức Cha Chần Vịt” là bày tỏ lòng trân quý nơi một ơn gọi, nơi một sứ mạng hết sức cao quý mà thiên Chúa đã chọn và trao cho Đức Cha.

Đến hôm nay, 8.1.2018 nghĩa là sau 2 năm 27 ngày trong sứ vụ Giám Mục, Đức Cha cùng với toàn thể Giáo Phận có cơ hội để mừng 80 năm thành lập.

Cũng hết sức khiêm tốn, sau những lời đề nghị làm thế này thế kia nhưng Đức Cha vẫn chọn phương cách nhẹ nhàng và trầm lắng để tổ chức ngày mừng này. Với Đức Cha, không phải để phô trương, để khoe mẽ nhưng chỉ để tạ ơn và

nhắc nhau sống tốt hơn sứ vụ mà Chúa trao phó cho mỗi người...

Dưới 2 vị lãnh đạo tinh thần lớn mà hiện tại Chúa ban cho Giáo Phận thì có gần hai trăm linh mục Dòng cũng như Triều đang hoạt động trong Giáo Phận. Cạnh đó, cũng có cả ngàn tu sĩ nam nữ đan lan tỏa trên cánh đồng truyền giáo của Giáo Phận. Rồi Chúa lại ban Giáo Phận có Trung Tâm Hành Hương La Mã Bến Tre, Trung Tâm Hành Hương Đình Khao, Trung Tâm Hành Hương Fatima, Đức Mẹ Xứ Dừa (Cái Nhum)... Đó là những di sản lớn lao mà Chúa thương ban cho Giáo Phận.

Điều lớn hơn những di sản vật chất đó chính là hai vị Thánh của Giáo Phận đó là Thánh Philipphê Phan Văn Minh và Phêrô Nguyễn Văn Lựu cùng các bậc đáng kính. Chính dòng máu tử đạo anh hùng của các Đấng đã làm trở sinh hoa trái là một Vĩnh Long yêu mến như ngày hôm nay.

Với tất cả tâm tình hết sức vắn gọn đó dư để tất cả mọi người chúng ta, mọi thành phần dân Chúa trong Giáo Phận Vĩnh Long dừng lại để tạ ơn Chúa.

8g00, cộng đoàn cùng hiệp thông trong giờ diễn nguyện để nhìn lại lịch sử cũng như hồng ân Thiên Chúa suốt 80 năm qua trải dài trên giáo phận Vĩnh Long.

10g00, cộng đoàn và ca đoàn cùng cất tiếng ca để đón đoàn đồng tế. Chủ tế Thánh Lễ là Đức Cha Giuse Nguyễn Chí Linh - Chủ Tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam. Quý Đức Cha cùng đồng tế có Đức Cha Phêrô Huỳnh Văn Hai và 13

Đức Cha thuộc Giáo Tỉnh miền Nam.

Về phần giáo dân có rất đông giáo dân đến từ khắp các họ đạo trong Giáo Phận. Hiệp thông trong Thánh Lễ này có quý tôn giáo bạn và đại diện chính quyền.

Sau khi đoàn đồng tế an vị trong ngôi nhà Mẹ của Giáo Phận, Đức Ông Barnabe công bố Phép Lành Tòa Thánh.

Và sau đó, Cha Mat. Tấn Thụy - dẫn Lễ - đã giới thiệu quý Đức Cha hiện diện trong Thánh Lễ hôm nay.

Vị chủ chăn Giáo Phận Vĩnh Long: Đức Cha Phêrô Huỳnh Văn Hai được giới thiệu sau cùng, với tấm lòng hết sức ưu ái của Giáo Phận cũng chính là Trưởng Ban Tổ Chức cho Thánh Lễ mừng 80 năm hôm nay. Đức Cha Phêrô Huỳnh Văn Hai đại diện cộng đoàn dâng hương tưởng niệm quý Đức Cha tiền nhiệm đã về với Chúa.

Trong bài chia sẻ, Đức Cha Phêrô hết sức khiêm tốn: “Giáo Phận chúng ta như 10 người phung hải... giống như họ, chúng ta kêu cầu Chúa Giêsu. Đó là điều duy nhất Giáo Phận chúng ta cầu xin lòng thương xót của Ngài để Ngài giúp cho Giáo Phận chúng ta làm những điều tốt lành. Giáo Phận chúng ta cũng bị thử thách đức tin ... Giáo Phận chúng ta bị thử thách nhưng biết ơn. Lời cầu xin của Giáo Phận chúng ta khẩn thiết, kéo dài nhưng lời tạ ơn của chúng ta quá đơn giản... chúng ta xin lỗi Chúa. Chúng ta cùng nhau biết ơn và cảm tạ. Chúng ta tạ ơn Thiên Chúa cách nào? Tạ ơn bằng lời cầu nguyện, ngợi khen... tạ ơn Chúa khi rao giảng, làm mục vụ không kể công với Chúa. Hành động tạ ơn của Giáo Phận chúng ta phải được cảm hứng từ quan điểm đức tin của chúng ta.

Trước khi kết thúc, Đức Cha nói: “Xin Chúa ban phúc lành cho Giáo Phận chúng ta hôm nay và mãi mãi”.

Sau lời nguyện hiệp Lễ, Đức Ông Barnabe Nguyễn Văn Phương - Tổng Đại Diện thay mặt Đức Cha Phêrô và giáo phận ngỏ lời cảm ơn quý Đức Cha, quý Cha, quý tu sĩ nam nữ, quý khách và anh chị em tín hữu giáo dân. Sau lời cảm ơn của Đức Ông là chút quà nhỏ của Giáo Phận gửi đến quý Đức Cha. Đức Tổng Giuse Nguyễn

Chí Linh đã có đôi lời chúc mừng Giáo Phận.

Sau Thánh Lễ tạ ơn, cộng đoàn đã dùng chung với nhau bữa cơm thân mật và đàm bạc. Bữa cơm nói lên tình huynh đệ, hiệp thông với nhau trong mọi vui buồn sướng khổ của cuộc sống nhất là của đời sống nhân chứng đức tin.

Ngày đại Lễ mừng 80 năm thành lập Giáo Phận Vĩnh Long khép lại nhưng hành trình mới lại mở ra cho Giáo Phận từ vị chủ chăn cho đến từng con chiên dù là chiên bé mọn nhất trong Giáo Phận. (Người Giồng Trôm)

Ngày quốc tế di dân 2018 tại tổng giáo phận Sài Gòn

Chiều 14.1.2018, sân nhà thờ giáo xứ Phaolô hay còn được gọi là nhà thờ Tên Lửa quận Bình Tân thuộc tổng giáo phận Saigon ngập tràn những gương mặt trẻ mang một màu áo xanh lá cây. Buổi chiều hôm qua ai ai cũng một màu áo xanh lá, màu áo giống lễ phục của các cha hay mặc trong những ngày lễ thường niên. Khi tôi đến, màu áo xanh đã tràn ngập khuôn viên nhà thờ từ lúc nào rồi. Các Thầy đại chủng sinh làm MC, khuấy động sân khấu với những bài đơn ca, song ca, tứ ca và múa tập thể. Ban tiếp tân, ban ẩm thực, ban trật tự... mọi thứ chu đáo cẩn thận và nhanh chóng. Những hộp cơm nóng, những miếng gà chiên to bằng bàn tay, một khoanh giò dầy gần hai đốt ngón tay, một hộp canh, một lọ xì dầu, một trái quýt, khăn lạnh, tắm và nước khoáng thì uống thỏa thích từ lúc mới tối. Trong lời tâm sự kỷ niệm 15 năm đồng hành với Di dân cuối thánh lễ với Đức TGM, hai đức cha phụ tá, quý cha đồng tế, quý thầy, quý sơ và hơn ba ngàn anh chị em hiện diện trong thánh lễ, Ngài nói: khi chúng con được Đức Hồng Y. GB. Phạm Minh Mẫn giao cho việc chăm sóc di dân của 15 năm trước, Đức HY nói về di dân với nhiều tệ nạn xã hội mà không phải Ngài nói một lần. Ngay hôm nay, sau 15 năm đồng hành, con nhận thấy các anh chị em di dân là những người không thể thiếu trong các hội đoàn của các giáo xứ, là những người hoạt động tích cực việc nhà Chúa. Anh chị em còn là những người giúp ích cho xã hội, làm cho xã hội phát triển. Cha hãnh diện vì các bạn. Đức cha Luy Nguyễn Anh Tuấn cho các bạn một bữa ăn tinh thần về Tình Yêu đích thực. Yêu đích thực theo khoa tâm lý học là phải có đam mê, thân mật và dẫn thân. Còn yêu đích thực theo Chúa dạy, theo Giáo Hội dạy là yêu giữa người nam và người nữ, hy sinh và phong nhiêu. Với nụ cười tươi tắn và hiền lành, Đức cha đã làm cho các bạn rõ hơn về tình yêu của mình. Đức cha Giuse Đỗ Mạnh Hùng giới thiệu với các bạn về trang web ican.com.vn, trang mạng này

có những thông tin bổ ích cho di dân về đức tin, sống đạo và những thông tin về việc làm, nhà trọ. Ban tổ chức dự định sẽ thuê một nhà mạng để cho các bạn di dân kết nối Internet mở trang web ra để khảo sát tại chỗ, nhưng tiếc thay không muốn được nên đành phải làm theo công thức thủ công là xin các bạn điền tên và email của mình vào giấy. Trước thánh lễ, quý thầy chủng sinh đi phỏng vấn các bạn di dân với hai câu hỏi và đức kết được trình bày như sau: Những thuận lợi mà di dân được là sự chia sẻ và đồng hành giúp sức của quý Cha, quý Sơ và anh chị em đi trước. Giáo xứ bản địa cũng giúp nhiều cho người mới tới được hòa nhập. Tuy nhiên khó khăn cũng có như những phân biệt, người trong giáo xứ tránh giao tiếp với di dân. Đời sống di dân đa số làm công nhân nên việc tăng ca là điều không tránh khỏi cộng thêm văn hóa vùng miền khác biệt nên cũng khó hòa hợp khi chưa có nhiều thời gian hiểu nhau. Thêm nữa việc thay đổi chỗ ở cũng làm cho khó khăn trong việc hôn phối. Di dân xin kiến nghị các giáo xứ có đông di dân nên có ban mục vụ di dân, xin có những hội trại để các bạn được tham gia, có những cuộc giao lưu, những chuyến đi từ thiện, có những buổi chuyên đề hay những câu lạc bộ để có chung một sân chơi. Các bạn di dân đề xuất xin có những buổi đọc kinh, cầu nguyện chung, những buổi tìm hiểu Kinh Thánh, Lời Chúa, thăm viếng sinh viên... Trong lời đáp từ của mình, Đức TGM. Phaolô nói: Cha rất vui vì được cùng với hai Đức cha của TGP. Sài Gòn và Quý Cha hiện diện giữa các con. Cha và các Đức cha rất tin tưởng ở các con. Vui vì các

con thảo thức có giờ cầu nguyện và tìm hiểu Lời Chúa. Cha chỉ có đôi lời chân thành như vậy thôi. Nguyện xin Thiên Chúa ban dồi dào sức khỏe trên các bạn xa quê để các bạn mãi cháy bùng lên lòng nhiệt huyết tông đồ giữa môi trường đang sống và đó là phương thế nói với mọi người hữu hiệu nhất về Tình Yêu Giêsu. Tin chắc rằng lòng đạo đức của các bạn đã được thấm đẫm nơi quê nhà và gia đình sẽ được các bạn tiếp tục mang đến cho giáo hội địa phương nhiều hoa trái thiêng liêng. Saigon 15.1.2018 (Nt. Maria Nguyễn Thị Minh Du - Dòng Đa Minh Rosa Lima)

Việt Nam: Từ tro bụi của chiến tranh, một nhà thờ mới được xây lên

Bị phá hủy trong một cuộc dội bom của Mỹ năm 1967 trong thời chiến tranh Việt Nam, năm nay Đền Thánh Hải Dương sẽ được xây ở tỉnh Hải Dương cách thủ đô Hà Nội 60 cây số.

Thánh lễ xây cất lại ngôi nhà thờ đã được cử hành ngày 6 tháng 11 vừa qua với 70 linh mục đồng tế và khoảng 7000 giáo dân từ khắp nơi trong nước đổ về. Đây là một sự kiện quan trọng có chính quyền tham dự.

Thánh lễ do Đức Giám mục Vũ Văn Thiên giáo phận Hải Phòng chủ tế, ngài tuyên bố: “Năm mươi năm sau khi ngôi đền thờ các vị tử

đạo bị phá hủy, hôm nay chúng tôi xây lại ngôi nhà thờ mới. Đây là ngôi nhà thờ chính của địa phận chúng tôi”.

Phải mất nhiều năm kiên nhẫn đối thoại với chính quyền để giáo phận được xây lại ngôi nhà thờ. Cuối cùng, chính quyền đã giải tỏa 43 căn hộ chiếm bất hợp pháp trong khuôn viên nhà thờ, cùng một lúc chính quyền cấp giấy phép sử dụng đất và giấy phép xây cất nhà thờ.

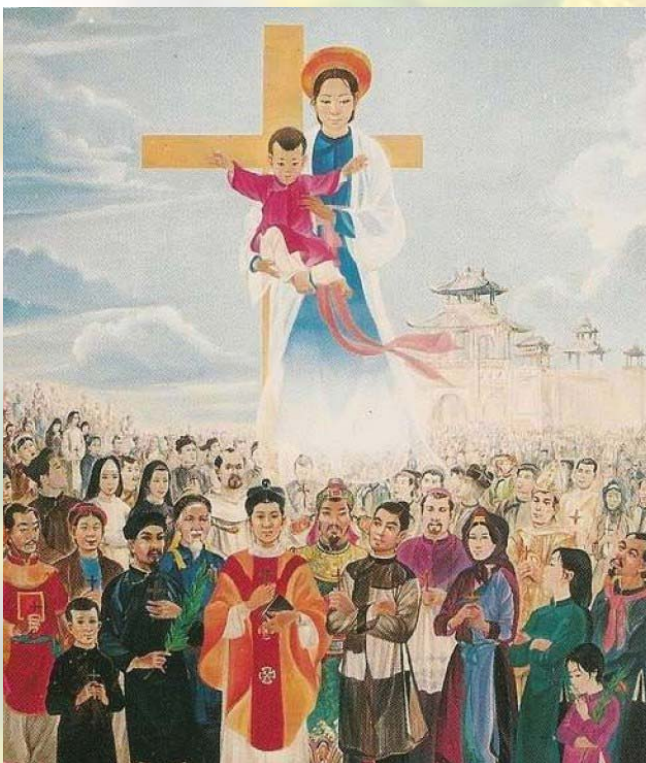
Đây cũng là một dấu hiệu quan trọng trong việc bang giao giữa Tòa Thánh và Việt Nam. Việt Nam là một trong rất hiếm nước không có quan hệ ngoại giao với Tòa Thánh, dù đã có cuộc họp song phương thường xuyên giữa hai bên, nhưng sự việc tiến hành khá chậm. Tuy nhiên quan hệ giữa Tòa Thánh và Việt Nam là một quan hệ tốt.

Vì sao đền thờ này lại quan trọng như thế? Vì đây là nơi mà rất nhiều nhà truyền giáo và tín hữu công giáo đã tử vì đạo, trong số này có giám mục Jeronimo Hermosilla Liem và giám mục Valentino Ochoa Vinh, linh mục Pedro Almato Bình. Ba vị tử đạo là các tu sĩ Dòng Đa Minh Tây Ban Nha bị giết vì hận thù đức tin vào ngày 1 tháng 11 năm 1861. Cũng cùng năm đó, ngày 6 tháng 12, linh mục Việt Nam Dòng Đa Minh Giuse Nguyễn Duy Khang cũng bị giết ở đây, nên đền thờ được dâng hiến cho các thánh tử đạo.

Bốn thánh tử đạo nói trên ở trong số 117 thánh tử đạo Việt Nam được Đức Gioan Phaolô II phong thánh ngày 19 tháng 6 năm 1998. Ngày 6 tháng 11 là ngày kính các thánh tử đạo nên thánh lễ xây nhà thờ được cử hành vào ngày này.

Đền thờ dâng hiến cho các thánh tử đạo được xây vào năm 1927 và là một trong các nhà thờ lớn nhất Đông Dương. Ngày 1 tháng 7 năm 1967, một cuộc không tập của lực lượng quân đội Mỹ, nhà thờ bị phá hủy, chỉ còn vài bức tường và một phần tháp.

Ngôi nhà thờ mới rộng 464 mét vuông và có hai nóc chuông cao 17,8 mét. Tại đây sẽ có một viện bảo tàng trưng bày thánh tích các thánh tử đạo. 25 mét vuông của các tường cũ sẽ được giữ lại để kỷ niệm các thiệt hại của chiến tranh. (Giuse Nguyễn Tùng Lâm dịch)

Các Đan sĩ phản đối hành vi nhục mạ, vu cáo của UBND Thừa Thiên Huế đối với Bề Trên Đan viện Thiên An

GNsP (03.01.2018) - Các Đan sĩ Đan viện Thiên An cùng ký tên và lên tiếng phản đối hành vi nhục mạ, vu cáo, xúc phạm nghiêm trọng danh dự, nhân phẩm Bề Trên Đan viện - Linh mục Antôn Nguyễn Văn Đức của các lãnh đạo UBND tỉnh Thừa Thiên Huế.

Trong văn bản số 9451.UBND.NC của UBND tỉnh Thừa Thiên Huế gửi đến ĐVTA có những lời lẽ quy kết, vu khống, ngang nhiên chà đạp Pháp luật, quyền tự do tôn giáo, quyền con người và cho rằng Linh mục Đức đã: tổ chức nhiều hoạt động vi phạm pháp luật với tính chất ngày càng nghiêm trọng, thể hiện sự coi thường pháp luật...; không có thiện chí đối thoại, không chấp nhận hướng giải quyết của chính quyền địa phương, có thái độ bất hợp tác với các cơ quan chức năng; đề nghị Bề Trên Tổng quyền Dòng Biển Đức Quốc tế, Linh mục Bề trên tỉnh Dòng Biển Đức VN không tiếp tục bổ nhiệm Lm Nguyễn Văn Đức làm Bề trên ĐVTA và chuyển Lm Đức ra ngoài địa bàn tỉnh Thừa Thiên Huế.

Các linh mục, các thầy đã và đang từng sống và làm việc chung với Lm Bề Trên Antôn quả quyết rằng:

Thứ nhất, việc cải tạo, nâng cấp, xây dựng mới công trình tôn giáo, công trình phụ trợ... trong nội vi Đan viện - trên khu đất 107 hecta đất, nhà, rừng thông tại thôn Cư Chánh, xã Thủy Bằng, Thị xã Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên Huế thuộc quyền quản lý và sở hữu của Đan viện Thiên An từ những năm 1940 - được thực hiện theo đúng quy định của Hiến Pháp và Pháp luật;

Thứ hai, UBND tỉnh Thừa Thiên Huế đã tự tiện “làm thay” chức năng của Cơ quan điều tra, Viện kiểm sát và Tòa Án khi “quy kết” Lm Bề Trên Antôn có “hành vi vi phạm pháp luật” khi không có “Bản án” hoặc “Quyết định” của Tòa án, và không có “chứng cứ chứng minh” theo trình tự pháp luật được quy định tại Khoản 1 Điều 20 và Khoản 1 Điều 31 Hiến pháp năm

2013. Lẽ vậy, các lãnh đạo UBND Thừa Thiên Huế đã ngang ngược chà đạp lên pháp luật, xem thường luân lý đạo đức mà có hành vi nhục mạ các vị chức sắc Tôn giáo; UBND tỉnh Thừa Thiên Huế còn có “dấu hiệu” “tội làm nhục người khác” (Điều 155 BLHS); “Tội xâm phạm bí mật hoặc an toàn thư tín, điện thoại, điện tín hoặc hình thức trao đổi thông tin riêng tư khác của người khác” (Điều 159 BLHS); “Tội xâm phạm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo” (Điều 164 BLHS).

Thứ ba, các Đan sĩ ĐVTA lên án hành vi ngang ngược, xem thường pháp luật, hách dịch, lạm quyền, can thiệp vào công việc nội bộ của Đan viện, xúi giục các linh mục Bề Trên vi phạm pháp luật của các quan chức Thừa Thiên Huế khi có lời đề nghị khiêm nhã “không tiếp tục bổ nhiệm” Lm Antôn làm Bề trên ĐVTA và chuyển Lm Antôn ra ngoài địa bàn tỉnh Thừa Thiên Huế là vi phạm Hiến Pháp; Luật Tín ngưỡng, Tôn giáo; Luật Cư trú; hoàn toàn trái với Bộ Giáo luật năm 1983 và “trực tiếp xâm phạm vào nội bộ của Tổ chức tôn giáo”.

Chính vì lẽ vậy, các Đan sĩ ĐVTA đồng lòng yên tiếng phản đối mạnh mẽ và yêu cầu các cơ quan có thẩm quyền xử lý nghiêm minh đối với ông Chủ tịch, Phó Chủ tịch UBND tỉnh Thừa Thiên Huế đã có dấu hiệu vi phạm pháp luật; ngang nhiên xâm phạm và can thiệp vào công việc nội bộ của tổ chức tôn giáo; xúc phạm nhân phẩm và danh dự của Linh mục Bề Trên Antôn Nguyễn Văn Đức, xúi giục người khác vi phạm pháp luật. (Huyền Trang, GNsP)

Giải viết văn đường trường 2018 - bản tin 1

Xin trân trọng kính chào quý độc giả bốn phương và quý tác giả Giải Viết Văn Đường Trường. Kính chúc quý vị, các bạn và gia đình một lễ Giáng sinh 2017 vui tươi, thánh thiện và Năm mới 2018 an bình hạnh phúc trong Chúa.

1. Kết thúc giải viết văn đường trường V

Cuộc thi Giải Viết Văn Đường Trường V đã kết thúc và trao giải tại Chung viện Làng Sông, Qui Nhơn, ngày 21-22/9/2017.

Những tác phẩm đạt giải của cuộc thi này đã được tập hợp in trong Tuyển tập “Những đứa con của Mẹ” và đã xuất bản. Tuyển tập dày 308 trang, khổ 13 x 20,5 cm, giá bìa 62.000đ. Các bạn có thể đặt mua tại Văn phòng Tập san Mục Đồng, Đt: (0256) 350-1373 hoặc email: tapsanmucdong@gmail.com với giá 40.000 đ, tiền vận chuyển tính riêng, cũng có thể tìm mua tại một số nhà sách hoặc liên lạc với ô. Cao Thành Thái, Trung tâm Phát hành sách Đông Dương, sdt: 0913-909-182.

2. Bản tuyên bố Đại Kết Giáo Lý về ơn công chính hóa

Cuộc thi Giải Viết Văn Đường Trường V đã kết thúc nhưng Ban Tổ chức vẫn còn vương một món nợ ân tình với mọi người. Mãi gần đây chúng tôi mới có được bản dịch tương đối tốt cho văn kiện liên quan tới một trong hai chủ đề của cuộc thi là niềm hy vọng đại kết Kitô giáo, mang tên “Bản tuyên bố chung giữa Liên hiệp Tin Lành Luther thế giới và Giáo hội Công giáo về giáo lý về ơn công chính hóa”.

Bản Tuyên bố chung này là kết quả của nhiều chục năm làm việc chung giữa Liên hiệp các Giáo hội Luther Toàn cầu và Hội đồng Giáo hoàng Cổ võ Sự Hiệp nhất Kitô giáo thuộc Giáo hội Công giáo, được hoàn thành năm 1999; sau đó Hội đồng Thế giới Giáo hội Giám lý cùng tiếp nhận ngày 18-7-2006 và ngày 05-7-2017 các nhà lãnh đạo của Khối Hiệp thông các Giáo hội Cải cách Toàn cầu, đại diện cho 80 triệu tín hữu thuộc các hệ phái Congregational, Presbyterian, Reformed, United, Uniting and Waldensian cũng đã cùng ký tên vào bản Tuyên bố chung này. Ngày 31-10-2017, trong buổi cầu nguyện tại tu viện Westminster, kỷ niệm 500 năm việc Martin Luther đóng đinh 95 luận văn chống Giáo Hội Công Giáo trước cửa nhà thờ Các Thánh tại Schlosskirche thuộc xứ Wittenberg, bên Đức, Hội đồng tư vấn Anh giáo đã chính thức chấp nhận bản Tuyên bố chung này.

Xin mời quý độc giả đọc toàn văn bản dịch tại: <http://www.vanthocongghiao.net/2017/12/ban-tuyen-bo-chung-giua-lien-hiep-tin.html>

3. Thêm một tuyển tập truyện về Đại Kết

Nhân đây chúng tôi cũng xin nhắc lại. Đề tài đại kết dần dần được các tác giả trẻ quan tâm,

128 Thời sự Giáo Hội Việt Nam mặc dù nó khá mới mẻ và học búa. Một số bạn trẻ cho biết vừa khi hiểu ra vấn đề và có được ý tưởng để xây dựng truyện thì đã hết hạn nộp bài. Một số bạn trẻ Tin lành cũng lấy làm tiếc vì biết tin quá muộn. Để đáp ứng thiện chí của các bạn ở những trường hợp ấy, Ban Tổ chức đang xúc tiến thực hiện thêm một tuyển tập về chuyên đề này, ngoài khuôn khổ các cuộc thi, mang tên “Cuộc chạy đua thần linh”.

Các truyện in trong tuyển tập này sẽ có sách biểu và nhuận bút. Rất mong quý vị và các bạn giới thiệu rộng rãi dự kiến này đến mọi bạn trẻ, cách riêng là các bạn trẻ Tin lành. Bài tham gia Tuyển tập này xin gửi về email: <tinmunggiesu@gmail.com>. Xin vui lòng góp bài trước ngày 15-4-2018.

4. Chủ đề cuộc thi 2018

Cuộc thi lần VI, năm 2018, sẽ là cuộc thi kết thúc Giải Viết Văn Đường Trường. Mời quý vị và các bạn xem bản thể lệ ở cuối bản tin này. Theo đó, cuộc thi lần VI có 2 chủ đề:

(1). Theo định hướng mục vụ ba năm hiện nay của Hội đồng Giám mục: “Gia đình tín hữu Kitô giữa những thách đố ngày nay”. Quý tác giả muốn đào sâu chủ đề, có thể tham khảo Tông huấn Niềm Vui Yêu Thương của Đức Thánh Cha Phanxicô, bản Việt ngữ hiện có trên mạng.

(2). Chào mừng quyền giáo lý thực hành dành cho người trẻ, DOCAT, về trách nhiệm xã hội của người Kitô hữu: “Sống công bằng, hòa thuận, quý trọng mọi người và quên mình vì ích chung”.

Bản dịch Việt ngữ đã phát hành. Xin mời xem mẫu và mua trực tuyến tại trang bayard.vn. Muốn mua số nhiều với giá ưu đãi, cũng có thể gọi về Bayard Việt Nam qua số 08-6283-2899 hoặc 01689-462-386.

5. GIỚI THIỆU BÀI MỚI

Chúng tôi đã nhận được 15 bài dự thi và đã chuyển đến Ban Tuyển đọc 13 bài. Một tín hiệu đáng mừng là trong số 13 bài có đến 9 bài đã được chọn qua vòng sơ loại. Dưới đây là truyện được chọn đầu tiên. Các truyện khác sẽ được đăng dần trên trang Văn Thơ Công Giáo và trang Mục Đồng, xin mời xem tại vanthoconggiao.net và tapsanmucdong.net.

Nguyện xin Chúa Hải Đồng xuống muôn ơn lành trên tất cả chúng ta.

Qui Nhơn ngày 20-12-2017

TM Ban Tổ chức

Lm Trăng Thập Tự Võ Tá Khánh

GIỚI THIỆU TRUYỆN MỚI

Mã số: 18-001

TRÁI TIM KHÔNG NGỪ YÊN

Nắng chiều dát vàng trên triền đồi. Từ bên này nhìn sang, cả một đồi tràn đầy sức sống. Những bông nắng làm hoa trên những cành cây xanh lá.

Bước chân cô trải đều trên con đường đất, đôi mắt cuốn theo cả đồi tràn bát ngát. Cô tự hỏi, không biết có phải là hoa tràn không hay chỉ là do những bông nắng nghịch ngợm đậu lại trên cành, cố tình níu giữ chút gì còn sót lại cuối ngày? Là hoa hay là nắng khi hương thơm dịu nhẹ quyện vào làn gió thoảng qua, rồi tràn

vào cánh mũi mang lại một cảm giác thật dễ chịu và rất đối bình yên.

Là hoa rồi! Nhìn xem, những bông trà vàng óng đang rụng xuống dưới chân. Trên mái tóc cô cũng vương lại mấy bông. Cúi mình, cô đưa tay nhặt nhanh những bông trà bé xíu theo gió thổi rơi xuống con đường này rồi mỉm cười vì một khám phá mới mẻ mình vừa nhận ra.

Tán xà cừ cũng nở đầy hoa nắng. Bây giờ, khi nắng chiều chỉ còn là những sợi chỉ mỏng manh trên nền trời thì những bông hoa lúc nãy cũng đã vội vàng đi ngủ theo ánh mặt trời ở tận ngọn núi phía Tây. Chỉ có hoa trà vẫn mang hương thơm dịu nhẹ thoảng trong không khí là minh chứng cho sự hiện hữu của mình.

Tiếng chuông chiều thả đều từng tiếng một trên cái tháp cao của ngôi Thánh đường cổ kính. Tiếng chuông hay tiếng Chúa gọi cô tìm về, tìm về một tuổi thơ chưa hẳn đã mờ nhạt nhưng là những mảnh ký ức chấp nối nhau chọt ùa về; tìm về quá khứ để đối diện với những nỗi đau và bất hạnh. Nỗi đau của một bông Quỳnh bị vùi dập trong bóng đêm của cuộc đời. Bàn tay nào sẽ nâng dậy những mảnh đời bất hạnh và xoa dịu những nỗi đau của kiếp người?

Tuổi thơ của Quỳnh êm đềm trôi qua trong tình thương yêu của bố mẹ và các anh. Mười tám tuổi, cái tuổi đẹp như trăng rằm. Quỳnh được bọn trai làng săn đón không phải chỉ vì nước da trắng hồng, nụ cười chúm chím duyên dáng mà còn bởi sự e lệ, kín đáo.

Mười tám tuổi, Quỳnh đã đủ khôn lớn để tự định hướng cho mình một tương lai nhưng Thiên Chúa lại dẫn Quỳnh đi sang một ngã rẽ khác. Một chiều đi học về, Quỳnh có cảm giác như bị

ai đó theo dõi. Mấy ngày liền như vậy, Quỳnh đâm sợ rồi cô tìm cách cắt đuôi người phụ nữ này. Quỳnh sợ nhưng không dám nói với bố mẹ.

Một hôm, Quỳnh đánh liêu nhìn kẻ lạ mặt thì bất gặp sự bối rối của bà.

- Tại sao bà lại đi theo tôi? Bà là ai?

- Cháu... đẹp gái quá! Ta, t...a thấy con khỏe là... t...a vui rồi.

- Rốt cuộc thì bà là ai?

- Ta...!

Quỳnh thấy lạ vì mắt bà đã ngấn lệ. Đột nhiên bà nắm chặt tay Quỳnh như không muốn rời. Cô hốt hoảng rút tay và vùng chạy.

Quỳnh nhớ lại ngày còn bé, mỗi lần đi học chung với lũ bạn trong xóm, chúng thường chọc cô là đồ con rơi. Quỳnh khóc nhè rồi về nhà lại sà vào lòng mẹ, nghe mẹ thủ thỉ: “Con là con gái cưng của bố mẹ mà!”. Cứ thế, Quỳnh yên tâm.

Lớn lên, Quỳnh biết mình ngày càng xinh đẹp. Cô tự hỏi: “Tại sao mình lại chẳng có nét gì giống bố hay giống mẹ nhỉ? Không giống một tí tẹo nào. Quả thật, mình chẳng giống ai trong nhà cả”. Cả ba anh đều có nét giống bố và mẹ. Có lẽ nào?

Về nhà, Quỳnh quyết định phải tìm ra sự thật. Mọi người trong nhà đều đi vắng. Quỳnh kéo cái

130 Thời sự Giáo Hội Việt Nam

rương dưới gầm giường của bố mẹ rồi mở ra tìm kiếm giấy tờ. Cuối cùng, cô cũng đã tìm thấy: cô chỉ là đứa con nuôi. Quỳnh ôm mặt khóc, nỗi thất vọng ập đến trong lòng. Tâm hồn Quỳnh như con nước êm đềm trôi trên con sông gặp phải khúc quanh và dốc, nó trở mình và sóng cuộn tràn rồi đập vào bờ đá. Đau rát và tê tái. “Không thể nào! Bố mẹ đã lừa mình! Anh Ba lừa mình! Mọi người đều đã lừa mình suốt thời gian qua!”

Quỳnh chạy thốc ra đường rồi tìm đến ngọn đồi tranh ở làng sau. Cô lên đó để chỉ được ở một mình, khóc thật to.

Hơn sáu giờ tối, bố mẹ Quỳnh mới từ đồng về. Nhìn thấy chiếc rương bị kéo ra giữa nhà và mở tung thì ông bà đình ninh là có trộm. Mẹ vội vàng kiểm tiền nong. Bố cúi xuống kiểm tra rương thì những giấy tờ quan trọng vẫn còn nguyên, duy tờ đơn nhận con nuôi thì bị nhàu. Ông mở ra vuốt lại cho phẳng. Những giọt nước mắt của Quỳnh đã làm nhòe đi mấy con chữ. Ông linh tính có điều không hay xảy ra.

- Mình ơi, không xong r...ồ...i...! Lại đây xem!

- ...

- Có phải con Quỳnh nó đã biết?

- Không xong r...ồ..i!

Hai vợ chồng nhìn nhau, lòng bất an.

Quỳnh thất thểu đi. Lòng buồn rười rượi. Trái tim đau lăm. Nó đang rỉ máu. Cô bước đi, bước đi. Đôi chân mệt rã rời. Nặng chiều tàn tạ. Mắt Quỳnh nhức nhối, tâm trạng rối bời, không đủ tỉnh táo nữa. Đường quê khá vắng vẻ, thỉnh thoảng chỉ có mấy chiếc xe máy chạy vù qua, để lại phía sau đám bụi mịn mù khiến cô ho sặc sụa. Từ đồi tranh, cô lững thững đi xuống rồi trượt té nhưng đôi chân chỉ trầy xước. Máu từ đầu gối và khủy tay rỉ ra đau rát. Cái đau ấy không khiến cô

chối vơi cho bằng nỗi đau của con tim đang bị con dao rạch vào, sâu hoáy. Nó khiến bước chân cô chối vơi, bước hụt hẫng trong chiều tàn. Cái bụng đói meo khiến cô nhớ đến bữa cơm mẹ nấu thật ngon. “Mình phải về thôi. Chắc bố mẹ đang rất lo lắng cho mình”.

Dòng sông uốn mình qua những bãi ngô, mặt sông lấp lánh ánh trăng. Phía trên cao, mặt trăng đã chênh chếch. Trời lơ mờ sáng, thứ ánh sáng của mảnh trăng non cố in bóng dáng liêu xiêu của Quỳnh trên con đường đất đỏ. Tiếng gọi của ai đó khiến cô giật nảy mình.

- Ê cô bé! Quá giang không?

Hai thanh niên chạy xe thấy Quỳnh liền tấp xe thật gần cô để ghẹo. Cô nép mình vào ven đường, không trả lời. Cô sợ hãi bước đi thật nhanh, lòng chột hối hận.

“Bố mẹ ơi cứu con!”... Tiếng kêu cứu nhỏ dần, nhỏ dần rồi nhường chỗ cho tiếng cười khoái chí của hai con thú vô mồi.

Hơn tám giờ tối, bố mẹ mới tìm thấy Quỳnh. Cô đang ngồi co mình run rẩy dưới gốc cây bên đường. Chiếc áo học sinh bị xé rách. Trông thấy bộ dạng của con, bà òa khóc rồi ôm lấy con. Ông đấm mạnh vào thân cây, thốt lên: “Quân khốn nạn!”

Sau bữa cơm tối Chúa nhật, Quỳnh ngồi trên giường, lặng lẽ nghe bố kể về biến cố nhật được

mình thế nào. Biến cố ấy đặc biệt đến nỗi, ông xem đó như món quà vô giá mà Thiên Chúa ban tặng. Những giọt nước mắt vắn dài của mẹ trong dòng kể những lần Quỳnh ốm thập tử nhất sinh, mẹ đã lo lắng và chăm sóc Quỳnh như thế nào. Quỳnh là một đứa trẻ ốm yếu và khó nuôi nên khi lên ba, Quỳnh đã được khẩn cho ông thánh Antôn. Từng dòng kể của mẹ, Quỳnh đều có thể hình dung được những nét hao

gầy và bàn tay yêu thương mà mẹ đặt trên cuộc đời cô. Tấm lưng trần và đôi vai vững chắc của bố vẫn là chỗ dựa cho Quỳnh. “Bố Tuấn! Bố Tuấn công con!”... Mỗi ngày nào bé Quỳnh còn nhõng nhẽo theo chân bố, vậy mà bây giờ đã trở thành một thiếu nữ xinh đẹp. Đôi vai ấy cũng là nơi mà mái đầu bé con của Quỳnh tựa vào đầy tin tưởng để thỏa sức ngủ một chập từ nhà bà ngoại đi về. Còn nhiều lắm những kỷ niệm thân thương mà Quỳnh đã từng cảm nếm. Trái tim và con người của cô nhờ thế mà được ôm ấp, và được hấp thụ những giọt sữa tình yêu ngọt lành từ mái nhà nhỏ này.

- Con gái à! Bố mẹ thật lòng không muốn giấu con. Chỉ là...

- Nhưng tại sao chứ? Con là ai trong nhà này?

- Con là con gái của bố mẹ. Con là niềm vui của bố mẹ.

- Nhưng con là đứa con rơi! Tại sao ông trời lại đẩy con vào cuộc sống này? Để bây giờ, con... không còn nguyên vẹn nữa rồi! Con hận họ! Huhu...!

- Con ơi! Bố mẹ đau lòng lắm...

- Con xin lỗi! Con phải làm sao đây?

Mẹ ôm Quỳnh vào lòng. Những giọt nước mắt của yêu thương chan hòa.

Bố lặng lẽ nhả khói, đôi mắt trầm ngâm nhìn lên Thánh giá. Ngọn khói trắng tản ra rồi loãng vào không khí nhưng cái mùi hương của nó vẫn

còn. Ông ném điều thuốc vào thùng rác, đấm hai tay vào nhau rồi bước vội ra đường.

Đêm nay, bầu trời không có trăng sao, không gian chìm ngập trong cái bóng tối đặc quánh. Ánh đèn điện le lói của căn nhà cấp bốn không phóng đi xa được. Con đường đất gập ghềnh những bước chân xiêu vẹo của một con người đang cố thoát ra khỏi vùng tối. Ông tìm đến ngôi nhà thờ, mở cửa bước vào trong, lặng lẽ quỳ xuống, rấm rứt khóc.

Quỳnh thấy dấu hiệu bất ổn của cơ thể nên tự đi kiểm tra. Kết quả khiến Quỳnh ngỡ ngàng, chua xót.

Suốt thời gian đó, Quỳnh tự nhốt mình trong phòng không chịu nói chuyện với ai. Chiếc vỏ ốc càng đi sâu càng chật hẹp và ngọt ngọt. Cả nhà ai cũng lo lắng cho Quỳnh.

Quỳnh trốn bố mẹ đi phá thai nhưng khi người ta vừa gọi đến tên, Quỳnh đã vùng bỏ chạy. Lương tâm cô cứ chất vấn: “Phá thai là giết người. Đó là một tội ác. Bố mẹ đẻ đã bỏ rơi mình, chẳng lẽ mình còn tệ hơn cả họ!”. Quỳnh bơ vơ và mất phương hướng. Cô hận cuộc đời và nấc nghẹn trong những nỗi đau.

Nhìn cái bụng bầu của Quỳnh, người ta sẽ tha hồ xía xói. Quỳnh như cánh bèo bị sóng cuốn trôi. Rồi, cô bỏ vào Nam, đi xa để trốn chạy cuộc đời.

Từ ngày Quỳnh bỏ đi, mẹ như người mất

hồn. Bố cứ bước khập khiễng trong những đêm dài tối mịt. Căn nhà chẳng còn rộn tiếng cười nhưng đầy u ám. Ra vào nhà, nhìn đâu ông bà cũng thấy bóng dáng con. Nơi chiếc bàn, bố thấy Quỳnh đang cặm cụi học bài. Xuống bếp, mẹ thấy Quỳnh đang nhặt rau, thấy nụ cười trong trẻo và ánh mắt ngời sáng. Nghe đâu Quỳnh bắt chiếc xe khách Bắc Nam nhưng trời cao đất rộng, ông bà biết tìm con ở đâu.

Ông quyết định đi tìm con cho bằng được. Chúa ban nó cho ông rồi Chúa sẽ dẫn nó về. Ông bà xin lễ cầu bình an và khẩn thánh Antôn. Nhất là cả nhà vẫn luôn tín thác vào lòng thương xót của Chúa.

Sáng sớm, thấy Quỳnh nằm dài trên ghế đá công viên, một chị đến gần hỏi thăm. Thế rồi, Quỳnh gặp Di.

Chẳng phải là cuộc đời xô đẩy dập vùi khiến Quỳnh nổi trôi, phiêu bạt như cánh bèo để rồi cuộc đời lại cho Quỳnh được gặp Di như là định mệnh.

Bây giờ, khi đứng giữa triền đồi bát ngát những hoa trà thơm dịu này, Quỳnh nhớ đến những nỗi đau mà mình đã trải qua. Vết thương chưa lành mà cứ đau, không cần phải đợi đến khi trái gió trở trời nhưng cơn đau triền miên hành hạ khiến tâm hồn Quỳnh thêm giầy vò. Quỳnh vẫn hỏi Chúa mãi mà chẳng thấy Ngài trả lời: “Tại sao Chúa đẩy con vào hoàn cảnh này? Chúa ơi, tại sao Ngài im lặng?”

Quỳnh đã cố không khóc nhưng nước mắt cứ rơi. Đưa tay sờ xuống vùng bụng, cô cảm nhận được một mầm sống đang cựa quậy, nó đang cố bám lấy cô để lớn lên, để mong mỗi được sống. Ôi! Đứa trẻ tội nghiệp. Nếu như nó là kết quả của chuyện tình giữa Quỳnh và người yêu thì hẳn cô đã bất chấp mọi sự để giữ lấy hạnh phúc cho riêng mình. Nhưng hồi ôi, nó chỉ là một tai nạn mà chính Quỳnh lại là nạn nhân. Đứa bé có biết đâu Quỳnh đang phải đấu tranh với Thiên Chúa để tìm lại công bằng cho bản thân.

Trong đêm dài của cuộc đời, có một cô bé đang vật lộn với những ý nghĩ sai lầm về Thiên Chúa.

Quỳnh nhớ đến những lúc ở bên Di. Ngày Di đón nhận Quỳnh vào mái ấm “Bảo vệ sự sống”, cô đã được Di yêu thương và hướng dẫn. Quỳnh đã từng dùng chiếc khăn siết bụng mình để không còn phải đau khổ nhưng chính bàn tay của Di đã ngăn lại. Quỳnh đã kể cho Di nghe những điều xảy đến cho mình, những nỗi đau, những vết thương nối tiếp nhau ập đến khiến thân thể và tâm hồn của Quỳnh nát tan. Di kiên nhẫn lắng nghe, kiên nhẫn nghe Quỳnh chửi rủa, khóc lóc và trút mọi uất hận. Di mở ra cho Quỳnh một con đường mới, tuy cô chưa thấy rõ lắm nhưng một niềm tin đã nhen nhóm trong tâm hồn.

- Con có từng hạnh phúc không?

- Dạ... có! Đó là khi con nhìn thấy bố mẹ nuôi của con cười. Được ăn những bữa cơm mẹ nấu. Con nhớ tấm lưng của bố... Còn nhiều lắm...! Nhưng... đó là trước đây. Còn bây giờ... lòng con...

- ...

- Nhìn lên trời cao, sao Cha ở quá xa! Có phải Cha vẫn bên con? Nhưng sao con chẳng cảm nhận được? Cha ở đâu khi trái tim con vẫn âu sầu, đau đớn như lúc này?

Mắt Quỳnh đã mờ đi theo dòng lệ.

- Cha vẫn yêu con. Từ trên Thánh giá, Giêsu đã đau trước nỗi đau của con

mạng sống của người khác. Hơn nữa, con là một người mẹ. Hồ đĩ cũng không ăn thịt con. Điều quan trọng là con đang nắm giữ món quà, con phải làm gì để món quà ấy trở thành niềm vui của mình.

- ...

- Ngày xưa Dì cũng từng là đứa trẻ mồ côi nhưng bây giờ Dì không hề mồ côi. Giêsu là Cha của Dì.

rồi. Khi con cảm nhận nỗi đau rõ nhất, đó là lúc Giêsu chịu đóng đinh vì con.

- Dì! Con...

- Đừng nói gì cả. Dần dần rồi con sẽ hiểu.

Dì cũng vậy.

- Nhưng phải chờ đến bao giờ?

- Con có biết, di đã từng trách Chúa rằng, tại sao Ngài lại để cho những đau khổ này xảy ra nhưng Giêsu vẫn im lặng.

- Chẳng bao giờ con thấy Chúa trả lời con cả.

- Giêsu cũng lặng im khi bị sỉ vả, đánh đập, bị kết án nhục nhã và chịu đóng đinh trên Thánh giá. Nhưng có một âm thanh rất khê vang vọng từ trên ấy. Con có nghe thấy không?... Hãy tha cho họ

- ...

- Từ đó Dì thôi trách Chúa.

- Tại sao Dì lại chọn ơn gọi này?

- Đó là huyền nhiệm. Dì chỉ biết, Giêsu mời gọi Dì dán thân trên con đường này: Xoa dịu đi những nỗi đau và bất hạnh của những cô gái giống như con vậy. Chẳng ai xứng đáng để đón nhận tình yêu của Giêsu nhưng Ngài vẫn trao ban cách nhưng không. Bị môn đệ phản bội, Giêsu vẫn yêu họ đến cùng. Con có nghĩ đứa bé là một món quà Chúa ban không?

- ...

- Có những món quà khi mới nhận, ta cảm thấy đau đớn, chỉ muốn vứt bỏ đi nhưng thời gian sẽ cho ta hiểu rằng, sự sống là một món quà đáng quý nhất. Không ai có quyền lấy đi

Trước mảnh sân nhỏ, hai tâm hồn đồng điệu cùng hướng nhìn cây Thánh giá gỗ trên đồi cao. Ánh mắt ẩn chứa những thao thức cho phận người.

Mặt trời lên cao tỏa những tia nắng...

Trời đã nhá nhem. Đồi tràm khoác chiếc áo choàng màu đen. Quỳnh trở về ngôi nhà nhỏ, trên tay tràng chuỗi vẫn lăn đều và chậm rãi từng lời kinh. Hương tràm vẫn quyện vào gió theo bước chân Quỳnh.

- Cô Quỳnh ơi! Cháu cho cô nè.

Bé Thanh năm tuổi con của chị Hường đang khắp khởi chạy tới, trên tay cầm một tấm ảnh nhỏ.

- Cái gì vậy Thanh?

- Là ảnh Đức Mẹ đó. Đẹp không cô?

- Ừ, đẹp lắm!

- Khi nào cô sinh em bé vậy ạ?

- Ừ sắp rồi. Sao cháu lại chạy ra đây?

- Dì bảo cháu ra đây gọi cô về ăn tối ạ! À, khi nào em bé đạp, cô cho cháu sờ bụng với nha. Cháu muốn nói chuyện với em lắm.

- Cháu thích em bé lắm à?

- Dạ.

- Ừ, vậy thì mình cùng về nha.

- Dạ.

Từ ngày Quỳnh vào đây, cô bé xinh xắn và dễ thương thường hay theo Quỳnh như cái đuôi. Có cô bé, Quỳnh thấy khuây khỏa. Ước muốn làm mẹ âm thầm len lỏi trong tâm hồn cô.

Men theo con đường mòn này, Quỳnh đã về

134 Thời sự Giáo Hội Việt Nam

đến nhà. Thật ra, đôi tràm cũng nằm trong khuôn viên của mái ấm nhưng cách căn nhà khoảng vài trăm mét.

Mỗi lần thấy Di đứng trước đài Đức Mẹ, từ xa, Quỳnh ngắm Di. Nhìn nét mặt đôn hậu, ánh mắt tràn đầy tình thương của Di, Quỳnh thấy lòng mình ấm áp lạ thường. Ánh mắt ấy vẫn còn chất chứa những lo âu, trăn trở cho những con người Di đang tận tâm phục vụ. Ẩn sâu bên trong ánh mắt ấy là một sự bình an và hạnh phúc. Phải chăng, Di đã cảm nhận được khuôn mặt dịu hiền của Chúa Giêsu cách rõ nét.

Nơi mái ấm, không chỉ có Quỳnh mà còn có những cô gái khác, với những nỗi đau riêng nhưng họ đều được Di tận tâm giúp đỡ và yêu thương bằng tình thương của một người mẹ. Di giúp các cô học may, đan lát và thêu thùa. Những công việc tay chân giúp các cô khuây khỏa. Có cái nghề trong tay, khi bước vào đời các cô có thể tự lo cho bản thân và cho con sau này.

Chắc hẳn, cũng có những lúc Di chán nản và muốn bỏ cuộc, nhất là khi gặp phải những ca khó giống như trường hợp của Quỳnh. Nhìn lên Chúa, Di lại đứng dậy, bước tiếp với lòng hăng say. Đã hơn một lần Quỳnh tự hỏi: ‘Tại sao một người phụ nữ như Di lại bỏ cả tuổi thanh xuân để sống cho người khác. Di là ai?’

Di chính là một nữ tu Mến Thánh Giá đích thực.

Nghe tiếng khóc chào đời của con, Quỳnh vỡ òa niềm hạnh phúc. Đột nhiên, tiếng cười man rợ của kẻ đã hại cả đời Quỳnh cũng là kẻ đã vô tâm quẳng một mầm sống vào cung lòng của Quỳnh từ đâu lại vọng lên khiến cô kinh hãi. Cuộc vượt cạn khiến Quỳnh đuối sức, rồi cô tiếp đi.

Tỉnh dậy, Quỳnh nghe tiếng khóc của con vang lên bên tai. Đứa bé đang khát sữa nhưng Quỳnh lại quay mặt vào trong tường. Phải rồi, đứa bé là con của

kẻ đã hại cả đời Quỳnh. Chiếc rào cản của hận thù một lần nữa lại trào lên khiến Quỳnh không thể vượt qua. Ôi, đứa bé vô tội! Nó khát sữa và cần dòng sữa ngọt ngào của mẹ biết bao! Tiếng khóc của nó khiến cho bao người phải xót xa.

Di đứng bên, khẽ lay nhẹ đôi vai của Quỳnh: “Con xem, đứa bé kháu khỉnh và giống con chưa này? Con quay ra đây, cho nó bú chút sữa mẹ nào. Cu cậu khát sữa lắm rồi!”

Di phải dỗ mãi, Quỳnh mới chịu cho con bú. Bản năng người mẹ trong Quỳnh trỗi lên, cô vụng về cho con uống những giọt sữa trắng đầu tiên.

Quỳnh thấy thương yêu đứa trẻ tội nghiệp này. Nỗi đau bị bỏ rơi lại khiến Quỳnh cắn rứt. “Một ngày nào đó, chẳng lẽ con mình cũng chịu chung số phận với mình sao?”

Trời đã về đêm. Nhìn ra cửa sổ của phòng bệnh, Quỳnh thấy một màu đen đặc như muốn tràn vào căn phòng nhỏ bé nhưng ánh sáng đã chặn đứng nó ở ngay bậc cửa. Gió thổi nhẹ. Đứa bé ngủ say trong vòng tay của mẹ, đôi môi hồng chúm chím.

Những lần cho con bú, Quỳnh lại nghĩ đến một cái tên cho con. À phải rồi, cái tên Hoàng Nam quả thật rất ấn tượng. Quỳnh đã từng nghe kể về loài cây này. Dù bão tố của cuộc đời có vùi dập, cây Hoàng Nam vẫn vươn lên tận trời cao để đón lấy khí trời, để sống một sức sống mãnh liệt. Con trai của Quỳnh cũng sẽ là một chàng trai mạnh mẽ và luôn vươn lên như thế.

Dì đã tác động vào đời Quỳnh khiến cô bước sang một ngã rẽ hoàn toàn mới. Nếu như trước đây, Quỳnh chỉ là một cô gái đại khờ và chỉ luôn mong đợi một cái chết, Quỳnh muốn chết để kết thúc cuộc đời tăm tối và đau khổ này thì bây giờ, cô lại yêu quý và trân trọng sự sống bởi cuộc đời này đáng sống và đáng để cho cô trả ơn cuộc đời biết bao. Quỳnh không sống cho mình nữa nhưng sống cho đứa con của mình. Qua Dì, Quỳnh thấy Thiên Chúa vẫn thương yêu mẹ con Quỳnh nhiều lắm. Quỳnh sẽ báo tin cho bố mẹ và xin lỗi bố mẹ thật nhiều. Rồi Quỳnh sẽ được sà vào lòng mẹ như ngày còn bé.

Trong đêm, hương quỳnh thơm dịu...

- Alô. Tôi Tuấn đây. Xin hỏi, ai đầu dây bên kia vậy?

Người đàn ông đưa tay quệt mồ hôi, giọt nước mắt tự nhiên lăn xuống gò má đã đen sạm. Chiếc ba lô bạc màu nằm im trên vai. Người ta thấy một người đàn ông trung niên đang đưa tay làm dấu thánh. Con phố đầy nắng. Chiếc bóng đổ dài...

Bản thể lệ giải viết văn đường trường

Cập nhật cho cuộc thi lần thứ sáu - 2018

GIẢI VIẾT VĂN ĐƯỜNG TRƯỜNG được Ban mục vụ Văn hóa & Giáo dục Giáo phận Qui Nhơn thực hiện trong khuôn khổ dọn mừng kỷ niệm 400 năm Tin Mừng của Chúa đến với giáo phận Qui Nhơn (1618-2018), nhằm đào tạo cho Hội Thánh Việt Nam nhiều cây bút văn xuôi. Giải truyện ngắn này kéo dài từ năm 2012, và đã qua 5 cuộc thi. Cuộc thi lần thứ 6, năm 2018, sẽ là cuộc thi tổng kết.

Trước hết sẽ có phần tổng kết các bài dự thi và các bài đạt giải 5 năm qua về

- + Tài năng (Tác giả có nhiều bài đạt giải cao),
- + Nhiệt tình (Tác giả gửi nhiều bài dự thi và

đạt giải liên tục nhiều năm),

+ Triển vọng (Tác giả trẻ tuổi nhất đạt giải nhiều lần nhất),

+ Phong trào (Những sáng kiến nhằm phát huy văn thơ Công giáo Việt Nam. (*))

Ngoài ra, cuộc thi lần thứ 6 có thêm một số mở rộng so với các năm trước, theo thể lệ, chủ đề và cơ cấu tưởng thưởng được ấn định như sau.

I. Thể lệ

1. Cuộc thi dành cho các bạn trẻ Công giáo, trong cũng như ngoài giáo phận Qui Nhơn, dưới 40 tuổi (năm dự thi – năm sinh theo sổ rửa tội (40). Người đã đạt giải một lần, có thể dự thi tiếp, dù đã hơn 40 tuổi. Các bạn trẻ dự tòng cần có chứng từ đang theo học giáo lý dự tòng.

2. Thể loại: Truyện ngắn, mỗi truyện không dài quá 4000 từ. Không nhận truyện phóng tác. Phải là sáng tác mới, chưa đăng báo, website hay blogs và chưa gửi dự thi ở bất cứ đâu.

3. Truyện lấy ý từ một tác phẩm khác, xin ghi rõ xuất xứ tác phẩm gốc. Nếu bị phát hiện sao chép của người khác hoặc dựng lại theo ý tác phẩm khác mà không ghi xuất xứ, sẽ bị loại.

4. Đề tài:

Theo định hướng mục vụ của Hội đồng Giám mục, cuộc thi lần VI, năm 2018, có 2 chủ đề:

1. “Gia đình tín hữu Kitô giữa những thách đố ngày nay”.

2. “Sống công bằng, hòa thuận, quý trọng mọi người và quên mình vì ích chung”.

Ngoài ra, quý tác giả cũng có thể tham gia với

những tác phẩm về các chủ đề khác của Kitô giáo.

5. Không hạn chế số lượng bài dự thi của cùng một tác giả. Những tác giả có từ 5 bài trở lên được vào chung khảo sẽ nhận được những phần thưởng đặc biệt, đồng thời sẽ khuyến khích tập hợp thêm những truyện khác của mình để in thành những tuyển tập riêng trong Tủ sách Nước Mặn.

6. Mỗi tác giả có thể gửi chung một lần hoặc nhiều lần.

7. Chỉ nhận bài dự thi qua điện thư email, gửi attach file với định dạng .doc hoặc .docx, không nhận bài gửi qua đường bưu điện.

8. Đầu bài dự thi phải ghi rõ: tên thánh, họ và tên, bút danh, năm sinh, rửa tội tại đâu, năm nào, địa chỉ nhà, giáo xứ, giáo phận, số điện thoại liên lạc, địa chỉ email. Dù đã gửi nhiều email dự thi, đầu mỗi bài đều cần ghi như thế. Những bài thiếu các chi tiết này sẽ không được nhập hồ sơ dự thi.

9. Nội dung mỗi bài dự thi sẽ được nhập hồ sơ theo lần gửi đầu tiên, mọi chỉnh sửa về sau đều không được chấp nhận.

10. Địa chỉ nhận bài, xin gửi cùng lúc về 2 điện chỉ email: tinmunggiesu@gmail.com và gopnhatto@yahoo.com.

11. Thời gian nhận bài: trước ngày 01-3-2018.

12. Tưởng thưởng: Sẽ có 06 giải thưởng chính thức và 15 giải triển vọng, theo cơ cấu và sinh hoạt như sẽ nói dưới đây.

13. Kết quả cuộc thi dự kiến sẽ được công bố ngày 15-8-2018

14. Lễ trao giải vào ngày 22-9-2018.

15. Những tác giả được vào chung khảo mà không đạt giải sẽ được hỗ trợ một phần tiền xe về dự ngày họp mặt trao giải.

16. Các thông tin về cuộc thi sẽ được đăng trên www.tapsanmucdong.net, www.vanthoconggiao.net, www.http://gpquinhon.org/q/, <https://www.facebook.com/groups/vanthoconggiao/> và những trang mạng ủng hộ chương trình này.

17. Các tác phẩm đạt giải sẽ được in thành tuyển tập do Ban Tổ Chức giữ bản quyền.

II. Tưởng Thưởng

Cơ cấu giải thưởng

Sẽ có 6 giải thưởng chính thức và 15 giải triển vọng.:

- một giải nhất: 20.000.000 \$VN

- hai giải nhì, mỗi giải 12.000.000 \$VN

- ba giải ba, mỗi giải 8.000.000 \$VN

- 15 giải triển vọng, mỗi giải 3.000.000 \$VN

Tuyển tập truyện ngắn riêng

Ngoài phần thưởng bằng tiền mặt, những tác giả đạt giải, nếu có nhiều truyện khác có giá trị, sẽ được Tủ Sách Nước Mặn hỗ trợ xuất bản một tuyển tập riêng dưới 200 trang với những truyện ngắn mang nội dung Kitô giáo.

Những tác giả không đến dự lễ trao giải sẽ chỉ được nhận 50% tiền giải thưởng và không được hỗ trợ in tuyển tập riêng. Những tác giả chỉ dự lễ trao giải mà không tham gia hành hương 22-9 chỉ được nhận 75% tiền giải thưởng, nhưng vẫn được hỗ trợ in tuyển tập riêng.

III. Tưởng Thưởng dành cho Độc giả

Những độc giả giúp phát hiện đầu tiên những bài dự thi sao chép của người khác (xin ghi rõ xuất xứ bài gốc) sẽ được tặng quà lưu niệm đồng thời được hỗ trợ tiền xe về dự họp mặt trao giải và hành hương “đấu chân Hàn Mạc Tử”.

Ban Tổ Chức chân thành biết ơn sự giúp đỡ của các ân nhân. Các hỗ trợ tiền bạc hoặc hiện vật cho cuộc thi xin gửi về: Linh mục Võ Tá Khánh, 116 Trần Hưng Đạo, TP Qui Nhơn – Email: tinmunggiesu@gmail.com, gopnhatto@yahoo.com – Điện thoại: 0935-424-449.

Qui Nhơn, ngày 15-8-2017

TRƯỞNG BAN TỔ CHỨC

Lm Gioan Phêrô Võ Tá Khánh

(Trăng Thập Tự)

Trưởng Ban MV Văn hóa & Giáo dục

Giáo phận Qui Nhơn

(*) Sẽ có một văn bản bổ sung qui định rõ về các phần thưởng tổng kết. Nếu quý độc giả và quý tác giả thấy nên có thêm những điều gì khác cần được tưởng thưởng để đẩy mạnh công cuộc tìm kiếm và đào tạo tài năng văn chương cho Giáo hội Việt Nam, xin góp ý trước 31-10-2017 để Ban Tổ chức có thể kịp đưa vào văn bản bổ sung dự kiến sẽ công bố vào giữa tháng 11.

Trang La vang

Ngày Xuân Về Mẹ La Vang Hải Lộc

1. Vẻ Đẹp Thuở Ban Đầu

Cái lạnh giá của mùa đông đã dần lui bước để nhường chỗ cho tiết trời ấm áp và cơn gió nhẹ nhàng của xuân tươi. Cây cối vươn mình để đâm chồi, nảy lộc, khoác lên mình chiếc áo xanh non sau những tháng ngày trơ trọi. Những khóm mạ non quần mình trong tiết đông lạnh giá thì lá đã thêm xanh, nhánh đã mọc báo hiệu một mùa bội thu sắp tới. Mùa xuân là khởi đầu cho một năm mới, là mùa diễn tả sự giao hòa của đất trời. Chính vì thế, ở nơi mùa xuân con người tìm được nguồn sức sống qua vạn vật và muôn tâm hồn. Điều đó lại chẳng tốt đẹp sao?

Những vườn hoa đủ mọi sắc màu khoe mình trong ánh nắng ban mai với làn gió nhẹ nhàng làm hương hoa tỏa ngát một vùng trời. Nhà nhà, người người đều trưng bày những chậu mai vàng hoặc những cành đào tươi. Những chậu cúc vàng

rực rỡ được trưng bày nơi các công sở, trên hè phố và cả những chốn linh thiêng. Điều đó lại chẳng tốt đẹp sao?

Xuân về, chim trời tung cánh bay khắp muôn phương. Sau những tháng ngày trú đông, giờ từng đàn én nô đùa, náo nức trên không trung với vợi. Tiếng chim hót rộn ràng gửi lời chào đón xuân mới đến với mọi nhà và trong khắp thôn làng. Điều đó lại chẳng tốt đẹp sao?

Xuân về, mặt trời đã chiếu soi. Người ta đi thăm Tết, chúc Xuân, chúc Năm Mới, cười nói vui vẻ và chúc Tết nhau... rồi rủ nhau đi hái lộc đầu năm; thắp những nén hương nguyện cầu cho một năm mới khang an, hưng thịnh, cát tường; gửi đến nhau những lời chúc trên cả sự đẹp, “trên cả tuyệt vời” tràn đầy hy vọng, mong cho nhau một năm mới an lành. Hẳn là Chúa đã cho mọi sự xảy ra rất tốt đẹp như thế!

Tất cả vũ hoàn xinh đẹp, phong phú về của cải, phong nhiêu về màu sắc, thanh âm, hào phóng mọi ơn lành... Thế giới tạo thành đó được trao vào tay con người, để con người chiêm ngưỡng, điều khiển và sử dụng tùy ý theo chương trình của Thiên Chúa... Điều đó lại chẳng tốt đẹp sao?

Chính những điều đó gọi cho ta về công trình tạo dựng của Thiên Chúa. Lúc khởi đầu đã có Lời và Lời đã tác thành vạn vật. Một Lời Chúa phán ra thì mọi sự đã trở nên hiện hữu một cách tuyệt mỹ và tồn tại mãi mãi. Trong chương trình tạo dựng, Thiên Chúa sáng tạo vũ trụ trong ba ngày còn ba ngày Thiên Chúa dùng để trang trí vũ trụ, và chỉ khi mọi sự đã hoàn tất. Thiên Chúa mới tạo nên con người và cho con người làm bá chủ mọi loài Chúa đã dựng nên. Vườn Eden, ngôi vườn mới tinh khôi. Mùa xuân ra đời. Ngôi vườn có lá bằng gấm, cây bằng ngọc, trái ngon quả ngọt tốt tươi... gọi lên cho ta về bức tranh tạo dựng tuyệt đẹp của Thiên Chúa. Ước gì mùa Xuân cũng giúp ta biết cảm tạ Chúa và sống tròn đầy ý định của Thiên Chúa khi tạo dựng nên vũ hoàn xinh đẹp này, như Hàn Mặc Tử đã tụng ca:

**Thần trí cao dang đền chín trời
Cung cầm rất lạ nổi chơi vơi...
Chúa tôi, trên hết báu thanh xuân
Rất đã, rất no, ớn bội phần**

**Lời đẹp cao rao muôn triệu cả:
Đây, xuân như ý, nguyện như rằm.**
Hàn Mặc Tử (Xuân Như Ý)

2. Ngày Xuân đi Hái lộc, nét văn hóa truyền thống

Ngày Xuân đẹp như thế, nên sau khi thăm viếng nhau cách thân thiết, chan hòa tình huynh đệ, rồi lại hẹn hò rủ nhau đi Đức Mẹ La Vang, đi Kiệu Minh Niên. Hòa mình vào những đoàn hành hương nô nức về bên Mẹ trong những ngày đầu Xuân, tâm hồn người đi rạo rức một niềm vui khôn tả. Thầm tạ ơn Chúa về lòng đạo đức nơi người Công giáo Việt Nam vẫn còn mạnh mẽ, kiên trung.

Điều đặc biệt là người tín hữu Việt Nam đã biết hội nhập nét văn hóa truyền thống của dân tộc vào trong đời sống đạo của mình. Mà một trong những nét văn hóa tiêu biểu đó là lễ hội, ở đây là “Đi Hành Hương La Vang” đầu năm. Người tín hữu trong giáo phận Huế hầu như mọi người đều thu xếp công việc để về TẾT MẸ, như đứa con xa nhà, nay tết đến thì về nhà Mẹ, về Mừng Tuổi Mẹ, một cách đơn sơ dân dã vậy thôi! Về mời Tết Mẹ tấm bánh, miếng trầu lầy thảo. Về Mẹ trong ngày Xuân, ngày Tết trong niềm tin có Chúa và Mẹ phù hộ, xin phúc lành cho một Năm Mới. Dân gian của các tôn giáo vẫn đi lên chùa, lên đền, để cầu may, xin ơn trên xuống phước ngày Xuân, là đi “Hái lộc”. Việc ấy chẳng tốt đẹp lắm sao?

Nhờ đức tin Chúa ban, người công giáo xác tín rằng Thiên Chúa luôn thánh hóa và ban bình an cho Năm Mới, nên họ mừng vui lên đường về đền thánh. Trong đó, La Vang là “Trung tâm hành hương Thánh Mẫu toàn quốc” - luôn là điểm đến tuyệt vời! Không chỉ những ngày đầu xuân mà là cả tháng Giêng, con cái Mẹ từ khắp muôn phương tuôn về bên Mẹ như cuộc hành

hương thường niên trong năm vậy. Người đến, kể đi lúc nào tại Linh đài Đức Mẹ cũng vang lên những lời kinh Kính mừng, những khúc ca về Mẹ thật thiết tha, đầm thắm, rạo rức, ngân vang. Như thế, người Công giáo đã biết hội nhập nét văn hóa truyền thống của dân tộc vào trong đời sống đức tin của mình để diễn tả lòng tin mạnh mẽ vào Thiên Chúa, lòng yêu mến Đức Mẹ, phó thác cho Đấng toàn năng của mình trong Năm Mới xin Người hướng dẫn đời sống theo đường lối của Ngài. Ngày Tết Nguyên Đán về bên Mẹ để qua Mẹ đến với Chúa, đó quả là một ngày hành hương mang nhiều ý nghĩa. Lên Đền Thánh Mẹ với tâm tình phó thác và thảo hiếu! Như vậy không tốt đẹp lắm ru ?

Về bên Mẹ trong những ngày đầu Xuân còn mang một sắc thái khác với mọi ngày. Những ngày Đầu Năm Mới về bên Mẹ, ngoài nét tươi vui trên khuôn mặt, vẻ sắc sỡ tươi tắn nơi trang phục và sự thư thả trong cung cách và trên tay mỗi người đều có những cánh hoa, cây nến hoặc bó hương, hoặc một chút quà mọn dâng Mẹ tỏ lòng thành. Các dịp khác trong năm, họ cũng có hương, hoa nhưng là dâng Mẹ theo tập thể và gia đình, nhưng riêng lần này, người hành hương, lại thấy ai cũng cầm trên tay ít nhất là một nhánh hoa. Đó có lẽ để nói lên rằng mỗi người đều mang đến với Mẹ một trái tim, một tâm tình của người con ngày Đầu Năm Mừng Tuổi Mẹ. Một đóa hoa, một nén hương hòa cùng với lời kinh dâng lên Mừng Tuổi Mẹ trong ngày đầu Xuân. Điều ấy chẳng quý đẹp lắm sao!

Lại còn có những người yêu mến Đức Mẹ cách đặc biệt hơn, họ tổ chức cả gia đình về bên Mẹ để “Ăn Tết” với Mẹ. Họ cùng nhau đón Giao Thừa sum vầy bên Mẹ và sống trọn với Mẹ trong ba Ngày Tết. Họ khao khát được đón cái Tết trên Đất Mẹ. Họ muốn dâng lên Mẹ gia

đình, cuộc sống, sự nghiệp trong Năm Mới ngay trong khoảnh khắc Giao Thừa linh thiêng. Tâm tình ấy, nghĩa cử ấy; quả là tốt đẹp dường nào!

Đó là một dấu hiệu đáng mừng trong đời sống đạo của người Công giáo Việt Nam. Đức tin thấm vào hồn, vào các gia đình, đi vào giữa lòng dân tộc và được thể hiện qua những nét văn hóa cổ truyền của chính dân tộc mình, để từ đó diễn tả Đức tin và lòng yêu mến chân thành, đơn sơ của những trái tim đang tràn đầy cái Đẹp...

3. Mùa Xuân từ đâu? Cái Đẹp từ đâu ?

Cái đẹp của Mùa Xuân. Mùa Xuân sáng thế. Mùa Xuân khởi nguyên. Tất cả đẹp bởi Lời Thiên Chúa mà có. Cái đẹp trong vũ trụ thiên nhiên, cái đẹp trong đôi nam nữ tân hôn tuyệt đẹp của vườn Eden tráng lệ...

Mai sáng mai, trời cao rộng quá

Gió căng hơi và nhạc lên mây

Đôi lòng cũng ấm như xuân ấm

Chỉ có ao xuân trắng trẻo thay.

(HMT- Xuân đầu tiên)

Mùa Xuân có hương xuân, mùa xuân đem lại

cái đẹp, niềm vui, sự tươi trẻ, ấm áp và niềm hy vọng cho con người và trần thế, Hàn Mạc Tử vượt thoát ra khỏi mùa xuân hữu hạn và thi nhân đã chiêm ngắm được Xuân đầu tiên !

Mai này thiên địa mới tinh khôi

Gió căng hơi và nhạc lên trời

Chim khuyên hót tiếng đầu tiên hét

Hoa lá hồ nghi sự lạ đời...

(HMT- Xuân đầu tiên)

Mùa xuân của thi nhân đẹp quá! “thiên địa mới tinh khôi”. Một mùa xuân đã ra đời. Xuân đầu tiên ấy ướp bằng tiếng nhạc và hương hoa, “gió căng hơi và nhạc lên mây”, thanh bạch, đáng yêu và lên cao chừng nào!

Người thơ Hàn Mạc Tử đã rung cảm trước những gì thi nhân đã chiêm ngắm trong “Đêm Xuân cầu nguyện” và đã ngắt đi... như thể người thơ được “xuất thần” trong một khoái cảm vui sướng hân hoan lẫn niềm đau sâu khổ vì còn xa cách...

Ta ngắt đi trong khoái lạc của hồn đau...

Trên chín tầng, diêu động cả trần châu

Đường sông lại muôn ngàn hoa phẩm tiết,

Nhịp song đôi: này đây, cung cảm nguyệt

Ướt lời thơ thành phước lộc đường tu.

(HMT- Đêm Xuân cầu nguyện)

Chính vì thế mà thi nhân khiêm tốn cầu nguyện van lơn, đây là một thái độ nhân bản cần thiết cho thân phận con người trước Thiên Nhan Thiên Chúa của Cái Đẹp Toàn Vẹn, Cái Đẹp tuyệt mỹ...

Những ngày khi gần lìa đời Hàn Mạc Tử có nhắc đến “tập Thơ Đời” gởi tặng anh Trung, người bán hàng cho người bệnh trong trại phong Quy Hòa (xem ra đã mất rồi!) Hàn Mạc Tử viết: “ Xin tha thứ những câu thơ tội lỗi” có thể đã làm cho tâm hồn thanh khiết của người “thi sĩ đồng trinh” này bao đêm xao xuyến trong “thung lũng đầy nước mắt” này chăng? Đó cũng là một nét Đẹp của thân phận, cái Đẹp của sự nhận biết mình, cái Đẹp trong khiêm tốn trước mặt Chúa, với con người, mà bây giờ đã có rất nhiều người đánh mất nó, hay không chấp nhận nó...

Tôi van lơn, thăm nguyện chúa Giêsu

Ban ơn xuống cho mùa xuân hôn phối

Xin tha thứ những câu thơ tội lỗi

**Của bàn tay thi sĩ kẻ lên trăng
Trong bao đêm sao xuyên vũng sông Hằng.**

(HMT- Đêm Xuân cầu nguyện)

Có được cái Đẹp tự khiêm tự hạ đó từ trong thâm sâu của cõi lòng, con người mới mong tìm lại mùa Xuân ân sủng đã đánh mất do kiêu căng hay do tự đánh bóng mình, tự tâng bốc mình mà không biết khiêm nhu cúi đầu trước Đấng Tối Cao, trước vũ trụ tạo thành, trước cái Đẹp mỗi ngày khi ngắm nhìn vũ trụ hùng vĩ Chúa tặng ban.

Có như thế ta mới đón nhận được Mùa Xuân trong lòng và tâm hồn ta sẽ Đẹp, sẽ là mùa Xuân ân sủng, sẽ nên tinh trắng vì đã được Chúa Giêsu cứu chuộc bằng chính dòng Máu thánh của Ngài. Nên cái Đẹp bởi chính Thiên Chúa tạo thành. Cái Đẹp bởi tình yêu cứu chuộc.

4. Maria - Người ĐẸP nhất trần gian bởi LỜI Nhập thể

Đức Maria, người Nữ Đồng Trinh, Mùa Xuân đã chín trong lòng Mẹ. Mẹ chính là Mùa Xuân trinh trong, thanh khiết, tinh tuyền. Chúa Trời đã chọn Mẹ từ những ngày Xuân đầu tiên trong vườn Eden, khi người nữ Eva để mất ân huệ tạo dựng chỉ vì trái cây đẹp mắt và ngon miệng kia !

Mẹ, Người Đàn Bà xuất hiện dịu dàng, diễm lệ như Mùa Xuân ân phúc (Stk 3,15). Mẹ là người nữ tuyệt mỹ đã được hứa ban để đem lại ơn phúc cho nhân loại. Mẹ chiến thắng satan và đạp đầu con rắn quỷ quyết. Mẹ đón nhận trước hiệu quả hồng ân Cứu độ do Con Mẹ sẽ thực hiện sau này (Stk 3,14-19). Ôi Mùa Xuân Địa Đàng, Mùa sáng thế tinh khôi!

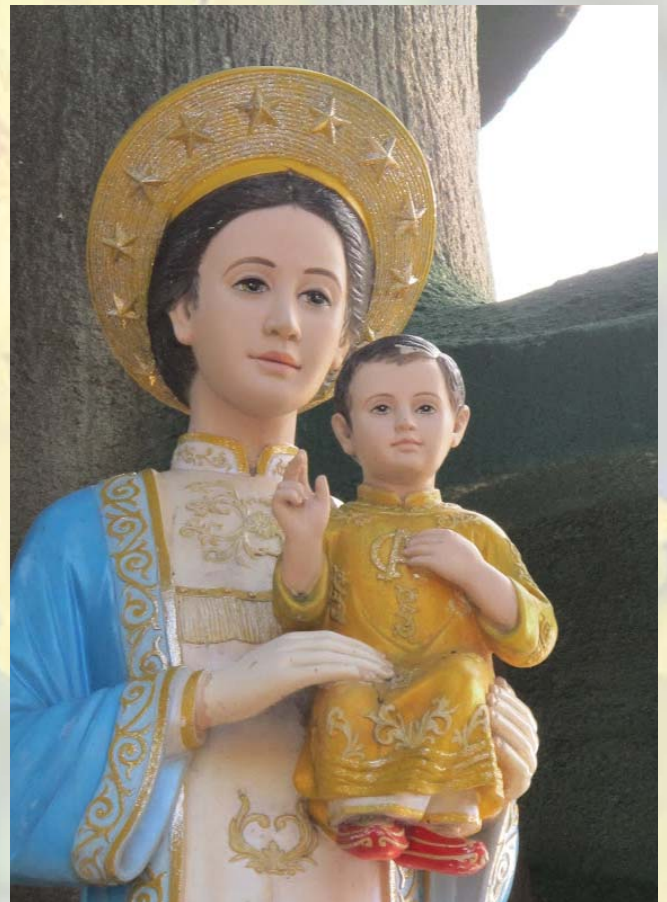
Mùa Xuân Mới ấy sẽ dần dần hé mở qua dòng thời gian khi con người đã sẵn sàng, đã trưởng thành khi nguyện cầu chiêm ngắm và nếm cảm... để có thể nhận ra ơn châu báu:

**Khắp mười phương diễm lạ trở hoài nghi:
Cây bằng gấm, và lòng sông toàn ngọc!
Và đầu hôm một vì sao liên mộc
Ở phương Nam mầu nhiệm biết ngần mô!
Vì muôn kinh dồn dập cõi thơm tho
Thêm nghĩa lý sáng trưng như thất bảo
Ta chấp hai tay quỳ hoan hảo
Ngửa trông cao, cầu nguyện trắng không gian**

(HMT- Đêm Xuân cầu nguyện)

Mùa Xuân ấy nhiệm mầu và quý trọng gấp trăm triệu lần hơn! Hay nói đúng hơn là không có gì để có thể so sánh được! Vì nhân loại này vẫn luôn có sự đối nghịch giữa ánh sáng và bóng tối, cái đẹp và cái xấu xen lẫn nhau; con người đã đi lệch, đi xa, ngoài con đường của Thiên Chúa đã chỉ, mối tương quan giữa con người với Thiên Chúa không còn mật thiết chí thân, không còn yêu thương mặn mà...

Kinh thánh Cựu ước ghi: ngày sáng tạo có thần khí bay lượn trên mặt nước để làm cho thế giới tạo vật được hình thành tốt đẹp theo LỜI Thiên Chúa (Stk 1, 2) thì trong Tân ước, Thánh Thần cũng đến bao phủ người Trinh nữ để Ngôi Lời được Nhập thể làm người (Lc 1,35). Nên khi thời gian viên mãn, Thiên Chúa sai Con Một của Người xuống, sinh bởi một người phụ nữ... để chuộc những ai sống dưới lề luật, hầu chúng ta nhận được ơn làm nghĩa tử (Gal 4, 4-5). Mùa Xuân cứu độ mở ra, qua người Trinh nữ ĐẸP mà Thiên Chúa đã chọn từ ngàn xưa nơi vườn Eden thuở ban đầu. Thiên Chúa ban tặng Quả Phúc cho

nhân loại qua Người nữ đồng trinh Maria. Tuy thế, Thiên Chúa vẫn tôn trọng tự do của người nữ trinh Nadarét khi thần sứ hỏi ý kiến Người. Lời thiên sứ nói với Trinh nữ Maria qua sứ mệnh mà Thiên Chúa đã trao cho, “đến với một trinh nữ” khiêm hạ trong làng Nagiarét không có gì trở trạng ! Evà cũ bất tuân, thế giới sụp đổ. Evà Mới đón nhận. Trần gian mừng vui hoan hỉ.

Và điều kỳ diệu đã xảy ra: Người Trinh nữ đáp XIN VẮNG. Lập tức LỜI đã đến. “Chốc ấy, Ngôi Thứ Hai Xuống Thế Làm Người - Và Ở Cùng Chúng Ta” (kinh Truyền Tin). Mùa Xuân Giáng Thế bởi LỜI đã đến. Xuân Mậu Nhiệm ra đời.

Hàn Mặc Tử người thơ đã “nghe” được chuyển động ân thánh “độc nhất vô nhị” này khi cầu nguyện với “Thánh Nữ” trong lời thơ sốt sắng, bay bổng:

**“Hỡi Sứ Thần Thiên Chúa Ga-bri-en
Khi người xuống truyền tin cho Thánh Nữ
Người có nghe xô xao muôn tinh tú
Người có nghe náo động cả muôn trời
Người có nghe thơ mầu nhiệm ra đời...**

(HMT- Thánh Nữ Đồng Trinh)

“Thơ Mầu nhiệm Ra đời” Cái Đẹp nguyên tuyền tinh khôi ban đầu được phục hồi. Bút nào để có thể diễn tả Niềm vui của Mùa Xuân ân phúc huyền diệu này. Lời thơ nào để có thể dệt lời ca khen tụng mừng nguồn ơn lộc này. Trái tim nào có thể chứa nổi Tin Vui rất trọng đại này: Mùa Xuân Giáng Thế. Con Thiên Chúa Làm Người. Con Thiên Chúa hóa nên nhục thể và ở giữa chúng ta. Xác thể Ngài được kết tinh bằng máu thịt của Mẹ Đồng Trinh. Mẹ là ĐẸP. ĐẸP muôn thuở, Mẹ ĐẸP từ cung lòng Thiên Chúa và Mẹ là ĐẸP giữa nhân loại chúng con.

Mẹ là ĐẸP. Mẹ là Mùa Xuân Ân Phúc của chúng con. Bên Mẹ La Vang trong Mùa Xuân năm nay, xin Mẹ cho chúng con được lặng ngắm MẸ ĐẸP. Xin Mẹ chuyển thông cho chúng con Cái Đẹp trinh trong của Mẹ, từ Quả Phúc của lòng Mẹ. Chúng con xin được Hái Lộc từ lòng Mẹ và từ tay Mẹ trao. Xin muôn vàn cảm tạ Mẹ. Ôi Mẹ, Người ĐẸP tuyệt vời của chúng con!

Maria Tuyệt, MTG Huế

Kinh Dâng Việt Nam Cho Mẹ Maria Vô Nhiễm

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con toàn thể giáo hữu Việt Nam hết lòng tin cậy chạy đến cùng Mẹ. Mẹ là Mẹ THIÊN CHÚA, là Mẹ chúng con,

Mẹ là Nữ Vương Toàn Năng, là Đấng bầu cử cho chúng con trước tòa Chúa. Biết bao nhiêu lần, Mẹ đã cứu vãn Giáo Hội, và các dân tộc trong cơn nguy biến.

Chúng con hết lòng thành kính hiến dâng Giáo Hội và tổ quốc Việt Nam cho Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ.

Để thực hành mệnh lệnh của Mẹ, và để nhờ Mẹ che chở phù trì, ngày nay và mãi mãi. Xin Mẹ gìn giữ Giáo Hội Việt Nam.

Xin Mẹ soi sáng hàng Giáo Phẩm, diu dắt và thánh hóa các Linh Mục.

Xin Mẹ giúp sức cho toàn thể giáo dân được trung thành giữ luật Chúa, và sốt sắng làm việc tông đồ.

Xin Mẹ nâng đỡ và ủi an những anh chị em của chúng con, đang phải khốn khó vì Đạo Chúa.

Xin Mẹ chúc lành cho tổ quốc Việt Nam. Xin Mẹ hướng dẫn các nhà lãnh đạo dân tộc,

xin Mẹ đem tinh thần Phúc Âm thấm nhuần tất cả các cơ cấu quốc gia,

xin Mẹ cho toàn thể dân Việt biết đoàn kết, để cùng nhau xây dựng lại giang sơn.

Nhất là xin Mẹ cứu chúng con thoát nạn Cộng Sản vô thần, để mọi người được sống trong tự do, hòa bình, ngõ hầu Nước Chúa được mở rộng khắp nơi.

Chúng con nguyện muôn đời ghi nhớ ơn Mẹ, và cùng nhau xây dựng một đền thờ hay một công tác nào khác dâng kính Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ, để lưu truyền cho hậu thế ơn che chở đặc biệt của Mẹ.

Lạy Mẹ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, chúng con thành khẩn kêu đến Mẹ, vì chúng con biết Mẹ sẽ nhậm lời chúng con. Và mặc dầu mọi nỗi khó khăn hiện tại, chúng con tin chắc Trái Tim Mẹ sẽ thắng. AMEN.

www.xuanha.net

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
ỦY BAN BÁC ÁI XÃ HỘI – CARITAS VIỆT NAM
319 Quốc Lộ 13, Khu phố 5, Phường Hiệp Bình Phước, Quận Thủ Đức, Tp. HCM, Việt Nam
E-mail: caritasvietnamccsa@gmail.com
ĐT: (028) 37271904

Số 22/01/2017/CVN

THƯ CÁM ƠN

Kính gửi: **Cha Stephanô Bùi Thượng Lưu**
và toàn thể độc giả của trang mạng "Dân Chúa"
cùng một số cộng đoàn công giáo Việt Nam
tại Đức cũng như tại Châu Âu

Kính thưa Cha và Quý Ân nhân,

Trong thời gian qua, từ đầu tháng 8 năm 2017, thiên tai liên tục xảy ra từ miền Trung, vào miền Bắc, rồi quay lại tàn phá Nha Trang và Quy Nhơn gây thiệt hạ nặng nề về nhân mạng và của cải.

Trước tình trạng khó khăn này, cho dầu ở rất xa, Cha và Quý Ân nhân đã thương yêu và chia sẻ tinh thần lẫn vật chất cho bà con nạn nhân đang trong hoàn cảnh khó khăn. Cụ thể, *Caritas Việt Nam* đã nhận của **Cha Stephanô Bùi Thượng Lưu** số tiền: **29,470.00 EUR** (*Hai mươi chín ngàn bốn trăm bảy mươi Euro*).

Thay mặt cho các nạn nhân bão lụt, chúng con chân thành cảm ơn Cha và Quý Ân nhân. Chúng con sẽ sớm chuyển những món quà này đến các nạn nhân.

Nguyện xin Thiên Chúa và Mẹ Maria luôn chúc lành cho Cha và Quý Ân nhân.

Xin tiếp tục hỗ trợ chúng con trong công tác phục vụ người nghèo.

Sài Gòn, ngày 29 tháng 12 năm 2017

VP. CARITAS VIỆT NAM

Lm. Vinh Sơn Vũ Ngọc Đồng, SDB
Giám đốc